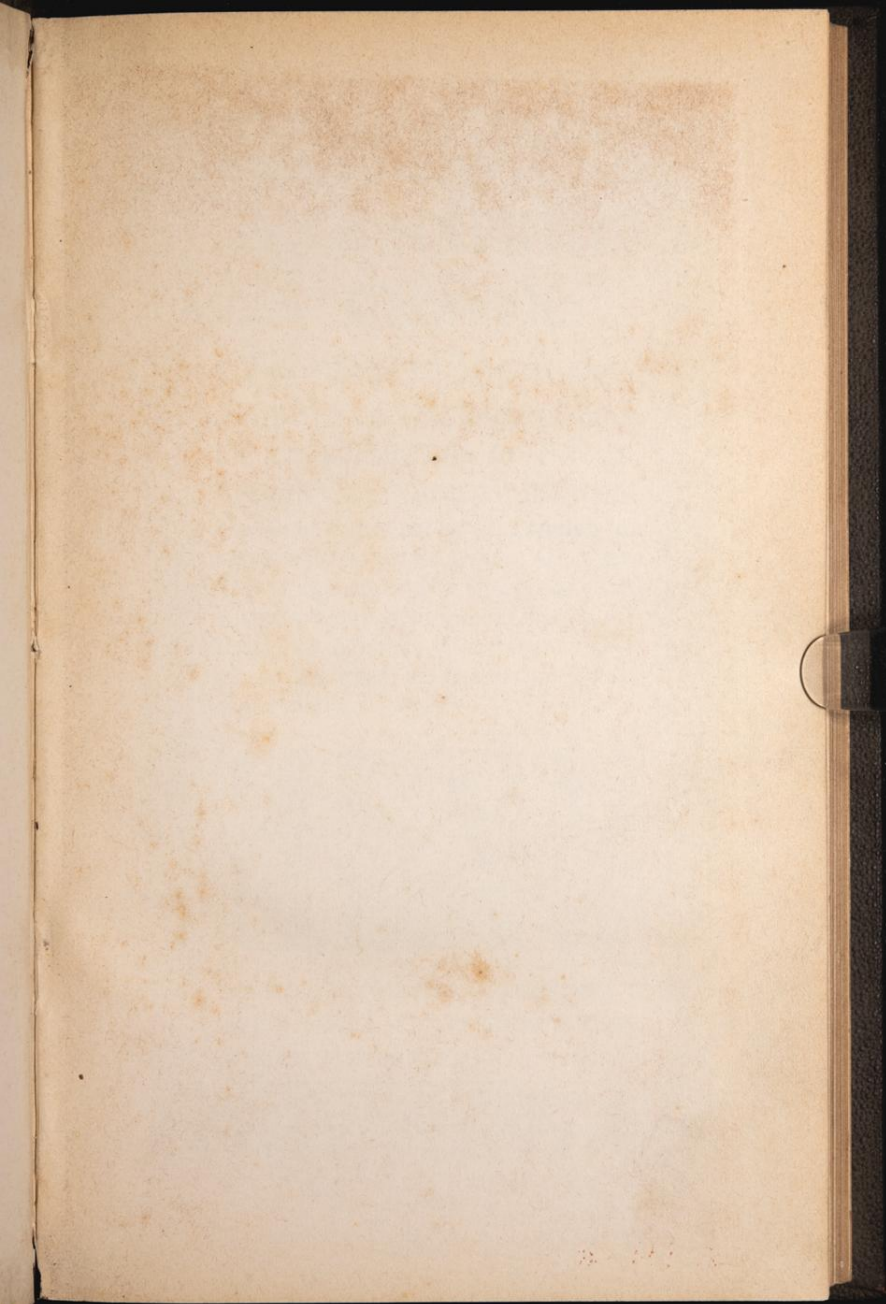

Lib. A. 8.

LTG 4/39

Fasciculus
Manualis

e Breviario Romano,
complectens Psalmos aliaque
ad horas diurnas in Festis,
necnon Commune Sanctorum.

Accedunt Officia votiva per Annum pro
singulis hebdomadae Feriis, Auctiones
item et Emendationes quarundam Le-
ctionum Historicarum a S. R. C. per-
fectae, ac nonnulla Sanctorum Officia
recentiora quae in Breviariis passim
desiderantur.

Gornaci Verbiorum, Sumptibus et
Typis Societ. S. Joannis Evang.
Desclée, Lefebvre et Soc. mdccclxxxv.

Approbatio Ordinarii.

Hæc Breviarii Romani Excerpta, in fasciculum formæ, ut vocant, in-12. collecta, typis Societatis S. JOANNIS EVANGELISTÆ impressa, reperta sunt authenticos textus referre.

Tornaci, die 30^a Novembris 1883.

G. BOUVRY, VIC. GEN.

Duae Tabellae

EX RUBRICIS GENERALIBUS EXCERPTÆ.

In quarum prima statim videri poterit de quo celebrandum erit Officium, si plura eodem die Festa occurrant.

In secunda vero, quomodo Officium præcedens concurrat in Vesperis cum Officio sequentis diei.

Ex utraque Tabella hoc ordine reperietur quod quaeritur.

RIMUM inveniatur numerus positus in quadrangulo illo, in quo Festa, de quibus est controversia, sibi invicem occurrunt: deinde legatur regula juxta dictum numerum descripta, et ex ea clare videbitur quid sit agendum.

Exempli gratia: Quadrangulus, in quo sibi invicem occurrunt Duplex primæ classis et Dominica primæ classis, erit qui est in angulo superiori primæ Tabellæ, in quo signatus est numerus 1., quia si ad eum tam Duplex quam Dominica prædicta ex eorum locis recto tramite pergerent, in eo sibi invicem occurrerent. Regula autem juxta dictum numerum apposita sic habet:

1. **Translatio de primo, Officium de secundo.** Id est, Duplex primæ classis prædictum transferatur, et Officium fiat de Dominica primæ classis: quia cum in his regulis dicitur De primo seu præcedenti, intelligitur de Festo in superiori parte Tabellæ apposito, ut Duplex prædictum; cum de secundo vel sequenti, de Festo in inferiori parte sub numeris apposito, ut Dominica prædicta.

In aliquibus autem quadrangulis nullus appositus est numerus, vel quia nullus occurrit, neque concursus esse potest, vel quia in propriis locis annotatur in Breviario quid sit agendum.

Scire tamen oportet quæ sint Duplicia primæ et secundæ classis, et majora per Annum, et quæ Dominicæ, et Feriæ majores dicantur.

DUPPLICIA PRIMÆ CLASSIS, in quibus nulla fit Commemoratio quorumcumque Festorum occurrentium, nisi prout supra in Rubricis.

Nativitas Domini.
Epiphania Domini.
Pascha Resurrectionis, cum tribus antecedentibus et duobus sequentibus diebus.
Ascensio Domini.
Pentecostes, cum duobus sequentibus diebus.

Festum Corporis Christi.
Assumptio et Immacul. Concept. } B. M. V.
Nativitas S. Joannis Baptistæ.
Festum S. Joseph Sponsi beatæ Mariæ Virginis.

Festum SS. Apost. Petri et Pauli.
Festum omnium Sanctorum.
Dedicatio propriæ Ecclesiæ.
Patronus, vel Titulus Ecclesiæ.

DUPPLICIA SECUNDÆ CLASSIS, in quibus de Simplicibus fit Commemoratio in Laudibus tantum; de aliis ut in Rubricis.

Circumcisio Domini.
Festum SS. Nominis Jesu.
Festum SS. Trinitatis.
Festum pretiosissimi Sanguinis D. N. J. C.
Inventio S. Crucis.

Purificatio Annuntiatio } B. Mariæ V.
Visitatio }
Nativitas }
Dedicatio S. Michaelis Archangeli.
Festum Patrocinii S. Joseph Sponsi B. M. V.
Natalitia undecim Apostolorum.
Festa Evangelistarum.
Festum S. Stephani Protomartyris.

DUÆ TABELLÆ EX RUBR. GENER. EXCERPTÆ.

Festum SS. Innocentium Martyrum.	Exaltatio sanctæ Crucis.	} B. Mariæ V.
Festum S. Laurentii Mart.	Festum SS. Cordis D. N. J. C.	
S. Annæ Matris B. Mariæ V.	Duo Festa Septem Dolorum	
S. Joachim Patris B. Mariæ V.	Commem. de Monte Carmelo	
DOMINICÆ MAJORES dividuntur in duas classes.	Festum ad Nives	
DOMINICÆ I. CLASSIS, quæ nunquam omittuntur.	Festum SS. Nominis	
Prima Adventus.	Festum de Mercede	
Prima Quadragesimæ.	Solemnitas SS. Rosarii	
Passionis.	Præsentatio	
Palmarum.	Apparitio S. Michaelis Archangeli.	
Paschæ.	Festum SS. Angelorum Custodum.	
In Albis.	Decollatio S. Joannis Baptistæ.	
Pentecostes.	Cathedra S. Petri Apostoli utraque.	
Trinitatis.	Festum ejusdem ad Vincula.	
DOMINICÆ II. CLASSIS, quæ non omittuntur, nisi occurrente Patrono vel Titulari Ecclesiæ, et ejusdem Dedicacione; et tunc de eis fit semper Commemoratio in utrisque Vesperis et Laudibus.	Conversio S. Pauli Apostoli.	
Secunda } Tertia } Adventus.	Commemoratio S. Pauli Apostoli.	
Quarta } Dominica } } Septuagesimæ. } Sexagesimæ. } Quinquagesimæ.	Festum S. Joannis ante portam Latinam.	
Secunda } Tertia } Quarta } Quadragesimæ.	S. Barnabæ Apostoli.	
DUPLICIA MAJORA PER ANNUM, quæ aliis Duplicibus minoribus præferuntur.	Festum S. Benedicti Abbatis.	
Transfiguratio Domini.	Festum S. Dominici Confessoris.	
	Festum S. Francisci Assisiensis Confessoris.	
	Festum Patronorum minus principalium.	
	FERIÆ MAJORES, de quibus semper fit Commemoratio.	
	Adventus.	
	Quadragesimæ.	
	Quatuor Temporum.	
	Secunda Rogationum.	

DUÆ TABELLÆ EX RUBR. GENER. EXCERPTÆ.

Si occurrat eodem die

Duplex primæ classis,	6	4	0	6	6	4	6	6	2	2	2	8	4	4	1
Duplex secundæ classis,	4	4	0	4	4	4	6	4	2	2	8	1	4	1	1
Duplex per Annum maj.	4	4	0	4	4	1	4	4	2	8	1	1	4	1	1
Duplex Doctoris Eccles.	4	4	0	4	4	1	4	0	0	1	1	1	4	1	1
Duplex per Annum min.	4	4	0	4	4	3	4	7	0	3	3	3	4	3	3
Dies infra Octavam,	4	4	0	4	3	3	7	3	3	3	5	5	3	3	3
Dies Octavæ,	4	4	0	4	4	7	4	4	2	2	3	3	4	3	3
Semiduplex,	4	4	0	4	7	3	4	3	3	3	3	3	3	3	3
Simplex,	3	3	3	0	3	3	3	3	3	3	3	5	3	3	3
S. Maria in Sabbato,	5	5	0	4	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Feria major,	6	0	6	4	3	3	3	3	3	3	3	0	0	0	0
Vigilia,	0	5	6	4	3	3	3	3	3	3	5	0	0	0	0
1 Translatio de primo, Officium de secundo.	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	et Dominica primæ classis.
2 Officium de primo, Translatio de secundo.	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	et Dominica secundæ classis.
3 Commemoratio de primo, Officium de secundo.	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	Dominica per Annum.
4 Officium de primo, Commemoratio de secundo.	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	Duplex primæ classis.
5 Nihil de primo, Offi- cium de secundo.	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	Duplex secundæ classis.
6 Officium de primo, nihil de secundo.	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	Duplex per Annum majus.
7 Officium de digniori, Commemoratio de mi- nus digno.	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	Duplex Doctoris Ecclesie.
8 Officium de digniori, Translatio de minus digno.	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	Duplex per Annum minus.
	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	Dies infra Octavam.
	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	Dies Octavæ.
	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	Semiduplex.
	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	Simplex.
	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	Feria major.
	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	Sancta Maria in Sabbato.
	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	Vigilia.

Notandum, quod Duplex quodcumque, etiam Patroni et Tituli Ecclesiæ, vel Dedicacionis ejusdem, occurrens in Vigilia Nativitatis Domini et Pentecostes, in die Circumcisionis, in die Octava Epiphaniæ, in Feria quarta Cinerum, ac in tota majori Hebdomada, et infra Octavam Paschæ et Pentecostes, in Ascensione Domini, in Festo Corporis Christi, in Festo Assumptionis et Immaculatæ Conceptionis B. Virginis, in Festo S. Joseph, SS. Apostolo-

rum Petri et Pauli, et Omnium Sanctorum, transfertur, si transferri valeat, aliter de eo fit Commemoratio ipso die quo cadit, vel penitus omittitur, ut ponitur in propriis Rubricis.

Infra Octavam Epiphaniæ fit tantum de Patrono, vel Titulari Ecclesiæ, et ejusdem Dedicacione, cum Commemoratione Octavæ: alia Festa transferuntur post Octavam, aut de eis fit Commemoratio, ut supra.

Infra Octavam Corporis Christi,

RUBRICÆ GENERALES BREVIARI.

de Semiduplici occurrente fit tantum Commemoratio, neque fit de Duplici translato, nisi sit primæ vel secundæ classis, et de ea, quocumque adveniente Duplici, fit Commemoratio.

Infra illas Octavas, in quibus fit de Festis occurrentibus, de Semiduplici, etiam occurrente in Dominica, fit Commemoratio, uti alias juxta Rubricas.

De Octava Nativitatis Domini, Epiphaniæ, et Corporis Christi, semper fit Commemoratio, quocumque Festo in illis occurrente.

De aliis Octavis, quæ non sunt in Calendario, nihil fit a Feria quarta Cinerum usque ad Dominicam in Albis, et a Vigilia Pentecostes usque ad Festum SS. Trinitatis inclusive, et a die 17. Decembris usque ad Epiphaniam.

Dies Octavæ nunquam transferuntur: ideo quamquam Nativitas S. Joannis Baptistæ occurrens in die Corporis Christi, transferatur in diem sequentem; non tamen transferuntur Octava, sed de ea fit tantum Commemoratio in Officio de Octava Corporis Christi.

Si occurrat, ut Patronus, vel

Titulus Ecclesiæ descriptus sit eodem die in Calendario cum aliis Sanctis, in ea Ecclesia fit tantum de Patrono, vel Titulari. Alii si in dicto Calendario descripti sint sub Officio duplici minori, non tamen alicujus Ecclesiæ Doctoris, vel semiduplici, de eis nihil fit. Si autem sint de majoribus Festis aut Doctorum, transferuntur, ita ut de translato fiat Officium ac si proprio die celebraretur. Si vero in Calendario omnes sint tamquam Festum simplex, etiam de illis nihil fit.

De Feriis Adventus et Quadragesimæ, quando de eis non fit Officium, fit Commemoratio in utrisque Vesperis, et Laudibus cujuscumque Festi: de Quatuor Temporibus, et Feria secunda Rogationum, ac Vigiliis, in Laudibus tantum. Si vero aliqua Vigilia occurrat in Adventu, Quadragesima, et Quatuor Temporibus, vel in diebus Festorum duplicium primæ classis, sive Patroni, vel Tituli, aut Dedicacionis Ecclesiæ, de ea nihil fit, nec etiam in Laudibus.

RUBRICÆ GENERALES BREVIARII.

Quando concurrat

Dominica j. et ij. classis,	0	4	3	4	4	3	3	3	3	3	0	0
Dominica per Annum,	0	4	3	4	4	3	3	1	1	1	1	0
Duplex primæ classis,	2	2	4	2	4	4	4	0	4	6	4	
Duplex secundæ classis,	4	4	4	4	4	4	4	3	6	3	4	
Patronus, seu Titularis Ecclesiæ,	2	2	4	2	4	4	4	0	4	0	4	
Duplex per Annum majus,	4	4	4	4	4	4	6	1	3	1	4	
Duplex per Annum minus,	4	4	5	4	4	5	3	1	3	1	4	
Semiduplex,	4	5	3	4	5	3	3	1	1	1	5	
Dies Octavæ,	4	4	5	4	4	5	3	1	3	1	4	
Dies infra Octavam,	0	0	3	4	5	3	3	1	1	1	5	
1 Totum de sequenti, nihil de præcedenti.	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	cum Dominica quacunq[ue].
2 Totum de præcedenti, nihil de sequenti.	Sancta Maria in Sabbato.	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	Duplici primæ classis.
3 Totum de sequenti, Commemoratio de præcedenti.	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	Duplici secundæ classis.
4 Totum de præcedenti, Commemoratio de sequenti.	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	Patrono seu Titulo Ecclesiæ.
5 Capitulum de sequenti, Commemoratio de præcedenti.	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	Duplici per Annum majore.
6 Totum de digniori, Commemoratio de minus digno.	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	Duplici per Annum minore.
Simplex, et S. Maria in Sabbato, Feria, et Vigilia non concurrunt.	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	Semiduplex.
	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	Die Octavæ.
	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	Die infra Octavam.
	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	Simplici.

Notandum, quod in primis Vesperis diei Octavæ Ascensionis et Corporis Christi, totum Officium fit de Octava, cum Commemoratione præcedentis Festi duplicis, nisi fuerit Festum solemne principale, vel primæ, vel secundæ classis; quia tunc de Festo fieret Officium; et Commemoratio de Octava.

In secundis Vesperis diei Octavæ Epiphaniæ, Paschæ, Ascensionis, et Corporis Christi, de sequenti Duplici fit tantum Commemoratio, nisi illud fuerit primæ vel secundæ classis, seu Patronus, vel Titulus, aut Dedicatio Ecclesiæ: quia tunc de Festo fieret Officium, et de Octava Commemoratio. Et similiter die Octava Corporis Christi in secundis Vesperis concurrente cum die Octava sancti Joannis Baptistæ, Vesperæ erunt de Octava Corporis

Christi, cum Commemoratione Octavæ S. Joannis.

In secundis Vesperis Duplicis primæ classis fit Commemoratio de Festis duplicibus et semiduplicibus reductis ad modum Simplicis, tantummodo si hujusmodi Commemoratio faciendâ sit die sequenti. In Duplicibus tamen secundæ classis de dictis Festis fit Commemoratio in utrisque Vesperis ad instar Octavæ et Dominicæ: non fit vero Commemoratio de die infra Octavam, nisi quando de ea fieri debeat Officium die sequenti.

Cum plures fiunt Commemorationes, servetur hic ordo: De Duplici, licet agatur tamquam Simplex, de Dominica, de Semiduplici, etiam quando reductur ad modum Simplicis, de die infra Octavam, de Feria majori, seu Vigilia, de sancta Maria in Sabbato, de Simplici.

Absolutiones et Benedictiones

DICENDÆ ANTE LECTIONES IN OFFICIO NOVEM ET
TRIUM LECTIONUM.

In primo Nocturno,
et pro ij. et v. Feria.

Absolutio.

EXaudi Dómine Jesu
Christe preces servó-
rum tuórum, et miserere
nobis, qui cum Patre et
Spíritu sancto vivis et re-
gnas in sæcula sæculórum.
R. Amen.

Benedictiones.

1. Benedictióne perpétua
benedicat nos Pater ætér-
nus. **R.** Amen.
2. Unigénitus Dei Filius
nos benedicere et adjuvare
dignetur.
3. Spíritus sancti grátia
illúminet sensus et corda
nostra.

In secundo Nocturno,
et pro iij. et vj. Feria.

Absolutio.

Ipsius píetas et miseri-
córdia nos adjuvet, qui
cum Patre et Spíritu sancto
vivit et regnat in sæcula sæ-
culórum. **R.** Amen.

Benedictiones.

4. Deus Pater omnípo-
tens sit nobis propítius et
clemens. **R.** Amen.
5. Christus perpétuæ det
nobis gáudia vitæ.
6. Ignem sui amóris ac-
cendat Deus in córdibus
nostris.

In tertio Nocturno,
et pro Feria iv. et Sabbato.

Absolutio.

AVinculis peccatórum
nostrórum absólvat
nos omnípotens et miséri-
cors Dóminus. **R.** Amen.

Benedictiones.

7. Evangélica léctio sit
nobis salus et protéctio.
R. Amen.

8. Divínium auxílium má-
neat semper nobíscum.

9. Ad societátem civium
supernórum perdúcat nos
Rex Angelórum.

*Si Officium fit de Sancto
novem Lectionum, octava
Benedictio erit.*

Cujus festum cólimus, ipse
(vel ipsa) intercédant pro
nobis ad Dóminum.

Quandosunt plures, dicitur.

Quorum (vel quarum) fe-
stum cólimus, ipsi (vel ipsæ)
intercédant pro nobis ad
Dóminum.

*Si Officium fit de S. Maria,
octava Benedictio erit.*

Cujus festum cólimus, ipsa
Virgo vírginum intercédant
pro nobis ad Dóminum.

*Si in ultima Lectione legen-
dum sit aliud Evangelium
cum Homilia, nona Bene-
dictio erit.*

Per evangélica dicta de-
leántur nostra delícta.

Preces.

In Officio trium Lectionum dicuntur Absolutiones et Benedictiones prædictæ ordine superius in Rubricis generalibus : et in eo, quando non legitur Homilia cum Evangelio, et Benedictiones sumendæ sunt ex tertio Nocturno, prima Benedictio dicitur.

1. Ille nos benedicat, qui sine fine vivit et regnat.
2. Divinum auxilium.
3. Ad societatem.

In Officio trium Lectionum, quando legitur Homilia

cum Evangelio, prima Benedictio erit.

1. Evangelica lectio.
2. Divinum auxilium.
3. Ad societatem.

Si Officium fit de Sancto trium Lectionum, prima Benedictio erit.

1. Ille nos benedicat, qui sine fine vivit et regnat.
2. Cujus, vel Quorum. ut supra.
3. Ad societatem.

In Officio de S. Maria in Sabbato, Absolutio et Benedictiones quæ ibidem ponuntur.

Oratio dicenda ante divinum Officium.

Aperi Dómine os meum ad benedicéndum nomen sanctum tuum : munda quoque cor meum ab ómnibus vanis, perversis, et aliénis cogitationibus : intellectum illúmina, afféctum inflámma; ut digne, attén-te, ac devóte hoc Officium re-

citare váleam, et exaudíri mérear ante conspéctum divínæ majestátis tuæ. Per Christum Dóminum nostrum. **R.** Amen.

Dómine, in unióne illíus divínæ intentiónis, qua ipse in terris laudes Deo persolvísti, has tibi Horas persólvo.

Oratio dicenda post divinum Officium.

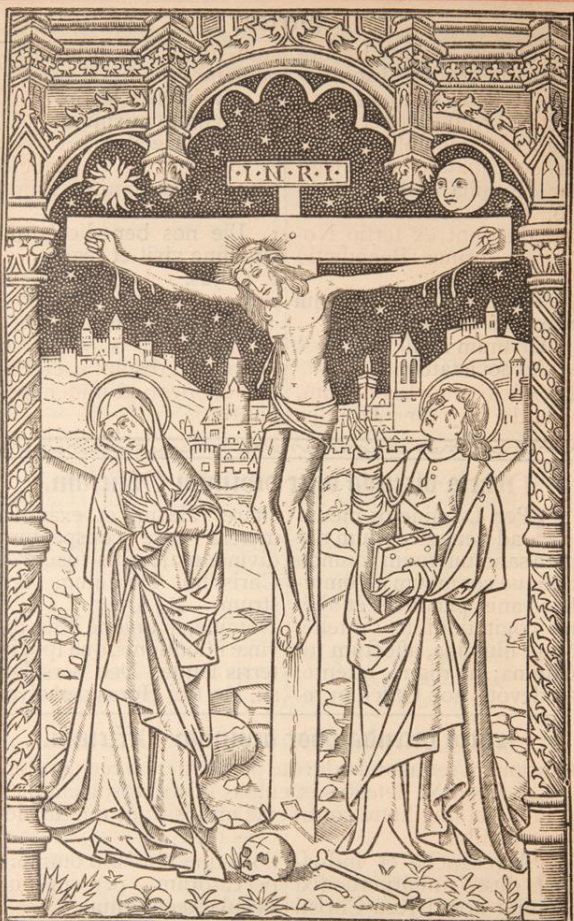
Orationem sequentem devote post Officium recitantibus Leo Papa X. defectus et culpas in eo persolvendo ex humana fragilitate contractas indulsit : et dicitur flexis genibus.

SAcrosánctæ et indivíduæ Trinitáti, crucifixi Dómini nostri Jesu Christi humanitáti, beatíssimæ et gloriosíssimæ sempérque Virgínis Mariæ fecúndæ integritáti, et ómnium Sanctórum universitáti sit sempitérna laus, honor, virtus et glória ab omni creatúra,

nobisque remissio ómnium peccatórum, per infinita sæcula sæculórum.

R. Amen.

V. Beáta víscera Mariæ Virgínis, quæ portavérunt ætérni Patris Fílium. **R.** Et beáta úbera, quæ lactavérunt Christum Dóminum. Pater noster. Ave María.

Humiliabit semetipsum factus
obediens usque ad mortem
mortem autem crucis. (Philipp. ii. 8.)

W. ALLEN

Oratio dicenda ante divinum Officium.

Peri Dómine os meum ad benedicéndū nomen sanctum tuum : munda quoque cor meum ab ómnibus vanis, pervéris, et aliénis cogitátionibus: intelléctum illúmina, afféctum inflámma; ut digne, atténte, ac devóte hoc Offi-

cium recitáre váleam, et exaudíri mérear ante conspéctum divinæ majestátis tuæ. Per Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

Dómine, in unióne illius divinæ intencionis, qua ipse in terris laudes Deo persolvisti, has tibi Horas persólvo.

Oratio dicenda post divinum Officium.

Orationem sequentem devote post Officium recitantis, Leo Papa X. defectus et culpas in eo persolvendo ex humana fragilitate contractas indulisit: et dicitur flexis genibus.

SAcrosánctæ et individuæ Trinitáti, crucifixi Dómini nostri Jesu Christi humanitáti, beatissimæ et gloriosíssimæ semperque Vírginis Mariæ fecúndæ integritáti, et ómnium Sanctórum universitáti sit sempitérna laus, honor, virtus et glória ab omni crea-

túra, nobisque remissio ómnium peccatórum, per infinita sæcula sæculórum.

R. Amen.

V. Beáta viscera Mariæ Vírginis, quæ portavérunt ætérni Patris Fílium. **R.** Et beáta úbera, quæ lactavérunt Christum Dóminum. Pater noster. Ave Maria.

Ante Matutinum, et omnes Horas, præterquam ad Completorium, dicitur secreto.

Pater noster, qui es in cœlis, sanctificetur nomen tuum. Advéniat regnum tuum. Fiat voluntas tua, sicut in cœlo et in terra. Panem nostrum quotidianum da nobis hodie. Et dimitte nobis debita nostra, sicut et nos dimittimus debitoribus nostris. Et ne nos inducas in tentationem : sed libera nos a malo. Amen.

Ave Maria, grátia plena, Dóminus tecum : benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui Jesus, Sancta María, Mater Dei, ora pro nobis peccatoribus, nunc et in hora mortis nostræ. Amen.
In principio Matutini, et Primæ, ac in fine Completorii, dicitur etiam Symbolum Apostolorum.

Credo in Deum, Patrem omnipoténtem, Creatórem cœli et terræ. Et in Jesum Christum, Fílium ejus únicum, Dñum nostrum, qui concéptus est de Spiritu sancto, natus ex

María Virgine, passus sub Póntio Piláto, crucifíxus, mórtuus, et sepúltus : descendit ad ínferos : tértia die resurréxit a mórtuis : ascendit ad cœlos, sedet ad dexteram Dei Patris omnipoténtis : inde ventúrus est judicáre vivos et mórtuos. Credo in Spiritum sanctum, sanctam Ecclésiám catholicam, Sanctórum comunióne, remissióne peccatórum, carnis resurrectiόne, vitam ætérnam. Amen.

Deinde ad Matutinum clara voce dicitur V

Domine lábia mea apéries. **R.** Et os meum annuntiábit laudem tuam.

V. Deus in adjutórium meum inténde. **R.** Dómine ad adjuvándum me festína. Glória Patri, et Filio, et Spirítui sancto. Sicut erat in principio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculórum. Amen. Allelúia.

Sic dicitur Allelúia, ad omnes Horas, per totum Annum, præterquam a Dominica in Septuagesima usque ad Feriam quintam in Cœna Dñi : tunc enim dicitur.

Laus tibi Dómine, Rex ætérnæ glóriæ.

venite, exsultemus, et Te Deum.

Ps. reb.

Enite, exsultemus
Dómino, jubilémus
Deo salutári nostro:
præoccupémus faciém ejus
in confessióne, et in psalmis
jubilémus ei.

Quóniam Deus magnus
Dñs, et Rex magnus super
omnes deos: quóniam non
repellet Dñs plebem suam,
quia in manu ejus sunt omnes
fines terræ, et altitúdines
móntium ipse cónspicit.*

Quóniam ipsíus est mare,
et ipse fecit illud, et áridam
fundavérunt manus ejus:
venite adorémus, et pro-
cidámus ante Deum: plo-
rémus coram Dño, qui fecit
nos, quia ipse est Dñs Deus
noster: nos autem pópulus
ejus, et oves páscluæ ejus.
Hódie si vocem ejus audié-
ritis, nolíte obduráre corda
vestra, sicut in exacerbatió-
ne secúndum diem tenta-
tiónis in desérto: ubi ten-
tavérunt me patres vestri,
probavérunt et vidérunt
ópera mea.*

Quadráginta annis próxi-
mus fui generatióni huic,
et dixi, Semper hi errant
corde: ipsi vero non cogno-
vérunt vias meas, quibus
jurávi in ira mea, si intro-
ibunt in réquiem meam.
Glória Patri. Sicut erat.*

Hymn.

Te Deum laudámus: te
Dóminum confitémur.
Te ætérnum Patrem omnis
terra venerátur.

Tibi omnes Angeli, tibi
cœli, et univérsæ Potestátes,
Tibi Chérubim et Séraphim,
inCESSÁbili voce proclamant:
Sanctus, sanctus, sanctus,
Dóminus Deus Sábaoth.

Pleni sunt cœli et terra:
majestátis glóriæ tuæ.

Te gloriósus Apostolorum
chorus,

Te Prophetarum laudábilis
númerus,

Te Mártyrum candidátus
laudat exércitus.

Te per orbem terrarum
sancta confitétur Ecclésia.

Patrè imménsæ majestátis,
Venerándum tuum verum
et únicum Filium,

Sanctum quoque Parácli-
tum Spiritum.

Tu Rex glóriæ Christe.

Tu Patris sempitérnus es
Filius.

Tu ad liberándum susceptú-
rus hóminem: non horruisti
Virginis úterum.

Tu devictó mortis acúleo:
aperuisti credéntibus regna
cœlorum.

Tu ad dexteram Dei sedes
in glória Patris.

Judex créderis esse ven-
túrus.

Te ergo quæsumus, tuis famulis subveni : quos pretioso sanguine redemisti.

Æterna fac cum sanctis tuis : in gloria numerari.

Salvum fac populum tuum Domine, et benedic hereditati tuæ.

Et rege eos, et extolle illos usque in æternum.

Per singulos dies benedicimus te.

Et laudamus nomen tuum in sæculum, et in sæculum sæculi.

Dignare Domine die isto sine peccato nos custodire. Miserere nostri Domine : miserere nostri.

Fiat misericordia tua Domine super nos, quemadmodum speravimus in te.

In te Domine speravi : non confundar in æternum.

Absolutiones et Benedictiones.

IN I. NOCTURNO,
et pro iij. et v. Feria.

Absolutio. Exaudi Dñe Jesu Christe preces servorum tuorum, et miserere nobis, qui cum Patre et Spiritu sancto vivis et regnas in sæcula sæculorum. **R.** Amen.

Benedict. 1. Benedictione perpetua benedicat nos Pater æternus. **R.** Amen.

2. Unigenitus Dei Filius, nos benedicere et adjuvare dignetur.

3. Spiritus sancti gratia illuminet sensus et corda nostra.

IN II. NOCTURNO,
et pro iij. et vj. Feria.

Absolutio. Ipsius pietas et misericordia nos adjuvet, qui cum Patre et Spiritu sancto vivit et regnat in sæcula sæculorum. **R.** Amen.

Benedictiones. 4. Deus Pater omnipotens sit nobis propitius et clemens. **R.** Amen.

5. Christus perpetuæ det nobis gaudia vitæ.

6. Ignem sui amoris accendat Deus in cordibus nostris.

IN III. NOCTURNO,
et pro Feria iv. et Sabbato.

Absol. A vinculis peccatorum nostrorum absolvat nos omnipotens et misericors Dñus. **R.** Amen.

Benedict. 7. Evangelica lectio sit nobis salus et protectio. **R.** Amen.

8. Divinum auxilium maneat semper nobiscum.

9. Ad societatem civium supernorum perducatur nos Rex Angelorum.

In Officio de Sancto ix. Lect. juxta Rubricas pro viij. Benedictione dicitur una ex sequentibus.

Cujus festum colimus.

Quorum vel quarum festum.

Cujus festum colimus, ipsa Virgo virginum.

Pro 9. Per evangelica dicta.

In Officio trium Lectionum quando non legitur Homil. cum Evang. et Benedictiones sumendæ sunt ex tertio Noct. prima Bened. dicitur.

1. Ille nos benedicat, qui sine fine vivit et regnat.

2. Divinum auxilium.

3. Ad societatem.

In Officio iij. Lect. quando legitur, Homilia cum Evangelio.

1. Evangelica lectio.

2. Divinum auxilium.

3. Ad societatem.

Si Officium fit de Sancto trium Lectionum.

1. Ille nos benedicat, supra.

2. Cujus vel Quorum.

3. Ad societatem.

Psalmi ad Laudes.

Ps. xcij.

Dominus regnavit, de-
corē indūtus est : *
indūtus est Dñs
fortitudinē, et præcinxit se.
Etenim firmavit orbem ter-
ræ, * qui non commovēbitur.
Parata sedes tua ex tunc : *
a sæculo tu es.
Elevaverunt flumina Dñe : *
elevaverunt flumina vocē suā.
Elevaverunt flumina fluctus
suos, * a vōcibus aquarum
multarum.

Mirabiles elationes maris, *
mirabilis in altis Dñs.
Testimonia tua credibilia
facta sunt nimis : * domum
tuam decet sanctitudo Dñe
in longitudinem dierum.

Glória Patri. *Ps. xcij.*

Jubilate Deo omnis
terra : * servite Dó-
mino in lætitia.

Introite in conspēctū ejus, *
in exultatione.

Scitote quoniam Dóminus
ipse est Deus : * ipse fecit
nos, et non ipsi nos :

Pópulus ejus, et oves pá-
scuæ ejus : * introite portas
ejus in confessione, átria ejus
in hymnis : confitemini illi.

Laudate nomen ejus : quóniā
suavis est Dñs, in ætér-
num misericórdia ejus, * et
usque in generatióem et
generatióem veritas ejus.
Glória Patri.

Ps. **D**eus Deus meus *
xcij. ad te de luce vigilo.
Sítivit in te ánima mea, * quā
multipliciter tibi caro mea.

In terra desérta, et ínvia, et
inaquósa : * sic in sancto ap-
parui tibi, ut vidérem virtú-
tem tuam, et glóriam tuam.
Quoniam melior est miseri-
córdia tua super vitas : * lá-
bia mea laudábunt te.

Sic benedicam te in vita
mea : * et in nómine tuo
levábo manus meas.

Sicut ádipe et pinguedine
repleátur ánima mea : * et
lábiis exsultatiónis laudábit
os meum.

Si memor fui tui super stratum
meum, in matutinis
meditabor in te : * quia
fuisti adjutor meus.

Et in velamento alarum
tuarum exsultábo, adhæsit
ánima mea post te : * me
suscepit dextera tua.

Ipsi vero in vanum quæsié-
runt ánimam meam, intro-
ibunt in inferióra terræ : *
tradentur in manus gládii,
partes vulpium erunt.

Rex vero lætábitur in Deo,
laudabuntur omnes qui ju-
rant in eo : * quia obstructū
est os loquentium iniqua.

Hic non dic. Glória Patri.

Ps. **D**eus misereátur
xcij. nostri, et benedi-
cat nobis : * illúminet vultū

suum super nos, et misereatur nostri.

Ut cognoscamus in terram tuam : * in omnibus gentibus salutare tuum.

Confiteantur tibi populi Deus : * confiteantur tibi populi omnes.

Lætentur et exsultent Gentes : * quoniam iudicas populos in æquitate, et Gentes in terra dirigis.

Confiteantur tibi populi Deus : confiteantur tibi populi omnes : * terra dedit fructum suum.

Benedicat nos Deus, Deus noster, benedicat nos Deus : * et metuant eum omnes fines terræ. Glória Patri.

Cantic. iij. pueror. Dan. iij. e

Benedicite omnia opera Dñi Dño : * laudate et superexaltate eum in sæcula.

Benedicite Angeli Dñi Dómino : * benedicite cœli Dño. Benedicite aquæ omnes, quæ super cœlos sunt, Dómino : * benedicite omnes virtutes Dómini Dómino.

Benedicite sol et luna Dño : * benedicite stellæ cœli Dño.

Benedicite omnis imber et ros Dómino : * benedicite omnes spiritus Dei Dño.

Benedicite ignis et æstus Dómino : * benedicite frigus et æstus Dómino.

Benedicite rores et pruina Dómino : * benedicite gelu et frigus Dómino.

Benedicite glacies et nives Dómino : * benedicite noctes et dies Dómino.

Benedicite lux et tenebræ Dómino : * benedicite fulgura et nubes Dómino.

Benedicat terra Dñum : * laudet et superexaltet eum in sæcula.

Benedicite montes et colles Dño : * benedicite univêrsa germinantia in terra Dño.

Benedicite fontes Dómino : * benedicite maria et flumina Dómino.

Benedicite cete, et omnia, quæ moventur in aquis, Dño : * benedicite omnes volucres cœli Dómino.

Benedicite omnes bestię et pecora Dómino : * benedicite filii hominum Dño.

Benedicat Israel Dómino : * laudet et superexaltet eum in sæcula.

Benedicite sacerdotes Dómini Dómino : * benedicite servi Dómini Dómino.

Benedicite spiritus, et animæ justorum Dómino : * benedicite sancti, et humiles corde Dómino.

Benedicite Anania, Azaria, Misael Dño : * laudate et superexaltate eum in sæcula.

Benedicamus Patrem et Filium cum sancto Spiritu : * laudemus et superexaltemus eum in sæcula.

Benedictus es Dómine in firmamento cœli : * et laudá-

bilis, et gloriósus, et super-
exaltátus in sæcula.

Hic non dic. Glória Patri.
neque Amen. ~ **Ps. cxlviii.**

Laudáte Dóminum de
cœlis: * laudáte eum
in excélsis.

Laudáte eum omnes Angeli
ejus: * laudáte eum omnes
virtútes ejus.

Laudáte eum sol et luna: *
laudáte eum omnes stellæ,
et lumen.

Laudáte eum cœli cœló-
rum: * et aquæ omnes, quæ
super cœlos sunt, laudent
nomen Dómini.

Quia ipse dixit, et facta
sunt: * ipse mandávit, et
creata sunt.

Státuit ea in ætérnum, et in
sæculū sæculi: * præcéptum
pósuit, et non præteríbit.

Laudáte Dñum de terra, *
dracónes, et omnes abyssi.

Ignis, grando, nix, glácies,
spíritus procellárum: * quæ
fáciunt verbum ejus:

Montes, et omnes colles: *
ligna fructífera, et omnes
cedri.

Béstiæ, et univérsa péco-
ra: * serpéntes, et vólucres
pennatæ:

Reges terræ, et omnes pó-
puli: * príncipes, et omnes
júdices terræ.

Júvenes, et virgines: se-
nes cum junióribus laudent
nomen Dñi: * quia exaltá-
tum est nomen ejus solius.

Conféssio ejus super cœlum
et terram: * et exaltávit
cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis
ejus: * filiis Israel, pópulo
appropinquánti sibi.

Hic non dic. Glória Patri.

Ps. cxlii. **A**ntáte Dño cánti-
cum novū: * laus
ejus in ecclésia sanctórum.
Lætétur Israel in eo, qui fe-
cit eum: * et filii Sion exsúl-
tent in rege suo.

Laudent nomen ejus in cho-
ro: * in tympano, et psalterio
psallant ei:

Quia beneplácitum est Dño
in pópulo suo: * et exaltábit
mansuetos in salútem.

Exsultábunt sancti in gló-
ria: * lætabúntur in cubili-
bus suis.

Exaltatiónes Dei in gútture
eórum: * et gládii ancípites
in mánibus eórum:

Ad faciéndam vindíctam in
natióibus: * increpatiónes
in pópulis.

Ad alligándos reges eórum
in compédibus: * et nóbiles
eórum in mánicis férreis.

Ut faciánt in eis iudiciam
conscriptum: * glória hæc
est ómnibus sanctis ejus.

Hic non dicitur Glória Pa-
tri. ~ **Ps. cl.**

Laudáte Dñum in san-
ctis ejus: * laudáte eū
in firmaménto virtútis ejus.
Laudáte eum in virtútibus
ejus: * laudáte eum secún-

dum multitudinem magnitudinis ejus.

Laudate eum in sono tubæ: * laudate eum in psalterio, et cithara.

Laudate eum in tympano, et choro: * laudate eum in chordis, et órgano.

Laudate eum in cymbalis benesonantibus: laudate eum in cymbalis jubilatiónis: * omnis spiritus laudet Dóminum. Glória Patri.

Cantic. Zachariæ. Luc. j. g

Benedictus Dóminus Deus Israel, * quia visitávit, et fecit redemptiõem plebis suæ:

Et eréxit cornu salutis nobis: * in domo David púeri sui.

Sicut locútus est per os sanctórum, * qui a sæculo sunt, Prophetárum ejus:

Salútem ex inimicis nostris, * et de manu ómnium, qui odérunt nos:

Ad faciéndam misericórdiã cum pátribus nostris: * et memorári testaménti sui sancti.

Jusjurándum, quod jurávit ad Abraham patrem nostrum, * datúrum se nobis:

Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi.

In sanctitate, et justitia coram ipso, * ómnibus diébus nostris.

Et tu puer, Prophéta Altissimi vocáberis: * præibis

enim ante faciém Dómini paráre vias ejus:

Ad dandam sciéntiam salutis plebi ejus: * in remissionem peccatórum eórum:

Per viscera misericórdiæ Dei nostri: * in quibus visitávit nos, óriens ex alto:

Illumináre his, qui in ténebris, et in umbra mortis sedent: * ad dirigéndo pedes nostros in viam pacis.

Glória Patri.

Cantic. B. Mariæ U. Luc. j. e

Magnificat * ánima mea Dóminum:

Et exsultávit spíritus meus * in Deo salutári meo.

Quia respéxit humilitátem ancillæ suæ: * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

Quia fecit mihi magna qui potens est: * et sanctum nomen ejus.

Et misericórdia ejus a progenie in progenies * timéntibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio suo: * dispérsit superbos mente cordis sui.

Depósuit potétes de sede, * et exaltávit húmiles.

Esuriétes implévit bonis: * et dívites dimisit inanes.

Suscépit Israel púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ.

Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham, et sémini ejus in sæcula. Glória Patri.

Commemorationes Communes.

Commemoratio de Cruce per Annum.

Ad Vesperas et Laudes,
Añã. Per signum Crucis de
inimicis nostris libera nos
Deus noster.

V. Omnis terra adoret te,
et psallat tibi. **R.** Psalmum
dicat nómini tuo Dómine.

Orémus **Oratio.**

Perpétua nos, quæsumus
Dómine, pace
custódi : quos per lignum
sanctæ Crucis redímere di-
gnátus es.

Tempore Paschali.

Ad Vesperas, Añã. Cru-
cem sanctam súbiit qui in-

férnum confrégit, accinctus
est poténtia, surréxit die
tértia, alleluía.

Ad Laudes, Añã. Crucifixus
surréxit a mórtuis, et red-
émít nos, alleluía, alleluía.

V. Dicite in natióibus,
alleluía. **R.** Quia Dóminus
regnávit a ligno, alleluía.

Orémus. **Oratio.**

Deus, qui pro nobis
Filiu tuum Crucis
patibulum subire voluisti,
utinimíci a nobis expélleres
potestátem : concéde nobis
fámulis tuis, ut resurrecti-
onis grátiam consequámur.
Per eúndem Dóminum.

Suffragia Sanctorum.

De S. Maria.

Ad Vesperas et Laudes,
Añã. Sancta María succúr-
re miseris, iuva pusilláni-
mes, réfove flébiles, ora pro
pópulo, intérvéni pro clero,
intercéde pro devóto femi-
neo sexu : séntiant omnes
tuum iuvámen, quicúmque
célébrant tuam sanctam
commemoriatióem.

V. Ora pronobis sancta Dei
Génitrix. **R.** Ut digni efficiá-
mur promissionibus Christi.

Orémus. **Oratio.**

Concéde nos fámulos
tuos, quæsumus Dó-
mine Deus, perpétua men-

tis et córporis sanitáte gau-
dére : et gloriósa beatæ
Mariæ semper Virginis in-
tercessióne, a præsentí li-
berári tristitia, et ætérna
pérfrui lætítia.

**Ab Octava Epiph. usque
ad Purificationem dicitur**

V. Post partum Virgo invio-
láta permansisti. **R.** Dei Gé-
nitrix intercédé pro nobis.

Orémus. **Oratio.**

Deus, qui salútis ætér-
næ, beatæ Mariæ
virginitáte fecúnda, humá-
no géneri præmia præstiti-
sti : tribue quæsumus, ut
ipsam pro nobis intercédere

sentiámus, per quam meruímus auctórem vitæ suscipere Dóminum nostrum Jesum Christum Filiū tuum.

De S. Joseph.

Ad Vesperas, Aña. Ecce fidélis servus et prudens, quem constituit Dóminus super familiam suam.

V. Glória et divitiæ in domo ejus. **R.** Et justitia ejus manet in sæculum sæculi.

Ad Laudes, Aña. Ipse Jesus erat incipiens quasi annórum trigínta, ut putabátur, filius Joseph.

V. Os justi meditabitur sapiéntiam. **R.** Et lingua ejus loquétur judícium.

Orémus. **Oratio.**

DEus, qui ineffábili providéntia beátum Joseph sanctíssimæ Genitricis tuæ sponsum elígere dignátus es : præsta quæsumus, ut quem protectórem venerámur in terris, intercessórem habére mereámur in cœlis.

De Apostolis.

Ad Vesperas, Aña. Petrus Apóstolus, et Paulus Doctór Géntium, ipsi nos docuerunt legem tuam Dómine.

V. Constitues eos príncipes super omnem terram.

R. Mémoires erunt nóminis tui Dómine.

Ad Laudes, Aña. Gloriósi príncipes terræ, quómodo in

vita sua dilexérunt se, ita et in morte non sunt separáti.

V. In omnem terram exivit sonus eórum. **R.** Et in fines orbis terræ verba eórum.

Orémus. **Oratio.**

DEus, cujus dextera beátum Petrum ambulátem in flúctibus, ne mergerétur, eréxit, et coapóstolum ejus Paulum tertio naufragántem, de profúndo pélagi liberávit : exáudi nos propítius, et concéde, ut ambórum méritis æternitátis glóriam consequámur.

Fiat de Patrono vel Titulari Ecclesiæ, ante vel post supradictas Commem. pro dignitate illius et ultimo loco de Pace.

Ad Vesperas et Laudes, Aña. Da pacem Dómine in diébus nostris, quia non est álius, qui pugnet pro nobis, nisi tu Deus noster.

V. Fiat pax in virtúte tua.

R. Et abundantia in túrribus tuis.

Orémus. **Oratio.**

DEus, a quo sancta desideria, recta consilia et justa sunt ópera : da servis tuis illam, quam mundus dare non potest, pacem ; ut et corda nostra mandátis tuis dedita, et hóstium sublata formidine, témpora sint tua protectióne tranquilla. Per Dñum.

In Festis ad Primam.

Hymnus.

JAm lucis orto sidere
Deum precémur súp-
plices,
Ut in diúrnis áctibus
Nos servet a nocéntibus.
Linguam refrénans témpe-
ret,
Ne litis horror insonet :
Visum fovéndo cóntegat,
Ne vanitates háuriat.
Sint pura cordis íntima,
Absistat et vecórdia :
Carnis terat supérbiam
Potus cibique párcitas.
Ut cum dies abscésserit,
Noctémque sors redúxerit,
Mundi per abstinéntiam
Ipsi canámus glóriam.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Filio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæcu-
lum. Amen.

Antiphona. Ps. liij.

DEus in nómine tuo
salvum me fac : *
et in virtúte tua
júdica me.

Deus exáudi oratióne
meam : * áuribus pércipe
verba oris mei.

Quóniam aliéni insurrexé-
runt advérsus me, et for-
tes quæsiérunt ánimam
meam : * et non proposué-
runt Deum ante conspé-
ctum suum.

Ecce enim Deus ádjuvat

me : * et Dóminus suscé-
ptor est ánimæ meæ.

Avérte mala inimícis meis : *
et in veritate tua dispérde
illos.

Voluntáries sacrificábo tibi, *
et confitébor nómini tuo
Dñe : quóniam bonum est :
Quóniam ex omni tribula-
tióne eripuisti me : * et super
inimicos meos despéxit ócu-
lus meus.

Ps. cxliij.

BEáti immaculáti in
via : * qui ámbulant
in lege Dómini.

Beáti, qui scrutántur testi-
mónia ejus : * in toto corde
exquirunt eum.

Non enim qui operántur
iniquitátem, * in viis ejus
ambulavérunt.

Tu mandásti * mandata
tua custodiri nimis.

Utinam dirigántur viæ
meæ, * ad custodiéndas
justificatiónes tuas.

Tunc non confúndar, *
cum perspéxero in ómnibus
mandátis tuis.

Confitébor tibi in directi-
one cordis : * in eo quod
dídici judícia justitiæ tuæ.

Justificatiónes tuas cust-
odiam : * non me derelin-
quas usquequáque.

In quo córrigit adolescén-
tior viam suam? * in custo-
diéndo sermónes tuos.

In toto corde meo exquisi-
vi te : * ne repellas me a
mandátis tuis.

In corde meo abscondi
elóquia tua : * ut non pec-
cem tibi.

Benedíctus es Dñe : * doce
me justificatiónes tuas.

In lábiis meis, * pronun-
tiávi ómnia iudicia oris tui.

In via testimoniórum tuórum
delectátus sum, * sicut
in ómnibus divitiis.

In mandátis tuis exercé-
bor : * et considerábo vias
tuas.

In justificatióibus tuis
meditábor : * non obliví-
scar sermónes tuos.

R. Etribue servo tuo, vi-
vifica me : * et cu-
stódiam sermónes tuos.

Revéla óculos meos : * et
considerábo mirabilia de
lege tua.

Incola ego sum in terra : *
non abscondas a me man-
dáta tua.

Concupívit ánima mea de-
sideráre justificatiónes
tuas, * in omni témpore.

Increpásti superbos : * ma-
ledícti qui declinant a
mandátis tuis.

Aufer a me oppróbrium,
et contéptum : * quia
testimónia tua exquisivi.

Etenim sedérunt príncipes,
et advérsam me loquebân-
tur : * servus autem tuus

exercebátur in justificatió-
nibus tuis.

Nam et testimónia tua
meditatio mea est : * et
consilium meum justifica-
tiónes tuæ.

Adhæsit paviménto ánima
mea : * vivifica me secún-
dum verbum tuum.

Vias meas enuntiávi, et
exaudisti me : * doce me
justificatiónes tuas.

Viam justificatiónum tuá-
rum ínstrue me : * et exer-
cébor in mirabilibus tuis.

Dormitávit ánima mea præ
tædio : * confirma me in
verbis tuis.

Viam iniquitátis ámove a
me : * et de lege tua mise-
rére mei.

Viam veritátis elégi : * ju-
dícia tua non sum oblitus.

Adhæsi testimoniis tuis Dó-
mine : * noli me confundere.

Viam mandatórum tuórum
cucúrri, * cum dilatásti cor
meum.

Antiphona.

Capit. i Tim. j. d

R. Egi sæculórum im-
mortáli et invisibili,
soli Deo honor et glória in
sæcula sæculórum. Amen.

R. Deo grátias.

R. br. Christe Fili Dei vi-
vi, * Miserére nobis. **et re-
petitur.** Christe Fili Dei

vivi, miserére nobis. **R.** Qui
sedes ad dexteram Patris.

R. Miserére nobis. **R.** Gló-

ria Patri, et Filio, et Spiritui sancto. **R.** Christe Fili Dei vivi, miserere nobis.

V. Exsúrge Christe, adjuva nos. **R.** Et libera nos propter nomen tuum.

Tempore Paschali. R. br. Christe Fili Dei vivi, miserere nobis. **A.** Allelúia, allelúia. Christe. **V.** Qui surrexisti a mórtuis. **R.** Allelúia, allelúia. Glória Patri. Christe.

V. Exsúrge Christe, adjuva nos, allelúia. **R.** Et libera nos propter nomen tuum, allelúia.

Sequentes Preces non dicuntur in Duplicibus, nec infra Octavas; sed tunc dicto R. brevi, dicitur Dóminus vobiscum. et Oratio. Dómine Deus omnipotens. ut infra.

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

Pater noster. secreto usque ad V. Et ne nos inducas in tentationem.

R. Sed libera nos a malo.

Credo in Deum. secreto usque ad V. Carnis resurrectionem. **R.** Vitam aeternam. Amen.

V. Et ego ad te Dómine clamávi. **R.** Et mane oratio mea prævéniet te.

V. Repleátur os meum laude. **R.** Ut cantem glóriam tuam, tota die magnitudinem tuam.

V. Dómine avérte faciém tuam a peccátis meis. **R.** Et omnes iniquitates meas dele.

V. Cor mundum crea in me Deus. **R.** Et spiritum rectum innova in viscéribus meis.

V. Ne projicias me a fácie tua. **R.** Et spiritum sanctum tuum ne auferas a me.

V. Redde mihi lætítiam salutáris tui. **R.** Et spiritu principali confirma me.

V. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. **R.** Qui fecit cælum et terram.

Omnifíteor Deo omnipoténti, beáte Mariæ semper Virgini, beáto Michaéli Archángelo, beáto Joánni Baptistæ, sanctis

Apóstolis Petro et Paulo, ómnibus Sanctis, et vobis fratres : quia peccávi nimis cogitatione, verbo et ópere : mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa. Ideo precor beátam Mariam semper Virginem, beátum Michaélem Archángelum, beátum Joánnem Baptistam, sanctos Apóstolos Petrum et Paulum, omnes Sanctos, et vos fratres, oráre pro me ad Dóminum Deum nostrum.

Misereátur tui omnipotens Deus, et dimíssis peccátis tuis, perdúcat te ad vitam aeternam. **R.** Amen.

Deinde Confessio more consueto repetitur.

Misereátur vestri omnipotens Deus, et dimíssis peccátis vestris, perdúcat vos ad vitam aeternam. **R.** Amen.

Indulgéntiam, absolutiónem, et remissionem peccatórum nostrórum tribuat nobis omnipotens et miséricors Dóminus.

R. Amen.

Et prosequitur V. Dignáre Dómine die isto. **R.** Sine peccáto nos custodire.

V. Miserere nostri Dómine. **R.** Miserere nostri.

V. Fiat misericórdia tua Dómine super nos. **R.** Quemádmódam sperávimus in te.

V. Dómine exáudi orationem meam. **R.** Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobiscum. **R.** Et cum spiritu tuo.

Orémus. ~~~~~ Oratio.

Domine Deus omnipotens, qui ad princípium hujus diéi nos pervenire fecisti : tua nos hódie salva virtúte, ut in hac die ad nullum declinémus peccátum, sed semper ad tuam justítiam faciéndam nostra procedánt eloquia, dirigántur cogitationes et ópera.

Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. *R.* Amen.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

V. Benedicámus Dómino.

R. Deo grátias.

Postea Hebdomad. dicit V. Pretiósá in conspéctu Dñi.

R. Mors Sanctórum ejus.

Et absolute sine Orémus.

Oratio. ~~~~~

Sancta María, et omnes Sancti intercédant pro nobis ad Dóminum, ut nos mereámur ab eo adjuvári et salvári, qui vivit et regnat in sæcula sæculórum. *R.* Amen.

V. Deus in adjutórium meum inténde. *R.* Dómine ad adjuvándum me festína.

Et dicitur ter : ultimo additur. Glória Patri. Sicut erat.

Kyríe eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster. *secreto.*

V. Et ne nos indúcas in tentatiónem. *R.* Sed libera nos a malo.

V. Réspice in servos tuos Dómine, et in ópera tua, et dirige filios eórum. *R.* Et sit splendor Dómini Dei

nostrí super nos, et ópera mánuum nostrárum dirige super nos, et opus mánuum nostrárum dirige.

V. Glória Patri. *R.* Sicut erat.

Orémus. ~~~~~ *Oratio.*

Dirigere et sanctificáre, régere et gubernáre dignáre, Dómine Deus Rex cœli et terræ, hódie corda et cörpera nostra, sensus, sermónes et actus nostros in lege tua, et in opéribus mandatórum tuórum : ut hic, et in ætérnum, te auxiliánte salvi et liberi esse mereámur, Salvátor mundi. Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum. *R.* Amen.

V. Jube domne benedicere.

Benedictio. Dies et actus nostros in sua pace dispónat Dóminus omnipotens. *R.* Amen. *Lectio brevis.*

Post Lectiorem brevem dicitur V. Adjutórium nostrú in nómine Dómini. *R.* Qui fecit cœlum et terram.

V. Benedicite. *R.* Deus.

Benedictio. Dóminus nos benedicat, et ab omni malo deféndat, et ad vitam perducát ætérnam : et Fidélium animæ per misericórdiam Dei requiescant in pace. *R.* Amen.

Ad Tertiam.

Hymn.

Nunc sancte nobis Spiritus,

Unum Patri cum Filio,
Dignare promptus ingeri
Nostro refusus pectori.

Os, lingua, mens, sensus,
vigor,

Confessionem personent,
Flammescat igne caritas,
Accendat ardor proximos.

Præsta, Pater piissime,
Patrique compar Unice,
Cum Spiritu Paraclito
Regnans per omne sæculū.

Amen. (Añā.) *Ps.*

Egem pone mihi Dōmine
viam justificationū tuārū : *
et exquiram eam semper.

Damihī intellēctum, et scrutābor
legem tuam : * et custōdiam
illā in toto corde meo.

Deduc me in sēmitam mandatorū
tuōrum : * quia ipsam
vōlūi.

Inclina cor meum in testimōnia
tua : * et non in avaritiā.

Avērtē oculos meos ne videant
vanitatem : * in via tua
vivifica me.

Stātue servo tuo elōquium tuum,
* in timōre tuo.

Amputa opprōbriū meum,
quod suspicātus sum : * quia
iudicia tua jucūnda.

Ecce concupivī mandāta tua : *
in æquitāte tua vivifica me.

Et veniat super me misericordia
tua Dñe : * salutāre tuum
secūndū elōquiū tuum.

Et respondēbo exprobrantibus
mihi verbum : * quia sperāvī
in sermōnibus tuis.

Et ne auferas de ore meo
verbum veritatis usquequaque : *
quia in iudiciis tuis supersperāvī.

Et custōdiam legem tuam
semper : * in sæculum et in
sæculum sæculi.

Et ambulābā in latitudīne : *
quia mandāta tua exquisivī.
Et loquēbar in testimōniis
tuis in conspēctū regum : *
et non confundēbar.

Et meditābar in mandatis
tuis, * quæ dilēxi.

Et levāvī manus meas ad
mandāta tua, quæ dilēxi : *
et exercēbar in justificatiōnibus
tuis.

Memor esto verbi tui
servo tuo, * in quo mihi
spem dedisti.

Hæc me consolāta est in
humilitate mea : * quia elōquium
tuum vivificāvit me.
Supērbi inique agēbant
usquequaque : * a lege autem
tua non declināvī.

Memor fui iudiciōrum tuōrum
a sæculo Dōmine : * et
consolātus sum.

Defectio tenuit me, * pro
peccatoribus derelinquētib;
legem tuam.

Cantábiles mihi erant justificatiónes tuæ, * in loco peregrinatiónis meæ.

Memorfui noctenóministui Dñe: * et custodivi legē tuā.

Hæc facta est mihi: * quia justificatiónes tuas exquisivi.

Pórtio mea Dómine, * dixi custodire legem tuam.

Deprecátus sum faciē tuam in toto corde meo: * miserere mei secúndū elóquiū tuum.

Cogitávi vias meas: * et convérti pedes meos in testimónia tua.

Parátus sum, et non sum turbátus: * ut custodiám mandáta tua.

Funes peccatórum circumpléxi sunt me: * et legem tuam non sum oblítus.

Média nocte surgébam ad confiténdum tibi, * super iudicia justificatiónis tuæ.

Párticeps ego sum ómnium timéntium te, * et custodiéntium mandáta tua.

Misericórdia tua Dómine plena est terra: * justificatiónes tuas doce me.

Bonitatem fecisti cum servo tuo Dómine, * secúndum verbum tuum.

Bonitatem, et disciplinam, et sciéntiam doce me: * quia mandátis tuis credidi.

Priúsquam humiliárer ego deliqui: * propterea elóquium tuum custodivi.

Bonus es tu: * et in boni-

tate tua doce me justificatiónes tuas.

Multiplicata est super me iniquitas superbórum: * ego autem in toto corde meo scrutabor mandáta tua.

Coagulátum est sicut lac cor eórum: * ego vero legem tuam meditátus sum.

Bonum mihi quia humiliásti me: * ut discam justificatiónes tuas.

Bonum mihi lex oris tui, * super millia auri, et argénti.

Manus tuæ fécerunt me, et plasmavérunt me: * da mihi intelléctum, et discam mandáta tua.

Qui timent te vidébunt me, et lætabúntur: * quia in verba tua supersperávi.

Cognóvi Dómine quia æquitas iudicia tua: * et in veritate tua humiliásti me.

Fiat misericórdia tua ut consolétur me, * secúndum elóquium tuum servo tuo.

Véniant mihi miseratiónes tuæ, et vivam: * quia lex tua meditatio mea est.

Confundántur superbi, quia injúste iniquitatem fecerunt in me: * ego autem exercébor in mandátis tuis.

Convertántur mihi timéntes te: * et qui novérunt testimónia tua.

Fiat cor meum immaculátum in justificatióibus tuis, * ut non confundar.

AD SERTAM.

Hymn.

REctor potens, verax
Deus,
Qui témperas rerum vices,
Splendóre mane illúminas,
Et ignibus merídiem.
Exstingue flammam litium,
Aufer calórem nóxium,
Confer salútem córporum,
Verámque pacem córdium.
Præsta, Pater piissime,
Patrique compar Unice,
Cum Spirítu Paráclito
Regnas per omne sæculi.

Amen. (Aña.) Ps.

Efécit in salutáre
tuum ánima mea : *
et in verbum tuum
supersperávi.

Defecérunt óculi mei in
elóquium tuum, * dicétes :
Quando consoláberis me?
Quia factus sum sicut uter
in pruína : * justificatiónes
tuas non sum oblítus.

Quot sunt dies servi tui : *
quando fácies de persecúen-
tibus me iudícium?

Narravérunt mihi iníqui
fabulatiónes : * sed non ut
lex tua.

Omnia mandáta tua véritas : *
iníque persecúti sunt
me, ádjuva me.

Paulo minus consumma-
vérunt me in terra : * ego
autem non derelíqui man-
dáta tua.

Secúndum misericórdiam

tuam vivífica me : * et custó-
diam testimónia oris tui.

In ætérnum Dñe, * verbum
tuum pérmanet in cœlo.

In generatióem et genera-
tióem véritas tua : * fun-
dásti terram, et pérmanet.

Ordinatióne tua perseverat
dies : * quóniam ómnia
sérviunt tibi.

Nisi quod lex tua medita-
tio mea est : * tunc forte
períssem in humilitáte mea.

In ætérnum non oblivíscar
justificatiónes tuas : * quia
in ipsiis vivificásti me.

Tuus sum ego, salvum me
fac : * quóniam justificatió-
nes tuas exquisívi.

Me exspectavérunt pecca-
tóres ut pérderent me : *
testimónia tua intelléxi.

Omnis consummationis vi-
di finem : * latum mandá-
tum tuum nimis.

Quómodo diléxi legem
tuam Dñe? * tota die
meditatio mea est.

Super inimicos meos prudén-
tē me fecisti mandáto tuo : *
quia in ætérnum mihi est.

Super omnes docétes me
intelléxi : * quia testimónia
tua meditatio mea est.

Super senes intelléxi : *
quia mandáta tua quæsívi.

Ab omni via mala prohibui
pedes meos : * ut custódiám
verba tua.

A iudiciis tuis non declinavi : * quia tu legem posuisti mihi.

Quam dulcía faucibus meis elóquia tua, * super mel ori meo!

A mandátis tuis intelléxi : * propterea odívi omnē viam iniquitátis.

Lucérna pédibus meis verbum tuum, * et lumen sémitis meis.

Jurávi, et státui * custodíre iudícia justitiæ tuæ.

Humiliátus sum usquequaque Dómine : * vivífica me secúndum verbum tuum.

Voluntária oris mei benelácita fac Dómine : * et iudícia tua doce me.

Anima mea in mánibus meis semper : * et legem tuam non sum oblitus.

Posuerunt peccatóres láqueum mihi : * et de mandátis tuis non errávi.

Hereditate acquisívi testimónia tua in æternū : * quia exsultatio cordis mei sunt.

Inclinávi cor meum ad faciéndas justificatiónes tuas in æternum, * propter retributiónem.

INíquos ódio hábui : * et legem tuam diléxi.

Adjútor, et suscéptor meus es tu : * et in verbum tuum supersperávi.

Declináte a me maligni : * et scrutabor mandáta Dei mei.

Súscipe me secúndum elóquium tuum, et vivam : * et non confúndas me ab expectatióne mea.

Adjuva me, et salvus ero : * et meditabor in justificatió nibus tuis semper.

Sprevisti omnes discedentes a iudiciis tuis : * quia injústa cogitatio eórum.

Prævaricantes reputávi omnes peccatóres terræ : * ideo diléxi testimónia tua.

Confige timóre tuo carnes meas : * a iudiciis enim tuis tímui.

Feci iudicium et justitiam : * non tradas me calumniántibus me.

Súscipe servum tuum in bonum : * non calumniéntur me supérbi.

Oculi mei defecerunt in salutáre tuum : * et in elóquium justitiæ tuæ.

Fac cum servo tuo secúndum misericórdiã tuam : * et justificatiónes tuas doce me.

Servus tuus sum ego : * da mihi intelléctum, ut sciam testimónia tua.

Tempus faciéndi Dñe : * dissipaverunt legem tuam.

Ideo diléxi mandáta tua, * super aurum et topázion.

Propterea ad ómnia mandáta tua dirigébar : * omnem viam iníquam ódio hábui.

Ad Donam.

Hymn.

Rerum Deus tenax vigor,
Immótuſ in te pémanens,
Lucis diúrnæ témpora
Succéſſibus detérminans.
Largíre lumen véſpere,
Quo vita nuſquam décidat,
Sed præmiuſ mortis ſacræ
Perénnis inſtet glória.
Præſta, Pater piíſſime,
Patrique compar Unice,
Cum Spírítu Paráclito
Regnans per omne ſæculū.
Amen. (Aña.) *Ps.*

Irabilia testimónia
tua: * ídeo ſcrutáta
eſt ea ánima mea.
Declarátio ſermónuſ tuórum
illúminat: * et intelléctum
dat párvulis.
Os meum apéruí, et attráxi
ſpírítum: * quia mandáta
deſiderábam.
Adſpice in me, et míſerére
mei, * ſecúndum júdicium
diligéntium nomen tuum.
Greffus meos dírige ſecúndū
elóquiū tuū: * et non domínetur
mei omnis ínjuſtítia.
Rédime me a calúmniis
hóminuſ: * ut cúſtódiam
mandáta tua.
Fáciem tuam illúmina ſuper
ſervuſ tuuſ: * et doce me
júſtificatióneſ tuas.
Exituſ aquárum deduxérunt
óculi mei: * quia non
cúſtodiérunt legem tuam.

Justus es Dómine: * et réctum júdicium tuum.

Mandásti júſtítiam testimónia tua: * et veritátem tuam nimis.

Tabéſcere me fecit zelus meus: * quia oblíti ſunt verba tua inimíci mei.

Ignítum elóquium tuum veheménter: * et ſervuſ tuuſ diléxit illud.

Adoleſcéntuluſ ſum ego, et contémptuſ: * júſtificatióneſ tuas non ſum oblítuſ.

Justítia tua, júſtítia in aetérnum: * et lex tua veritas.

Tribulátio et angúſtia invénérunt me: * mandáta tua meditátio mea eſt.

Æquitas testimónia tua in aetérnum: * intelléctum da mihi, et vivam.

Clamávi in toto corde meo, exáudi me Dómine: * júſtificatióneſ tuas requíram.

Clamávi ad te, ſalvū me fac: * ut cúſtódiam mandáta tua.

Præveni in maturitáte, et clamávi: * quia in verba tua ſupersperávi.

Prævenérunt óculi mei ad te dilúculo: * ut medítárer elóquia tua.

Vocem meam audi ſecúndum míſericórdiam tuam

Dñe: * et ſecúndum júdicium tuum vivífica me.

Appropinquavérunt perſe-

quētes me iniquitāti: * a lege autem tua longe facti sunt.

Prope es tu Dómine : * et omnes viæ tuæ veritas.

Inítio cognóvi de testimóniis tuis : * quia in ætérnum fundásti ea.

Vide humilitátem meam, et éripe me : * quia legem tuam non sum oblitus.

Júdica júdicium meum, et rédime me : * propter elóquium tuum vivífica me.

Longe a peccatóribus salus : * quia justificatiónes tuas non exquisiérunt.

Misericórdiæ tuæ multæ Dómine : * secúndum júdicium tuum vivífica me.

Multi qui persecúntur me, et tribulant me : * a testimoniis tuis non declinávi.

Vidi prævaricántes, et tabescébam : * quia elóquia tua non custodiérunt.

Vide quóniam mandáta tua diléxi Dómine : * in misericórdia tua vivífica me.

Príncipium verbórum tuórum, veritas : * in ætérnum ómnia júdicia justítiæ tuæ.

Príncipes persecúti sunt me gratis : * et a verbis tuis formidávit cor meum.

Lætabor ego super elóquia tua : * sicut qui invénit spólia multa.

Iniquitátem ódio hábui, et abominátus sum : * legem autem tuam diléxi.

Sépties in die laudē dixi tibi, * super júdicia justítiæ tuæ.

Pax multa diligéntibus legem tuam : * et non est illis scándalum.

Exspectábam salutáre tuum Dómine : * et mandáta tua diléxi.

Custodívit ánima mea testimónia tua : * et diléxit ea veheménter.

Servávi mandáta tua, et testimónia tua : * quia omnes viæ meæ in conspéctu tuo.

Appropínquet deprecátio mea in conspéctu tuo Dómine : * juxta elóquium tuum da mihi intelléctum.

Intret postulátio mea in conspéctu tuo : * secúndum elóquium tuum éripe me.

Eructábunt lábia mea hymnum, * cum docúeris me justificatiónes tuas.

Pronuntiábit lingua mea elóquium tuum : * quia ómnia mandáta tua æquitas.

Fiat manus tua ut salvet me : * quóniam mandáta tua elégi.

Concupívi salutáre tuum Dómine : * et lex tua meditátio mea est.

Vivet ánima mea, et laudábit te : * et júdicia tua adjuvábunt me.

Errávi, sicut ovis quæ périt : * quære servum tuum, quia mandáta tua non sum oblitus.

AD Completorium.

V. Jube domne benedicere.
Bened. Noctem quietam, et
finem perfectum concedat
nobis Dominus omnipoten-
s. **R.** Amen.

Lectio brevis. I. Petr. v. c

Ratres, Sobrii estote
et vigilate : quia
adversarius vester
diabolus tamquam leo rú-
giens circuit, quærens quem
dévoret : cui resistite fortes
in fide. Tu autem Dómine
miserere nobis.

R. Deo grátias.

V. Adjutórium nostrum in
nómine Dómini. **R.** Qui fe-
cit cælum et terram.

Pater noster. **dicitur totum
secreto.**

Confiteor Deo omni-
poténti, beátæ Ma-
riæ semper Virgini, beáto
Michaéli Archángelo, beáto
Joánni Baptistæ, sanctis
Apóstolis Petro et Paulo,
ómnibus Sanctis, et vobis
fratres : quia peccávi nimis
cogitatíone, verbo et ópere :
mea culpa, mea culpa, mea
máxima culpa. Ideo precor
beátam Mariam semper
Virginem, beátum Michaé-
lem Archángelum, beátum
Joánnem Baptistam, san-
ctos Apóstolos Petrum et
Paulum, omnes Sanctos, et
vos fratres, oráre pro me ad
Dóminum Deum nostrum.

Misereátur tui omni-
potens Deus, et dimís-
sis peccátis tuis, perdúcat
te ad vitam ætérnam.

R. Amen.

**Deinde repetitur Confessio
more solito.**

Misereátur vestri. **etc.**

Indulgéntiam, absolu-
tiónem, et remissió-
nem peccatórum nostrórum
tribuat nobis omnipotens
et miséricors Dóminus.

R. Amen.

Et facta Absolut. dicitur V.

Convértite nos Deus sa-
lutáris noster. **R.** Et
avérte iram tuam a nobis.

V. Deus in adjutórium
meum inténde. **R.** Dómi-
ne ad adjuvándum me fe-
stína.

Glória Patri. Sicut erat.

Aña. Miserére. T. P. Aña.

Allelúia. **Ps. iv.**

Qum invocárem ex-
audivit me Deus
justitiæ meæ : * in
tribulatíone dilatásti mihi.
Miserére mei, * et exáudi
oratióne meam.

Filii hóminum úsquequo
gravi corde? * ut quid dili-
gitis vanitátem, et quæritis
mendácium?

Et scitóte quóniam mirifi-
cávit Dóminus sanctum
suum : * Dóminus exáudiet
me cum clamávero ad eum.

Irascimini, et nolite peccare : * quæ dicitis in cordibus vestris, in cubilibus vestris compungimini.

Sacrificáte sacrificium iustitiæ, et speráte in Dómino : * multi dicunt : Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui Dómine : * dedísti lætitiã in corde meo.

A fructu fruménti, vini, et olei sui * multiplicátii sunt. In pace in idípsum * dormiam, et requiescam ;

Quóniam tu Dómine singulariter in spe * constituísti me. *Ps. xxx.*

IN te Dómine sperávi, non confundar in ætérnum : * in iustitia tua libera me.

Inclína ad me aurem tuã, * accélera ut éruas me.

Esto mihi in Deum protectórem : et in domum refúgii, * ut salvum me fácias.

Quóniam fortitúdo mea, et refúgium meum es tu : * et propter nomen tuum dedúces me, et enútries me.

Educes me de láqueo hoc, quem abscondérunt mihi : * quóniam tu es protéctor meus.

In manus tuas comméndo spíritum meum : * redemísti me * Dómine Deus veritátis.

Ps. xc.

Qui hábitat in adjutório Altíssimi, * in protectióne Dei cæli commorábitur.

Dicet Dómino : Suscéptor meus es tu, et refúgium meum : * Deus meus sperábo in eum.

Quóniam ipse liberávit me de láqueo venántium, * et a verbo áspero.

Scápulis suis obumbrábit tibi : * et sub pennis ejus sperábis.

Scuto circúmdabit te veritas ejus : * non timébis a timóre noctúrno,

A sagitta volánte in die, a negótio perambulánte in ténebris : * ab incúrsu, et dæmónio meridiáno.

Cadent a látere tuo mille, et decem millia a dextris tuis : * ad te autem non appropinquábit.

Verúntamen óculis tuis considerábis : * et retributióne peccatórum vidébis.

Quóniam tu es Dómine spes mea : * altíssimum posuísti refúgium tuum.

Non accédet ad te malum : * et flagellum non appropinquábit tabernáculo tuo.

Quóniam Angelis suis mandávit de te : * ut custódiãnt te in ómnibus viis tuis.

In mánibus portábunt te : *

ne forte offendas ad lapidem
pedem tuum.

Super áspidem, et basiliscū
ambulabis : * et conculcá-
bis leónem et dracónem.

Quóniam in me sperávit,
liberábo eum : * prótegam
eum, quóniam cognóvit no-
men meum.

Clamábit ad me, et ego
exáudiam eum : * cum ipso
sum in tribulatióne : erípiam
eum et glorificábo eum.

Longitúdine diérum replé-
bo eum : * et osténdam illi
salutáre meum. *Ps. cxxxiij.*

Ecce nunc benedicite
Dóminum, * omnes
servi Dómini :

Qui státis in domo Dñi, * in
átriis domus Dei nostri,
In nóctibus extóllite ma-
nus vestras in sancta, * et
benedicite Dóminum.

Benedicat te Dñus ex Sion, *
qui fecit cœlum et terram.

Añã. Miserére mihi Dñe,
et exáudi oratióne meam.

T. P. Añã. Allelúia, alle-
lúia, allelúia. *Hymn.*

TE lucis ante términum
Rerum Créator pósci-
mus,

Ut pro tua cleméntia
Sis præsul et custódia.

Procul recédant sómnia,
Et nóctium phantásmata ;
Hostémque nostrum cóm-
prime,

Ne polluantur córpora.

Præsta, Pater piíssime,
Patrique compar Unice,
Cum Spiritu Paráclito
Regnans per omne sæcu-
lum. Amen.

Capit. Jerem. xiv. b. v. v. v.

TU autem in nobis es
Dómine, et nomen
sanctum tuum invocátum
est super nos, ne derelin-
quas nos Dómine Deus
noster. *R.* Deo grátias.

R. br. In manus tuas Dó-
mine, * Comméndo spíri-
tum meum. In manus.

V. Redemísti nos Dómine
Deus veritátis. Comméndo.

Glória Patri. In manus.

V. Custódi nos Dñe ut pu-
pillam óculi. *R.* Sub umbra
alárum tuárum prótege nos.

T. P. R. br. In manus tuas Dñe
comméndo spíritum meum, * Alle-
lúia, allelúia. In manus. *V.* Rede-
místi nos Dñe Deus veritátis. Alle-
lúia, allelúia. *Glória.* In manus.

V. Custódi nos Dñe ut pupillam
óculi, allelúia. *R.* Sub umbra alá-
rum tuárum prótege nos, allelúia.

Añã. Salva nos.

Cantic. Simeonis, Luc. ij. e.

Nunc dimíttis servum
tuum Dñe, * secún-
dum verbum tuum in pace :
Quia vidérunt óculi mei *
salutáre tuum,
Quod parásti * ante fáciem
ómnium populórum.

Lumen ad revelatióne
Géntium, * et glóriam plebis
tuæ Israel.

Glória Patri. etc.

Añs. Salva nos Dñe vigilantes, custódi nos dormiéntes: ut vigilémus cum Christo, et requiescámus in pace.

(*T. P. Allelúia.*)

Sequentes Preces semper dicuntur, præterquam in Officio duplici, et infra Octavas.

Kyríe eléison. Christe eléison. Kyríe eléison.

Pater noster. **secreto.**

V. Et ne nos inducas in tentationem. **R.** Sed libera nos a malo.

Credo in Deum. **secreto.**

V. Carnis resurrectionem. **R.** Vitam æternam. Amen.

V. Benedíctus es Dómine Deus patrum nostrórum. **R.** Et laudábilis et gloriósus in sæcula.

V. Benedicámus Patrem et Filium cum sancto Spíritu. **R.** Laudémus, et superexaltémus eum in sæcula.

V. Benedíctus es Dómine in firmamento cœli. **R.** Et laudábilis, et gloriósus, et superexaltátus in sæcula.

V. Benedicat et custódiat nos omnipotens et miséricors Dóminus. **R.** Amen.

V. Dignáre Dómine nocte ista.

R. Sine peccáto nos custodire.

V. Miserére nostri Dómine.

R. Miserére nostri.

V. Fiat misericórdia tua Dómine super nos. **R.** Quemádmódum sperávimus in te.

V. Dómine exáudi orationem meam. **R.** Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus. *~~~~~* **Oratio.**

Uisita, quæsumus Dómine, habitatióne[m] istam, et omnes insídiás inimíci ab ea longe repélle: Angeli tui sancti hábitent in ea, qui nos in pace custó-

diant, et benedíctio tua sit super nos semper. Per Dóminum nostrum.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

V. Benedicámus Dómino.

R. Deo grátias.

Bened. Benedicat et custódiat nos omnipotens et miséricors Dóminus, Pater, et Filius, et Spíritus sanctus.

R. Amen.

Et non dicitur Fidélium animæ, sed immediate dicitur una ex infrascriptis Antiphonis, pro tempore.

A Vesperis Sabbati ante Dominicam I. Adventus, usque ad Purificationem inclusive,

Antiphona. *~~~~~*

Alma Redemptóris Mater, quæ pèrvia cœli

Porta manes, et stella maris, succúrre cadénti,

Súrgere qui curat, pópulo: tu quæ genuisti,

Natúra miránte, tuum sanctum genitórem,

Virgo prius ac postérius, Gabriélis ab ore

Sumens illud Ave, peccatórum miserére.

In Adventu, **V.** Angelus Dómini nuntiávit Mariæ.

R. Et concépit de Spíritu sancto.

Orémus. *~~~~~* **Oratio.**

Grátiam tuam, quæsumus Dómine, méntibus nostris infúnde: ut qui, Angelo nuntiánte, Christi

Filii tui incarnationem cognovimus, per passionem ejus et crucem ad resurrectionis gloriam perducamur. Per eundem Christum Dominum nostrum.

R. Amen.

A primis Vesperis Nativitatis et deinceps,

V. Post partum Virgo inviolata permansisti. **R.** Dei Genitrix intercede pro nobis.

Orémus. *~~~~~* **Oratio.**

Deus, qui salutis aeternae, beatae Mariae virginitate fecunda, humano generi praemium praestitisti: tribue quaesumus, ut ipsam pro nobis intercedere sentiamus, per quam meruimus auctorem vitae suscipere Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum.

R. Amen.

Post Purificationem, id est, a fine Completorii illius diei secundae Februarii inclusive, etiam quando transfertur Festum Purificationis B. Mariae Virg., usque ad Feriam quintam in Coena Domini exclusive,

Antiphona. ~~~~~

Ave Regina caelorum,
Ave Domina Angelorum:

Salve radix, salve porta,
Ex qua mundo lux est orta.
Gaude Virgo gloriosa,
Super omnes speciosa,
Vale o valde decora,
Et pro nobis Christum exora.

V. Dignare me laudare te, Virgo sacrata. **R.** Da mihi virtutem contra hostes tuos.

Orémus. *~~~~~* **Oratio.**

Concede, misericors Deus, fragilitati nostrae praesidium: ut qui sanctae Dei Genitricis memoriam agimus, intercessionis ejus auxilio a nostris iniquitatibus resurgamus. Per eundem Christum Dominum nostrum. **R.** Amen.

A Completorio Sabbati sancti usque ad Nonam Sabbati post Pentecosten inclusive,

Antiphona. ~~~~~

Begina caeli laetare, alleluia,
Quia quem meruisti portare, alleluia,
Resurrexit sicut dixit, alleluia,
Ora pro nobis Deum, alleluia.

V. Gaude et laetare Virgo Maria, alleluia. **R.** Quia surrexit Dominus vere, alleluia.

Orémus. *~~~~~* **Oratio.**

Deus, qui per resurrectionem Filii tui Domini nostri Jesu Christi mundum laetificare dignatus es: praesta quaesumus, ut per ejus Genitricem Virginem Mariam perpetuae capiamus gaudia vitae. Per eundem Christum Dominum nostrum. **R.** Amen.

A j. Vesperis Festi SS. Trinitatis
usque ad Nonam Sabbati ante
Adventum,

Antiphona.

Salve Regina, mater
misericordiae, vita,
dulcedo, et spes nostra sal-
ve. Ad te clamamus exsules,
filii Hevæ. Ad te suspiramus,
gementes, et flentes in
hac lacrymarum valle. Eia
ergo advocata nostra, illos
tuos misericordes oculos ad
nos converte. Et Jesum be-
nedictum fructum ventris
tui, nobis post hoc exsilium
ostende. O clemens, o pia,
o dulcis Virgo Maria.

V. Ora pro nobis sancta
Dei Genitrix. **R.** Ut digni
efficiamur promissionibus
Christi.

Orémus.

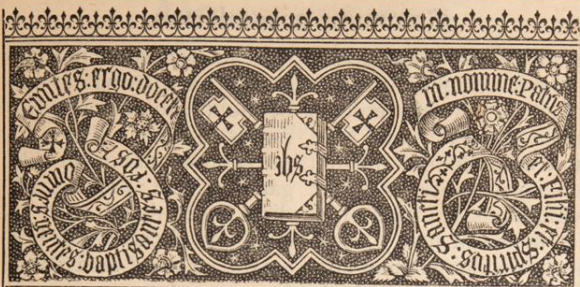
Omnipotens sempitè-
ne Deus, qui glorió-
sæ Virginis Matris Mariæ
corpus et animam, ut di-
gnum Filii tui habitaculum
effici mereretur, Spíritu san-
cto cooperante præparasti:
da, ut cujus commemora-
tione lætámur, ejus pia in-
tercessióne ab instantibus
malis, et a morte perpétua
liberémur. Per eúdem
Christum Dóminum no-
strum. **R.** Amen.

V. Divinum auxilium má-
neat semper nobiscum.
R. Amen.

Deinde dicitur secreto Pa-
ter noster. Ave Maria. **et**
Credo.

Commune : Sanctorum.

In Vigiliis Apostolorum.

Efficium fit de
Feria, ut di-
ctum est in
Rubricis gene-
ralibus, excep-

ptis Lectionibus et Oratione,
quæ in propriis locis notan-
tur. Ubi vero non sunt prop-
riæ Lect., legitur Evang.
cum Homilia sequenti.

Lectio sancti Evangelii
secundum Joannem.

Lectio i. Cap. xv. b

IN illo tempore : Dixit
Jesus discipulis suis :
Hoc est præceptum meum,
ut diligatis invicem, sicut
dilexi vos. Et reliqua.

Homilia S. Gregorii Papæ.
Homilia xxvij. in Evang.

Qum cuncta sacra
elóquia Dominicis
plena sint præcé-
ptis, quid est quod de dile-
ctione, quasi de singulari
mandato, Dóminus dicit,

Hoc est præceptum meum,
ut diligatis invicem : nisi
quia omne mandatum de
sola dilectione est : et óm-
nia unum præceptum sunt?
quia quidquid præcipitur,
in sola caritate solidatur.
Ut enim multi arboris rami
ex una radice pródeunt :
sic. multæ virtutes ex una
caritate generantur. Nec ha-
bet aliquid viriditatis ramus
boni óperis, si non manet in
radice caritatis.

**Responsoria de Feria pro
tempore.** **Lectio ij.**

Præcepta ergo Domi-
nica et multa sunt,
et unum : multa per di-
versitatem óperis, unum in
radice dilectionis. Quáliter
autem ista dilectio tenénda
sit, ipse insinuat, qui in ple-
risque Scripturæ suæ sen-
tentiis, et amicos jubet dili-
gi in se, et inimicos propter

se. Ille enim veraciter caritatem habet, qui et amicum diligit in Deo, et inimicum diligit propter Deum. Nam sunt nonnulli, qui diligunt proximos, sed per affectum cognationis et carnis: quibus tamen in hac dilectione, sacra eloquia non contradicunt: sed aliud est quod sponte impenditur naturae, aliud quod praecipitur Dominicis ex caritate debetur obedientiae. *Lectio iii.*

HI nimirum et proximum diligunt, et tamen illa sublimia dilectionis praemia non assequuntur:

quia amorem suum non spiritaliter, sed carnaliter impendunt. Proinde cum Dominus diceret: Hoc est praecipuum meum, ut diligatis invicem: protinus addidit, Sicut dilexi vos: ac si aperte dicat: Ad hoc amate, ad quod amavi vos. Qua in re, fratres carissimi, solenter intuendum est, quod antiquus hostis, dum mentem nostram ad rerum temporalium dilectionem trahit, infirmioem contra nos proximum excitat, qui ea ipsa, quae diligimus, auferre moliatur.

Commune Apostolorum et Evangelist.

Ad vesperas,

Añã. Hoc est praecipuum meum, * ut diligatis invicem, sicut dilexi vos. *Ps. cii.*

Dixit Dominus Domino meo: * Sede a dextris meis:

Donec ponam inimicos tuos, * scabellum pedum tuorum.

Virgam virtutis tuae emittet Dominus ex Sion: * dominare in medio inimicorum tuorum.

Tecum principium in die virtutis tuae in splendoribus sanctorum: * ex utero ante luciferum genui te.

Juravit Dominus, et non poenitebit eum: * Tu es

sacerdos in aeternum secundum ordinem Melchisedech. Dominus a dextris tuis, * confrégit in die irae suae reges.

Judicabit in nationibus, implebit ruinas: * conquassabit capita in terra multorum. De torrente in via bibit: * propterea exaltabit caput.

Añã. Hoc est praecipuum meum, ut diligatis invicem, sicut dilexi vos.

Añã. Majorem caritatem * nemo habet, ut animam suam ponat quis pro amicis suis. *Ps. cv.*

Confitebor tibi Domine in toto corde meo: * in consilio justorum, et congregazione.

Magna ópera Dñi: * exquisita in omnes voluntates ejus.

Confessio et magnificèntia opus ejus: * et justitia ejus manet in sæculum sæculi.

Memóriam fecit mirabilia suórum, miséricors et miserátor Dñus: * escam dedit tímèntibus se.

Memor erit in sæculum testamènti sui: * virtútem óperum suórum annuntiábit pópulo suo:

Ut det illis hereditátem Géntium: * ópera mánuum ejus véritas, et judícium.

Fidélia ómnia mandata ejus: confirmata in sæculum sæculi, * facta in veritate et æquitate.

Redemptiónem misit pópulo suo: * mandavit in ætèrnum testamèntu suum.

Sanctum, et terribile nomen ejus: * inítiu sapièntiæ timor Dómini.

Intellèctus bonus ómnibus facièntibus eum: * laudatio ejus manet in sæculum sæculi.

Añã. Majórem caritátem nemo habet, ut ánimam suam ponat quis pro amicis suis.

Añã. Vos amici mei estis, * si feceritis quæ præcipio vobis, dicit Dñus. *Ps. cxj.*

Beátus vir, qui timet Dñum: * in mandatis ejus volet nimis.

Potens in terra erit semen

ejus: * generatio rectórum benedicétur.

Glória, et divitiæ in domo ejus: * et justitia ejus manet in sæculum sæculi.

Exórtum est in ténébris lumen rectis: * miséricors, et miserátor, et justus.

Jucúndus homo qui miserétur et cómodat, dispónet sermónes suos in judício: * quia in ætèrnum non commovébitur.

In memória ætèrna erit justus: * ab auditióne mala non tímèbit.

Parátum cor ejus speráre in Dómino, confirmátum est cor ejus: * non commovébitur donec despiciat inimicos suos.

Dispérsit, dedit paupéribus: justitia ejus manet in sæculum sæculi, * cornu ejus exaltábitur in glória.

Peccátor vidébit, et irascétur, déntibus suis fremet et tabéscet: * desidérium peccatórum peribit.

Añã. Vos amici mei estis, si feceritis quæ præcipio vobis, dicit Dóminus.

Añã. Beáti pacifici, * beáti mundo corde: quóniam ipsi Deum vidébunt. *Ps. cxij.*

Laudáte púeri Dñum: * laudáte nomen Dñi.

Sit nomen Dómini benedicctum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occasum, * laudabile nomen Dómini.

Excelsus super omnes Gentes Dóminus, * et super cœlos glória ejus.

Quis sicut Dñus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humilia respicit in cœlo et in terra?

Súscitans a terra inopem, * et de stercore érigens páuperem :

Ut cõlloct eum cum principibus, * cum principibus pópuli sui.

Qui habitare facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Añã. Beati pacifici, beati mundo corde: quóniam ipsi Deum vidébunt.

Añã. In paciéntia vestra * possidébitis ánimas vestras.

Ps. **L**audáte Dñum *crvj.* **L**omnes Gentes: * laudáte eum omnes pópuli: Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus: * et véritas Dómini manet in ætérnum.

Añã. In paciéntia vestra possidébitis ánimas vestras.

Capit. Ephes. ij. d ~~~~~

Ratres, Jam non estis hóspites, et ádvenæ: sed estis cives sanctorum, et doméstici Dei: superædificáti super fundaméntum Apostoló-

rum, et Prophetárum, ipso summo angulári lápide Christo Jesu. *R.* Deo grátias. *Hymn.*

EXsúltet orbis gáudiis: Cœlum resúltet laudibus :

Apostolórum glóriam
Tellus et astra cõncinunt.

Vos sæculórum Júdices,
Et vera mundi lúmina :
Votis precámur córdium :
Audíte voces súpplicum.

Qui templa cœli cláuditis,
Serásque verbo sólvitis,
Nos a reátu nóxios
Solvi jubéte, quæsumus.

Præcépta quorum prótinus
Languor salúsque séntiunt ;
Sanáte mentes lánguidas :
Augéte nos virtútibus.

Ut, cum redíbit Arbiter
In fine Christus sæculi ;
Nos sempitérni gáudii
Concédat esse cõmpotes.

Patri, simúlque Filio,
Tibique sancte Spiritus,
Sicut fuit, sit júgiter [Amen.
Sæclum per omne glória.

R. In omnem terram exivit sonus eórum. *R.* Et in fines orbis terræ verba eórum.

Ad Magnificat, Añã. Tradent enim vos * in conciliis, et in synagógis suis flagellábunt vos, et ante reges et præsides ducémini propter me in testimónium illis, et Géntibus.

Oratio propria.

Ad matutinum,

Invitat. Regem Apostolorum Dñm, * Venite adorémus. **Ps.** Venite. 2. ~ **Hymn.**

A Eterna Christi múnera,

Apostolorum glóriam,
Palmas et hymnos débítos
Lætis canámus méntibus.

Ecclesiárum Príncipes,
Belli triumpháles Duces,
Cœlestis aulæ milites,
Et vera mundi lúmina.

Devóta sanctorum fides,
Invicta spes credéntium,
Perféccta Christi caritas
Mundi tyránnum cónterit.

In his Patérna glória,
In his triumphat Fílius,
In his volúntas Spíritus,
Cœlum replétur gáudio.

Patri, simúlque Fílio,
Tibíque sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter [Amen].
Sæclum per omne glória.

In primo Nocturno,

Añá. In omnem terram * exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum. ~ **Ps. xviiij.**

Celi enarrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbū, * et nox nocti indicat sciéntiam.
Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum : * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum : * et ipse tamquam sponsus procedens de thálamó suo :

Exsultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo cœlo egréssio ejus :

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus : * nec est qui se abscondat a caloré ejus.

Lex Dñi immaculáta convertens ánimas : * testimónium Dñi fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justitiæ Dómini rectæ, lætificántes corda : * præceptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi : * júdicia Dómini vera, justificáta in semetíp̄sa.

Desiderabilia super aurum et lápidem pretiósium multum : * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit? ab occúltis meis munda me : * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero : * et emundábor a delícto máximo.

Et erunt ut compláceant
elóquia oris mei : * et me-
ditatio cordis mei in conspé-
ctu tuo semper.

Dómine adjutor meus, *
et redemptor meus.

Añã. In omnem terram ex-
iit sonus eorum, et in fines
orbis terræ verba eorum.

Añã. Clamaverunt iusti, *
et Dóminus exaudivit eos.

Ps. **B**enedicam Dó-
minum in om-
ni tẽpore : * semper laus
ejus in ore meo.

In Dómino laudabitur áni-
ma mea : * áudiant man-
suéti, et læténtur.

Magnificáte Dóminum me-
cum : * et exaltémus nomen
ejus in idípsum.

Exquisivi Dñum, et exaudi-
vit me : * et ex ómnibus tribu-
lacionibus meis eripuit me.

Accédite ad eum, et illu-
minámini : * et fácies vestræ
non confundéntur.

Iste pauper clamávit, et Dó-
minus exaudivit eum : * et
de ómnibus tribulacionibus
ejus salvávit eum.

Immíttet Angelus Dómini
in circúitu tíméntium eum : *
et eripiet eos.

Gustáte, et vidéte quóniam
suávis est Dóminus : * beá-
tus vir, qui sperat in eo.

Tíméte Dñum omnes san-
cti ejus : * quóniam non est
inópia tíméntibus eum.

Dívites eguérunt et esurié-
runt : * inquirentes autem
Dóminum non minuéntur
omni bono.

Venite filii, audite me : *
timórem Dñi docébo vos.

Quis est homo qui vult vi-
tam : * diligit dies vidére
bonos?

Próhibe linguam tuam a
malo : * et lábia tua ne lo-
quántur dolum.

Divérte a malo, et fac bo-
num : * inquire pacem, et
perséquere eam.

Oculi Dñi super justos : * et
aures ejus in preces eorum.

Vultus autem Dñi super
faciéntes mala : * ut perdat
de terra memóriam eorum.

Clamaverunt iusti, et Dó-
minus exaudivit eos : * et ex
ómnibus tribulacionibus eó-
rum liberávit eos.

Juxta est Dñus iis, qui tribu-
lato sunt corde : * et húmi-
les spiritu salvábit.

Multæ tribulaciones justó-
rum : * et de ómnibus his
liberábit eos Dóminus.

Custódit Dñus ómnia ossa
eorum : * unum ex his non
conterétur.

Mors peccatorum péssima : *
et qui odérunt justum de-
linquent.

Rédimet Dñus ánimas ser-
vorum suorum : * et non de-
linquent omnes qui sperant
in eo.

Añā. Clamaverunt justi, et
Dóminus exaudivit eos.

Añā. Constitues eos prínci-
pes * super omnem terram :
mémores erunt nóminis tui
Dómine. *Ps. xlv.*

ERuctávit cor meum
verbum bonum : *
dico ego ópera mea Regi.
Lingua mea cálamus scri-
bæ, * velóciter scribéntis.
Speciosus forma præ filiis
hóminum, diffusa est grátia
in lábiis tuis : * proptérea
benedixit te Deus in æternū.
Accíngere gládio tuo super
femur tuum, * potentíssime,
Spécie tua et pulchritúdine
tua * inténde, prospere pro-
céde, et regna,
Propter veritátem et man-
suetúdinem, et justítiam : *
et dedúcet te mirabiliter
déktera tua.

Sagittæ tuæ acútæ, pópuli
sub te cadent, * in corda
inimicórum Regis.

Sedes tua Deus in sæculum
sæculi : * virga directiónis
virga regni tui.

Dilexisti justítiam, et odisti
iniquitátem : * proptérea
unxit te Deus Deus tuus óleo
lætitiæ præ consórtibus tuis.
Myrrha, et gutta, et cásia a
vestiméntis tuis, a dómibus
ebúrneis : * ex quibus dele-
ctaverunt te filia regum in
honóre tuo.

Adstitit regina a dextris tuis

in vestítu deaurato : * cir-
cúmdata varietáte.

Audi filia, et vide, et inclína
aurem tuam : * et obliviscere
pópulum tuum, et domum
patris tui.

Et concupíscet Rex decó-
rem tuum : * quóniam ipse
est Dóminus Deus tuus, et
adorábunt eum.

Et filia Tyri in munéribus *
vultum tuum deprecabún-
tur : omnes divites plebis.
Omnis glória ejus filia Regis
ab intus, * in fimbriis áureis
circumamícta varietátibus.

Adducéntur Regi virgines
post eam : * próximæ ejus
afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia et ex-
sultatióne : * adducéntur in
templum Regis.

Pro pátribus tuis nati sunt
tibi filii : * constitues eos prin-
cipes super omnem terram.
Mémores erunt nóminis tui *
in omni generatióne et ge-
neratióne.

Proptérea pópuli confite-
búntur tibi in æternum : * et
in sæculum sæculi.

Añā. Constitues eos prínci-
pes super omnem terram :
mémores erunt nóminis tui
Dómine.

V. In omnem terram exívit
sonus eórum. **R.** Et in fines
orbis terræ verba eórum.

Pater noster. **Absolutio.**
Exáudi Dómine. **V.** Jube

domne. **Benedictio.** Benedictione perpetua.

Leet. de Scriptura positae in Comm. Sancto., leguntur quando annotantur in Proprio Sancto. per Annum, et quando contingit fieri Offic. de aliquo Sancto illis diebus, in quibus in Offic. Ferie non ponuntur **Leet. de Scriptura, sed tantum de Homilia : et quando aliquod Festum solemniter celebratur in propria Ecclesia.**

De Epistola prima beati Pauli Apostoli ad Corinthios. **Leectio j. Cap. iv.**

Sic nos existimet homo ut ministros Christi : et dispensatores mysteriorum Dei. Hic jam quaeritur inter dispensatores ut fidelis quis inveniatur. Mihi autem pro minimo est ut a vobis iudicer, aut ab humano die : sed neque meipsum iudico. Nihil enim mihi conscius sum : sed non in hoc justificatus sum : qui autem iudicat me, Dominus est. Itaque nolite ante tempus iudicare, quoadusque veniat Dominus : qui et illuminabit abscondita tenebrarum, et manifestabit consilia cordium : et tunc laus erit unicuique a Deo.

℟. Ecce ego mitto vos sicut oves in medio luporum, dicit Dominus : * Estote ergo prudentes

sicut serpentes, et simplices sicut columbae. **℣.** Dum lucem habetis, credite in lucem, ut filii lucis sitis. —

Estote. **Benedictio.** Unigenitus Dei Filius. **Leectio ij.**

Haec autem, fratres, transfiguravi in me et Apollon, propter vos : ut in vobis discatis, ne supra quam scriptum est, unus adversus alterum inflatur pro alio. Quis enim te discernit? Quid autem habes quod non accepisti? Si autem accepisti, quid gloriaris quasi non acceperis? Jam saturati estis, iam divites facti estis : sine nobis regnatis : et utinam regnetis, ut et nos vobiscum regnemus. Puto enim quod Deus nos Apostolos novissimos ostendit, tamquam morti destinatos : quia spectaculum facti sumus mundo, et Angelis, et hominibus.

℟. Tollite jugum meum super vos, dicit Dominus, et discite a me, quia mitis sum, et humilis corde : * Jugum enim meum suave est, et onus meum leve. **℣.** Et invenietis requiem animabus vestris. — Jugum. **Bened.** Spiritus sancti. **Leectio iij.**

Dos stulti propter Christum, vos autem prudentes in Christo : nos infirmi, vos autem fortes : vos nobiles, nos autem ignobiles.

Usque in hanc horam et esurimus, et sitimus, et nudi sumus, et colaphis cedimus, et instabiles sumus, et laboramus operantes manibus nostris : maledicimur, et benedicimus : persecutionem patimur, et sustinemus : blasphemamur, et obsecramus : tamquam purgamenta hujus mundi facti sumus, omnium peripséma usque adhuc. Non ut confundam vos, hæc scribo, sed ut filios meos carissimos moneo. Nam si decem millia pædagogorum habeatis in Christo : sed non multos patres. Nam in Christo Jesu per Evangelium ego vos genui.

R. Dum steteritis ante reges et præsides, nolite cogitare quomodo, aut quid loquamini : * Dabitur enim vobis in illa hora, quid loquamini. **V.** Non enim vos estis qui loquimini : sed Spiritus Patris vestri, qui loquitur in vobis. — Dabitur. **Gloria Patri.** Dabitur.

In secundo Nocturno,

Añã. Principes populorum congregati sunt cum Deo Abraham. **Ps. xlvj.**

Mnes Gentes plaudite manibus : * jubilate Deo in voce exsultationis.

Quoniam Dominus excelsus terribilis, : * Rex ma-

gnus super omnem terram. Subjecit populos nobis : * et Gentes sub pedibus nostris.

Elégit nobis hereditatem suam : * spciem Jacob, quam diléxit.

Ascéndit Deus in jubilo : * et Dominus in voce tubæ.

Psállite Deo nostro, psállite : * psállite Regi nostro, psállite.

Quoniam Rex omnis terræ Deus : * psállite sapienter. Regnabit Deus super Gentes : * Deus sedet super sedem sanctam suam.

Principes populorum congregati sunt cum Deo Abraham : * quoniam dii fortes terræ vehementer elevati sunt.

Añã. Principes populorum congregati sunt cum Deo Abraham.

Añã. Dedisti hereditatem * timéntibus nomen tuum Dómine. **Ps. lr.**

EXáudi Deus deprecationem meam : * inténde orationi meæ.

A. finibus terræ ad te clamavi : * dum anxiarétur cor meum, in petra exaltasti me. Deduxisti me, quia factus es spes mea : * turris fortitudinis a facie inimici.

Inhabitábo in tabernáculo tuo in sæcula : * prótegar in velamento alarum tuarum.

Quóniam tu Deus meus ex-
audisti oratióem meam : *
dedisti hereditátem timén-
tibus nomen tuum.

Dies super dies regis ad-
jicies : * annos ejus usque
in diem generatióis et ge-
neratióis.

Pérmanet in ætérnum in
conspéctu Dei : * miseri-
córdiam et veritátem ejus
quis requíret?

Sic psalmum dicam nómi-
ni tuo in sæculum sæculi : *
ut reddam vota mea de die
in diem.

Añã. Dedisti hereditátem ti-
mémentibus nomen tuum Dñe.

Añã. Annuntiavérunt *
ópera Dei, et facta ejus intel-
lexérunt. *Ps. lxxij.*

EXáudi Deus oratió-
nem meam cum dé-
precor : * a timóre inimíci
éripe ánimam meam.

Protexisti me a convéntu
malignántium : * a multítudi-
ne operántium iniquitátem.

Quia exacuérunt ut gládium
linguas suas : * intendérunt
arcum rem amáram, ut sag-
gittent in occúltis immacu-
látum.

Súbito sagittábunt eum, et
non timébunt : * firmavé-
runt sibi sermónem nequam.
Narravérunt ut abscónde-
rét láqueos : * dixerunt :
Quis vidébit eos?

Scrutáti sunt iniquitátes : *

defecérunt scrutántes scru-
tínio.

Accédet homo ad cor al-
tum : * et exaltábitur Deus.
Sagittæ parvulórum factæ
sunt plagæ eórum : * et in-
firmátæ sunt contra eos lin-
guæ eórum.

Conturbáti sunt omnes qui
vidébant eos : * et tímuit
omnis homo.

Et annuntiavérunt ópera
Dei : * et facta ejus intel-
lexérunt.

Lætábitur justus in Dño, et
sperábit in eo, * et lauda-
búntur omnes recti corde.

Añã. Annuntiavérunt ópe-
ra Dei, et facta ejus intel-
lexérunt.

V. Constitues eos príncipes
super omnem terram. *R.* Mé-
mores erunt nóminis tui
Dómine.

Pater noster. *Absolutio.*
Ipsius pietas. *V.* Jube dom-
ne. *Benedictio.* Deus Pater
omnípotens.

Sermo sancti Gregórii Pa-
pæ. *Homilia xxx. in Evang.*
post medium. Lectio iv.

criptum est : Spiri-
tus Dómini ornávit
celos. Ornámé-
ta enim celórum sunt virtútes
prædicántium. Quæ vidéli-
cet ornáméta Paulus enú-
merat, dicens : Alii datur per
Spirítum sermo sapiéntiæ,
alii sermo sciéntiæ secún-

dum eundem Spiritum, alteri fides in eodem Spiritu, alii gratia sanitatum in uno Spiritu, alii operatio virtutum, alii prophetia, alii discretio spirituum, alii generalium linguarum, alii interpretatio sermonum. Hæc autem omnia operatur unus atque idem Spiritus, dividens singulis prout vult.

R. Vidi conjunctos viros habentes splendidas vestes, et Angelus Domini locutus est ad me, dicens: * Isti sunt viri sancti facti amici Dei. **V.** Vidi Angelum Dei fortem, volantem per medium caelum, voce magna clamantem, et dicentem. — Isti sunt. **Benedictio.** Christus perpetua.

Lectio **Q**uot ergo sunt bona prædicantium, tot sunt ornamenta caelorum. Hinc rursus scriptum est: Verbo Domini caeli firmati sunt. Verbum enim Domini Filius est Patris. Sed eosdem caelos, videlicet sanctos Apostolos, ut tota simul sancta Trinitas ostendatur operata, repente de sancti Spiritus divinitate adjungitur: Et spiritu oris ejus omnis virtus eorum. Caelorum ergo virtus de Spiritu sumpta est: quia mundi hujus potestatibus contraire non præsumerent, nisi eos sancti Spiritus fortitudo solidasset. Quales

namque doctores sanctæ Ecclesiæ ante adventum hujus Spiritus fuerint, scimus: et post adventum illius, cujus fortitudinis facti sint, conspiciamus.

R. Beati estis cum maledixerint vobis homines, et persecuti vos fuerint, et dixerint omne malum adversum vos, mentientes, propter me: * Gaudete et exultate, quoniam merces vestra copiosa est in caelis. **V.** Cum vos oderint homines, et cum separaverint vos, et exprobraverint, et ejecerint nomen vestrum tamquam malum propter Filium hominis. — Gaudete. **Bened.** Ignem sui amoris. **Lectio vj.**

Aerte iste ipse pastor Ecclesiæ, ad cujus sacratissimum corpus sedemus, quantæ debilitatis, quantæque formidinis ante adventum Spiritus fuerit, ancilla ostiaria requisita dicat. Una enim mulieris voce percussus, dum mori timuit, vitam negavit. Et pensandum, quia cum comprehensum Petrus negavit in terra, quem suspensum latro confessus est in cruce. Sed vir iste tantæ formidinis, qualis post adventum Spiritus existat, audiamus. Fit conventus magistratus atque seniorum, cæsis denunciatur Apostolis, ne

in nómine Jesu loqui débent : Petrus magna auctóritate respóndet : Obedíre opórtet Deo magis quam homínibus.

R. Isti sunt triumphatóres, et amíci Dei, qui contemnéntes jussa princípum, meruérunt præmia æténa : * Modo coronántur, et accípiunt palmam. **V.** Isti sunt qui venérunt ex magna tribulatióne, et lavérunt stolas suas in ságuine Agni. — Modo. Glória Patri. Modo.

In tertio Nocturno.

Añã. Exaltabúntur * córnua justí, allelúia. **Ps. lxxv.**

Confítebimur tibi Deus : * confítebimur, et invocábimus nomen tuum.

Narrábimus mirabilia tua : * cum accépero tempus, ego justítias judicábo.

Liquefácta est terra, et omnes qui hábitant in ea : * ego confirmávi colúmna ejus.

Dixi iníquus : Nolíte inique ágere : * et delinquentibus : Nolíte exaltáre cornu.

Nolíte extóllere in altum cornu vestrum : * nolíte loqui advérsus Deum iniquitatē.

Quia neque ab Oriénte, neque ab Occidénte, neque a désértis móntibus : * quóniam Deus judex est.

Hunchumíliat, et hunc exáltat : * quia calix in manu

Dñi vini meri plenus misto. Et inclinávit ex hoc in hoc : verúntamen fæx ejus non est exinanita : * bibent omnes peccatóres terræ.

Ego autem annuntiábo in sæculum : * cantábo Deo Jacob.

Et ómnia córnua peccatórum confringam : * et exaltabúntur córnua justí.

Añã. Exaltabúntur córnua justí, allelúia.

Añã. Lux orta est justo, * allelúia : rectis corde lætítia, allelúia. **Ps. xcvi.**

Dominus regnávit, exsúltet terra : * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes, et caligo in circúitu ejus : * justítia, et júdicium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimicos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ : * vidit, et commóta est terra.

Montes, sicut cera fluxérunt a fácie Dómini : * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli justítiam ejus : * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília : * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum omnes Angeli ejus : * audívit, et lætáta est Sion.

Et exultavérunt filiae Judæ, * propter iudicia tua Dómine :

Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram : * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui diligitis Dóminum, odite malum : * custódit Dóminus ánimá sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini justí in Dómino : * et confitémini memóriæ sanctíficacónis ejus.

Aña. Lux orta est justo, allelúia : rectis corde lætítia, allelúia.

Aña. Custodiébant * testimónia ejus, et præcepta ejus, allelúia. *Ps. xcviij.*

Dóminus regnávít, irascántur pópuli : * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.

Dñus in Sion magnus : * et excélsus super omnes pópulos. Confíteántur nómini tuo magno : quóniam terríbile, et sanctum est : * et honor Regis iudícium diligit.

Tu parásti directiónes : * iudícium et justítiam in Jacob tu fecísti.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, et adoráte scabélum pedum ejus : * quóniam sanctum est.

Móyses, et Aaron in sacerdotibus ejus : * et Sámuel inter eos, qui invocant nomen ejus :

Invocabant Dóminum, et ipse exaudiébat eos : * in colúmna nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia ejus, * et præceptum quod dedit illis.

Dómine Deus noster tu exaudiébas eos : * Deus tu propítius fuísti eis, et ulciscens in omnes adinventiónes eórum.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, et adoráte in monte sancto ejus : * quóniam sanctus Dóminus Deus noster.

Aña. Custodiébant testimónia ejus, et præcepta ejus, allelúia.

V. Nimis honoráti sunt amici tui Deus. **R.** Nimis confortátus est principátus eórum.

Pater noster. **Absolutio.** A vinctulis. **V.** Jube domine. **Benedictio.** Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Leccio vij. Cap. xix. d.

In illo témpore : Dixit Petrus ad Jesum : Ecce nos reliquimus ómnia, et secúti sumus te : quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homilia sancti Hierónymi
Presbyteri. *Lib. 3. in Matth.*

cap. xix.

Randis fiducia : Petrus piscator erat, dives non fuerat, cibos manu et arte querebat : et tamen loquitur confidenter, Reliquimus omnia. Et quia non sufficit tantum relinquere, jungit quod perfectum est : Et secuti sumus te. Fecimus quod iussisti : quid igitur vobis dabis preemii? Jesus autem dixit illis : Amen dico vobis : quod vos qui secuti estis me, in regeneratione, cum sederit Filius hominis in sede maiestatis sue, sedebitis et vos super sedes duodecim, iudicantes duodecim tribus Israel. Non dixit, Qui reliquistis omnia : hoc enim et Crates fecit philosophus et multi alii divitias contempserunt : sed, Qui secuti estis me : quod proprie Apostolorum est, atque credentium.

R. Isti sunt qui viventes in carne, plantaverunt Ecclesiam sanguine suo : * Calicem Dni biberunt, et amici Dei facti sunt. **V.** In omnem terram exivit sonus eorum, et in fines orbis terre verba eorum. — Calicem. **Benedictio.** Cujus, vel Quorum festum colimus.

Lectio. **I**N regeneratione, cum sederit Filius hominis in sede maiestatis sue (quando et mortui de corruptione resurgent incorrupti) sedebitis et vos in solis iudicantium, condemnantes duodecim tribus Israel : quia vobis creditibus, illi credere noluerunt. Et omnis qui reliquerit domum, vel fratres, aut sorores, aut patrem, aut matrem, aut uxorem, aut filios, aut agros propter nomen meum; centuplum accipiet, et vitam aeternam possidebit. Locus iste cum illa sententia congruit, in qua Salvator loquitur : Non veni pacem mittere, sed gladium. Veni enim separare hominem a patre suo, et matrem a filia, et nurum a socru : et inimici hominis domestici eius. Qui ergo propter fidem Christi, et predicationem Evangelii, omnes affectus contempserint, atque divitias et seculi voluptates : isti centuplum recipient, et vitam aeternam possidebunt.

R. Isti sunt viri sancti, quos elegit Dnus in caritate non ficta, et dedit illis gloriam sempiternam : * Quorum doctrina fulget Ecclesia, ut sole luna. **V.** Sancti per fidem vicerunt regna, operati sunt iustitiam. — Quorum. **Glo-**

ria Patri. Quorum. **Bened.**
Ad societatem. **LECTIO IX.**

EX occasióne hujus sententiae quidam introducunt mille annos post resurrectionem, dicentes, tunc nobis centuplum omnium rerum quas dimisimus, et vitam aeternam esse reddendam: non intelligentes, quod, si in ceteris digna sit repromissio, in uxóribus appareat turpítudo: ut qui unam pro Dño dimiserit, centum recipiat in futuro. Sensus ergo iste est: Qui carnalia pro Salvatore dimiserit, spirítuália recipiet: quae comparatione et merito sui ita erunt, quasi si parvo número centenarius numerus comparétur.

Deinde dicitur Hymn. Te Deum laudamus. 19.

Ad laudes,

et per Horas, Añae.

1. Hoc est praecéptum meum, * ut diligátis invicē, sicut diléxi vos. **Psalm.** Dñus regnavit. **cum reliquis. 20.**

2. Majórem caritatem * nemo habet, ut animā suam ponat quis pro amicis suis.

3. Vos amici mei estis, * si feceritis quae praecipio vobis, dicit Dóminus.

4. Beati pacífici, * beati mundo corde: quóniam ipsi Deum vidébunt.

5. In patientia vestra * possidébitis ánimas vestras.

Capit. Ephes. ij. d

ERatres, Jam non estis hospites, et ádvenæ: sed estis ciyes sanctorum, et doméstici Dei: superaedificáti super fundaméntum Apostolorum, et Prophetarum, ipso summo angulari lapide Christo Jesu. **R.** Deo grátias. **Hymn.**

EXsúltet orbis gaudiis: Cœlum resúltet laudi Apostolorum glóriam [bus: Tellus et astra concinunt.

Vos sæculorum Júdice,
Et vera mundi lúmina:
Votis precámur córdium:
Audite voces súpplicum.
Qui templa cœli clauditis,
Serásque verbo sólvitis,
Nos a reátu nóxios
Solvi jubéte, quæsumus.

Praecépta quorum prótinus
Languor salúsque sentiunt;
Sanáte mentes lánguidas:
Augéte nos virtútibus.

Ut, cum redíbit Arbiter
In fine Christus sæculi;
Nos sempitérni gáudii
Concedat esse cómpotes.

Patri, simúlque Fílio,
Tibíque sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.

Amen

V. Annuntiavérunt ópera Dei. **R.** Et facta ejus intellexérunt.

Ad Bened. Aña. Vos qui reliquistis * ómnia, et secúti estis me, céntuplum accipiétis, et vitam ætérnam possidébitis.

Ad tertiam,

Aña. Majórem caritátem.

Capit. Fratres, Jam. sup. [15]

R. br. In omnem terram,

* Exiuit sonus eórum. In.

V. Et in fines orbis terræ verba eórum. Exiuit. **Gloria Patri.** In omnem.

V. Constitues eos príncipes super omnem terram.

R. Mémoires erunt nóminis tui Dómine.

Ad sextam,

Aña. Vos amici mei estis.

Capit. Act. v. b

PER manus autem Apostolorú fiébant signa et prodigia multa in plebe.

R. br. Constitues eos príncipes, * Super omnem terram. Constitues eos.

V. Mémoires erunt nóminis tui Dñe. Super.

Gloria Patri. Constitues. **V.** Nimis honoráti sunt amici tui Deus. **R.** Nimis confortátus est principátus eórum.

Ad nonam,

Aña. In patiéntia vestra.

Capit. Act. v. g

IBant Apóstoli gaudéntes a conspéctu concilii, quóniam digni hábiti sunt pro nómine Jesu contuméliam pati.

R. br. Nimis honoráti sunt,

* Amíci tui Deus. Nimis.

V. Nimis confortátus est principátus eórum. Amíci. **Gloria Patri.** Nimis.

V. Annuntiavérunt ópera Dei. **R.** Et facta ejus intellexérunt.

In ij. vesperis,

Aña. Jurávit Dñus, * et non poenitébit eum : Tu es sacérdos in ætérnum. **Ps. cir.**

Exit Dóminus Dómino meo : * Sede a dextris meis :

Donec ponam inimicos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emittet Dóminus ex Sion : * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendoribus sanctorum : * ex útero ante lucíferum genui te.

Jurávit Dóminus, et non poenitébit eum : * Tu es sacérdos in ætérnum secundum órđinem Melchisedech.

Dñus a dextris tuis, * confregit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natióibus, implébit ruínas : * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénite in via bibet : * proptérea exaltábit caput.

Añã. Juravit Dóminus, et non pœnitêbit eum : Tu es sacêrds in ætérnum.

Añã. Cóllocet eum * Dóminus cum princípibus pópuli sui. ~~~~~ **Ps. cxij.**

LAudáte púeri Dómini : * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occás- sum, * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes Gentes Dóminus, * et super cœ- los glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília respicit in cœlo et in terra?

Súscitans a terra inopem, * et de stércore érigens páu- perem :

Ut cóllocet eum cum prin- cipibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Añã. Cóllocet eum Dñs cum princípibus pópuli sui.

Añã. Dirupísti Dñe * vín- cula mea, tibi sacrificábo hóstiam laudis. ~ **Ps. cxv.**

QRédidi, propter quod locútus sum : * ego autem humiliátus sum ni- mis.

Ego dixi in excéssu meo : * Omnis homo mendax.

Quid retríbuiam Dño, * pro ómnibus, quæ retríbuit mihi? Cálicem salutáris acci- piam : * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus : * pretiósã in conspéctu Dñi mors sanctórum ejus :

O Dómine quia ego servus tuus : * ego servus tuus, et filius ancillæ tuæ.

Dirupísti vincula mea : * tibi sacrificábo hóstiam lau- dis, et nomen Dómini invo- cábo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus : * in átriis domus Dñi, in médio tui Jerúsalem.

Añã. Dirupísti Dómine vincula mea, tibi sacrificábo hóstiam laudis.

Añã. Eúntes ibant * et fle- bant, mitténtes sémina sua.

Ps. IN converténdo **cxv.** Dóminus capti- vitátem Sion : * facti sumus sicut consoláti :

Tunc replétum est gáudio os nostrum : * et lingua nostra exsultatióne.

Tunc dicent inter Gentes : * Magnificávit Dóminus fá- cere cum eis.

Magnificávit Dóminus fá- cere nobíscum : * facti sumus lætántes.

Convérte Dómine captivitatē nostram, * sicut torrens in Austro.

Qui sémant in lácrymis, * in exsultatiōe metent.

Eúntes ibant et flebant, * mitténtes sémina sua.

Veniéntes autem vénient cum exsultatiōe, * portántes manipulos suos.

Añā. Eúntes ibant et flebant, mitténtes sémina sua.

Añā. Confortátus est * principátus eórum, et honorátī sunt amici tui Deus.

Ps. **D**omine probásti me, et cognovisti me : * tu cognovisti sessiōnem meam, et resurrectionem meam.

Intellexisti cogitatiōnes meas de longe : * sémitam meam, et funiculum meum investigásti.

Et omnes vias meas prævídisti : * quia non est sermo in lingua mea.

Ecce Dómine tu cognovisti ómnia novíssima, et antiqua : * tu formásti me, et posuisti super me manum tuam.

Mirábilis facta est sciéntia tua ex me : * confortáta est, et non pótero ad eam.

Quo ibo a spirítu tuo? * et quo a fácie tua fúgiam?

Si ascéndero in cœlum, tu illic es : * si descéndero in inférnum, ades.

Si sumpsero pennas meas dilúculo, * et habitávero in extrémis maris :

Etenim illuc manus tua dedúcet me : * et tenébit me dextera tua.

Et dixi : Fórsitan ténebræ conculcábunt me : * et nox illuminatiō mea in deliciis meis.

Quia ténebræ non obscurábuntur a te, et nox sicut dies illuminábitur : * sicut ténebræ ejus, ita et lumen ejus.

Quia tu possedisti renes meos : * suscepisti me de útero matris meæ.

Confitébor tibi quia terribíliter magnificátus es : * mirabilia ópera tua, et ánima mea cognóscit nimis.

Non est occultátum os meum a te, quod fecisti in occulto : * et substántia mea in inferiórius terræ.

Imperféctum meum viderunt óculi tui, et in libro tuo omnes scribéntur : * dies formabúntur, et nemo in eis.

Mihi autem nimis honorificátī sunt amici tui, Deus : * nimis confortátus est principátus eórum.

Dinumerábo eos, et super arénam multiplicabúntur : * exsurrexi, et adhuc sum tecum.

Si occíderis Deus peccatóres : * viri sánguinem declínate a me :

Quia dicitis in cogitatione : * accipient in vanitate civitates tuas.

Nonne qui oderunt te Dñe, oderam : * et super inimicos tuos tabescébam?

Perfécito ódio oderam illos : * et inimici facti sunt mihi.

Proba me Deus, et scito cor meum : * intérroga me, et cognósce sémitas meas.

Et vide, si via iniquitátis in me est : * et deduc me in via ætérna.

Aña. Confortátus est principátus eórum, et honoráti sunt amici tui Deus.

Capit. et Hymnus de Laudibus. [15] **V.** Annuntiavérunt ópera Dei. **R.** Et facta ejus intellexérunt.

Ad Magnificat, Aña. Estóte fortes in bello, * et pugnáte cum antiquo serpente : et accipiétis regnum ætérnum, allelúia.

ALLÆ LECTIONES

PRO APOSTOLIS.

In secundo Nocturno.

De Expositione sancti Augustini Episcopi super Psalmum octogésimum sextum.

Ante medium. **~ Lectio ib.**

Undaménta ejus in móntibus sanctis : diligit Dñus portas Sion. Quare sunt fundaménta Apóstoli, et Prophétæ?

Quia eórum auctóritas portat infirmitátem nostram. Quare sunt portæ? Quia per ipsos intrámus ad regnum Dei. Prædicant enim nobis : et cum per ipsos intrámus, per Christum intrámus. Ipse est enim jánuá. Et cum dicúntur duódecim portæ Jerúsalem, et una porta Christus, et duódecim portæ Christus, quia in duódecim portis Christus : et ideo duodenárius número Apostolorum. Sacraméntum magnum hujus duodenárii significatio est número. Sedébitis, inquit, super duódecim sedes, judicátes duódecim tribus Israel. **R.** Vidi conjúctos. [11] **Lectio v.**

SI duódecim sellæ ibi sunt, non est ubi sédeat tertiusdecimus Paulus Apóstolus, et non erit quómodo júdicet : et ipse se judicatúrum dixit, non hómines tantum, sed et ángelos. Quos ángelos, nisi apóstatas ángelos? Nescitis, inquit, quia ángelos judicábimus? Respondéret ergo turba : Quid te jáctas judicatúrum? Ubi sedébis? Duódecim sedes dixit Dóminus duódecim Apóstolis : unus cécidit Judas, in locum ipsius sanctus Mathías ordinátus est; implétus est duodenárius número

sédium. Primo locum inveni, ubi sédeas, et sic te minare iudicatúrum. Duódecim ergo sedes quid sibi velint, videámus. Sacraméntum est cuiúsdam universitátis, quia per totum orbem terrárum futúra erat Ecclésia: unde vocátur hoc ædificium ad Christi compágem.

R. Beátiestis. [11] **Lect. vj.**

ET ideo quia úndique venit ad iudicándum, duódecim sedes sunt: sicut quia úndique intrátur in illam civitátem, duódecim portæ sunt. Non solum ergo illi duódecim, et Apóstolus Paulus, sed quotquot iudicatúri sunt, propter significatióem universitátis ad sedes duódecim pèrtinent: quemádmódum quotquot intrábunt, ad duódecim portas pèrtinent. Partes enim mundi quátuor sunt, Oriens, Occidens, Aquilo, et Meridies. Istæ quátuor partes assidue nominántur in Scriptúris. Ab istis quátuor ventis, sicut dicit Dñs in Evangélio, aquátuor ventis se collectúrum eléctos suos: ab ómnibus ergo istis quátuor ventis vocátur Ecclésia. Quómodo vocátur? Undique in Trinitáte vocátur. Non vocátur nisi per baptísmum in nómine Patris, et Filii, et Spíritus san-

cti. Quátuor ergo ter ducta duódecim inveniúntur.

R. Isti sunt. [12]

PRO EVANGELISTIS

LECTIONES.

In primo Nocturno.

Incipit liber Ezechiélis Prophétæ. **Lectio j. Cap. j.**

T factum est in trigésimo anno, in quarto, in quinta mensis, cum essem in médio captivórum juxta flúvium Chobar, apèrti sunt cœli, et vidi visiões Dei. In quinta mensis, ipse est annus quintus transmigratióis regis Jóachin, factum est verbum Dñi ad Ezechiélem filium Buzi sacerdotem in terra Chaldæórum, secus flumen Chobar: et facta est super eum ibi manus Dñi. Et vidi, et ecce ventus túrbinis veniebat ab Aquilóne: et nubes magna, et ignis invólvens, et splendor in circúitu ejus: et de médio ejus quasi spécies eléctri, id est, de médio ignis.

R. Ecce ego mitto vos sicut oves in médio lupórum, dicit Dóminus: * Estote ergo prudéntes sicut serpéntes, et simplices sicut colúmbæ. **V.** Dum lucem habétis, créдите in lucem, ut filii lucis sitis. — Estote ergo prudéntes.

Lect. **E**T in médio ejus
ij. **S**imilitúdo quá-
tuor animálium : et hic ad-
spéctus eórum, similitúdo
hóminis in eis. Quátuor fá-
cies uni, et quátuor pennæ
uni. Pedes eórum pedes re-
cti, et planta pedis eórum
quasi planta pedis vítuli, et
scintillæ quasi adspéctus
æris candéntis. Et manus
hóminis sub pennis eórum
in quátuor pártibus : et fá-
cies, et pennas per quátuor
partes habébant. Junctæque
erant pennæ eórum altérius
ad álterum. Non reverte-
bántur cum incéderent : sed
unumquódque ante fáciem
suam gradiebátur.

R. Tóllite jugum meum su-
per vos, dicit Dñus, et dí-
scite a me, quia mitis sum,
et húmilis corde : * Jugum
enim meum suáve est, et
onus meum leve. **V.** Et in-
veniétis réquiem animábus
vestris.—Jugum enim.

Lect. **S**imilitúdo autem
ij. **S**vultus eórum : fá-
cies hóminis, et fácies leónis
a dextris ipsórum quátuor :
fácies autem bovis, a sín-
stris ipsórum quátuor, et fá-
cies áquilæ désuper ipsórum
quátuor. Fácies eórum, et
pennæ eórum exténtæ désu-
per : duæ pennæ singulórum
jungebántur, et duæ tegé-
bant córpora eórum : et

unumquódque eórum có-
ram fácie sua ambulábat :
ubi erat impetus spiritus,
illuc gradiebántur, nec rever-
tebántur cum ambulárent.

R. Dum stetéritis. [9]

In secundo Nocturno.

De Expositione sancti Gre-
gorii Papæ super Ezechie-
lem Prophétam.

Lectio iv. Hom. iij. lib. 1.

Sancta quátuor ani-
mália, quæ prophe-
tiæ spiritu futúra
prævidéntur, subtili narra-
tione describúntur, cum dí-
citur : Quátuor fácies uni, et
quátuor pennæ uni. Quid
per fáciem, nisi notitia; et
quid per pennas, nisi volátus
exprimitur? Per fáciem quip-
pe unusquisque cognóscit-
ur: per pennas vero in altum
áviu córpora sublevántur.
Fácies itaque ad fidem pérti-
net, penna ad contemplatió-
nem. Per fidem namque ab
omnipoténti Deo cognóscimur,
sicut ipse de suis óvibus
dicit: Ego sum pastor bonus,
et cognóscó oves meas, et co-
gnóscunt me meæ. Qui rursus
ait: Ego scio quos elégerim.
Per contemplatiónem vero,
qua super nosmetipsos tólli-
mur, quasi in áera levámur.

R. Vidi. [11] **Lectio v.**

Quátuor ergo fácies uni
sunt: quia si requiras
quid Matthæus de incarna-

tióne Dñi séntiat; hoc nimirum sentit, quod Marcus, Lucas, et Joáñnes. Si quæras quid Joáñnes séntiat; hoc proculdúbio, quod Lucas, Marcus, et Matthæus. Si quæras quid Marcus; hoc quod Matthæus, Joáñnes, et Lucas. Si quæras quid Lucas; hoc quod Joáñnes, Matthæus, et Marcus sentit. Quá tuor ergo fácies uni sunt : quia notítia fidei, qua cognoscúntur a Deo, ipsa est in uno, quæ est simul in quá tuor. Quidquid enim in uno invéneris, hoc in ómnibus simul quá tuor cognosces.

R. Beáti estis. [11] **Lect. vij.**

ET quá tuor pennæ uni : quia Dei omnipoténtis Filium Dñum nostrum Jesum Christũ simul omnes concórditer prædicant : et ad divinitátem ejus mentis óculos levántes, penna contemplatiónis volant. Evangelistarum ergo fácies ad humanitátem Dómini pèrtinet, penna ad divinitátem : quia in eum, quem corpóream adspiciunt, quasi fácies inténdunt : sed dum hunc esse incircumscriptum atque incorpóream ex divinitáte annúntiant, per contemplatiónis pennam quasi in áera levántur. Quia itaque una est fides incarnatiónis ejus in ómnibus, et par contempla-

tió divinitatis ejus in singulis, recte nunc dicitur : Quá tuor fácies uni, et quá tuor pennæ uni. **R.** Isti. [12]

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vij. Cap. x. ~~~~

IN illo témpore : Designávit Dñus et alios septuaginta duos. Et misit illos binos ante faciém suam in omnem civitátem et locum, quo erat ipse ventúrus. Et reliqua.

Homilia S. Gregórii Papæ.

Homilia xvij. in Evang.

DOminus et Salvátor noster, fratres carissimi, aliquándo nos sermónibus, aliquándo vero opéribus ádmonet. Ipsa etenim facta ejus, præcepta sunt : quia dum aliquid táctus facit, quid ágere debeamus innotéscit. Ecce enim binos in prædicatióne discipulos mittit : quia duo sunt præcepta caritátis, Dei videlicet amor, et próximi : et minus, quam inter duos, caritas habéri non potest. Nemo enim próprie ad semetipsum habére caritátem dicitur : sed diléctio in alterũ tendit, ut caritas esse possit.

R. Isti sunt qui vivéntes in carne, plantavérunt Ecclésiám ságuine suo : * Cálicem Dñi bibérunt, et amici

Dei facti sunt. **V.** In omnem terram exiit sonus eorum, et in fines orbis terræ verba eorum.—Cálicē. **Lect. viij.**

ECce enim binos ad prædicandum discipulos Dñus mittit; quatenus hoc nobis tãcitus innuat, quia qui caritatem erga alterum non habet, prædicatiõnis officium suscipere nullatenus debet. Bene autem dicitur, quia misit eos ante faciẽ suam in omnem civitatem et locum, quo erat ipse venturus. Prædicatores enim suos Dõminus sequitur: quia prædicatio prævenit, et tunc ad mentis nostræ habitaculum Dõminus venit, quando verba exhortationis præcurrunt: atque per hoc veritas in mente suscipitur.

R. Isti sunt viri sancti, quos elegit Dñus in caritate non ficta, et dedit illis gloriam sempiternam: * Quorum

doctrina fulget Ecclesia, ut sole luna. **V.** Sancti per fidem vicērunt regna, operati sunt justitiam. — Quorum.

Glória. Quorum. Lectio ix.
Hinc namque eisdem prædicatoribus Isaias dicit: Parate viam Dñi, rectas facite semitas Dei nostri. Hinc filiis Psalmista ait: Iter facite ei, qui ascendit super occasum. Super occasum namque Dõminus ascendit: quia unde in passione occubuit, inde majorem suam gloriam resurgendo manifestavit. Super occasum videlicet ascendit; quia mortem quam pertulit, resurgendo calcavit. Ei ergo, qui ascendit super occasum, iter facimus, cum nos ejus gloriam vestris mentibus prædicamus, ut eas et ipse post veniens, per amoris sui præsentiam illustret.

Te Deum laudamus. 19.

Commune Apostol. Evangelist. unius et plurimorum Martyrum temp. Paschali.

Ad vesperas,

Añæ de Laudibus. [29]

Psalmi ut in primis Vesperis de Communi Apostolorum. [2]

Capit. Sap. v. ~~~~~

STabunt justi in magna constantia adversus eos, qui se angustiauerunt, et qui abstulerunt labores eorum.

Pro Apost. et Evang. Hymn.

TRistes erant Apostoli De Christi acerbo funere,

Quem morte crudelissima

Servi necarant impii.

Sermone verax Angelus

Mulieribus praedixerat :

Mox ore Christus gaudium

Gregi feret Fidelium.

Ad anxios Apostolos

Currunt statim dum nuntia,

Illae micantis obviam

Christi tenent vestigia.

Galilaeae ad alta montium

Se conferunt Apostoli,

Jesuque, voti compotes,

Almo beantur lumine.

Ut sis perenne mentibus

Paschale Jesu gaudium;

A morte dira criminum

Vitae renatos libera.

Deo Patri sit gloria,

Et Filio, qui a mortuis

Surrexit, ac Paraclito,

In sempiterna saecula. Am.

Pro uno Martyre, Hymn.

DEus tuorum militum Sors, et corona, praemium,

Laudes canentes Martyris Absolve nexu criminis.

Hic nempe mundi gaudia,

Et blanda fraudum pabula

Imbuta felle deputans

Pervenit ad coelestia.

Poenas cucurrit fortiter,

Et sustulit viriliter, [nem

Fundensque pro te sanguis

Aeterna dona possidet.

Ob hoc precatu supplici

Te poscimus piissime :

In hoc triumpho Martyris

Dimitte noxam servulis.

Deo Patri sit gloria,

Et Filio, qui a mortuis

Surrexit, ac Paraclito,

In sempiterna saecula.

Amen.

Pro pluribus Martyr. Hymn.

REx gloriose Martyrum,

Corona confitentium,

Qui respuentes terrea

Perducis ad coelestia.

Aurem benignam protinus

Intende nostris vocibus :

Trophaea sacra pangimus :

Ignosce quod deliquimus.

Tu vincis inter Martyres,

Parcisque Confessoribus :

Tu vince nostra crimina,

Largitor indulgentiae.

Deo Patri sit glória,
Et Filio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sæcula. Am.

℟. Sancti et justi in Dó-
mino gaudéte, allelúia. ℞.
Vos elégit Deus in heredi-
tátem sibi, allelúia.

Ad Magnificat, Aña. Lux
perpétua * lucébit sanctis
tuis Dómine, et ætérnitas
témporum, allelúia.

**Oratio propria, vel de Com-
muni extra tempus Pasch.**

Ad matutinum.

Pro Apostolis et Evangel.

Invit. Regem Apostolórum
Dóminum, * Veníte adoré-
mus, allelúia. **Ps.** Veníte. 2.

Hymn. Tristes erant. *supra.*

Pro Martyr. Invitator. Ex-
súltent in Dómino sancti, *
Allelúia. **Ps.** Veníte. 2.

Pro uno Martyre, Hymn.
Deus tuórum. *ut supra.*

Pro pluribus Martyr. Hymn.

CHristo profúsum sán-
guinem,
Et Mártýrum victórias,
Dignámque celo láuream
Lætis sequámur vóci-
bus.
Terróre victo sæculi,
Pœnisque spretis córporis,
Mortis sacre compé-
ndio
Vitam beátam póssident.
Tradúntur igni Mártýres,
Et bestiárum déntibus :
Armáta sævit úngulis
Tortóris insáni manus.

Nudáta pendent viscera :
Sanguis sacrátus fúnditur :
Sed pérmanent immóbiles
Vitæ perénnis grátia.

Te nunc Redémptor quæ-
sumus,

Ut Mártýrum consórtio
Jungas precántes sérvulos
In sempitérna sæcula. Am.

In primo Nocturno,
Aña. Stabunt justi * in
magna constántia advér-
sus eos, qui se angustiavé-
runt, allelúia.

**Sub una tantum Aña di-
cuntur Psalmi cujuslibet
Noct. de Comm. vel Apost.
vel unius Mart. vel pluri-
morum Mart. extra temp.
Pasch. pro qualitate Festi.**
℟. Sancti et justi in Dómi-
no gaudéte, allelúia. ℞. Vos
elégit Deus in hereditátem
sibi, allelúia.

Pater noster. **Absolutio.** Ex-
áudi Dñe. ℟. Jube. **Bened.**
Benediçtióne perpétua.

**Lectiones i. Nocturni de
Scriptura occurrente, vel ut
in Proprio annotatur.**

℞. j. Beátus vir qui méuit
Dñum, allelúia : * In man-
dátis ejus cupit nimis, alle-
lúia, allelúia, allel. ℟. Glória
et divítiae in domo ejus, et
justítia ejus manet in sæcu-
lum sæculi. — In mandátis.

Bened. Unigénitus Dei.

℞. ij. Tristítia vestra al-
lelúia, * Convertétur in

gáudium, allelúia, allelúia.

V. Mundus autem gaudébit, vos vero contristabimini, sed tristitia vestra. — Convertétur. **Benedictio.** Spíritus sancti grátia.

R. *iii.* Pretiósá in conspéctu Dómini, allelúia, * Mors sanctórum ejus, allelúia. **V.** Custódit Dóminus ómnia ossa eórum, unum ex his non conterétur. — Mors. Glória Patri. Mors.

In secundo Nocturno,

Añá. Ecce * quómodo computáti sunt inter filios Dei, et inter sanctos sors illórum est, allelúia.

V. Lux perpétua lucébit sanctis tuis Dómine, allelúia. **R.** Et ætérnitas témporum, allelúia.

Pater noster. **Absolutio.** Ipsius pietas. **V.** Jube domne. **Benedictio.** Deus Pater omnipotens.

Sermo sancti Ambrósii Episcopi. **LECTIO IV. Serm. xxij.**

Ignum et cóngruum est, fratres, ut post lætitiám Paschæ, quam in Ecclésia celebrávimus, gáudia nostra cum sanctis Martyribus conferrámus : et iis annuntiémus Dominicæ resurrectiónis glóriam, qui consórtes sunt Dominicæ passiónis. Qui enim sócii sunt contuméliæ, debent et partícipes esse

lætitíæ. Ita enim dicit beátus Apóstolus : Sicut sócii passiónum estis, et resurrectiónis éritis : si tolerábitis, inquit, et conregnábimus. Qui ergo toleravérunt mala propter Christū, debent et glóriam habére cum Christo.

R. Lux perpétua lucébit sanctis tuis Dómine, * Et ætérnitas témporum, allelúia, allelúia. **V.** Lætitia sempitérna erit super cápita eórum : gáudium et exsultatióem obtinébunt. — Et ætérnitas. **Bened.** Christus perpétuæ. **LECTIO V.**

Annuntiémus, inquam, sanctis Martyribus Dominicæ Paschæ grátiam : ut dum sepultúre illius prædicámus reseráta claustra, et horum sepúlcrá reseréntur : dum corpus illius mórtuum dícimus tépéntibus venis súbito viguisse, horum quoque membra jam frígida immortalitátis calóre foveántur. Eadem enim rátió Mártires súscitat, quæ et Dóminum suscitávit. Nam sic ut viam passiónis ejus expérti sunt, ita experiéntur et vitæ. Scriptum est enim in Psalmo : Notas mihi fecisti vias vitæ. Hoc útique in resurrectióne ex persóna dícitur Salvatóris : ut qui, dum post mortem ab ínferis

redit ad súperos, incípiat notam habére viam vitæ, quæ ante habebátur ignóta.

Pro Apostolis et Evangel.

℟. v. Virtúte magna redébant Apóstoli, * Testimónium resurrecciónis Jesu Christi Dómini nostri, allelúia, allelúia. **℣.** Repléti quidem Spíritu sancto loquebántur cum fidúcia verbum Dei. — Testimónium.

Pro Martyr. **℟.** In servis suis, allelúia, * Consolábitur Deus, allelúia. **℣.** Judicábit Dñus pópulum suum, et in servis suis. — Consolábitur. **Bened.** Ignem sui amóris. **Lectio vij.**

Ignóta enim erat ante Christi advéntum via vitæ, quæ nullius adhuc resurgéntis fúerat temeráta vestígio. At ubi Dóminus resurréxit, nota facta, solo attríta est plurimórum. De quibus sanctus Evangelísta ait : Multórum córpora sanctórum surrexérunt cum eo, et introiérunt in sanctam civitátem. Unde cum Dóminus in resurreccióné sua dixerit, Notas mihi fecisti vias vitæ : póssumus et nos jam dicere Dño : Notas fecisti nobis vias vitæ. Ipse enim nobis notas fecit vias vitæ, qui nobis sémitam manifestávit ad vitam. Notas enim mihi fecit vias vitæ,

cum me dócuit fidem, misericórdiam, justítiam, castitátem. His enim pervénit itinéribus ad salutem.

Pro Apost. et Evang. **℟. vj.**

Isti sunt agni novélli, qui annuntiavérunt, allelúia : modo venérunt ad fontes, * Repléti sunt claritáte, allelúia, allelúia. **℣.** In conspéctu Agni amícti sunt stolis albis, et palmæ in má nibus eórum. — Repléti. **Glória.** Repléti.

Pro Martyr. **℟.** Filix Jérúsalem, venite et vidéte Mártýres cum coronis, quibus coronávit eos Dóminus, * In die solemnitátis et lætítix, allelúia. **℣.** Quóniam confortávit seras portárum tuárum, benedixit filios tuos in te. — In. **Glória.** In.

In tertio Nocturno,

Aña. Lux perpétua * lucébit sanctis tuis Dñe, et ætérnitas témporum, allelúia.

℣. Lætítia sempitérna super cápita eórum, allelúia.

℟. Gáudium et exultatió-nem obtinébunt, allelúia.

Pater noster. **Absolutio.** A vínculis. **℣.** Jube domne.

Bened. Evangélica léctio. Léctio sancti Evangelii secúndum Joánnem.

Lectio vij. Cap. xv.

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Ego sum vitis vera : et Pater meus agricola est. Et reliqua.

Homilia S. Augustini Episcopi. **Tract. lxxx. in Joann.**

Ste locus evangelicus, fratres, ubi se dicit Dominus vitem, et discipulos suos palmites, secundum hoc dicit, quod est caput Ecclesiae, nosque membra ejus, mediator Dei, et hominum homo Christus Jesus. Unius quippe naturae sunt vitis, et palmites. Propter quod cum esset Deus, cujus naturae non sumus, factus est homo, ut in illo esset vitis humana natura, cujus et nos homines palmites esse possimus.

R. Ego sum vitis vera, et vos palmites : * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, alleluia, alleluia. **V.** Sicut dilexit me Pater, et ego dilexi vos. — Qui manet. **Bened.** Cujus, **vel** Quorum festum colimus. **lectio viij.**

Quid ergo est, Ego sum vitis vera? Numquid ut adderet, vera, hoc ad eam vitem retulit, unde ista similitudo translata est? Sic enim dicitur vitis per similitudinem, non per proprietatem : quemadmodum dicitur ovis, agnus, leo, petra, lapis angularis, et cetera hujusmodi, quae magis ipsa sunt vera, ex quibus ducun-

tur istae similitudines, non proprietates. Sed cum dicit, Ego sum vitis vera : ab illa se utique discernit, cui dicitur : Quomodo conversa es in amaritudinem vitis aliena? Nam quo pacto est vitis vera, quae expectata est ut faceret uvam, fecit autem spinas?

R. Candidi facti sunt Nazaraei ejus, alleluia : splendorem Deo dederunt, alleluia : * Et sicut lac coagulati sunt, alleluia, alleluia.

V. Candidiores nive, nitidiores lacte, rubicundiores ebore antiquo, sapphiro pulchriores. — Et sicut. **Gloria** Patri. Et sicut. **Bened.** Ad societatem. **lectio ix.**

Ego sum, inquit, vitis vera : et Pater meus agricola est. Numquid unum sunt agricola et vitis? Secundum hoc ergo vitis Christus, secundum quod ait : Pater major me est. Secundum autem id, quod ait : Ego, et Pater unum sumus; et ipse agricola est : nec talis, quales sunt, qui extrinsecus operando exhibent ministerium : sed talis, ut det etiam intrinsecus incrementum. Nam neque qui plantat est aliquid, neque qui rigat : sed, qui incrementum dat, Deus. Sed utique Deus est Chri-

stus, quia Deus erat Verbum : unde ipse, et Pater unum sunt : et, si Verbum caro factum est, quod non erat, manet quod erat.

Te Deum laudamus. 19.

**Ad laudes,
et per Horas, Añæ.**

1. Sancti tui Dómine * florébunt sicut lilium, allelúia : et sicut odor balsami erunt ante te, allelúia.

Psalmi de Dominica. 20.

2. In coeléstibus regnis * sanctorum habitatio est, allelúia : et in aeternum requies eorum, allelúia.

3. In velamento * clamabant sancti tui Dómine, allelúia, allelúia, allelúia.

4. Spiritus et animæ * justorum hymnum dicite Deo nostro, allelúia, allelúia.

5. Fulgebunt justii * sicut sol in conspectu Dei, allelúia. **Capit. Sap. v.**

Stabunt justii in magna constantia adversus eos, qui se angustiaverunt, et qui abstulerunt labores eorum.

Pro Apost. et Evang. Hymn.

Paschale mundo gaudium

Sol nuntiat formosior,
Cum luce fulgentem nova
Jesum vident Apóstoli.
In carne Christi vulnere
Micare tamquam sidera

Mirantur, et quidquid vident
Testes fideles praedicant.

Rex Christe clementissime,
Tu corda nostra posside;
Ut lingua grates debitas
Tuo rependat nomini.

Ut sis perenne mentibus
Paschale Jesu gaudium;
A morte dira criminum
Vitae renatos libera.

Deo Patri sit gloria,
Et Filio, qui a mortuis
Surrexit, ac Paraclito,
In sempiterna saecula. Am.

Pro uno Martyre, Hymn.

In vice Martyr, unicuique
Patris secutus Filium,
Victis triumphas hostibus,
Victor fruens coelestibus.

Tui precatus munere
Nostrum reatum dilue,
Arcens mali contagium,
Vitae repellens taedium.

Soluta sunt jam vincula
Tui sacrati corporis :
Nos solve vinculis saeculi,
Dono superni Numinis.

Deo Patri sit gloria,
Et Filio, qui a mortuis
Surrexit, ac Paraclito,
In sempiterna saecula. Am.

Pro pluribus Martyr. Hymn.

Rex gloriose Martyrum,
Corona confitentium,
Qui respuentes terrea
Perducis ad coelestia.

Aurem benignam protinus
Intende nostris vocibus :
Trophaea sacra pangimus :
Ignosce quod deliquimus.

Tu vincis inter Mártires,
Parcisque Confessoribus :
Tu vince nostra crimina,
Largitor indulgentiæ.

Deo Patri sit glória,
Et Filio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sæcula. Am.

V. Pretiósia in conspéctu
Dómini, allelúia. **R.** Mors
sanctorum ejus, allelúia.

Ad Benedictus, Aña. Filie
Jerúsalem, * venite et vi-
dète Mártires cum coronis,
quibus coronávit eos Dó-
minus in die solemnitatís et
lætitiæ, allelúia, allelúia.

Ad tertiam,

Aña. In cœlestibus regnis.

Capit. Stabunt justi. **supra.**

R. br. Sancti et justi in
Dómino gaudéte, * Alle-
lúia, allelúia. Sancti et justi.

V. Vos elégit Deus in here-
ditátem sibi. Allelúia, alle-
lúia. Glória Patri. Sancti.

V. Lux perpétua lucébit
sanctis tuis Dómine, alle-
lúia. **R.** Et æternitas tém-
porum, allelúia.

Ad sextam,

Aña. In velaménto.

Capit. Sap. v. ~~~~~

Ecce quómodo com-
putáti sunt inter fi-
lios Dei, et inter sanctos
sors illórum est.

R. br. Lux perpétua lucé-
bit sanctis tuis Dómine, *Al-

lelúia, allelúia. Lux perpé-
tua. **V.** Et æternitas tém-
porum. Allelúia, allelúia.

Glória. Lux perpétua.

V. Lætitia sempitérna su-
per cápita eórum, allelúia.

R. Gáudium et exsultatió-
nem obtinébunt, allelúia.

Ad nonam,

Aña. Fulgébunt justi.

Capit. Rom. viij. e ~~~~~

Scimus quóniam dili-
géntibus Deum ómnia
cooperántur in bonum, iis,
qui secúndum propósitum
vocáti sunt sancti.

R. br. Lætitia sempitérna
super cápita eórum, * Alle-
lúia, allelúia. Lætitia. **V.** Gáu-
dium et exsultatióne obti-
nébunt. Allelúia, allelúia.

Glória. Lætitia.

V. Pretiósia in conspéctu
Dómini, allelúia. **R.** Mors
sanctorum ejus, allelúia.

Ad vesperas,

Añæ de Laud. [29] Psalmi

pro Apostolis et Évangel.

utinij. Vesperis Apost. [16]

pro Martyr. ut in j. Vesp.

Apost. [2] et loco ultimo,

Psalmus. Crédidi. [46]

Capitulum et Hymnus de

primis Vesperis. [24]

V. Pretiósia in conspéctu.

Ad Magnif. Aña. Sancti et

justi * in Dómino gaudéte,

allelúia : vos elégit Deus in
hereditátem sibi, allelúia.

ALIÆ LECTIONES

pro Martyr. temp. Pasch.

In secundo Nocturno.

De Epistola sancti Cypriani
Episcopi et Martyris, ad
Martyres et Confessores.**LECTIO IB.** Libro 2. Epist. vj.

Quibus ego vos laudibus prædicem, fortissimi Martyres? robor pectoris vestri, et perseverantiam fidei, quo præconio vocis exornem? Tolerastis usque ad consummationem gloriæ durissimam quæstionem: nec cessistis suppliciis, sed vobis potius supplicia cesserunt. Finem doloribus, quem tormentanon dabant, coronæ dedérunt. Laniéna gravior ad hoc diu perseveravit, non ut stantem fidem dejiceret, sed ut homines Dei ad Deum velocius mitteret.

R. Lux perpétua lucébit sanctis tuis Dómine, * Et æternitas téporum, allelúia, allelúia. **V.** Lætítia sempitérna erit super cápita eórum: gáudium et exultatióne obtinébunt. — Et æternitas. **Bened.** Christus perpétuæ. **LECTIO V.**

Adidit admirans præsentium multitúdo cœléste certámen, certámen Dei, certámen spirítale, prelium Christi: ste-

tisse servos ejus voce libera, mente incorrupta, virtúte divína, telis quidem sæcularibus nudos, sed armis fidei ardéntis armátos. Stetérunt torti torquéntibus fortióres: et pulsántes ac laniántes úngulas, pulsáta aclaniáta membra vicérunt. Inexpugnábilem fidem superáre non pótuit sæviens diu plaga repetita, quamvis rupta compáge viscerum torqueréntur in servis Dei jam non membra, sed vúlnera. Fluébat sanguis, qui incéndium persecutiónis exstingueret, qui flammæ et ignes gehénnæ glorióso cruóre sopiret.

R. In servis suis, allelúia, * Consolábitur Deus, allelúia. **V.** Judicábit Dóminus pópulum suum, et in servis suis. — Consolábitur. **Bened.** Ignem sui amóris. **LECT. VI.**

O quale illud fuit spectáculum Dómino, quam sublíme, quam magnum, quam Dei óculis sacraménto ac devotióne militis ejus accéptum: sicut scriptum est in Psalmis, Spíritu sancto loquente ad nos páriter et monente: Pretiósá est in conspéctu Dómini mors justórum ejus. Pretiósá mors hæc est, quæ emit immortalitátem prætio sui sánguinis; quæ accépit

coronam de consummatione virtutis. Quam lætus illic Christus fuit, quam libens in talibus servis suis et pugnavit, et vicit protector fidei, dans credentibus tantum, quantum se credit capere qui sumit: certamini suo adfuit, præliatores atque assertores sui nominis erexit, corroboravit, animavit. Et qui pro nobis mortem semel vicit, semper vincit in nobis.

℞. Filiae Jerusalem. [27]

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio vij. Cap. xv. ~~~~

IN illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Ego sum vitis, vos palmites; qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum: quia sine me nihil potestis facere. Et reliqua. Homilia sancti Augustini Episcopi. *Tractatu lxxxj. in Joannem sub medium.*

E quisquam putaret saltem parvum aliquem fructum posse a semetipso palmitem ferre: cum dixisset, Hic fert fructum multum; non ait, Quia sine me parum potestis facere; sed, Nihil potestis facere. Sive ergo parum, sive multum, sine illo fieri non potest, sine quo nihil fie-

ri potest: quia etsi parum attulerit palmes, eum purgat agricola, ut plus afferat. Tamen nisi in vite manserit, et vixerit de radice, quantumlibet fructum a semetipso non potest ferre. Quamvis autem Christus vitis non esset, nisi homo esset: tamen istam gratiam palmitibus non præberet, nisi etiam Deus esset.

℞. Ego sum vitis vera, et vos palmites: * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, alleluia, alleluia. ℞. Sicut dilexit me Pater, et ego dilexi vos. — Qui manet. *Benedictio.* Cujus, vel Quorum festum colimus. ~~~~ *Lectio viij.*

Uerum quia ita sine ista gratia non potest vivi, ut et mors in potestate sit liberi arbitrii: Si quis in me, inquit, non manserit: mittetur foras sicut palmes, et arcescet, et colligent eum, et in ignem mittent, et ardet. Ligna itaque vitis tanto sunt contemptibiliora si in vite non manserint, quanto gloriosiora si manserint. Denique sicut de his etiam per Ezechielem Prophetam Dominus dicit, præcisam nullis agricolarum usibus prosunt, nullis fabrilibus operibus deputantur. Unum de duobus palmiti congruit, aut vitis, aut ignis: si in vite non

est, in igne erit : ut ergo in igne non sit, in vite sit.

R. Cándidi facti sunt Nazaræi ejus, allelúia : splendórem Deo dedérunt, allelúia : * Et sicut lac coaguláti sunt, allelúia, allelúia. **R.** Cándidióres nive, nitidióres lacte, rubicundióres ébore antiquo, sapphiro pulchrióres.—Et sicut. **Gloria Patri.** Et sicut. **Benedictio.** Ad societátem. **Lectio ix.**

SI manséritis in me, inquit, et verba mea in vobis mánsérunt : quodcúmque voluéritis petétis, et fiet vobis. Manéndo quippe in Christo, quid velle possunt, nisi quod cónvenit Christo? Quid velle possunt manéndo in Salvatóre, nisi quod non est aliénium a salúte? Aliud quippe vólumus quia sumus in Christo : et aliud

vólumus quia sumus adhuc in hoc sæculo. De mansióne namque hujus sæculi nobis aliquándo subrépit, ut hoc petámus, quod nobis non expedire nescimus. Sed absit ut fiat nobis, si manémus in Christo, qui non facit quando pétimus, nisi quod expedit nobis.

Te Deum laudámus. 19.

In Communi Confessorum, Virginum, et non Virginum, et Dedicacionis Ecclesiæ, et in Festis beatæ Mariæ Virginis tempore Paschali, Officium fit ut inferius in aliis temporibus : sed in fine ad Invitatorium, Antiphonas, Versus et Responsoria tam brevia quam alia, additur Allelúia, et tres Psalmi dicuntur in quolibet Nocturno sub prima Antiphona illius Nocturni.

Commune unius Martyris.

Ad vesperas,

Añae de Laud. [44] Psalmi
ut in j. Vesperis de Comuni
Apostolorum. [2]

Capit. Jacobi j. b.

Eátus vir, qui
suffert tenta-
tionem : quón-
iam cum pro-
bátus fúerit, ac-
cipiet coronam vitæ, quam
repromísit Deus diligénti-
bus se.

Hymn.

Deus tuórum militum
Sors, et coroná, præ-
mium,

Laudes canétes Mártiris
Absólve nexu críminis.
Hic nempe mundi gáudia,
Et blanda fraudum pábula
Imbúta felle députans
Pervénit ad cœlestia.
Pœnas cucúrrit fórtiter,
Et sústulit viríliter, [nem
Fundénsque pro te sánqui-
Æténa dona pósidet.
Ob hoc precátu súpplici
Te pósicimus píssime :

In hoc triúmpho Mártiris
Dimitte noxam sérvulis.
Laus et perénnis glória
Patri sit, atque Filio,
Sancto simul Paráclito,
In sempitérna sæcula. Am.
V. Glória et honóre coro-
násti eum Dómine. *R.* Et
constituísti eum super ópe-
ra mánuum tuárum.

Ad Magnif. Aña. Iste sanctus * pro lege Dei sui certavit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit : fundátus enim erat supra firmam petram.

Pro Mart. et Pontif. Oratio.

Infirmitátem nostrá ré-
spice omnipotens Deus:
et quia pondus própriæ
actiónis gravat, beáti *N.*
Mártiris tui atque Pontí-
cis intercessio gloriósa nos
prótegat. Per Dóminum.

Alia Oratio.

Deus, qui nos beáti *N.*
Mártiris tui atque
Pontíficis ánnua solemn-

tate lætificas : concède propitius, ut cujus natalitia cõlimus, de ejusdem etiam protectiõne gaudeamus. Per Dõminum nostrum.

Pro Mart. tantum, Oratio.

Præsta quæsumus omnipotens Deus : ut qui beati *N.* Mârtyris tui natalitia cõlimus, intercessiõne ejus in tui nõminis amore roborémur. Per Dõminum. *~ ~ ~* *Alia Oratio.*

Præsta quæsumus omnipotens Deus : ut intercedente beato *N.* Mârtyre tuo, et a cunçtis adversitatibus liberémur in corpore, et a pravis cogitatiõibus mundémur in mente. Per Dñum.

Ad matutinum,

Invitat. Regem Mârtyrum Dõminum, * Venite adoremus. *Ps.* Venite. 2.

Hymnus. Deus tuorum militum. *ut supra.*

In primo Nocturno,

Añã. In lege Dñi * fuit voluntas ejus die ac nocte. *Ps. j.*

BEatus vir, qui non abiit in consilio impiõrum, et in via peccatõrum non stetit, * et in cãthedra pestilentiæ non sedit : Sed in lege Dõmini voluntas ejus, * et in lege ejus meditabitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantatum est secus

decursus aquarum, * quod fructum suum dabit in tempore suo :

Et folium ejus non defluet : * et omnia quæcumque faciet prosperabuntur. Non sic impii, non sic : * sed tamquam pulvis, quem projicit ventus a facie terræ. Ideo non resurgent impii in judicio : * neque peccatores in concilio justorum.

Quõniam novit Dõminus viam justorum : * et iter impiõrum peribit.

Añã. In lege Dõmini fuit voluntas ejus die ac nocte.

Añã. Prædicans * præceptum Dñi constitutus est in monte sancto ejus. *Ps. ij.*

Quare fremuerunt Gentes, * et pòpuli meditati sunt inania?

Adstiterunt reges terræ, et principes convenerunt in unum * adversus Dñum, et adversus Christum ejus.

Dirumpamus vincula eorum : * et projiciamus a nobis jugum ipsorum.

Qui habitat in cœlis, iridebit eos : * et Dõminus subsannabit eos.

Tunc loquetur ad eos in ira sua, * et in furõre suo conturbabit eos.

Ego autem constitutus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præceptum ejus.

Dñs dixit ad me : * Filius meus estis, ego hodie genui te. Postula a me, et dabo tibi Gentes hereditatem tuam,* et possessionem tuam terminos terræ.

Reges eos in virga fèrrea,* et tamquam vas figuli confringes eos.

Et nunc reges intelligite : * crudimini qui iudicatis terram. Servite Dño in timóre : * et exultate ei cum tremóre.

Apprehendite disciplinam nequando irascatur Dñs,* et pereatis de via justa.

Cum exarserit in brevi ira ejus,* beati omnes, qui confidunt in eo.

Aña. Prædicans præceptum Dómini constitutus est in monte sancto ejus.

Aña. Voce mea * ad Dñm clamavi : et exaudivit me de monte sancto suo. **Ps. iij.**

Domine quid multiplicati sunt qui tribulant me? * multi insurgunt adversum me.

Multi dicunt animæ meæ : * Non est salus ipsi in Deo ejus. Tu autem Dómine susceptor meus es,* glória mea, et exaltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamavi : * et exaudivit me de monte sancto suo.

Ego dormivi, et soporatus sum : * et exsurrexi, quia Dóminus suscepit me.

Non timébo millia populi circumdantis me : * exsurge Dómine, salvum me fac Deus meus.

Quóniam tu percussisti omnes adversantes mihi sine causa : * dentes peccatorum contrivisti.

Dñi est salus : * et super populum tuum benedictio tua.

Aña. Voce mea ad Dóminum clamavi : et exaudivit me de monte sancto suo.

V. Glória et honore coronasti eum Dómine. **R.** Et constituisti eum super opera manuum tuarum.

Pater noster. **Absol.** Exaudi Dñe. **V.** Jube domne. **Bened.** Benedictione perpétua.

Lectiones sequentes primi Noct. leguntur in Festo Martyris et Pontificis.

In Festo autem Mart. non Pont. leguntur quæ inferius positæ sunt in Comuni plurimorum Martyrum. [52]

De Actibus Apostolorum.

Leccio j. Cap. xx. d~~~~~

Miléo Paulus mitens Ephesum, vocavit Majores natu Ecclésiæ. Qui cum venissent ad eum, et simul essent, dixit eis : Vos scitis a prima die, qua ingressus sum in Asiam, qualiter vobiscum per omne tempus fuerim, serviens Dómino cum omni humilitate, et lacrymis, et tenta-

tionibus, quæ mihi accidérunt ex insidiis Judæorum : quomodo nihil subtraxerim utilium, quo minus annuntiarem vobis, et docerem vos publice, et per domos, testificans Judæis, atque Gentilibus in Deum poenitentiam, et fidem in Dñum nostrum Jesum Christum. Et nunc ecce alligatus ego spiritu, vado in Jerúsalem : quæ in ea ventúra sint mihi, ignorans : nisi quod Spiritus sanctus per omnes civitates mihi protestatur, dicens : Quoniam vincula, et tribulationes Jerosolymismemaneant. Sed nihil horum véreor : nec fácio animam meam pretiosiórem quam me, dummodo consummam cursum meum, et ministerium verbi, quod accépi a Dómino Jesu, testificári Evangelium grátiae Dei.

R. Iste sanctus prolege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit : * Fundatus enim erat supra firmam petram. **V.** Iste est qui contempsit vitam mundi, et pervénit ad coeléstia regna. — Fundatus. **Bened.** Unigénitus Dei Filius. **~ Lectio ij.**

ET nunc ecce ego scio quia ámplius non vidébitis faciém meam vos omnes, per quos transívi

prædicans regnum Dei. Quaprópter contéstor vos hodiérna die, quia mundus sum a ságuine ómnium. Non enim subterfúgi, quo minus annuntiarem omne consílium Dei vobis. Atténdite vobis, et univérso gregi, in quo vos Spiritus sanctus pósuit Episcopos régere Ecclesiám Dei, quam acquisívit ságuine suo. Ego scio quoniam intrábunt post discessiónem meam lupi rapáces in vos, non parcéntes gregi. Et ex vobis ipsis exsúrgent viri loquéntes perversa, ut abducant discipulos post se. Propter quod vigiláte memoria retinéntes : quoniam per triénnum nocte et die non cessávi, cum lácrymis monens unumquemque vestrum.

R. Justus germinábit sicut lílium : * Et florébit in ætérnum ante Dñum. **V.** Plantatus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri. — Et florébit. **Bened.** Spiritus sancti grátia. **~ Lectio iij.**

ET nunc comméndo grátiae ipsius, qui potens est ædificáre, et dare hereditátem in sanctificátis ómnibus. Argéntum, et aurum, aut vestem nullius concupívi, sicut ipsi scitis : quoniam ad ea, quæ mihi opus erant,

et his, qui mecum sunt, ministraverunt manus istæ. Omnia ostendi vobis, quoniam sic laborantes, oportet suscipere infirmos, ac meminisse verbi Domini Jesu, quoniam ipse dixit: Beatius est magis dare, quam accipere. Et cum hæc dixisset, positis genibus suis oravit cum omnibus illis. Magnus autem fletus factus est omnium: et procumbentes super collum Pauli, osculabantur eum, dolentes maxime in verbo, quod dixerat, quoniam amplius faciem ejus non essent visuri. Et deducebant eum ad navem.

R. Iste cognovit justitiam, et vidit mirabilia magna, et exoravit Altissimum: * Et inventus est in numero sanctorum. **V.** Iste est qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad cælestia regna. — Et inventus. **Gloria Patri.** Et inventus.

In secundo Nocturno,

Añã. Filii hominum * scitote quia Dominus sanctum suum mirificavit. **Ps. ib.**

Um invocarem exaudivit me Deus justitiæ meæ: * in tribulatione dilatasti mihi. Misere mei, * et exaudi orationem meam.

Filii hominum usquequo gravi corde? * ut quid dili-

gitis vanitatem, et quaeritis mendacium?

Et scitote quoniam mirificavit Dominus sanctum suum: * Dñs exaudiet me cum clamavero ad eum.

Irascimini, et nolite peccare: * quæ dicitis in cordibus vestris, in cubilibus vestris compungimini.

Sacrificate sacrificium justitiæ, et sperate in Domino: * multi dicunt: Quis ostendit nobis bona?

Signatum est super nos lumen vultus tui Dñe: * dedisti lætitiã in corde meo.

A fructu frumenti, vini, et olei sui * multiplicati sunt. In pace in idipsum * dormiam, et requiescam;

Quoniam tu Dñe singulariter in spe * constituisti me.

Añã. Filii hominum scitote quia Dñs sanctum suum mirificavit.

Añã. Scuto * bonæ voluntatis tuæ coronasti eum Domine. **Ps. v.**

Uerba mea auribus percipe Domine, * intellige clamorem meum.

Intende voci orationis meæ, * Rex meus et Deus meus.

Quoniam ad te orabo: * Domine mane exaudies vocem meam.

Mane adstabo tibi et videbo: * quoniam non Deus volens iniquitatem tu es.

Neque habitabit juxta te
 malignus: * neque permanē-
 bunt injūsti ante oculos tuos.
 Odisti omnes, qui operantur
 iniquitatē: * perdes omnes,
 qui loquuntur mendacium.
 Virum sanguinum et dolō-
 sum abominabitur Dómi-
 nus: * ego autem in multi-
 tudine misericórdiæ tuæ.
 Introibo in domum tuam: *
 adorabo ad templum san-
 ctum tuum in timóre tuo.
 Dómine deduc me in justi-
 tia tua: * propter inimicos
 meos dirige in conspéctu
 tuo viam meam.

Quóniam non est in ore
 eórum veritas: * cor eórum
 vanum est.

Sepúlcrum patens est guttur
 eórum, linguis suis dolose
 agébant, * júdica illos Deus.
 Décidant a cogitatióibus
 suis, secúndum multítúdi-
 nem impietátum eórum ex-
 pélle eos, * quóniam irrita-
 vérent te Dómine.

Et læténtur omnes, qui spe-
 rant in te, * in ætérnū exsul-
 tábunt: et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te om-
 nes, qui diligunt nomen
 tuum, * quóniam tu bene-
 díces justo.

Dñe, ut scuto bonæ volun-
 tátis tuæ * coronásti nos.

Aña. Scuto bonæ volun-
 tátis tuæ coronásti eum Dñe.

Aña. In univérſa terra *

glória et honóre coronásti
 eum. *Ps. viii.*

Domine Dóminus no-
 ster, * quam admi-
 rábile est nomen tuum in
 univérſa terra!

Quóniam elevata est magni-
 ficéntia tua, * super coelos.

Ex ore infántium et lactén-
 tium perfecisti laudem pro-
 pter inimicos tuos, * ut dé-
 struas inimicum et ultórem.

Quóniam vidébo coelos
 tuos, ópera digitórum tuó-
 rum: * lunam et stellas,
 quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod mem-
 or es ejus? * aut filius hó-
 minis, quóniam visitas eum?

Minuisti eum paulo minus
 ab Angelis, glória et honóre
 coronásti eum: * et consti-
 tuísti eum super ópera má-
 num tuárum.

Omnia subjecisti sub pédi-
 bus ejus, * oves et boves
 univérſas: insuper et péco-
 ra campi.

Vólucres cœli, et pisces
 maris, * qui perámbulant
 sémitas maris.

Dómine Dñus noster, *
 quam admirábile est nomen
 tuum in univérſa terra!

Aña. In univérſa terra glória
 et honóre coronásti eum.

℟. Posuisti Dñe super cap-
 ut ejus. **℞.** Coronam de
 lapide pretiósio.

Pater noster. **Absol.** Ipsius

pietas. **V.** Jube domne. **Bened.** Deus Pater omnipotens. Sermo S. Augustini Episcopi.

Lectio ib. Serm. xlv. de SS.

Riumphális beáti Mártiris **N.** dies hódie nobis anniversária celebritáte recúrit: cujus glorificatióni sicut congáudet Ecclesiá, sic ejus propónit sequénda vestigia. Si enim compátimur, et conglorificábimur. In cujus glorióso agóne duo nobis præcipue consideránda sunt: induráta videlicet tortóris sævitia, et Mártiris invícta paciéntia. Sævítia tortóris, ut eam detestémur: paciéntia Mártiris, ut eam imitémur. Audi Psalmístam advérsus malítiam increpántem: Noli æmulári in malignántibus: quóniam tamquam sœnum velóciter aréscet. Quod autem advérsus malignántes paciéntia exhibénda sit, audi Apóstolum suadéntem: Paciéntia vobis necessariá est, ut reportétis promissiónes.

R. Honéstum fecit illum Dñs, et custodivit eum ab inimicis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. **V.** Descendítque cum illo in fóveam: et in vínculis non dereliquit eum. — Et dedit. **Bened.** Christus perpétuæ

Lectio b.

Coronáta itaque est beáti Mártiris paciéntia, mancipáta est ætérnis cruciátibus tortóris incorrécta malítia. Hoc atténdens in agóne suo gloriósus Christi athléta, non exhórruit cárcerem. Ad imitatiónem cápitis sui tolerávit probra, sustínuit irrisiónes, flagélla non tímuit: et quot ante mortem pro Christo pértulit supplicia, tot ei de se óbtulit sacrificia. Quod enim propinánte Apóstolo bíberat, alte retinébat: Quia non sunt condignæ passiónes hujus témporis ad futúram glóriam, quæ revelábitur in nobis. Et quia momentáneum hoc et leve nostræ tribulatiónis, ætérnum glóriæ pondus operátur in coelis. Hujus promissiónis amóre a terrénis suspénsus, et prægestáta supérnæ suavitátis dulcédine ineffabíliter afféctus, dicébat cum Psalmísta: Quid mihi est in cœlo, et a te quid vólui super terram? Defécit caro mea, et cor meum: Deus cordis mei, et pars mea Deus in ætérnũ. **R.** Desidérium animæ ejus tribuísti ei Dñe, * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum. **V.** Quóniam prævenísti eum in benedictiόνibus dulcédinis: posuísti

sti in cápite ejus corónam de lápide pretiósio. — Et voluntáte. **Bened.** Ignem sui amóris. **Lectio vij.**

Contemplabátur enim quantum in ænigmate infirmitas humana óculum mentis in æternitaté figere potest, quanta sint supérnæ civitátis gáudia : et ea enarráre non sufficiens, admirádo clamábat : Quid mihi est in cœlo? Quasi diceret : Excédit vires meas, excédit facultátem eloquéntiæ meæ, transcéndit capacitátem intelligéntiæ meæ illud decus, illa glória, illa celsitúdo, qua nobis, a conturbatióne hóminum remóti, in abscondito faciéi suæ Jesus Christus Dñus noster reformábit corpus humilitátis nostræ, configurátum corpore claritátis suæ. Hujus perfectæ libertátis contemplatióne nullum vitábat periculum, nullum horrébat supplicium : et si millies posset mori, non putábat se hanc digne posse áliqua ratióne promeréri.

R. Stola jucunditátis induit eum Dñus : * Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus. **V.** Cibávit illum Dñus pane vitæ et intelligéctus : et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum. — Et. **Gloria Patri.** Et.

In tertio Nocturno,

Añã. Justus Dóminus, * et justitiam diléxit : æquitátem vidit vultus ejus. **Ps. i.**

N Dómino confido : quómo do dicitis animæ meæ : *

Trásmigra in montem sicut passer?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, paravérunt sagittas suas in pháretra, * ut sagittent in obscúro rectos corde.

Quóniam quæ perfecisti, destruxérunt : * justus autem quid fecit?

Dóminus in templo sancto suo, * Dóminus in cœlo sedes ejus :

Oculi ejus in páuperem respiciunt : * pálpebræ ejus intérogant filios hóminum. Dóminus intérogat justum et ímpium : * qui autem diligit iniquitátem, odit animam suam.

Pluet super peccatóres láqueos : * ignis, et sulphur, et spíritus procellárum pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dóminus et justitias diléxit : * æquitátem vidit vultus ejus.

Añã. Justus Dóminus, et justitiam diléxit : æquitátem vidit vultus ejus.

Añã. Habitábit * in tabernáculo tuo : requiescet in monte sancto tuo.

Ps. rlv.

Domine quis habitabit in tabernaculo tuo? * aut quis requiescet in monte sancto tuo?

Qui ingreditur sine macula, * et operatur justitiam : Qui loquitur veritatem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua :

Nec fecit proximo suo malum, * et opprobrium non accepit adversus proximos suos.

Ad nihilum deductus est in conspectu ejus malignus : * timentes autem Dominum glorificat :

Qui jurat proximo suo, et non decipit, * qui pecuniam suam non dedit ad usuram, et munera super innocentem non accepit :

Qui facit hæc, * non movetur in æternum.

Añã. Habitabit in tabernaculo tuo : requiescet in monte sancto tuo.

Añã. Posuisti Domine * super caput ejus coronam de lapide pretioso. *Ps. xx.*

Domine in virtute tua letabitur Rex : * et super salutare tuum exultabit vehementer.

Desiderium cordis ejus tribuisti ei : * et voluntate labiorum ejus non fraudasti eum. Quoniam prevenisti eum in benedictionibus dulcedi-

nis : * posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. Vitam petiit a te : * et tribuisti ei longitudinem dierum in sæculum, et in sæculum sæculi.

Magna est gloria ejus in salutari tuo : * gloriam et magnum decorem impones super eum.

Quoniam dabis eum in benedictionem in sæculum sæculi : * lætificabis eum in gaudio cum vultu tuo.

Quoniam rex sperat in Domino : * et in misericordia Altissimi non commovebitur.

Inveniatur manus tua omnibus inimicis tuis : * dextera tua inveniat omnes, qui te oderunt.

Poneseos ut clibanum ignis in tempore vultus tui : * Dominus in ira sua conturbabit eos, et devorabit eos ignis.

Fructum eorum de terra perdes : * et semen eorum a filiis hominum.

Quoniam declinaverunt in te mala; * cogitaverunt consilia, quæ non potuerunt stabilire.

Quoniam pones eos dorsum : * in reliquiis tuis præparabis vultum eorum. Exaltare Domine in virtute tua : * cantabimus et psallemus virtutes tuas.

Añã. Posuisti Domine su-

per caput ejus coronam de lapide pretioso.

V. Magna est gloria ejus in salutari tuo. **R.** Gloriam et magnum decorem impones super eum.

Pater noster. **Absolutio.** A vinculis. **V.** Jube domne.

Bened. Evangelica lectio. Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vij. Cap. xiv. f. 1.

IN illo tempore : Dixit Jesus turbis : Si quis venit ad me, et non odit patrem suum, et matrem, et uxorem, et filios, et fratres, et sorores, adhuc autem et animam suam, non potest meus esse discipulus. Et reliqua.

Homilia S. Gregorii Papae.

Hom. xxxvij. in Evangelia.

SI consideremus, fratres carissimi, quae et quanta sunt, quae nobis promittuntur in caelis, vilescunt animo omnia quae habentur in terris. Terrena namque substantia supernae felicitati comparata, pondus est, non subsidium. Temporalis vita aeternae vitae comparata, mors est potius dicenda, quam vita. Ipse enim quotidianus defectus corruptionis quid est aliud, quam quaedam prolixitas mortis? Quae autem lingua dicere, vel quis in-

tellectus capere sufficit, illa supernae civitatis quanta sint gaudia; Angelorum choris interesse, cum beatissimis spiritibus gloriae Conditoris assistere, praesentem Dei vultum cernere, incircumscriptum lumen videre, nullo mortis metu affici, incorruptionis perpetuae munere laetari?

R. Corona aurea super caput ejus, * Expressa signo sanctitatis, gloria honoris, et opus fortitudinis. **V.** Quoniam praeveneristi eum in benedictionibus dulcedinis, posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. — Expressa. **Bened.** Cujus festum colimus. **Lectio viij.**

Sed ad haec audita inardescit animus : jamque illic cupit assistere, ubi se sperat sine fine gaudere. Sed ad magna praemia perveniri non potest, nisi per magnos labores. Unde et Paulus egregius praedicator dicit : Non coronabitur, nisi qui legitime certaverit. Delictat ergo mentem magnitudo praemiorum, sed non detereat certamen laborum. Unde ad se venientibus Veritas dicit : Si quis venit ad me, et non odit patrem suum, et matrem, et uxorem, et filios, et fratres, et sorores, adhuc au-

tem et animam suam, non potest meus esse discipulus.

R. Hic est vere Martyr, qui pro Christi nómine sanguinem suum fudit : * Qui minas júdicum non tímuit, nec terrénæ dignitátis glóriam quæsivit, sed ad cœlestia regna pervénit. **V.** Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. — Qui minas.

Glória Patri. Qui minas.

Bened. Ad societátem.

Sequens Responsorium dicitur ultimo loco in Festis sex SS. Mart. Pontificum Eusebii, Marcelli, Joannis, Silverii, Martini, et Pontiani.

R. Dñe prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis :

* Posuísti in cápíte ejus corónam de lápide pretiósio.

V. Vitam pétiíta te, et tribuísti ei longitúdinem diérũ in sæculum sæculi. — Posuísti.

Glória. Posuísti. **Lectio ix.**

Sed percontári libet, quómo modo paréntes, et carnáliter propínquos præcípimur odísse, qui jubémur et inimícos diligere? Et certe Véritas de uxóre dicit : Quod Deus conjúnxit, homo non séparet. Et Paulus ait : Viri, diligite uxóres vestras, sicut et Christus Ecclésiám. Ecce, discipulus uxórem diligéndam prædicat, cum magister di-

cat : Qui uxórem non odit, non potest meus esse discipulus. Numquid áliud judex núníat, áliud præco clamat? An simul et odísse póssumus, et diligere? Sed si vim præcèpti perpéndimus, utrúmque ágere per discretiónem valémus : ut uxórem, et eos, qui nobis carnis cognatióne conjúncti sunt, et quos próximos nóvimus, diligámus; et quos adversários in via Dei pátimur, odiéndo et fugiéndo nesciámus. Te Deum. 19.

Ad laudes,

et per Horas, Añæ.

1. Qui me conféssus fúerit * coram homínibus, confitébor et ego eum coram Patre meo. **Ps.** Dóminus regnávít. **cum reliquis. 20.**

2. Qui séquitur me, * non ámbulat in ténebris, sed habébit lumen vitæ, dicit Dñs.

3. Qui mihi ministrat, * me sequátur : et ubi ego sum, illic sit et míster meus.

4. Si quis mihi ministráverit, * honorificábit eum Pater meus, qui est in cœlis, dicit Dóminus.

5. Volo Pater, * ut ubi ego sum, illic sit et míster meus. **Capít. Jac. j. b**

Beátus vir, qui suffert tentatiónem : quóniam cum probátus fúerit,

accipiet coronam vitæ, quam repromisit Deus diligentibus se. *~~~~~ Hymn.*

In vice Martyr, únicum Patris secútus Filium, Victis triúmphas hóstibus, Víctor fruens cœlestibus.

Tui precátus múnere Nostrum reátum dílué, Arcens mali contágium, Vitæ repélens tædium.

Solúta sunt jam víncula Tui sacráti córporis :

Nos solve vinclis sæculi, Dono supérni Núminis.

Deo Patri sit glória,

Ejúsque soli Filio,

Cum Spíritu Paráclito, [Am. Nunc, et per omne sæculú.

℣. Justus ut palma florébit. *℟.* Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Ad Bened. Aña. Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

Pro Martyr. et Pont. Oratio.

Infirmítatem nostram réspice omnipotens Deus : et quia pondus própriæ actiónis gravat, beáti **N.** Mártiris tui atque Pontificis intercésio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum. *~~~~~ Alia Oratio.*

Deus, qui nos beáti **N.** Mártiris tui atque Pontificis ánnua solemnítate lætíficas : concéde propítius, ut cujus natalítia

cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum nostrum.

Pro Mart. tantum, Oratio.

Præsta quæsumus omnipotens Deus : ut qui beáti **N.** Mártiris tui natalítia cólimus, intercésione ejus in tui nóminis amóre roborémur. Per Dóminum nostrum. *~~~~~ Alia Oratio.*

Præsta quæsumus omnipotens Deus : ut intercedente beáto **N.** Mártire tuo, et a cunctis adversítatibus liberémur in córpo-re, et a pravis cogitatió-nibus mundémur in mente. Per Dóminum nostrum.

Ad tertiam,

Aña. Qui séquitur me.

Capit. Beátus vir. *ut supra.*

℟. br. Glória et honóre, * Coronásti eum Dñe. Glória. *℣.* Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum. Coronásti. Glória Patri. Glória et honóre.

℣. Posuísti Dómine super caput ejus. *℟.* Coronam de lápide pretiósio.

Ad sextam,

Aña. Qui mihi ministrat.

Capit. Eccli. xv. *~~~~~*

Cibávit illum pane vitæ et intelléctus, et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum Dñus Deus noster.

℟. br. Posuísti Dómine,

* Super caput ejus. Posuisti Dómine. **V.** Corónam de lapide pretioso. Super. Glória Patri. Posuisti.

V. Magna est glória ejus in salutári tuo. **R.** Glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Ad nonam,

Añã. Volo Pater.

Capit. Eccli. xxxix. ~~~~~

Tustus cor suum trádit ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, et in conspéctu Altíssimi deprecábitur.

R. br. Magna est glória ejus, * In salutári tuo. Magna. **V.** Glóriam et magnum decórem impónes super eum. In salutári tuo. Glória Patri. Magna est.

V. Justus ut palma florébit.

R. Sicut cedrus Libani multiplicábitur.

Ad vesperas,

Añã de Laud. [44] Ps. ut in j. Vesp. de Comm. Apost. [2] et loco ultimi, ~ **Ps. cxv.**

Credidi, propter quod locútus sum : * ego auté humiliátus sum nimis. Ego dixi in excéssu meo : * Omnis homo mendax. Quid retribuam Dño, * pro ómnibus, quæ retribuit mihi? Cálícẽ salutáris accípiam : * Vota mea Dómino reddam

coram omni pópulo ejus : * pretiósã in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus : **O** Dómine quia ego servus tuus : * ego servus tuus, et filius ancillæ tuæ.

Dirupísti vincula mea : * tibi sacrificábo hóstiam laudis, et nomen Dñi invocábo. Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus : * in átriis domus Dñi, in médio tui Jerúsalem.

Añã. Volo Pater, ut ubi ego sum, illic sit et míster meus.

Capitulum et Hymnus ut in primis Vesperis. [34]

V. Justus ut palma florébit.

R. Sicut cedrus Libani multiplicábitur.

Ad Magnif. Añã. Qui vult venire post me, * abneget semetípsum, et tollat crucem suam, et sequátur me.

ALLÆ LECTIONES

PRO UNO MARTYRE.

In secundo Nocturno.

De Expositione S. Ambrósii Episcopi in Psalmum centésimum decimum octá-
vum. ~ **lectio id. Serm. xxj.**

Rincipes persecúti sunt me gratis : et a verbis tuis trepidávit cor meum. Bene hoc Martyr dicit, quod injúste persecutiónum torménta sustíneat : qui nihil rapúe-

rit, nullum violentus oppres-
serit, nullius sanguinem fú-
derit, nullius torum putáve-
rit esse violándum : qui ni-
hil légibus débeat, et gra-
vióra latrónum sustinére
cogátur supplicia : qui lo-
quátur juste, et non audiátur :
qui loquátur plena salú-
tís, et impugnétur : ut pos-
sit dicere, Cum loquébar il-
lis, impugnábant me gratis.
Gratis ígitur persecutióem
pátitur, qui impugnátur
sine crimine : impugnátur ut
noxius, cum sit in tali con-
fessióne laudábilis : impu-
gnátur quasi venéficus, qui
innómine Dómini gloriátur,
cum pietas virtutum óm-
nium fundaméntum sit.

R. Honéstum fecit illum
Dñus, et custodívit eum ab
inimícis, et a seductóribus
tutávit illum : * Et dedit illi
claritátem ætérnam. **V.** De-
scendítque cum illo in fó-
veam : et in vínculis non de-
reliquit eum. — Et. **Lectio v.**

Uere frustra impugná-
tur, qui apud ímpios
et infidos impietátis arcéssit-
tur, cum fidei sit magíster.
Verum qui gratis impugná-
tur, fortis debet esse et con-
stans. Quómodo ergo subté-
xuit : Et a verbis tuis trepi-
dávít cor meum? Trepidáre
infirmitátis est, timóris atque
formidinis. Sed est étiam in-

firmitas ad salútem, est étiam
timor sanctórum. Timéte
Dóminum omnes sancti
ejus : et, Beátus vir, qui ti-
met Dñum. Qua ratióne
beátus? Quia in mandátis
ejus cupit nimis.

R. Desidérium animæ ejus
tribuísti ei Dñe, * Et voluntá-
te labiórum ejus non fraudá-
sti eum. **V.** Quóniam præve-
nísti eum in benedictiõibus
dulcedinis : posuísti in cá-
pite ejus coronam de lapide
pretiósó. — Et. **Lectio vj.**

Pone ergo Mártirem
inter pericula consti-
tútum, cum inde immáni-
tas bestiárum ad incutién-
dum terrórem infremat,
aliúnde stridor candéntium
laminárum, et flamma for-
nácis ardéntis exæstuet, ex
parte ália pérsonent tractus
grávium catenárum, hinc
cárnifex cruéntus assistat :
pone, inquam, circumspe-
ctántem ómnia plena sup-
pliciis, deinde cogitántem
mandáta divína, illum
ignem perpétuum, illud sine
fine incéndium perfidórum,
illam poenæ recrudescéntis
ærumnam : trepidáre corde,
ne, dum præséntibus cedat,
perpétuis se dedat exítiis :
perturbári ánimo, dum futú-
ri judicii rhomphæam illam :
terribilem quadam conspé-
ctus spécie contuétur. Non-

ne ad hanc trepidationem fiducia viri constantis, æqualis in eundem concurrat effectum confidentia cupientis æterna, et divina trepidantis? *R.* Stola. [41]

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vij. Cap. xvj. d.

IN illo tempore : Dixit Jesus discipulis suis : Si quis vult post me venire, abneget semetipsum, et tollat crucem suam, et sequatur me. Et reliqua.

Homilia S. Gregorii Papæ.

Hom. xxxij. in Evang.

Uia Dominus ac Redemptor noster novus homo venit in mundum, nova præcepta dedit mundo. Vitæ etenim nostræ veteri in vitiis nutritæ contrarietatem opposuit novitatis suæ. Quid enim vetus, quid carnalis homo nôverat, nisi sua retinere, aliénâ rapere, si posset; concupiscere, si non posset? Sed cœlestis medicus singulis quibusque vitiis obviántia adhibet medicaménta. Nam sicut arte medicinæ calida frigidis, frigida calidis curántur : ita Dñs noster contrária opposuit medicaménta peccátis, ut lubricis continéntiam, tenácibus largitatem, iracúndis

mansuetúdinem, elátis præciperet humilitatem.

R. Coróna aurea super caput ejus, * Expressa signo sanctitatis, glória honoris, et opus fortitudinis. *V.* Quóniam prævenisti eum in benedictionibus dulcedinis : posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. — Expressa signo. *Lectio viij.*

Aerte cum se sequentibus nova mandata proponeret, dixit : Nisi quis renuntiaverit omnibus quæ possidet, non potest meus esse discipulus. Ac si aperte dicat : Qui per vitam veterem aliénâ concupiscitis, per novæ conversatiónis stúdiu[m] et vestra largimini. Quid vero in hac lectiône dicat, audiámus : Qui vult post me venire, abneget semetipsum. Ibi dicitur, ut abnegémus nostra : hic dicitur, ut abnegémus nos. Et fortásse laboriósu[m] non est hómini relinquere sua : sed valde laboriósu[m] est relinquere semetipsum. Minus quippe est abnegáre quod habet : valde autem multum est, abnegáre quod est.

R. Hic est vere Martyr, qui pro Christi nómine sanguinem suum fudit : * Qui minas júdicum non tímuit, nec terrénæ dignitatis glóriam quæsivit, sed ad cœ-

Commune plurimorum martirum. [49]

léstia regna pervénit. **℟.** Justum dedúxit Dñus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. — Qui minas. Glória Patri. Qui. **℣.** Lectio ix.

AD se autem nobis veniéntibus Dóminus præcépit, ut renuntiémus nostris: quia quicúmque ad fidei agónem venimus, luctámen contra malignos spíritus súmimus. Nihil autem maligni spíritus in hoc

mundo próprium pössident: nudi ergo cum nudis luctári debémus. Nam si vestitus quisque cum nudo luctátur, citius ad terram dejicitur, quia habet unde teneatur. Quid enim sunt terréna ómnia, nisi quædam corpóris induménta? Qui ergo contra diábolum ad certámen próperat, vestiménta adjiciat, ne succúmbat. Te Deum laudámus. 19.

Commune plur. Mart. extra temp. Pasch.

Ad vesperas,

Añæ de Laud. [60] Psalmi ut in j. Vesp. de Communi Apost. [2] **℣.** Capit. Sap. iij.

MUstórum ánimæ in manu Dei sunt, et non tanget illos torméntum mortis. Visi sunt óculis insipiéntiũ mori: illi autem sunt in pace. **Hymn.**

Sanctórum méritis inclyta gáudia Pangámus sócii, géstaque fórtia: [mere cántibus Gliscens fert ánimus pró-Victórum genus óptimum. Hi sunt, quos fáture mundus abhórruit; Hunc fructu vácuum, flóribus áridum [ásseclæ Contempsére tui nóminis Jesu Rex bone Coelitim. Hi pro te fúrias, atque minas truces [que vérbera: Calcárunť hómínem, sæva-

His cessit lácerans fórtiter úngula,

Nec carpsit penetrália.

Cædúntur gládiis more bidéntium: [querimónia; Non murmur résonat, non Sed corde impávido mens bene cónsicia

Consérvat patiéntiam.

Quæ vox, quæ póterit lingua retéxere,

Quæ tu Martyribus múnera præparas? [fúlgidis Rubri nam flúido sángine Cingunt témpora láureis.

Te summa o Déitas, únaque póscimus; [súbtrahas,

Ut culpas ábigas, nóxia Des pacem fámulis; ut tibi glóriam [Amen.

Annórum in sériem canant.

℟. Lætámini in Dómino, et exsultáte justi. **℟.** Et glóriámini omnes recti corde.

Ad Magnif. Añæ. Istórum

[50] **Commune plurimorum martyrum.**

est enim * regnum coelorum,
qui contempserunt vitam
mundi, et pervenerunt ad
praemia regni, et laverunt
stolas suas in sanguine Agni.

**Pro pluribus Martyribus
Pontificibus, ~ Oratio.**

Beatorum Martyrum,
pariterque Pontifi-
cum **N.** et **N.** nos quaesu-
mus Dñe festa tueantur : et
eorum commendet oratio
veneranda. Per Dominum.

Si non fuerint Pontif. Oratio.

Deus, qui nos concedis
sanctorum Marty-
rum tuorum **N.** et **N.** nata-
litia colere : da nobis in
aeterna beatitudine de eor-
um societate gaudere. Per
Dominum. ~ **Alia Oratio.**

Deus, qui nos annua
sanctorum Marty-
rum tuorum **N.** et **N.** solem-
nitate laetificas : concede
propitius, ut quorum gaudemus
meritis, accendamur
exemplis. Per Dominum.

Ad matutinum,

Invitat. Regem Martyrum
Dominum, * Venite adoremus.
Ps. Venite. 2.

Christo profusum san-
guinem,
Et Martyrum victorias,
Dignamque caelo lauream
Laetis sequamur vocibus.
Terrorē victo saeculi,
Poenisque spretis corporis,

Mortis sacrae compendio
Vitam beatam possident.
Traduntur igni Martyres,
Et bestiarum dentibus :
Armata saevit unguis
Tortoris insani manus.

Nudata pendent viscera :
Sanguis sacratus funditur :
Sed permanent immobiles
Vitae perennis gratia.
Te nunc Redemptor quaesumus,

Ut Martyrum consortio
Jungas precantes servulos
In sempiterna saecula. Am.

In primo Nocturno,

Añã. Secus decursus aquarum
* plantavit vineam iustorum,
et in lege Dñi fuit voluntas eorum. ~ **Ps. j.**

Eatus vir, qui non abiit
in consilio impiorum,
et in via peccatorum non stetit,
* et in cathedra pestilentiae non sedit:
Sed in lege Dñi voluntas
ejus, * et in lege ejus meditabitur
die ac nocte.

Et erit tamquam lignum,
quod plantatum est secus
decursus aquarum, * quod
fructum suum dabit in tempore
suo :

Et folium ejus non defluet :
* et omnia quaecumque faciet
prosperabuntur. Non sic impii,
non sic : * sed tamquam pulvis,
quem projicit ventus a facie terrae.
Ideo non resurgent impii in

judicio : * neque peccatores
in concilio justorum.

Quoniam novit Dominus
viam justorum : * et iter
impiorum peribit.

Añã. Secus decursus aquarum
plantavit vineam justorum,
et in lege Dñi fuit voluntas eorum.

Añã. Tamquam aurum * in fornace
probavit electos Dñus :
et quasi holocausta accepit
eos in æternum. *Ps. ij.*

QUare fremuerunt
Gentes, * et populi
meditati sunt inania?

Adstiterunt reges terræ, et
principes convenerunt in
unum * adversus Dñum, et
adversus Christum ejus.

Dirumpamus vincula eorum : *
et projiciamus a nobis
jugum ipsorum.

Qui habitat in cœlis iridebit
eos : * et Dominus subannabit
eos.

Tunc loquetur ad eos in ira
sua, * et in furore suo
conturbabit eos.

Ego autem constitutus sum
Rex ab eo super Sion montem
sanctum ejus, * prædicans
præceptum ejus.

Dominus dixit ad me : *
Filius meus es tu, ego hodie
genui te.

Postula a me, et dabo tibi
Gentes hereditatem tuam, *
et possessionem tuam terminos
terræ.

Reges eos in virga færea, *
et tamquam vas figuli confringes
eos.

Et nunc reges intelligite : *
erudimini qui iudicatis terram.
Servite Dño in timore : *
et exultate ei cum tremore.
Apprehendite disciplinam,
nequando irascatur Dñus, *
et pereatis de via justa.

Cum exarserit in brevi ira
ejus, * beati omnes, qui
confidunt in eo.

Añã. Tamquam aurum in
fornace probavit electos
Dñus : et quasi holocausta
accepit eos in æternum.

Añã. Si coram hominibus *
t tormenta passi sunt, spes
electorum est immortalis in
æternum. *Ps. iij.*

Domine quid multiplicati
sunt qui tribulant me? *
multi insurgunt adversum
me.

Multi dicunt animæ meæ : *
Non est salus ipsi in Deo ejus.
Tu autem Domine susceptor
meus es, * glória mea,
et exaltans caput meum.

Voce mea ad Dñum clamavi : *
et exaudivit me de monte
sancto suo.

Ego dormivi, et soporatus
sum : * et exurrexi, quia
Dominus suscepit me.

Non timebo millia populi
circumdantis me : *
exsurge Domine, salvum me fac
Deus meus.

Quóniam tu percussisti omnes adversántes mihi sine causa : * dentes peccatórum contrívisti.

Dñi est salus : * et super pópulum tuum benedíctio tua.

Añá. Si coram homínibus torménta passi sunt, spes electórum est immortalis in ætérnum.

V. Lætámini in Dño, et exultáte justi. **R.** Et gloriámini omnes recti corde.

Paternoster. **Absol.** Exáudi Dñe. **V.** Jube domne. **Bened.** Benedíctiône perpétua.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Romános.

LECTIO j. Cap. viij. c.

Ratres, Debitóres sumus non carni, ut secúndum carnem vivámus. Si enim secúndum carnem vixeritis, moriémini : si autem spíritu facta carnis mortificaveritis, vivétis. Quicúmque enim spíritu Dei agúntur, ii sunt filii Dei. Non enim accepístis spíritum servitútis íterum in timóre, sed accepístis spíritum adoptiόνis filiórum, in quo clamámus : Abba (Pater). Ipse enim Spíritus testimónium reddit spiritui nostro, quod sumus filii Dei. Si autem filii, et herédes : herédes quidem Dei, coherédes autem Christi : si tamen com-

pátimur, ut et conglorificémur. Existimo enim quod non sunt condignæ passiónes hujus témporis ad futúram glóriam, quæ revelábitur in nobis. Nam exspectátio creatúre, revelatió-nem filiórum Dei exspectat.

R. Abstérget Deus omnem lácrymam ab óculis sanctórum : et jam non erit ámplius neque luctus, neque clamor, sed nec ullus dolor : * Quóniam prióra transiérunt. **V.** Non esúrient, neque sitient ámplius, neque cadet super illos sol, neque ullus æstus. —

Quóniam. **Bened.** Unigénitus Dei Filius. **LECTIO ij.**

SCimus autem quóniam diligéntibus Deum ómnia cooperántur in bonum, iis, qui secúndum propósitum vocáti sunt sancti. Nam quos præscívit, et prædestinávit cóformes fieri imáginis Filii sui, ut sit ipse primogénitus in multis frátribus. Quos autem prædestinávit, hos et vocávit : et quos vocávit, hos et justificávit : quos autem justificávit, illos et glorificávit. Quid ergo dicémus ad hæc? Si Deus pro nobis, quis contra nos? Qui étiam próprio Filio suo non pepércit, sed pro nobis ómnibus trádidit illum : quómodo non étiam

cum illo omnia nobis donavit? Quis accusabit adversus electos Dei? Deus qui justificat, quis est qui condemnet? Christus Jesus, qui mortuus est, imo qui et resurrexit, qui est ad dexteram Dei, qui etiam interpellat pro nobis.

R. Viri sancti gloriosum sanguinem fuderunt pro Dño, amaverunt Christum in vita sua, imitati sunt eum in morte sua: * Et ideo coronas triumphales meruerunt. **V.** Unus spiritus, et una fides erat in eis. — Et ideo. **Benedictio.** Spiritus sancti gratia. **LECTIO iij.**

Quis ergo nos separabit a caritate Christi? tribulatio, an angustia, an fames, an nuditas, an periculum, an persecutio, an gladius? (sicut scriptum est: Quia propter te mortificamur tota die: aestimati sumus sicut oves occisionis.) Sed in his omnibus superamus propter eum, qui dilexit nos. Certus sum enim quia neque mors, neque vita, neque Angeli, neque Principatus, neque Virtutes, neque instantia, neque futura, neque fortitudo, neque altitudo, neque profundum, neque creatura alia poterit nos separare a caritate Dei, quae est in

Christo Jesu Dño nostro.

R. Tradiderunt corpora sua propter Deum ad supplicia: * Et meruerunt habere coronas perpetuas. **V.** Isti sunt qui venerunt ex magna tribulatione, et laverunt stolas suas in sanguine Agni. — Et meruerunt. **Gloria.** Et meruerunt.

In secundo Nocturno,

Añã. Dabo sanctis meis * locum nominatum in regno Patris mei, dicit Dominus. **Ps. xiv.**

Domine quis habitabit in tabernaculo tuo? * aut quis requiescet in monte sancto tuo?

Qui ingreditur sine macula, * et operatur justitiam: Qui loquitur veritatem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:

Nec fecit proximo suo malum, * et opprobrii non accipit adversus proximos suos. Ad nihilum deductus est in conspectu ejus malignus: * timentes autem Dominum glorificat:

Qui jurat proximo suo, et non decipit, * qui pecuniam suam non dedit ad usuram, et munera super innocentem non accipit:

Qui facit hæc, * non movetur in æternum.

Añã. Dabo sanctis meis lo-

[54] **Commune plurimorum martyrum.**

cum nominatum in regno
Patris mei, dicit Dominus.

Añã. Sanctis qui in terra
sunt ejus, * mirificavit om-
nes voluntates meas inter
illos. *Ps. xv.*

Conserva me Domine,
quoniam speravi in
te. * Dixi Domino : Deus
meus es tu, quoniam bono-
rum meorum non egesset.

Sanctis, qui sunt in terra
ejus, * mirificavit omnes
voluntates meas in eis.

Multiplicate sunt infirmi-
tates eorum : * postea ac-
celeraverunt.

Non congregabo conventi-
cula eorum de sanguinibus : *
nec memor ero nominum
eorum per labia mea.

Dominus pars hereditatis
meae, et calicis mei : * tu
es, qui restitues heredita-
tem meam mihi.

Funes ceciderunt mihi in
praeclearis : * etenim heredi-
tas mea praecleara est mihi.

Benedicam Dominum, qui
tribuit mihi intellectum : *
insuper et usque ad noctem
increpuerunt me renes mei.

Providēbam Dominum in
conspēctu meo semper : *
quoniam a dextris est mihi,
ne commovear.

Propter hoc letatum est
cor meum, et exsultavit lin-
gua mea : * insuper et caro
mea requiescet in spe.

Quoniam non derelinques
animam meam in inferno : *
nec dabis Sanctum tuum
videre corruptionem.

Notas mihi fecisti vias vitae,
adimplebis me laetitia cum
vultu tuo : * delectationes in
dextera tua usque in finem.

Añã. Sanctis qui in terra
sunt ejus, mirificavit omnes
voluntates meas inter illos.

Añã. Sancti qui sperant in
Domino, * habebunt forti-
tudinem, assument pennas
ut aquilae, volabunt, et non
deficient. *Ps. xxiii.*

Domini est terra, et
plentudo ejus : *
orbis terrarum, et universi
qui habitant in eo.

Quia ipse super maria fun-
davit eum : * et super flu-
mina praeparavit eum.

Quis ascendet in montem
Domini? * aut quis stabit in
loco sancto ejus?

Innocens manibus et mun-
do corde, * qui non accepit
in vano animam suam, nec
juravit in dolo proximo suo.

Hic accipiet benedictionem
a Domino : * et misericor-
diam a Deo salutari suo.

Haec est generatio quaerentium
eum, * quaerentium
faciem Dei Jacob.

Attollite portas principes
vestras, et elevamini portae
aeternales : * et introibit
Rex gloriae.

Quis est iste Rex glóriæ? *
Dóminus fortis et potens :
Dóminus potens in proelio.
Attóllite portas principes
vestras, et elevámini portæ
æternáles : * et introibit
Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? *
Dóminus virtútum ipse est
Rex glóriæ.

Aña. Sancti qui sperant in
Dño, habébunt fortitudinē,
assúment pennas ut áquilæ,
volábunt, et non deficient.

℟. Exsúltent justí in conspéctu Dei. **℞.** Et delectén-
tur in lætítia.

Pater noster. **Absol.** Ipsius
pietas. **℟.** Jube domne. **Ben.**
Deus Pater omnipotens.

Sermo S. Augustini Episc.
Serm. xlvij. de SS. Lect. iv.

Uotiescúmque, fra-
tres caríssimi, san-
ctórum Mátyrū so-
lémnia celebrámus, ita, ipsis
intercedéntibus, exspecté-
mus a Dño cónsequi tem-
porália beneficia : ut ipsos
Mátyres imitándo, accípere
mereámur æterna. Ab ipsis
enim sanctórum Mátyrum
in veritáte festivitátum gáu-
dia celebrántur, qui ipsórum
Mátyrum exémpla sequún-
tur. Solemnitátis enim Már-
tyrum, exhortatiónes sunt
martyriórum : ut imitári non
pígeat, quod celebráre de-
lécet.

℞. Sancti tui Dómine mirá-
bile consecúti sunt iter, ser-
viéntes præcéptis tuis, ut
inveniréntur illæsi in aquis
válidis : * Terra apparuit ári-
da : et in Mari rubro via sine
impedíménto. **℟.** Quóniam
percússit petram, et fluxé-
runt aquæ, et torréntes in-
undavérunt. — Terra appá-
ruit. **Benedictio.** Christus
perpétuæ. **℞. Lectio v.**

Sed nos vólumus gau-
dère cum sanctis : et tri-
bulatióem mundi nólumus
sustinére cum ipsis. Qui
enim sanctos Mátyres, in
quantum potúerit, imitári
nolúerit ; ad eórū beatitudinē
non póterit pervenire. Sed
et Paulus Apóstolus prædi-
cat, dicens : Si fuérimus sócii
passiónum, érimus et con-
solatiónum. Et Dñs in Evan-
gélío : Si mundus vos odit : sci-
tóté quia me priórem vobis
ódio hábuit. Recúsat esse in
córpo, qui ódium non vult
sustinére cum cápite.

℞. Vérbera carnificū non ti-
muérunt sancti Dei, morién-
tes pro Christi nómine : * Ut
herédes fierent in domo
Dñi. **℟.** Tradidérunt córpo-
ra sua propter Deum ad sup-
plicia. — Ut. **Bened.** Ignem
sui amóris. **℞. Lectio vj.**

Sed dicit áliquis : Et
quis est, qui possit
beatórum Mátyrum vesti-

[56] **Commune plurimorum martirum.**

gĩa sequi? Huic ego respón-
deó, quia non solum Márty-
res, sed étiam ipsum Dñum
cum ipsius adjutório, si vó-
lumus, pòssumus imitári.
Audi non me, sed ipsum
Dñum géneri humano cla-
mántem: Discite a me, quia
mitis sum, et húmilis corde.
Audi et Petrum Apóstolum
admonéntem: Christus pas-
sus est pro nobis, relín-
quens nobis exéplum, ut
sequámur vestigia ejus.

R. Tamquam aurum in for-
nace probávit eléctos Dñus,
et quasi holocáusti hóstiam
accépit illos: et in témpore
erit respéctus illórum: *
Quóniam donum et pax
est eléctis Dei. **R.** Qui con-
fidunt in illum, intélligent
veritátem: et fidéles in dile-
ctiõe acquiescent illi. —
Quóniam. **Gloría.** Quóniam.

In tertio Nocturno,

Aña. Justi autem *in perpé-
tuum vivent, et apud Dñum
est merceseórum. **Ps. xxxij.**

Xsultáte justi in
Dño: * rectos de-
cet collaudátio.

Confitémini Dómino in cí-
thara: * in psaltério decem
chordárum psállite illi.

Cantáte ei cánticum no-
vum: * bene psállite ei in
vociferatiõe.

Quia rectum est verbū Dñi,*
et ómnia ópera ejus in fide.

Díligit misericórdiam et ju-
dícium: * misericórdia Dó-
mini plena est terra.

Verbo Dñi cœli firmáti
sunt: * et spiritu oris ejus
omnis virtus eórum.

Cóngregans sicut in utre
aquas maris: * ponens in
thesáuris abyssos.

Tímeat Dóminum omnis
terra: * ab eo autem com-
moveántur omnes inhabi-
tántes orbem.

Quóniam ipse dixit, et facta
sunt: * ipse mandávit, et
creata sunt.

Dñus dissipat consilia Gén-
tium: * réprobat autem co-
gitatiões populórum, et ré-
probat consilia princípum.

Consilium autem Dñi in
aetérnum manet: * cogita-
tiões cordis ejus in genera-
tiõe et generatiõnem.

Beáta gens, cujus est Dñus,
Deus ejus: * pópulus, quem
elégit in hereditátem sibi.

De cœlo respéxit Dñus: *
vidit omnes filios hóminum.

De præparáto habitáculo
suo * respéxit super omnes,
qui hábitant terram.

Qui finxit singillátim corda
eórum: * qui intélligit óm-
nia ópera eórum.

Non salvátur rex per mul-
tam virtútem: * et gigas
non salvábitur in multitudí-
ne virtútis suæ.

Fallax equus ad salutem: *

Commune plurimorum martyrum. [57]

in abundantia autem virtutis suae non salvabitur.

Ecce oculi Domini super metuentes eum : * et in eis, qui sperant super misericordiam eius.

Ut eruat a morte animas eorum : * et alat eos in fame.

Anima nostra sustinet Dominum : * quoniam adiutor et protector noster est.

Quia in eo laetabitur cor nostrum : * et in nomine sancto eius speravimus.

Fiat misericordia tua Domine super nos : * quemadmodum speravimus in te.

Ana. Justi autem in perpetuum vivent, et apud Deum est merces eorum.

Ana. Tradiderunt * corpora sua in mortem, ne servirent idolis : ideo coronati possident palmam. *Ps. xxxiii.*

Benedicam Deum in omni tempore : * semper lausejus in ore meo. In Domino laudabitur anima mea : * audiant mansueti, et laetentur.

Magnificate Dominum mecum : * et exaltemus nomen eius in idipsum.

Exquisivi Deum, et exaudivit me : * et ex omnibus tribulationibus meis eripuit me.

Accedite ad eum, et illuminamini : * et facies vestrae non confundentur.

Iste pauper clamavit, et

Deus exaudivit eum : * et de omnibus tribulationibus ejus salvavit eum.

Immittet Angelus Domini in circuitu timentium eum : * et eripiet eos.

Gustate, et videte quoniam suavis est Dominus : * beatus vir, qui sperat in eo.

Timete Deum omnes sancti ejus : * quoniam non est inopia timentibus eum.

Divites eguerunt et esurierunt : * inquirentes autem Dominum non minuuntur omni bono.

Venite filii, audite me : * timorem Domini docebo vos.

Quis est homo qui vult vitam : * diligit dies videre bonos?

Prohibe linguam tuam a malo : * et labia tua ne loquantur dolum.

Diverte a malo, et fac bonum : * inquire pacem, et perséquere eam.

Oculi Domini super justos : * et aures ejus in preces eorum.

Vultus autem Domini super facientes mala : * ut perdat de terra memoriam eorum.

Clamaverunt justi, et Dominus exaudivit eos : * et ex omnibus tribulationibus eorum liberavit eos.

Juxta est Dominus iis, qui tribulato sunt corde : * et humiles spiritu salvabit.

Multae tribulationes justorum

[58] **Commune plurimorum martyrum.**

rum : * et de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa eórum : * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péssima : * et qui odérunt iustum delínquent.

Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum : * et non delínquent omnes qui sperant in eo.

Añã. Tradidérunt córpora sua in mortem, ne servírent idólis : ideo coronáti póssident palmam.

Añã. Ecce merces * sanctórum copiósa est apud Deum : ipsi vero mórtui sunt pro Christo, et vivent in ætérnum. *Ps. xlv.*

Deus noster refúgium, et virtus : * adjútor in tribulatióibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus dum turbábitur terra : * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátae sunt aquæ eórum : * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei : * sanctíficávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus, in médio ejus, non commovébitur : * adjuvábít eam Deus mane dilúculo.

Conturbátae sunt Gentes, et inclinátae sunt regna : * dedit vocem suam, mota est terra. Dóminus virtútum nobiscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodigia super terram : * áuferens bella usque ad finem terræ. Arcum cónteret, et confringet arma : * et scuta combúret igni.

Vacáte, et vidéte quóniam ego sum Deus : * exaltábor in Géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobiscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Añã. Ecce merces sanctórum copiósa est apud Deum : ipsi vero mórtui sunt pro Christo, et vivent in ætérnum.

V. Justi autem in perpétuum vivent. **R.** Et apud Dñum est merces eórum.

Pater noster. **Absol.** A vinctulis. **V.** Jube domne. **Bened.** Evangélica léctio.

Léctio sancti Evagélii secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. xxj. c.

IN illo témpore : Dixit Jesus discipulis suis : Cum audiéritis proelia, et seditiões, nolíte terréri : ópórtet primum hæc fieri, sed nondum statim finis. Et réliqua.

Homilia S. Gregorii Papae.

Hom. xxxv. in Evang.

Ominus ac Redemptor noster perituri mundi praecurrentia mala denuntiat, ut eo minus perturbent venientia, quo fuerint praescita. Minus enim iacula feriunt, quae praevidentur: et nos tolerabilius mundi mala suscipimus, si contra haec per praescientiae clypeum munimur. Ecce enim dicit: Cum audieritis proelia et seditiões, nolite terreri: oportet enim primū haec fieri, sed nondum statim finis. Pensanda sunt verba Redemptoris nostri, per quae nos aliud interius, aliud exterius passuros esse denuntiat. Bella quippe ad hostes pertinent, seditiões ad cives. Ut ergo nos indicet interius exteriusque turbari, aliud nos fatetur ab hostibus, aliud a fratribus perpeti.

R. Propter testamentum Dñi, et leges paternas, sancti Dei perstitērunt in amore fraternitatis: * Quia unus fuit semper spiritus in eis, et una fides. **V.** Ecce quam bonum et quam jucundum habitare fratres in unum.— Quia. **Benedictio.** Quorum festum colimus. **Lectio viij.**

Sed his malis praeveniētibz, quia non statim finis sequatur, adjū-

git: Surgent gens contra gentem, et regnum adversus regnum: et terramotus magni erunt per loca, et pestilentia, et fames, terroresque de caelo: et signa magna erunt. Ultima tribulatio multis tribulationibus praevinitur: et per crebra mala, quae praeveniunt, indicantur mala perpetua, quae subsequuntur. Et ideo post bella et seditiões non statim finis: quia multa debent mala praecurrere, ut malum valeant sine fine nuntiare.

R. Sancti mei, qui in carne positi, certamen habuistis: * Mercēdem labōris ego reddam vobis. **V.** Venite benedicti Patris mei, percipite regnum. — Mercēdem labōris. **Gloria Patri.** Mercēdem labōris. **Benedictio.** Ad societatem.

Sequens R. dicitur post viij. vel ij. Lect. in Festo plurimorum Martyrum fratrum.

R. Haec est vera fraternitas, quae nunquam potuit violari certamine: qui effuso sanguine secuti sunt Dominum: * Contemnentes aulam regiam, pervenerunt ad regna caelestia. **V.** Ecce quam bonum et quam jucundum habitare fratres in unum. — Contemnentes. **Gloria Patri.** Contemnentes.

Lectio ix.

Sed cum tot signa perturbationis dicta sint, oportet, ut eorum considerationem breviter per singula perstringamus : quia necesse est, ut alia e caelo, alia e terra, alia ab elementis, alia ab hominibus patiamur. Ait enim : Surget gens contra gentem, ecce perturbatio hominum : erunt tremotus magni per loca, ecce respectus irae desuper : erunt pestilentiae, ecce inaequalitas corporum : erit fames, ecce sterilitas terrae : terrorisque de caelo et tempestates, ecce inaequalitas aeris. Quia ergo omnia consummata sunt, ante consummationem omnia perturbantur : et qui in cunctis deliquimus, in cunctis ferimur : ut impleatur quod dicitur, Et pugnabit pro eo orbis terrarum contra insensatos. Te Deum. 19.

Ad laudes,

et per Horas, Añae.

1. Omnes sancti,* quanta passi sunt tormenta, ut securi pervenirent ad palmam martyrii. **Ps.** Dominus regnavit. **cum reliquis. 20.**

2. Cum palma* ad regna pervenerunt sancti, coronas decoris meruerunt de manu Dei.

3. Corpora sanctorum* in pace sepulta sunt : et vivent nomina eorum in aeternum.

4. Martyres Dñi* Dñum benedicite in aeternum.

5. Martyrum chorus* laudate Dominum de caelis, alleluia. **Capit. Sap. iij.**

Ustorum animae in manu Dei sunt, et non tanget illos tormentum mortis. Visi sunt oculis insipientium mori : illi autem sunt in pace. **Hymn.**

Bex gloriose Martyrum,

Corona confitentium,
Qui respuentes terrea
Perdúcis ad coelestia.

Aurem benignam prótinus
Intende nostris vócbus :
Trophæa sacra pångimus :
Ignosce quod deliquimus.

Tu vincis inter Mátyres,
Parcisque Confessoribus :
Tu vince nostra crimina,
Largitor indulgentiae.

Deo Patri sit gloria,
Ejúsque soli Filio,
Cum Spiritu Paráclito,
Nunc, et per omne saeculum. Amen.

V. Exsultabunt sancti in gloria. **R.** Laetabuntur in cubilibus suis.

Ad Bened. Añae. Vestri capilli capitis* omnes numerati sunt : nolite timere : multis passibus meliores estis vos.

Commune plurimorum martyrum. [61]

Pro pluribus Martyribus Pontificibus, *Oratio.*

Beatórum Mátyrum, paritérque Pontificum *N.* et *N.* nos quæsumus Dñe festa tueántur : et eórum comméndet oratio veneránda. Per Dóminum.

Si non fuerint Pont. Oratio.

Deus, qui nos concédís sanctórum Mátyrum tuórum *N.* et *N.* natalítia cólere : da nobis in æténa beatitúdine de eórum societáte gaudére. Per Dóminum. *Alia Oratio.*

Deus, qui nos ánnua sanctórum Mátyrum tuórum *N.* et *N.* solemnítate lætíficas : concéde propítius, ut quorum gaudémus méritis, accendámur exémplis. Per Dóminum.

Ad tertiam,

Aña. Cum palma.

Capit. Justórum. *ut supra.*

R. br. Lætámini in Dño, * Et exsultáte justi. Lætámini. *V.* Et gloriámini omnes recti corde. Et exsultáte. Glória Patri. Lætámini. *V.* Exsúltent justi in conspéctu Dei. *R.* Et delecténtur in lætítia.

Ad septam,

Aña. Córpora sanctórum.

Capit. Sap. x. c *~~~~~*

Reddídit Deus mercédem labórum sanctórum suórum, et dedúxit illos

in via mirábili : et fuit illis in velaménto diéi, et in luce stellárum nocte.

R. br. Exsúltent justi, * In conspéctu Dei. Exsúltent. *V.* Et delecténtur in lætítia. In conspéctu. Glória Patri. Exsúltent.

V. Justi autem in perpétuum vivent. *R.* Et apud Dñum est merces eórum.

Ad nonam,

Aña. Mátyrum chorus.

Capit. Sap. iij. b *~~~~~*

Eulgébunt justi, et tamquam scintillæ in arundinéto discúrrunt. Judicábunt natiónes, et dominabúntur pópulis, et regnábit Dóminus illórum in perpétuum.

R. br. Justi autem, * In perpétuum vivent. Justi. *V.* Et apud Dóminum est merces eórum. In perpétuum. Glória Patri. Justi.

V. Exsultábunt sancti in glória. *R.* Lætábúntur in cubílibus suis.

Ad vesperas,

Añæ. 1. Isti sunt sancti, * qui pro testaménto Dei sua córpora tradíderunt, et in ságuine Agni lavérunt stolas suas. *Psalmi ut in primis Vesperis de Comuni Apost. [2] præter ultimum.*

2. Sancti per fidem * vícerunt regna, operáti sunt

justitiam, adepti sunt re-
missiones.

3. Sanctorum velut aquilae * juven-
tus renovabitur :
florebunt sicut lili-
um in civitate Domini.

4. Absterget Deus *
omnem lacrymam ab oculis
sanctorum : et jam non
erit amplius neque
luctus, neque clamor,
sed nec ullus dolor :
quoniam priora transierunt.

5. In caelestibus regnis *
sanctorum habitatio est,
et in aeternum requies eorum.

Ps. cxv.

CRedidi, propter quod
locutus sum : * ego au-
tem humiliatus sum nimis.
Ego dixi in excessu meo : *
Omnis homo mendax.

Quid retribuam Dño, * pro
omnibus, quae retribuit mihi?
Calicem salutaris accipiam : *
et nomen Dñi invocabo.

Vota mea Domino reddam
coram omni populo ejus : *
pretiosa in conspectu Do-
mini mors sanctorum ejus :
O Domine quia ego ser-
vus tuus : * ego servus tuus,
et filius ancillae tuae.

Dirupisti vincula mea : *
tibi sacrificabo hostiam lau-
dis, et nomen Dñi invocabo.
Vota mea Domino reddam
in conspectu omnis populi
ejus : * in atrii domus Dñi,
in medio tui Jerusalem.

Añã. In caelestibus regnis

sanctorum habitatio est, et
in aeternum requies eorum.

**Capitulum et Hymnus ut
in primis Vesperis. [49]**

V. Exsultabunt sancti in
gloria. *R.* Laetabuntur in
cubilibus suis.

Ad Magnif. Añã. Gaudent
in caelis * animae sanctorum,
qui Christi vestigia
sunt secuti : et quia pro
ejus amore sanguinem suum
fuderunt, ideo cum Christo
exsultant sine fine.

**II. ALIAE LECTIONES
PRO PLURIBUS MARTYRIBUS.**

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Joannis Chry-
sostomi. **Serm. primo de
Mart. t. 3. ~ Lectio iv.**

emo est qui nesciat,
Martyrum glorias
ad hoc divino consilio a Dei populis frequen-
tari, ut et illis debitus honor
dicetur, et nobis virtutis
exempla, favente Christo,
monstrantur : ut dum haec
ita celebrari perspicimus,
cognoscamus quanta eos
gloria maneat in caelis, quo-
rum natalitia taliter cele-
brantur in terris : quo pos-
simus etiam ipsi talibus
provocari exemplis, virtute
pari, devotione consimili ac
fide : ut Christo praestante,
dimicare et vincere hostem
possimus : ut parta victoria,

cum iisdem sanctis in regnis
coelestibus triumphemus.

R. Sancti tui Domine mirabile consecuti sunt iter, servi-
entes preceptis tuis, ut
invenirentur illaesi in aquis
validis: * Terra apparuit ari-
da: et in Mari rubro via sine
impedimento. **V.** Quoniam
percussit petram, et fluxerunt
aqua, et torrentes inundaverunt. — Terra appa-
ruit. **Benedictio.** Christus
perpetuae. **Lectio v.**

Quis est enim, qui eorum volens merito
copulari; nisi prius constan-
tiam eorum teneat, sectetur
fidem, imitetur virtutem
passionis; eorum gloriam
paribus vitae lineamentis
aut inveniat, aut exquirat?
Qui etsi martyrio par esse
non possit: tamen muneris
tanti dignitate se quisque
bonis actibus dignum pre-
beat. Adest enim clemen-
tissimus Deus, qui deside-
rantibus suis aut marty-
rium prebeat, aut sine marty-
rio cum sanctis premia
divina retribuat.

R. Verbera carnificum non timuerunt sancti Dei, morientes
pro Christi nomine: * Ut
heredes fierent in domo
Dni. **V.** Tradiderunt corpora
sua propter Deum ad sup-
plicia. — Ut. **Bened.** Ignem
sui amoris.

Lectio vij.

UT enim infirmatur pec-
cator adversis, ita ju-
stus tentationibus roboratur.
Sic dimicaverunt adversus
peccatum sancti: sic et la-
borando fortiores, et mori-
endo victores effecti sunt.
Nullus athletes sine certamine
fortior dici, nullus sine
victoria poterit coronari.
Nemo miles sine proelio hos-
tem subjecit: nemo sine
bello imperatorem promeruit.
Habes Christiane competentia
arma, quibus hostem expugnes:
habes fortissima tela, quibus
inimicum debelles. **R.** Tamquam. [56]

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii se-
cundum Lucam.

Lectio vij. Cap. vj. c.

IN illo tempore: Descen-
dens Jesus de monte,
stetit in loco campestri, et
turba discipulorum ejus, et
multitudo copiosa plebis ab
omni Judaea, et Jerusalem,
et maritima, et Tyri, et Si-
donis. Et reliqua.

Homilia S. Ambrósii Epí-
scopi. **Lib. v. in Lucae.**
cap. vij. post initium.

ADverte omnia dili-
genter, quomodo
et cum Apóstolis
ascendat, et descendat ad
turbas. Quomodo enim tur-
ba nisi in humili Christum

vidéret? Non séquitur ad excélsa, non ascéndit ab sublímia. Dénique ubi descéndit, invénit infirmos : in excélsis enim infirmi esse non possunt. Hinc étiam Matthæus docet in inferiõibus débiles esse sanátos. Prius enim unusquisque sanándus est, ut paulátim virtútibus procedéntibus ascéndere possit ad montem. Et ideo quemque in inferiõibus sanat, hoc est, a libídine révocat, injúria cæcitatís avértit. Ad vúlnera nostra descéndit : ut usu quodam et cópia suæ natúrae, participes nos fáciat esse regni cœlestis.

R. Propter testaméntum Dñi, et leges patérnas, sancti Dei perstitérunt in amóre fraternitatís : * Quia unus fuit semper spíritus in eis, et una fides. **V.** Ecce quam bonum et quam jucúndum habitáre fratres in unum. — Quia. **Benedictio.** Quorum festum. **LECTIO viij.**

Beatí páuperes, quia vestrum est regnum Dei. Quátuor tantum beatitúdines sanctus Lucas Domínicas pósuit, octo vero sanctus Matthæus : sed in illis octo istæ quátuor sunt,

et in quátuor istis illæ octo. Hic enim quátuor velut virtútes ampléxus est cardinales : ille in illis octo mysticum númeru reserávit. Pro octáva enim multi inscribúntur Psalmi : et mandátum áccipis octo illis partem dare, fortásse benedictiónibus. Sicut enim spei nostræ octáva perféctio est, ita octáva summa virtútum est.

R. Sancti mei, qui in carne pósiti, certámen habuístis : * Mercédem labóris ego reddam vobis. **V.** Venite benedícti Patris mei, percípite regnum. — Mercédem. **Glória Patri. Mercédem labóris.** **LECTIO ix.**

Sed prius quæ sunt amplióra videámus. Beátí, inquit, páuperes, quóniam vestrum est regnum Dei. Primam benedictiónem hanc utérque Evangelista pósuit. Ordine enim prima est, et parens quædam generatióque virtutum : quia qui contémpserit sæcularia, ipse merébitur sempitérna : nec potest quisquam méritum regni cœlestis adipísci, qui mundi cupiditate pressus, emergéndi non habet facultátem.

Te Deum laudámus. 19.

Commune Confess. Pontif.

Ad vesperas,

Añæ de Laud. [75] Psalmi
ut in j. Vesp. de Comuni
Apost. [2] Capit. Eccli. xlv. c

Accce sacerdos
magnus, qui in
diébus suis plá-
cuit Deo, et in-
ventus est ju-

stus : et in témpore ira-
cúndiæ factus est reconci-
liátio. *Hymn.*

ISte Confessor Dómini,
coléntes [per orbem :
Quem pie laudant pópuli
Hac die lætus méruit beátas
Scándere sedes.

*Si non est dies obitus, quod
indicant in Proprio Sancto-
rum litteræ m. t. v. (mutatur
tertius Versus) dicatur.*

Hac die lætus méruit su-
prémos
Laudis honóres.

Qui pius, prudens, húmilis,
pudicus, [tam,
Sóbriam duxit sine labe vi-

Donec humanos animávit
auræ

Spiritus artus.

Cujus ob præstans méritum
frequéter, [membra
Ægra quæ passim jacuére,
Viribus morbi dómitis, salúti
Restituúntur.

Noster hinc illi Chorus ob-
sequéntem

Cóncinit laudem, celebrés-
que palmas; [mur
Ut piis ejus précibus juvé-
Omne per ævum.

Sit salus illi, decus, atque
virtus, [scans,
Qui super cœli sólio corú-
Totius mundi sériem gu-
bérnat

Trinus, et unus. Amen.

V. Amávit eum Dóminus, et
ornávit eum. *R.* Stolam
glóriæ induit eum.

Ad Magnif. Aña. Sacerdos
et Póntifex, * et virtútum
ópifex, pastor bone in pó-
pulo, ora pro nobis Dñum.

Oratio.

DA quæsumus omnipotens Deus : ut beati **N.** Confessoris tui atque Pontificis veneranda sollemnitas, et devotiõnem nobis augeat et salutem. Per Dõminum. *~* **Alia Oratio.**

EXaudi quæsumus Dõmine preces nostras, quas in beati **N.** Confessoris tui atque Pontificis sollemnitate defèrimus : et qui tibi digne mèruit famulãri, ejus intercedentibus mèritis ab omnibus nos absolve peccãtis. Per Dõminum.

Pro Doct. in utrisque Vesp. ad Magnif. Aña. O Doctõr optime, Ecclesiã sanctã lumen, beate **N.** divinã legis amãtor, deprecãre pro nobis Fìlium Dei. *~* **Oratio.**

DEus, qui pòpulo tuo æternã salutis beãtum **N.** ministrum tribuisti: prãsta quæsumus, ut quem Doctõrem vitã habuimus in terris, intercessõrem habere mereãmur in cœlis. Per Dõminum nostrum.

Ad matutinum,

Invitat. Regem Confessorum Dõminum, * Venite adorẽmus. **Ps.** Venite. 2.

Hymn. Iste Confessor. [65]

In primo Nocturno,

Aña. Beãtus vir, * qui in lege Dõmini meditãtur :

volũtas ejus pèrmanet die ac nocte, et omnia quæcũque faciet, semper prosperabũntur. *~* **Ps. j.**

BEãtus vir, qui non abiit in consilio impiõrum, et in via peccatorum non stetit, * et in cãthedra pestilentie non sedit :

Sed in lege Dõmini volũtas ejus, * et in lege ejus meditabitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantatum est secus decursus aquarum, * quod fructum suum dabit in tẽmpore suo :

Et fõlium ejus non defluet : * et omnia quæcũque faciet prosperabũntur.

Non sic impii, non sic : * sed tamquam pulvis, quem prõjicit ventus a facie terrã.

Ideo non resurgent impii in iudicio : * neque peccatores in concilio justõrum.

Quõniam novit Dõminus viam justõrum : * et iter impiõrum peribit.

Aña. Beãtus vir, qui in lege Dñi meditãtur : volũtas ejus pèrmanet die ac nocte, et omnia quæcũque faciet, semper prosperabũntur.

Aña. Beãtus iste sanctus, * qui confisus est in Dõmino, prædicãvit præceptum Dñi, constitutus est in monte sancto ejus.

Ps. ij.

Quare fremuerunt Gentes, * et populi meditati sunt inania?

Adstiterunt reges terræ, et principes convenerunt in unum * adversus Dñum, et adversus Christum ejus.

Dirumpamus vincula eorum : * et projiciamus a nobis jugum ipsorum.

Qui habitat in cœlis iridebit eos : * et Dominus subannabit eos.

Tunc loquetur ad eos in ira sua, * et in furore suo conturbabit eos.

Ego autem constitutus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * predicans præceptum ejus.

Dominus dixit ad me : * Filius meus es tu, ego hodie genui te.

Postula a me, et dabo tibi Gentes hereditatem tuam, * et possessionem tuam terminos terræ.

Reges eos in virga ferrea, * et tanquam vas figuli confringes eos.

Et nunc reges intelligite : * erudimini qui iudicatis terram.

Servite Dño in timore : * et exsultate ei cum timore.

Apprehendite disciplinam, nequando irascatur Dñus, * et pereatis de via justa.

Cum exarserit in brevi ira

ejus, * beati omnes, qui confidunt in eo.

Añã. Beatus iste sanctus, qui confisus est in Domino, predicavit præceptum Domini, constitutus est in monte sancto ejus.

Añã. Tu es gloria mea, * tu es susceptor meus Domine : tu exaltans caput meum, et exaudisti me de monte sancto tuo. *Ps. iij.*

Domine quid multiplicati sunt qui tribulant me? * multi insurgunt adversum me.

Multi dicunt animæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo ejus. Tu autem Dñe susceptor meus es, * gloria mea, et exaltans caput meum.

Voce mea ad Dominum clamavi : * et exaudivit me de monte sancto suo.

Ego dormivi, et soporatus sum : * et exsurrexi, quia Dominus suscepit me.

Non timebo millia populi circumdantis me : * exsurge Domine, salvum me fac Deus meus.

Quoniam tu percussisti omnes adversantes mihi sine causa : * dentes peccatorum contrivisti.

Domini est salus : * et super populum tuum benedictio tua.

Añã. Tu es gloria mea, tu es susceptor meus Dñe : tu ex-

áltans caput meum, et exau-
distime de monte sancto tuo.

V. Amávit eum Dóminus,
et ornávit eum. **R.** Stolam
glóriæ induit eum.

Pater noster. **Absol.** Exáudi
Dñe. **V.** Jube domne. **Bened.**
Benedictiõne perpétua.

De Epístola prima beáti
Pauli Apóstoli ad Timó-
theum. **Lectio j. Cap. iij.**

Fidélis sermo: Si quis
episcopátum desi-
derat, bonum opus
desiderat. Opórtet ergo Epí-
scopum irreprehensibilem
esse, unius uxóris virum,
sóbrium, prudéntem, orná-
tum, pudícum, hospítalem,
doctórem, non vinoléntum,
non percussórem, sed modé-
stum: non litigiósum, non
cúpidum, sed suæ dómui
bene præpósitum: filios ha-
béntem súbditos cum omni
castitaté. Si quis autem dó-
mui suæ præesse nescit,
quómodo Ecclésiæ Dei dili-
géntiam habébit? Non neó-
phytum: ne in superbíam
elátus, in júdicium incidat
diáboli. Opórtet autem illum
et testimónium habére bo-
num ab iis qui foris sunt, ut
non in oppróbrium incidat,
et in láqueum diáboli.

R. Euge serve bone et fidé-
lis, quia in pauca fuísti fidé-
lis, supra multa te consti-
tuam: * Intra in gáudium

Dómini tui. **V.** Dómine
quinque talénta tradidísti
mihi, ecce ália quinque su-
perlucrátus sum. — Intra.
Bened. Unigénitus Dei.

De Epístola ad Titum.

Lectio ij. Cap. j. b

Opórtet enim Epíscó-
pum sine crimine
esse, sicut Dei dispensató-
rem: non superbum, non
iracúndum, non vinolén-
tum, non percussórem, non
turpis lucrí cúpidum: sed
hospítalem, benignum, só-
brium, justum, sanctum,
continéntem, amplecténtem
eum, qui secúndum doctri-
nam est, fidélem sermó-
nem: ut potens sit exhor-
tári in doctriña sana, et eos,
qui contradícunt, argúere.
Sunt enim multi étiam in-
obediéntes, vaniloqui, et
seductóres: máxime qui de
circumcisióne sunt: quos
opórtet redárgui: qui uni-
vérsas domos subvértunt,
docéntes quæ non opórtet,
turpis lucrí grátia.

R. Ecce sacérdos magnus,
qui in diébus suis plácuít
Deo: * Ideo jurejurádo
fecit illum Dñus créscere in
plebem suam. **V.** Benedi-
ctiõnem ómnium géntium
dedit illi, et testaméntum
suum confirmávit super ca-
put ejus. — Ideo. **Bened.**
Spíritus sancti grátia.

LECTIO iij. Cap. ij.

TU autem loquere quæ decent sanam doctrinam : Senes ut sobrii sint, pudici, prudentes, sani in fide, in dilectione, in patientia : Anus similiter in habitu sancto, non criminatrices, non multo vino servientes, bene docentes : ut prudentiam doceant adolescentulas, ut viros suos ament, filios suos diligant, prudentes, castas, sobrias, domus curam habentes, benignas, subditas viris suis, ut non blasphemetur verbum Dei. Juvenes similiter hortare ut sobrii sint. In omnibus teipsum præbe exemplum bonorum operum, in doctrina, in integritate, in gravitate, verbum sanum, irreprehensibile : ut is, qui ex adverso est, vereatur, nihil habens malum dicere de nobis.

R. Juravit Dominus, et non poenitebit eum : * Tu es sacerdos in æternum secundum ordinem Melchisedech. **V.** Dixit Dominus Domino meo, Sede a dextris meis.—Tu es sacerdos. Glória Patri. Tu es.

In secundo Nocturno,

Añ. Invocantem * exaudivit Dominus sanctum suum, Dominus exaudivit eum, et constituit eum in pace.

Ps. iv.

EUM invocarem exaudivit me Deus justitiæ meæ : * in tribulatione dilatasti mihi.

Miserere mei, * et exaudi orationem meam.

Filii hominum usquequo gravi corde? * ut quid diligitis vanitatem, et quæritis mendacium?

Et scitote quoniam misericavit Dominus sanctum suum : * Dominus exaudiet me, cum clamavero ad eum.

Irascimini, et nolite peccare : * quæ dicitis in cordibus vestris, in cubilibus vestris compungimini.

Sacrificate sacrificium justitiæ, et sperate in Domino : * multi dicunt : Quis ostendit nobis bona?

Signatum est super nos lumen vultus tui Domine : * dedisti lætiam in corde meo.

A fructu frumenti, vini, et olei sui * multiplicati sunt. In pace in idipsum * dormiam, et requiescam;

Quoniam tu Domine singulariter in spe * constituisti me.

Añ. Invocantem exaudivit Dominus sanctum suum, Dominus exaudivit eum, et constituit eum in pace.

Añ. Lætentur omnes, * qui sperant in te Domine : quoniam tu benedixisti justo,

scuto bonæ voluntatis tuæ coronasti eum. *Ps. v.*

Terba mea auribus percipe Dómine, * intellige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ, * Rex meus et Deus meus.

Quóniam ad te orábo : * Dómine mane exáudies vocem meam.

Mane adstábo tibi et videbo : * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit iuxta te malignus : * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitatē : * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinum et dolósum abominábitur Dóminus : * ego autem in multítudine misericórdiæ tuæ.

Introíbo in domum tuam : * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine deduc me in iustitia tua : * propter inimicos meos dirige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas : * cor eórum vanum est.

Sepúlcrum patens est guttur eórum, linguis suis dolóse agébant, * júdica illos Deus.

Décidant a cogitatióibus suis, secúndum multitudínem impietátum eórum ex-

pelle eos, * quóniam irrita véerunt te Dómine.

Et læténtur omnes, qui sperant in te, * in ætérnū exsultábunt : et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui diligunt nomen tuum, * quóniam tu benedices justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntatis tuæ * coronásti nos.

Añã. Læténtur omnes, qui sperant in te Dómine : quóniam tu benedixísti justo, scuto bonæ voluntatis tuæ coronásti eum.

Añã. Dñe Dñus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra! quia glória et honóre coronásti sanctum tuum, et constituísti eum super ópera mánuum tuárum. *Ps. viii.*

Domine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cœlos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimicos tuos, * ut destruas inimicum et ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum : * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut filius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus

ab Angelis, glória et honóre coronásti eum : * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas : însuper et pécora campi.

Vólucres coeli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábilis nomen tuum in univérsa terra!

Añã. Dómine Dóminus noster, quam admirábilis nomen tuum in univérsa terra! quia glória et honóre coronásti sanctum tuum, et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

℞. Elégit eum Dñs sacerdotem sibi. **℞.** Ad sacrificándum ei hóstiam laudis. Pater noster. **Absol.** Ipsius pietas. **℞.** Jube domne. **Ben.** Deus Pater omnipotens.

Sermo S. Máximi Episcopi. **Homilia lix. quæ est ij. de S. Eusebio Vercell. Lect. iv.**

AD sancti ac beatissimi patris nostri **N.** cujus hódie festa celebrámus, laudes addidisse áliquid, decerpisse est: síquidem virtutum ejus grátia non sermónibus exponénda est, sed opéribus comprobánda. Cum enim dicat Scriptúra : Glória pa-

tris est filius sapiens : quantæ hujus sunt glóriæ, qui tantórum filiórum sapiéntia, et devotióne lætátur? In Christo enim Jesu per Evangéliũ ipse nos genuit.

℞. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliábitur ei. **℞.** Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitátis non nocébit ei. — Manus. **Bened.** Christus perpétuæ. **Lect. v.**

Quidquid igitur in hac sancta plebe potest esse virtutis et grátia, de hoc quasi quodam fonte lucidissimo, ómnium rivulórũ puritas emanávit. Etenim quia castitátis pollébat vigóre, quia abstinentiæ gloriabátur angústis, quia blandiméntis erat præditus lenitátis, ómnium civium in Deum provocávit afféctum : quia Pontificis administratióne fulgébat, plures e discipulis reliquit sui sacerdotií successóres. **℞.** Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctũ de plebe mea : * Manus enim mea auxiliábitur ei. **℞.** Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. — Manus. **Bened.** Ignem sui amoris. **Lect. vj.**

BEne et cóngrue in hac die, quam nobis beati patris nostri **N.** ad paradí-

[72] **Commune confessoris pontificis.**

sum tránsito exultabilem reddit, præsentis Psalmi versiculum decantávimus : In memória ætérna erit justus. Digne enim in memóriam vértitur hóminum, qui ad gáudium tránsiit Angelórum. Dicit sermo divínus : Ne laudes hóminem in vita sua : tamquam si diceret : Lauda post vitam, magnífica post consummationem. Dúplici enim ex causa utilius est hóminum magis memóriæ laudem dare, quam vitæ; ut illo potíssimum témpore mérita sanctitátis extóllas, quando nec laudántem adulatio movet, nec laudátum tentet elátio.

R. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est : * Ipse intercédát pro peccátis ómnium populórum. **V.** Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad coeléstia regna.—Ipse. **Gloria.** Ipse.

In tertio Nocturno,

Aña. Dómine, iste sanctus * habitábit in tabernáculo tuo, operátus est justítiam, requiescet in monte sancto tuo. **Ps. xiv.**

Domine quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiescet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam : Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua :

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbriū non accépit advérsus próximos suos. Ad nihilum dedúctus est in conspéctu ejus malignus : * tíméntes autem Dóminum glorificat :

Qui jurat próximo suo, et non decépit, * qui pecúniám suam non dedit ad usúram, et múnera super innocéntem non accépit :

Qui facit hæc, * non móvêbitur in ætérnum.

Aña. Dñe, iste sanctus habitábit in tabernáculo tuo, operátus est justítiã, requiescet in monte sancto tuo.

Aña. Vitam pétiit * a te, et tribuísti ei Dñe : glóriam et magnum decórem imposuísti super eum : posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretiósio. **Ps. xi.**

Domine in virtúte tua lætábitur rex : * et super salutáre tuum exultábit veheménter.

Desidériū cordis ejus tribuísti ei : * et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcedinis : * posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretiósio.

Vitam pétiit a te : * et tribuisti ei longitudinem dierum in sæculum, et in sæculum sæculi.

Magna est glória ejus in salutári tuo : * glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in sæculum sæculi : * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniã rex sperat in Dño : * et in misericórdia Altíssimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis : * dextera tua invéniat omnes, qui te odérunt.

Pones eos ut clibanum ignis in tẽpore vultus tui : * Dñus in ira sua conturbábit eos, et devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes : * et semen eórum a filiis hóminum.

Quóniã declinavérunt in te mala : * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt stabilíre.

Quóniam pones eos dorsum : * in reliquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre Dómine in virtúte tua : * cantábis et psalémus virtútes tuas.

Aña. Vitam pétiit a te, et tribuisti ei Dómine : glóriam et magnum decórem imposuisti super eum : posuisti in cápite ejus coró-

nam de lápide pretiósio.

Aña. Hic accípiet * benedictiónem a Dño, et misericórdiam a Deo salutári suo : quia hæc est generatio quæréntium Dñum. **Ps. xxiiij.**

Domini est terra, et plenitúdo ejus : * orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum : * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus, et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino : * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generatio quæréntium eum, * quæréntium faciẽm Dei Jacob.

Attóllite portas príncipes vestras, et elevámini portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens : Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas príncipes vestras, et elevámini portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

[74] **Commune confessoris pontificis.**

Añã. Hic accipiet benedictionem a Dómino, et misericórdiam a Deo salutári suo : quia hæc est generatio quæréntium Dóminum.

V. Tu es sacérdos in ætérnum. **R.** Secúndum órđinem Melchisedech.

Pater noster. **Absolutio.** A vínculis. **V.** Jube domne.

Bened. Evangélica léctio. Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij, Cap. xxv. b

IN illo témpore : Dixit Jesus discipulis suis parábolam hanc : Homo pégre proficiscens, vocávit servos suos, et trádidit illis bona sua. Et réliqua. Homilia S. Gregórii Papæ.

Homil. ix. in Evang.

Lectio sancti Evangélii, fratres carissimi, sollicitè consideráre nos ádmonet, ne nos, qui plus ceteris in hoc mundo accepisse áliquid cernimur ab Auctóre mundi, grávius inde judicémur. Cum enim augéntur dona, ratiónes étiam crescunt donórum. Tanto ergo esse humilior, atque ad serviéndum Deo prómptior quisque debet ex múnere, quanto se obligatiórem esse cónspicit in reddénda ratióne. Ecce homo, qui pégre proficiscitur, servos

suos vocat, eisque ad négotium talénta partítur. Post multum vero témporis positúrus ratiónem revértitur. Bene operántes pro apporátato lucro remúnerat, servum vero a bono ópere torpéntem damnat.

R. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradisi coronávit eum. **V.** Índuit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. — Et ad portas.

Benedictio. Cujus festum cólimus. **Lectio viij.**

Quis itaque iste homo est, qui pégre proficiscitur, nisi Redemptor noster, qui in ea carne quam assúmpserat, ábiit in cœlum? Carnis enim locus próprius terra est, quæ quasi ad peregrína dúcitur, dum per Redemptórem nostrum in cœlo collocátur. Sed homo iste pégre proficiscens servis suis bona sua trádidit, quia fidélibus suis spirituália dona concéssit. Et uni quidem quinque talénta, álii duo, álii vero commísit unum. Quinque etenim sunt córporis sensus : vidélicet, visus, auditus, gustus, odorátus, et tactus. Quinque ergo taléntis, donum quinque sénsum, id est, exteriorum

Commune confessoris pontificis. [75]

sciéntia exprimitur. Duóbus vero, intelléctus et operatio designátur. Unius autem talénti nómine, intelléctus tantúmmodo designátur.

R. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in má nibus vestris : * Et vos símiles homínibus exspectántibus dómimum suum, quando revertátur a núptiis.

V. Vigiláte ergo, quia nescitis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. — Et vos símiles. **Glória Patri.** Et vos símiles. **Benedictio.** Ad societátem. **Lectio ix.**

Sed is, qui quinque talénta accéperat, ália quinque lucrátus est : quia sunt nonnúlli, qui etsi in térna ac mystica penetráre nésciunt, pro intentióne tamen supérnæ pátriæ docent recta quos possunt, de ipsis exterioribus, quæ acceperunt, duplum taléntum portant : dumque se a carnis petulántia, et a terrenárum rerum ámbitu, atque a visibílium voluptáte custódiunt, ab his étiam álios admonéndo compéscunt. Et sunt nonnúlli, qui, quasi duóbus taléntis ditáti, intelléctum atque operatiónem percípiunt, subtilia de intéris intélligunt, mira in exterioribus operántur. Cumque et intelligéndo, et operándo

áliis prædicant, quasi duplicátum de negótio lucrúm repórtant. Te Deum. 19.

Ad laudes,

et per Horas, Añæ.

1. Ecce sacérdos magnus,* qui in diébus suis plácuit Deo, et invéntus est justus.

Psalmus. Dóminus regnavit. **cum reliquis. 20.**

2. Non est invéntus * símilis illi, qui conserváret legem Excélsi.

3. Ideo jujeturádo * fecit illum Dóminus créscere in plebem suam.

4. Sacerdótes Dei * benedicite Dóminum : servi Dñi hymnú dicite Deo, allelúia.

5. Serve bone * et fidélis, intra in gáudium Dómini tui. **Capit. Eccli. xlv. c**

Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo, et invéntus est justus : et in témpore iracúndiæ factus est reconciliátió. **Hymn.**

Jesu Redémptor ómnium,

Perpes coróna Præsulum
In hac die cleméntius
Indúlgeas precántibus.

Tui sacri qua nóminis
Conféssor almus cláruit :
Hujus célebrat ánnua
Devóta plebs solémnia.
Qui rite mundi gáudia
Hujus cadúca réspuens,

Æternitatis præmio
Potitur inter Angelos.
Hujus benignus annue
Nobis sequi vestigia :
Hujus precatu servulis
Dimitte noxam criminis.
Sit Christe Rex piissime
Tibi, Patrique gloria,
Cum Spiritu Paraclito, [Am.
Nunc, et per omne sæculū.
℣. Justum deduxit Dómi-
nus per vias rectas. ℞. Et
ostendit illi regnum Dei.

Ad Bened. Aña. Euge ser-
ve bone* et fidelis, quia in
paucis fuisti fidelis, supra
multa te constituam, dicit
Dóminus. **Oratio.**

DA quæsumus omni-
potens Deus : ut beáti
N. Confessoris tui atque
Pontificis veneranda solém-
nitas, et devotiõnem nobis
augeat et salutem. Per Dó-
minum. **Alia Oratio.**

EXaudi quæsumus Dó-
mine preces nostras,
quas in beáti **N.** Confes-
soris tui atque Pontificis so-
lemnitate deférimus : et qui
tibi digne méruit famulari,
ejus intercedentibus méritis
ab ómnibus nos absolve
peccatis. Per Dóminum.

Pro Doctore, Oratio.

DEus, qui pópulo tuo
ætérnæ salutis beá-
tum **N.** ministrum tribuisti :
præsta quæsumus, ut quem
Doctorem vitæ habuimus

in terris, intercessórem ha-
bére mereámur in cœlis.
Per Dóminum nostrum.

Ad tertiam,

Aña. Non est inventus.

Capit. Ecce sacerdos. [75]

℞. br. Amávit eum Dñus,
* Et ornávit eum. Amávit.
℣. Stulam glóriæ induit eum.
Et ornávit. **Glória.** Amávit.
℣. Elégit eum Dñus sacer-
dótem sibi. ℞. Ad sacrifi-
candum ei hóstiã laudis.

Ad septimam,

Aña. Ideo jurejurando.

Capit. Eccli. xlv. c

Non est inventus sími-
lis illi, qui conserváret
legem Excelsi : ideo jureju-
rando fecit illum Dóminus
créscere in plebem suam.

℞. br. Elégit eum Dómi-
nus, * Sacerdótem sibi. Elé-
git. ℣. Ad sacrificandum
ei hóstiã laudis. Sacerdó-
tem. **Glória Patri.** Elégit.

℣. Tu es sacerdos in ætér-
num. ℞. Secundum ór-
dinem Melchisedech.

Ad nonam,

Aña. Serve bone.

Capit. Eccli. xlv. c

Eungi sacerdotio, et
habére laudem in
nómine ipsius, et offerre illi
incensum dignum in odó-
rem suavitatís.

℞. br. Tu es sacerdos, * In
ætérnū. Tu es. ℣. Secundum

Commune confessoris pontificis. [77]

ordinem Melchisedech. In ætérnum. Glória. Tu es.

V. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. **R.** Et osténdit illi regnum Dei.

Ad vespéras,

Añæ de Laud. [75] Ps. ut in j. Vesp. de Comm. Apost. [2] et loco ultimi, Ps. cxxxi.

MEménto Dómine David, * et omnis mansuetúdinis ejus :

Sicut jurávit Dómino, * votum vovit Deo Jacob :

Si introíero in tabernáculum domus meæ, * si ascéndero in lectum strati mei :

Si dédero somnum óculis meis, * et pálpebris meis dormitatiónem :

Et réquiem tempóribus meis : donec invéniam locum Dómino, * tabernáculum Deo Jacob.

Ecce audívimus eam in Ephrata : * invénimus eam in campis silvæ.

Introíbimus in tabernáculū ejus : * adorábitus in loco, ubi steterunt pedes ejus.

Surge Dómine in réquiem tuam, * tu et arca sanctíficationis tuæ.

Sacerdótes tui induántur justítiam : * et sancti tui exsúltent.

Propter David servum tuum, * non avértas faciém Christi tui.

Jurávit Dñs David veritátem, et non frustrábitur eam : * de fructu ventris tui ponam super sedem tuam. Si custodierint filii tui testaméntum meum, * et testimónia mea hæc, quæ docébo eos :

Et filii eórum usque in sæculum, * sedébunt super sedem tuam.

Quóniam elégit Dóminus Sion : * elégit eam in habitatiónem sibi.

Hæc réquies mea in sæculum sæculi : * hic habitábo quóniam elégi eam.

Víduam ejus benedicens benedícam : * páuperes ejus saturábo pánibus.

Sacerdótes ejus induam salutári : * et sancti ejus exsultatiónem exsultábunt.

Illuc prodúcam cornu David, * parávi lucérnam Christo meo.

Inimícos ejus induam confusióne : * super ipsum autem efflorébit sanctíficatio mea.

Añæ. Serve bone et fidélis, intra in gáudium Dñi tui.

Capitulum et Hymnus ut supra in primis Vesp. [65]

V. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. **R.** Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Magnif. Añæ. Amávit eum Dóminus, * et ornávit eum : stolam glóriæ induit

eum, et ad portas paradisi coronávit eum.

Sequens Añã dicitur ad Magnif. in secundis Vesperis pro solis summis Pontif.

Añã. Dum esset summus Póntifex, * terréna non méruit, sed ad cœléstia regna gloriósus migrávit.

Pro Doctõr. Añã. O Doctõr óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte **N.** divinæ legis amátor, deprecáre pro nobis Filium Dei.

Si occurrat celebrari Festum plurim. Pont. et Conf. Officium fit ut supra : sed in Oratione et Sermone, quæ ponuntur in singulari, dicantur in plurali, et in primo Nocturno legantur sequentes Lectiones de Scriptura.

De libro Ecclesiástici.

Lectio j. Cap. xlv. ~~~~~

Audémus viros gloriósos, et paréntes nostros in generatióne sua. Multam glóriam fecit Dóminus magnificéntia sua a sæculo. Dominántes in potestátibus suis, hómines magni virtúte, et prudéntia sua præditi, nuntiántes in Prophétis dignitátem Prophetárum, et imperántes in præsentí pópulo, et virtúte prudéntiæ pópulis sanctíssima verba. In perítia sua requiréntes mo-

dos músicos, et narrántes cármina scripturárum.

℟. Euge serve bone et fidé-
lis, quia in pauca fuísti fidé-
lis, supra multa te consti-
tuam : * Intra in gáudium
Dñi tui. **℣.** Dñe quinque
talénta tradidísti mihi, ecce
ália quinque superlucrátus
sum. — Intra. **Benedictio.**
Unigénitus. ~~~~~ **Lectio ij.**

Homines dívites in vir-
túte, pulchritúdinis
stúdiùm habéntes : pacifi-
cántes in dómibus suis.
Omnes isti in generatióni-
bus gentis suæ glóriam adé-
pti sunt, et in diébus suis
habéntur in láudibus. Qui
de illis nati sunt, reliqué-
runt nomen narrándi laudes
eórum : et sunt quorum
non est memória : perierunt
quasi qui non fúerint : et
nati sunt, quasi non nati, et
filii ipsórum cum ipsis.

℟. Ecce sacérdos magnus,
qui in diébus suis plácuit
Deo : * Ideo jurejurándo
fecit illum Dñus créscere in
plebem suam. **℣.** Benedicti-
onem ómnium géntium de-
dit illi, et testaméntũ suum
confirmávit super caput
ejus. — Ideo. **Bened. Spíritus
sancti grátia.** ~~~~~ **Lectio iij.**

Sed illi viri misericór-
diæ sunt, quorum
pietátes non defuérunt : cum
sémine eórum pérmanent

bona, hereditas sancta nepotes eorum, et in testamentis stetit semen eorum : et filii eorum propter illos usque in æternum manent: semen eorum et gloria eorum non derelinquetur. Corpora ipsorum in pace sepulta sunt, et nomen eorum vivit in generationem et generationem. Sapientiam ipsorum narrent populi, et laudem eorum nuntiet Ecclesia. **R.** Juravit. [69]

II. ALIÆ LECTIONES

PRO PONTIF. ET CONF.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Máximi Episcopi. Ex Hom. lix. de S. Eusebio. ij. **Lectio iv.**

Seruituti patris **N**erita jam in tuto posita securi magnificentimus : qui gubernaculum fidei viriliter tenens, anchoram spei tranquilla jam in statione composuit, et plenam cœlestibus divitiis et æternis mercibus navem optato in litore collocavit : qui contra omnes adversarios scutum timoris Dei tam diu infatigabiliter tenuit, donec ad victoriam perveniret. Quid enim fuit totus vitæ illius cursus, nisi unus cum vigili hoste conflictus? **R.** Inveni. [71] **Lect. v.**

Quantis hic cæcis a via veritatis errantibus, et de summa jam in pro-

fundum rupe pendentibus, amissum reddidit visum, et illum, quo Christus videretur, reparavit intuitum? Quantorum auribus surdis, et infidelitatis obturatione damnatis, ad percipiendam vocem cœlestium mandatorum, pretiosum infudit auditum, ut vocanti Deo ad misericordiæ responderent per obedientiam? Quantos intrinsecus vulneratos, angelici oris arte et orationum, ab infirmitate curavit?

R. Posui. [71] **Lectio vj.**

Quantos per longam incuriam peccati labe resolutos, et quadam lepræ contagione perfusos, castigationibus et exhortationibus expiando, Deo in se operante mundavit? Quantorum animas viventes in corpore jam defunctas, et delictorum mole obrutas ac sepultas, ad emendationem tamquam ad lucem vocando, Deo resuscitavit : ut Dñi sui admirandus imitator, jam mortuas Deo, e contrario mortificet vitali morte peccato? **R.** Iste est qui. [72]

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vij. Cap. xxiv. d. ~

In illo tempore : Dixit Jesus discipulis suis : Vigilate, quia nescitis qua

hora Dóminus vester ventúrus sit. Et reliqua.

Homilia S. Hilárii Episc.

Comm. in Matth. can. xxvj.

Tignorántiam illam diéi ómnibus táciti, non sine útilis siléntii ratióne esse scirémus, vigiláre nos Dóminus propter advéntum furis admónuit, et oratiónum assiduitáte deténtos, ómnibus præceptórum suórum opéribus inhærere. Furem enim esse osténdit zábulum, ad detrahénda ex nobis spólia pervigilem, et córporum nostrórum dómibus insidiántem : ut ea incuriósus nobis, et somno déditis, consiliórum suórum atque illecebrárum jáculis perfódiat. Parátos ígitur esse nos cónvenit : quia diéi ignorátio inténtam sollicitúdinē suspénsæ exspectatiónis exágitet.

R. Amávit eum Dñs, et ornávit eum : stolam glóriæ induit eum,* Et ad portas paradísi coronávit eum. **V.** Induit eum Dñs lorícám fidei, et ornávit eum. — Et.

Lectio viij. Can. xxvij. ~~~

Quisnam est fidélis servus et prudens, quem constitúit Dóminus super familiam suam? Quamquam in commúne nos ad indeféssam vigilántiæ curam adhortétur : speciálem tamen

pópuli principibus, id est, Episcopis, in exspectatióne adventúque suo sollicitúdinem mandat. Hunc enim servum fidélem atque prudéntem, præpósitum familiæ significat, cómmoda atque utilitatés commíssi sibi pópuli curántem. Qui si dicto áudiens, et præcéptis obédiens erit, id est, si doctrínæ opportunitáte et veritaté infirma confirmet, dirúpta consólidet, depravatá convértat, et verbum vitæ in æternitátis cibum aléndaæ familiæ dispéndat, atque hæc agens, hisque immorans deprehendátur : glóriam a Dómino tamquam dispensátor fidélis, et villícus útilis consequétur, et super ómnia bona constituétur ; id est, in Dei glória collocábitur, quia nihil sit ultra, quod mélius sit.

R. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in má nibus vestris : * Et vos símiles homínibus exspectántibus dómínus suum, quando revertátur a núptiis.

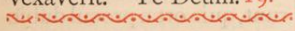
V. Vigiláte ergo, quia nescitis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. — Et vos.

Glória Patri. Et. **Lectio ix.**

Quod si cóntuens longam Dei patientiam, quæ in proféctum humanæ salutis exténditur, advérsus

conservos insoléscet, et sæculi malis vitiisque se tradet, præsentium tantum curam in cultu ventris exercens : desperata die Dominus advéniet, eúmque a bonis, quæ spónderat, dividet, portionémque ejus cum hypócritis in pœnæ æternitate constituet : quia advéntum desperáverit, quia mandátis non obtemperáverit, quia præsentibus studúerit, quia vita Géntium vixerit, quia desperatione judicii commissam sibi familiam fame, siti, cæde vexáverit. Te Deum. 19.

PRO DOCTORIBUS.

Ad Magnificat in utrisque Vesperis, Aña. O Doctor óptime. *et Oratio.* Deus, qui pópulo. *ut in Communi Confessorum.* [66]

Lectioes sequentes leguntur in Festis Doctorum. Officium autem in illis fit de Confessoribus Pontificibus, vel non Pontificibus, pro qualitate Festi.

In primo Nocturno.

De libro Ecclesiástici.

Lectio j. Cap. xxxix. ~~~

Apiéntiam ómnium antiquórum exquireret sapiens, et in Prophétis vacábit. Narratió-nem virórum nominatórum conservábit, et in versútias

parabolárum simul introibit. Occúlta proverbiorum exquiret, et in absconditis parabolárum conversábitur. In médio magnatórum ministrábit, et in conspéctu præsidis apparébit. In terram alienigenárum géntium pertransiet : bona enim et mala in homínibus tentábit.

R. Euge serve bone et fidélis, quia in pauca fuisti fidélis, supra multa te constitutam : * *Intra in gáudium Dñi tui.* *V.* Dñe quinque talénta tradidisti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. — *Intra.* ~~~ *Lectio ij.*

COr suum tradet ad vilgílandum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, et in conspéctu Altissimi deprecábitur. Apériet os suum in oratióne, et pro delíctis suis deprecábitur. Si enim Dóminus magnus volúerit, spírítu intelligéntiæ replébit illum : et ipse tamquam imbres mittet elóquia sapiéntiæ suæ, et in oratióne confitébitur Dómino : et ipse diriget consilium ejus, et disciplinam, et in absconditis suis consiliábitur.

Pro Doctore Pontifice, R.

Ecce sacerdos magnus, qui in diébus suis plácuít Deo : * Ideo jurejurádo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam. *V.* Bene-

dictiōnem omnium gēntium dedit illi, et testamētum suum confirmāvit super caput ejus. — Ideo.

Pro Doctore non Pontifice,

R. Justus germinābit sicut liliūm : * Et florēbit in aeternum ante Dñm. **V.** Plantātus in domo Dómini, in atriis domus Dei nostri. — Et florēbit. *~* **Lectio iij.**

In pse palam faciēt disciplinā doctrinā suā, et in lege testamēti Dómini gloriābitur. Collaudābunt multi sapiētiā ejus, et usque in sæculum non delēbitur. Non recēdet memōria ejus, et nomen ejus requirētur a generatiōe in generatiōem. Sapiētiā ejus enarrābunt gentes, et laudem ejus enuntiābit Ecclēsia.

Pro Doctore Pontif. R. Jurāvit Dóminus. [69]

Pro Doctore non Pontifice, R. Iste cognōvit. [88]

In secundo Nocturno.

Ex libro Morālium sancti Gregórii Papæ.

Lectio iv. Lib. 9. cap. vj. ~

Uī post Orionas Hyadum nómīne, nisi Doctóres sanctæ Ecclēsiæ designāntur? Qui subdúctis Martyribus, eo jam tēpore ad mundi notitiā venērunt, quo fides clārius elúcet: et reprēsā infidelitātis hieme, altiūs

per corda fidélium sol veritātis calet. Qui remóta tēpestate persecutiōnis, explētis longis nócibus infidelitātis, tunc sanctæ Ecclēsiæ orti sunt, cum ei jam per credulitātis vernum lucidior annus aperitur.

Pro Doctore Pontif. R. Inveni David. [71]

Pro Doctore non Pontifice, R. Honéstum. [90] **Lect. v.**

Nec immérito Doctóres sancti Hyadum nuncupatiōe signāntur. Græco quippe elóquio hētos plúvia vocátur: et Hyades nomena plúvis acceperunt, quia ortæ procul dúbio imbres ferunt. Bene ergo Hyadum appellatiōe expréssi sunt, qui ad statum universális Ecclēsiæ quasi in cœli faciē dedúcti, super arēntem terram humáni pēctoris sanctæ prædicatiōnis imbres fuderunt. Si enim prædicatiōnis sermo plúvia non esset, Móyses minime dixisset: Exspectetur sicut plúvia elóquium meum: et nequáquam per Isaíam Vēritas diceret: Mandābo núbibus meis, ne pluant super eam imbrem: atque hoc, quod paulo ante protúlimus: Quamóbrem prohibitæ sunt stellæ pluviárum.

Pro Doctore Pontif. R. Pó sui adiutorium. [71]

Pro Doctore non Pontifice,
 ℞. Amávit. [91] **Lectio vij,**

DUm ergo Hyades cum plúviis véniunt, ad cœli spátia altióra sol dúcitur : quia apparénte Doctórum sciéntia, dum mens nostra imbre prædicatiónis infúnditur, fidei calor augétur. Et perfúsa terra ad fructum próficit, cum lumen ætheris ignéscit : quia ubérius frugem boni óperis réddimus, dum per sacra eruditiónis flammam in corde clárius ardémus. Dumque per eos diébus singulis magis magisque sciéntia cœlestis osténditur, quasi intérni nobis lúminis vernum tempus aperitur : ut novus sol nostris méntibus rúilet, et eórum verbis nobis cógnotus, se ipso quotidie clárior mictet. Urgénte etenim mundi fine, supérna sciéntia próficit, et largius cum témpore excrésceat.

Pro Doctore Pontif. ℞. Iste est qui. [72]

Pro Doctore non Pontifice,
 ℞. Iste homo. [91]

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. v. b

IN illo témpore : Dixit Jesus discipulis suis : Vos estis sal terræ. Quod

si sal evanúerit, in quo saliétur? Et réliqua.

Homilia sancti Augustini
 Episcopi. **Lib. i. de Ser-
 mone Domini in monte,**
 c. vi. tom. 4.

Sténdit Dóminus, fátuos esse judicandos, qui temporálium bonórum vel cópíam sectántes, vel inópiam metuéntes, amittunt æténa, quæ nec dari possunt ab hominibus, nec auférrí. Itaque si sal infatuátum fúerit, in quo saliétur? Id est, si vos, per quos condiéndi sunt quodámodo pópuli, metu persecutiónum temporálium amisérítis regna cœlórum ; qui erunt hómines, per quos a vobis error auferátur, cum vos elégerit Deus, per quos errórem áuferat ceterórum?

Pro Doctore Pontifice, ℞.

Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradisi coronávit eum. ℞. Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. — Et ad portas.

Pro Doctore non Pontifice, ℞. Iste est qui ante

Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum : * Ipse intercédát pro peccátis ómnium populórum.

[84] **Commune confessoris non pontificis.**

℞. Ecce homo sine querela, verus Dei cultor, abstinens se ab omni opere malo, et permanens in innocentia sua. — Ipse. **Lectio vii.**

ERgo ad nihilum valet sal infatuatum, nisi ut mittatur foras, et calcetur ab hominibus. Non itaque calcatur ab hominibus, qui patitur persecutionem: sed qui persecutionem timendo infatuatur. Calcari enim non potest nisi inferior: sed inferior non est, qui quamvis corpore multa in terra sustineat, corde tamen fixus in coelo est.

℞. In medio Ecclesiae aperuit os ejus, * Et implevit eum Dominus spiritu sapientiae et intellectu. ℞. Jucunditatem et exultationem thesaurizavit super eum. — Et implevit. Gloria Patri. Et.

Lectio ix.

Os estis lumen mundi. Quomodo dixit superius sal terrae, sic nunc dicit lumen mundi. Nam neque superius ista terra accipienda est, quam pedibus corporeis calcamus: sed homines, qui in terra habitant, vel etiam peccatores, quorum condiendis et extinguendis putribus apostolicum salem Dominus misit. Et hic mundum non coelum et terram, sed homines, qui sunt in mundo, vel diligunt mundum, oportet intelligi, quibus illuminandis Apostoli missi sunt. Non potest civitas abscondi super montem posita: id est, fundata super insignem magnamque justitiam, quam significat etiam ipse mons, in quo disputat Dominus. Te Deum. 19.

Commune Confessoris non Pontificis.

Ad vesperas,

Añade Laudibus. [95] Psalmi ut in j. Vesperis de Comuni Apostolorum. [2]

Capit. Eccli. xxxj.

Beatus vir, qui inventus est sine macula: et qui post aurum non abiit, nec speravit in pecunia et thesauris. Quis est hic, et laudabimus eum? fecit enim mirabilia in vita sua.

Hymn.

Iste Confessor Domini, colentes [per orbem: Quem pie laudant populi Hac die laetus meruit beatas Scandere sedes. **tur.** Si non est dies obitus, dica- Hac die laetus meruit supremos

Laudis honores. Qui pius, prudens, humilis, pudicus, [tam, Sobriam duxit sine labe vi-

Commune confessoris non pontificis. [85]

Donec humanos animavit
aurae

Spiritus artus.

Cujus obpræstans meritum
frequenter, [membra
Ægra quæ passim jacuere,
Viribus morbi dõmitis, salutem
Restituuntur.

Noster hinc illi Chorus ob-
sequentem

Cõcinit laudem, celebrés-
que palmas; [mur

Ut piis ejus precibus juvè-
Omne per ævum.

Sit salus illi, decus, atque
virtus,

Qui super cœli sòlio corús-
scans [nat

Totius mundi sèriem gubèr-
Trinus, et unus. Amen.

V. Amavit eum Dõminus,
et ornavit eum. **R.** Stola
gloriæ induit eum.

Ad Magnificat, Aña. Simi-
lâbo eum * viro sapiènti, qui
ædificavit domum suam su-
pra petram. **Oratio.**

DEus, qui nos beati **N.**
Confessoris tui ànnua
solemnitate lætificas : con-
cede propitiis, ut cujus na-
talitia cõlimus, étiam actiõ-
nes imitemur. Per Dõmi-
num. **Alia Oratio.**

ADesto Dõmine suppli-
cationibus nostris,
quas in beati **N.** Confessoris
tui solemnitate defèrimus :
ut qui nostræ justitiæ fidú-
ciam non habemus, ejus, qui

tibi placuit, precibus adju-
vemur. Per Dõminum.

Si fuerit Abbas, ~ Oratio.

INtercessio nos, quæsu-
mus Dõmine, beati **N.**
Abbatis commendet : ut
quod nostris meritis non
valèmus, ejus patrocinio as-
sequamur. Per Dõminum.

Pro Doctore, Aña. O Doctõr
optime, * Ecclésiæ sanctæ
lumen, beate **N.** divinæ legi-
s amator, deprecare pro
nobis Filium Dei. **Oratio.**

DEus, qui pòpulo tuo
æternæ salutis beá-
tum **N.** ministrum tribuisti :
præsta quæsumus, ut quem
Doctõrem vitæ habuimus
in terris, intercessorem ha-
bere mereamur in cœlis. Per
Dõminum.

Ad matutinum,

Invitat. Regem Confessõ-
rum Dõminum, * Venite
adoremus. **Ps.** Venite. 2.

Hymn. Iste Confessor. **sup.**

In primo Nocturno,

Aña. Beatus vir, * qui in
lege Dõmini meditatur : vo-
luntas ejus pèrmanet die ac
nocte, et omnia quæcum-
que faciet, semper prospere-
rabuntur. **Ps. j.**

BEatus vir, qui non ab-
iit in consilio impiõ-
rum, et in via pecca-
tõrum non stetit, * et in cá-
thedra pestilentiæ non sedit:

[86] **Commune confessoris non pontificis.**

Sed in lege Dñi volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in tém-pore suo :

Et fólium ejus non défluet: * et ómnia quaecúmque faciet prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic : * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ. Ideo non resúrgent ímpii in iudicio : * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum : * et iter impiórum peribit.

Añã. Beátus vir, qui in lege Dñi meditátur : volúntas ejus pérmanet die ac nocte, et ómnia quaecúmque faciet, semper prosperabúntur.

Añã. Beátus iste sanctus, * qui confisus est in Dómino, prædicávit præceptum Dómini, constitútus est in monte sancto ejus. **Ps. ij.**

Quare fremuérunt Gen-tes, * et pópuli medítati sunt inánia?

Adstitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum * advérsus Dñum, * et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum : * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in coelis irridébit eos : * et Dóminus sub-sannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præceptum ejus.

Dóminus dixit ad me : * Filius meus es tu, ego hódie génuí te.

Póstula a me, et dabo tibi Gentes hereditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas figuli confringes eos.

Et nunc reges intelligite : * erudímini qui iudicátis terrã.

Servíte Dño in timóre : * et exsultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplinam, nequándo irascátur Dñus, * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes, qui confidunt in eo.

Añã. Beátus iste sanctus, qui confisus est in Dómino, prædicávit præceptum Dómini, constitútus est in monte sancto ejus.

Añã. Tu es glória mea, * tu es suscéptor meus Dómine: tu exáltans caput meum, et exaudísti me de monte sancto tuo.

Ps. iij.

Domine quid multiplicati sunt qui tribulant me? * multi insurgunt adversum me.

Multi dicunt animæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem Domine susceptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi: * et exaudivit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum: * et exsurrexi, quia Dóminus suscepit me.

Non timébo millia pópuli circumdántis me: * exsúrge Domine, salvum me fac Deus meus.

Quóniam tu percussisti omnes adversántes mihi sine causa: * dentes peccatórum contrivisti.

Dómini est salus: * et super pópulum tuum benedíctio tua.

Añã. Tu es glória mea, tu es susceptor meus Dñe: tu exáltans caput meum, et exaudivisti me de monte sancto tuo.

V. Amávit eum Dñus, et ornávit eum. *R.* Stulam glóriæ induit eum.

Absolutio. Exáudi Domine. *V.* Jube domne. *Benedictio.* Benediccióne perpétua.

De libro Sapiéntiæ.

Lectio j. Cap. iv. b. et v.

Mustus si morte præoccupátus fúerit, in refrigerio erit.

Senectus enim venerábilis est non diutúrna, neque anónorum número computáta: cani autem sunt sensus hóminis, et ætas senectútis vita immaculáta. Placens Deo factus est diléctus, et vivens inter peccatóres translátus est. Raptus est ne malítia mutáret intelléctum ejus, aut ne fictio deciperet animam illius. Fascinatio enim nugacitátis obscurat bonam, et inconstántia concupiscéntiæ transvértit sensum sine malítia. Consummátus in brevi explévit témpora multa: placita enim erat Deo ánima illius: propter hoc properávit edúcere illum de médio iniquitátu.

R. Euge serve bone et fidelis, quia in pauca fuisti fidelis, supra multa te constítuam: * Intra in gáudium Dómini tui. *V.* Dñe quinque talénta tradidisti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. — Intra. *Bened.* Unigénitus Dei Filius. *Lectio ij.*

Populi autem videntes, et non intelligéntes, nec ponéntes in præcórdiis talia: quóniam grátia Dei et misericórdia est in sanctos

ejus, et respectus in electos illius. Condémnat autem justus mortuus vivos impios, et juvenis celérius consummata, longam vitam injústi. Vidébunt enim finē sapientis, et non intélligent quid cogitáverit de illo Deus, et quare munierit illum Dñs. Vidébunt et contémnent eum : illos autem Dñs irridébit. Et erunt post hæc decidéntes sine honóre, et in contumélia inter mórtuos in perpétuum : quóniam dirúmpet illos inflátos sine voce, et commovébit illos a fundaméntis, et usque ad suprérum desolabúntur.

R. Justus germinábit sicut lílium : * Et florébit in ætérnum ante Dñm. **V.** Plantátus in domo Dñi, in átriis domus Dei nostri. — Et florébit. **Bened.** Spiritus sancti grátia. **~~~~~ Lectio iij.**

ET erunt geméntes, et memória illórum peribit. Vénient in cogitátione peccatórum suórum tímidi, et tradúcent illos ex advérso iniquitátes ipsórum. Tunc stabunt justí in magna constántia advérsus eos qui se angustiavérunt, et qui abstulérunt labóres eórum. Vidéntes turbabúntur timóre horribili, et mirabúntur in subitátione insperátæ salutis, dicéntes intra se,

poeniténtiam agéntes, et præ angústia spíritus geméntes : Hi sunt quos habúimus aliquándo in derisum, et in similitúdinem impropérii. Nos insensáti vitam illórum æstimabámus insániam, et finem illórum sine honóre : ecce quómodo computáti sunt inter filios Dei, et inter sanctos sors illórum est.

R. Iste cognóvit justitiam, et vidit mirabília magna, et exorávit Altíssimum : * Et invéntus est in número sanctórum. **V.** Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœlestia regna. — Et invéntus. **Glória Patri.** Et.

In secundo Nocturno,

Añs. Invocántem * exaudivit Dñs sanctum suum, Dñs exaudivit eum, et constituit eum in pace. **Ps. iv.**

CUM invocárem exaudivit me Deus justitiæ meæ : * in tribulátione dilatásti mihi. Misérére mei, * et exáudi oratióne meam.

Filii hóminum úsquequo gravi corde? * ut quid diligitis vanitátem, et quæritis mendácium?

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum : * Dóminus exáudiet me cum clamávero ad eum. Irascimini, et nolíte peccá-

Commune confessoris non pontificis. [89]

re : * quæ dicitis in cõrdibus vestris, in cubilibus vestris compungimini.

Sacrificatẽ sacrificium iustitiæ, et speratẽ in Dõmino : * multi dicunt : Quis ostendit nobis bona?

Signatũ est super nos lumen vultus tui Dñe : * dediisti lætitiã in corde meo.

A fructu frumẽti, vini, et olei sui * multiplicati sunt.

In pace in idipsum * dormiam, et requiescam;

Quõniam tu Dñe singulariter in spe * constituisti me.

Aña. Invocatẽm exaudivit Dñus sanctum suum, Dñus exaudivit eum, et constituit eum in pace.

Aña. Lætentur omnes, * qui sperant in te Dñe : quõniam tu benedixisti justo, scuto bonæ voluntatis tuæ coronasti eum. *Ps. v.*

Uerba mea auribus percipe Dõmine, * intellige clamorem meum.

Intende voci orationis meæ, * Rex meus et Deus meus.

Quõniam ad te orabo : * Dõmine mane exaudies vocem meam.

Mane adstabo tibi et videbo : * quõniam non Deus volens iniquitatẽ tu es.

Nequẽ habitabit juxta te malignus : * nequẽ permanent injusti ante oculos tuos.

Odisti omnes, qui operantur iniquitatẽ : * perdes omnes, qui loquuntur mendacium.

Virum sanguinum et dolosum abominabitur Dõminus : * ego autem in multitudine misericordiæ tuæ.

Introibo in domum tuam : * adorabo ad templum sanctum tuum in timore tuo.

Dõmine deduc me in iustitia tua : * propter inimicos meos dirige in conspectu tuo viam meam.

Quõniam non est in ore eorum veritas : * cor eorum vanum est.

Sepulcrũ patens est guttur eorum, linguis suis dolose agebant, * iudica illos Deus.

Dẽcidant a cogitationibus suis, secũdum multitudinem impietatum eorum expelle eos, * quõniam irritaverunt te Dõmine.

Et lætentur omnes, qui sperant in te, * in æternum exultabunt : et habitabis in eis.

Et gloriabuntur in te omnes, qui diligunt nomen tuum : * quõniam tu benedices justo.

Dñe, ut scuto bonæ voluntatis tuæ * coronasti nos.

Aña. Lætentur omnes, qui sperant in te Dõmine : quõniam tu benedixisti justo, scuto bonæ voluntatis tuæ coronasti eum.

[90] **Commune confessoris non pontificis.**

Aña. Dñe Dñus noster, *
quam admirabile est nomen
tuum in univèrsa terra! quia
glória et honóre coronásti
sanctum tuum, et consti-
tuísti eum super ópera má-
nuum tuárum. *Ps. viij.*

Domine Dóminus no-
ster, * quam admi-
rabile est nomen tuum in
univèrsa terra!

Quóniam eleváta est magni-
ficéntia tua, * super cœlos.
Ex ore infántium et lactén-
tium perfecísti laudem pro-
pter inimicos tuos, * ut dé-
struas inimicum et ultórem.
Quóniam vidébo cœlos
tuos, ópera digitorum tuó-
rum : * lunam et stellas
quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod me-
mor es ejus? * aut filius hó-
minis, quóniam visitas eum?
Minuísti eum paulo minus
ab Angelis, glória et honó-
re coronásti eum : * et
constituísti eum super ópe-
ra mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédi-
bus ejus, * oves et boves
univèrsas : insuper et péco-
ra campi.

Vólucres cœli, et pisces
maris, * qui perámbulant
sémitas maris.

Dómine Dñus noster, *
quam admirabile est nomen
tuum in univèrsa terra!

Aña. Dómine Dóminus no-

ster, quam admirabile est
nomen tuum in univèrsa
terra! quia glória et honóre
coronásti sanctum tuum,
et constituísti eum super
ópera mánuum tuárum.

V. Os justi meditábitur sa-
piéntiam. **R.** Et lingua ejus
loquétur iudicium.

Pater noster. **Absol.** Ipsius
pietas. **V.** Jube domne. **Ben.**
Deus Pater omnipotens.

Sermo sancti Joánnis Chry-
sóstomi. **In Oratione de**
S. Philog. t. 3. Lectio iv.

Eátí **N.** dies, cujus
festivitátém cele-
brámus, ad ipsius
recte factórum enarratió-
nem linguam nostram evo-
cávit : siquidem hódie beá-
tus iste ad tranquillam,
omnisque perturbatiónis
expértem vitam tránsiit :
eóque navigium áppulit, ubi
deinceps non póterit me-
túere naufrágium, nec ullam
ánimi perturbatiónem, aut
dolórem. Et quid mirum
est, si locus ille purus est ab
omni moléstia ánimi, cum
Paulus hominibus adhuc in
hac vita degéntibus loquens
dicat : Semper gaudéte, sine
intermissiône oráte?

R. Honéstum fecit illum
Dóminus, et custodívit eum
ab inimicis, et a seductóri-
bus tutávit illum : * Et de-
dit illi claritátem aetérnam.

✠. Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. — Et dedit. **Bened.** Christus perpetua.

Quod si hic, ubi morbi, ubi insectationes, ubi praematurae mortes, ubi calumniae, ubi invidiae, ubi perturbationes, ubi irae, ubi cupiditates, ubi innumerabiles insidiae, ubi quotidianae sollicitudines, ubi perpetua sibi que succedentia mala sunt, innumeros ex omni parte dolores afferentia, Paulus dixit fieri posse ut semper gaudeamus, si quis paululum ex rerum mundanarum fluctibus erexerit caput, vitamque suam recte composuerit: multo magis, postquam hinc demigraverimus, facile compotes erimus ejus boni, cum haec omnia sublata fuerint, adversa valetudo, morbi, peccandi materia, ubi non est meum ac tuum, frigidum illud verbum, et quidquid est malorum in vitam nostram invehens innumeraeque gignens bella.

✠. Amavit eum Dominus, et ornavit eum: stolam gloriae induit eum, * Et ad portas paradisi coronavit eum. ✠. Induit eum Dominus lorica fidei, et ornavit eum. — Et. **Bened.** Ignem sui amoris.

LECTIO VI.

Quamobrem maximore gratulor hujus Sancti felicitati, quod quamquam translatus est, atque hanc, quae apud nos est, civitatem reliquit, tamen in alteram adscriptus est civitatem, nempe Dei: et digressus ab hac Ecclesia, ad illam pervenit, quae est primogenitorum descriptorum in caelis: ac relicta hisce festis, transiit ad celebritatem Angelorum. Etenim quod et civitas sursum sit, et Ecclesia, et celebritas, audi Paulum dicentem: Accessistis ad civitatem Dei viventis, Jerusalem caelestem, et Ecclesiam primitivorum, qui conscripti sunt in caelis, et ad multorum millium Angelorum frequentiam.

✠. Iste homo perfecit omnia, quae locutus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingredere in requiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex omnibus gentibus. ✠. Iste est qui contempnit vitam mundi, et pervenit ad caelestia regna. — Quia. Gloria Patri. Quia.

In tertio Nocturno,
Añã. Domine, iste sanctus * habitabit in tabernaculo tuo, operatus est justitiam, requiescet in monte sancto tuo.

Ps. xiv

Domine quis habitabit in tabernaculo tuo? * aut quis requiescet in monte sancto tuo?

Qui ingreditur sine macula, * et operatur justitiam : Qui loquitur veritatem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua.

Nec fecit proximo suo malum, * et opprobrium non accepit adversus proximos suos.

Ad nihilum deductus est in conspectu ejus malignus : * timentes autem Dominum glorificat :

Qui jurat proximo suo, et non decipit, * qui pecuniam suam non dedit ad usuram, et munera super innocentem non accepit :

Qui facit hæc, * non movetur in æternum.

Añã. Dñe, iste sanctus habitabit in tabernaculo tuo, operatus est justitiã, requiescet in monte sancto tuo.

Añã. Vitam petiit * a te, et tribuisti ei Dñe : gloriam et magnum decorem imposuisti super eum : posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. *Ps. xv.*

Domine in virtute tua lætabitur rex : * et super salutare tuum exultabit vehementer.

Desideriũ cordis ejus tribuisti ei : * et voluntate labiorum ejus non fraudasti eum. Quoniam pravenisti eum in benedictionibus dulcedinis : * posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. Vitam petiit a te : * et tribuisti ei longitudinem dierum in sæculum, et in sæculum sæculi.

Magna est gloria ejus in salutari tuo : * gloriam et magnum decorem impones super eum.

Quoniam dabis eum in benedictionem in sæculum sæculi : * lætificabis eum in gaudio cum vultu tuo.

Quonia rex sperat in Dño : * et in misericordia Altissimi non commovebitur.

Inveniatur manus tua omnibus inimicis tuis : * dextera tua inveniat omnes, qui te oderunt.

Pones eos ut clibanum ignis in tempore vultus tui : * Dñs in ira sua conturbabit eos, et devorabit eos ignis.

Fructum eorum de terra perdes : * et semen eorum a filiis hominum.

Quoniam declinaverunt in te mala : * cogitaverunt consilia, quæ non potuerunt stabilire.

Quoniam pones eos dorsum : * in reliquiis tuis præparabis vultum eorum.

Exaltare Dómine in virtúte tua : * cantábitus et psallémus virtútes tuas.

Añã. Vitam petiit a te, et tribuisti ei Dómine : glóriam et magnum decórem imposuisti super eum : posuisti in cápite ejus corónam de lapide pretiósio.

Añã. Hic accipiet * benedictiónem a Dño, et misericórdiam a Deo salutári suo : quia hæc est generatio quærentium Dñm. **Ps. xliij.**

Domini est terra, et plenitúdo ejus, * orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum : * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo. Hic accipiet benedictiónem a Dño : * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generatio quærentium eum, * quærentium faciém Dei Jacob.

Attóllite portas principes vestras, et elevámini portæ æternáles : * et introibit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens,

Dóminus potens in prelio. Attóllite portas principes vestras, et elevámini portæ æternáles : * et introibit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Añã. Hic accipiet benedictiónem a Dómino, et misericórdiam a Deo salutári suo : quia hæc est generatio quærentium Dóminum.

V. Lex Dei ejus in corde ipsius. **R.** Et non supplantábuntur gressus ejus.

Pater noster. **Absolutio.** A vinculis. **V.** Jube domne.

Bened. Evangélica léctio. Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. xij. e

In illo témpore : Dixit Jesus discipulis suis : Sint lumbi vestri præcincti, et lucernæ ardentes in mánibus vestris. Et reliqua.

Homilia S. Gregórii Papæ.

Hom. xij. in Evang.

Sancti Evangélii, fratres carissimi, apértavobis est léctio recitáta. Sed ne aliquibus ipsa ejus planities alta fortásse videátur, eam sub brevitate transcúrrimus, quátenus ejus expositio ita nesciéntibus fiat cógnita, ut tamen sciéntibus non sit onerósa. Dóminus dicit : Sint lumbi

vestri præcincti. Lumbos enim præcingimus, cum carnis luxuriam per continentiam coarctamus. Sed quia minus est, mala non agere, nisi etiam quisque studeat, et bonis operibus insudare, proutinus additur: Et lucernæ ardentes in manibus vestris. Lucernas quippe ardentes in manibus tenemus, cum per bona opera proximis nostris lucis exempla monstramus. De quibus profecto operibus Dominus dicit: Luceat lux vestra coram hominibus, ut videant opera vestra bona, et glorificent Patrem vestrum, qui in caelis est.

✠. Iste est qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et de omni corde suo laudavit Dominum: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum. ✠. Ecce homo sine querela, verus Dei cultor, abstinens se ab omni opere malo, et permanens in innocentia sua. — Ipse. **Bened.** Cujus festum colimus. *lectio viij.*

Duo autem sunt, quæ jubentur, et lumbos restringere, et lucernas tenere: ut et munditia sit castitatis in corpore, et lumen veritatis in operatione. Redemptori etenim nostro unum sine altero placere

nequaquam potest: si autem is qui bona agit, adhuc luxuriae inquinamenta non deserit: aut is qui castitate præminet, necdum se per bona opera exercet. Nec castitas ergo magna est sine bono opere, nec opus bonum est aliquod sine castitate. Sed et si utrumque agitur, restat, ut quisquis ille est, spe ad supernam patriam tendat, et nequaquam se a vitiis pro mundi hujus honestate contineat.

✠. Sint lumbi vestri præcincti, et lucernæ ardentes in manibus vestris.* Et vos similes hominibus expectantibus dominum suum, quando revertatura nuptiis.

✠. Vigilate ergo, quia nescitis qua hora Dominus vester venturus sit. — Et vos. **Gloria Patri. Et. Bened.** Ad societatem. **Lectio ix.**

ET vos similes hominibus expectantibus dominum suum, quando revertatur a nuptiis: ut cum venerit, et pulsaverit, confestim aperiant ei. Venit quippe Dominus, cum ad iudicium properat: pulsatur vero, cum jam per agriditudinis molestias esse mortem vicinam designat. Cui confestim aperimus, si hunc cum amore suscipimus. Aperire enim iudici pulsant-

ti non vult, qui exire de corpore trépidat : et vidére eum, quem contempsisse se méminit, júdicem formídat. Qui autem de sua spe et operatióne secúrus est, pulsánti conféstim áperit, quia lætus júdicem sústinet. Et cum tempus propinquæ mortis advénerit, de glória retributiónis hilaréscit. Te Deum laudámus. 19.

Ad laudes,

et per Horas, Añæ.

1. Dómine quinque talénta * tradidísti mihi : ecce ália quinque superlucrátus sum. **Ps.** Dóminus regnávit. **cum reliquis. 20.**

2. Euge serve bone, * in módico fidélis, intra in gáudium Dómini tui.

3. Fidélis servus * et prudens, quem constituit Dñus super familiam suam.

4. Beátus ille servus, * quem cum vénerit dóminus ejus, et pulsáverit jánuam, invénerit vigilántem.

5. Serve bone * et fidélis, intra in gáudium Dñi tui.

Capit. Eccli. xxxj.

Beátus vir, qui invéntus est sine mácula : et qui post aurum non ábiit, nec sperávit in pecúnia et thesáuris. Quis est hic, et laudábimus eum? fecit enim mirábilia in vita sua.

Hymn.

Tesu coróna célsior,
Et véritas sublimior,
Qui confiténti sérvulo
Reddis perénne præmium.
Da supplicánti coetui,
Hujus rogátu, nóxii
Remissionem criminis,
Rumpéndo nexum vinculi.
Anni réverso témpore
Dies refúlsit lúmine, [pore
Quo Sanctus hic de cór-
Migrávit inter sídera.
Hic vana terræ gáudia,
Et luculénta prædia
Pollúta sorde députans,
Ovans tenet cœléstia.
Te Christe Rex piíssime
Hic confiténdo júgiter,
Calcávit artes dæmonum,
Sævúmque avérni principē.
Virtúte clarus, et fide,
Confessióne sédulus,
Jejúna membra déferens,
Dapes supérnas óbtinet.
Proinde te piíssime
Precámur omnesúplices :
Nobis ut hujus grátia
Pœnas remíttas débitas.
Patri perénnis glória,
Natóque Patris único,
Sanctóque sit Paráclito,
Per omne semper sæcu-
lum. Amen.
W. Justum dedúxit Dómi-
nus per vias rectas. **R.** Et
osténdit illi regnum Dei.
Ad Bened. Añæ. Fuge serve
bone * et fidélis, quia in
pauca fuísti fidélis, supra

[96] **Commune confessoris non pontificis.**

multa te constituam, intra in gaudium Dñi tui. **Oratio.**

DEus, qui nos beati **N.** Confessoris tui annua solemnitate lætificas: concède propitius, ut cujus natalitia cõlimus, etiam actiõnes imitemur. Per Dõminum. **Alia Oratio.**

ADesto Dõmine supplicatiõnibus nostris, quas in beati **N.** Confessoris tui solemnitate defèrimus: ut qui nostræ justitiæ fiduciam non habemus, ejus, qui tibi placuit, precibus adjuvemur. Per Dñum.

Si fuerit Abbas, ~ Oratio.

Intercessio nos, quæsumus Dõmine, beati **N.** Abbatis commendet: ut quod nostris mèritis non valèmus, ejus patrocinio assequamur. Per Dõminum.

Si fuerit Doctor, ~ Oratio.

DEus, qui pòpulo tuo æternæ salutis beatum **N.** ministrum tribuisti: præsta quæsumus, ut quem Doctõrem vitæ habuimus in terris, intercessorem habere mereamur in cœlis. Per Dõminum.

Ad tertiam,

Aña. Euge serve bone.

Capit. Beatus vir. [95]

R. br. Amavit eum Dõminus, * Et ornavit eum. Amavit. **V.** Stulam gloriæ

induit eum. Et ornavit. **Glória Patri.** Amavit.

V. Os justi meditabitur sapientiam. **R.** Et lingua ejus loquétur judicium.

Ad sextam,

Aña. Fidélis servus.

Capit. Eccli. xxxix. ~~~~

Justus cor suum tradidit ad vigilandum diluculo ad Dõminum, qui fecit illum, et in conspèctu Altissimi deprecabitur.

R. br. Os justi, * Meditabitur sapientiam. Os justi. **V.** Et lingua ejus loquétur judicium. Meditabitur. **Glória Patri.** Os justi.

V. Lex Dei ejus in corde ipsius. **R.** Et non supplantabuntur gressus ejus.

Ad nonam,

Aña. Serve bone.

Capit. Sap. x. b ~~~~

Justum deduxit Dõminus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei, et dedit illi scientiam sanctorum: honestavit illum in laboribus, et complèvit labores illius.

R. br. Lex Dei ejus, * In corde ipsius. Lex Dei. **V.** Et non supplantabuntur gressus ejus. In corde. **Glória Patri.** Lex Dei.

V. Justum deduxit Dõminus per vias rectas. **R.** Et ostendit illi regnum Dei.

Ad vesperas,

Añæ de Laud. [95] Psalmi ut
in j. Vesp. Apost. [2] Capit.
et Hymn. ut in j. Vesp. [84]

V. Justum deduxit Dóminus
per vias rectas. **R.** Et
osténdit illi regnum Dei.

Ad Magnif. Añæ. Hic vir
despiciens mundum * et ter-
réna, triumphans, divitias
cælo condidit ore, manu.

Pro Doctore, Añæ. O Do-
ctor óptimè, * Ecclésiæ
sanctæ lumen, beáte **N.** di-
vinæ legis amátor, deprecá-
re pro nobis Filium Dei.

**Si occurrat celebrari Festum
plurium Conf. non Pontif.
Offic. fit ut supra : sed in
Oratione et Sermone, quæ
habentur in singulari, dicantur
in plurali.**

II. ALIÆ LECTIONES

PRO CONF. NON PONTIF.

In primo Nocturno.

De libro Ecclesiástici.

LECTIO I. Cap. xxxj.

BEátus vir, qui invén-
tus est sine mácu-
la : et qui post au-
rum non abiit, nec sperávit
in pecúnia et thesáuris. Quis
est hic, et laudábimus eum?
fecit enim mirabilia in vita
sua. Qui probátus est in illo,
et perféctus est, erit illi gló-
ria ætérna : qui pótuit trans-
gredi, et non est transgrés-
sus : fácere mala, et non fe-

cit : ideo stabilita sunt bona
illius in Dómino, et eleemó-
synas illius enarrábit omnis
Ecclésiá sanctorum.

R. Euge serve bone et fidé-
lis, quia in pauca fuisti fidé-
lis, supra multa te consti-
tuam : * Intra in gáudium
Dómini tui. **V.** Dómine
quinque talénta tradidisti
mihi, ecce ália quinque su-
perlucrátus sum. — Intra.
LECT. ij. Cap. xxxij. c. et xxxij.

Qui timet Dóminum,
excipiet doctrinam
ejus : et qui vigiláverint ad
illum, invénient benedictió-
nem. Qui quærit legem, re-
plébitur ab ea : et qui insi-
dióse agit, scandalizábitur
in ea. Qui timent Dñum, in-
vénient judicium justum, et
justitias quasi lumen accén-
dent. Qui credit Deo, attén-
dit mandátis : et qui confidit
in illo, non minorábitur.
Timénti Dñum non occúr-
rent mala, sed in tentatióne
Deus illum conservábit, et li-
berábita malis. Sápiens non
odit mandáta et justitias, et
non illidétur quasi in procél-
la navis. Homo sensátus cre-
dit legi Dei, et lex illi fidélis.
R. Justus germinábit sicut
lilium : * Et florébit in ætér-
num ante Dñum. **V.** Plan-
tátus in domo Dñi, in átriis
domus Dei nostri. — Et. **Be-
ned.** Spiritus sancti grátia.

Lectio iij. Cap. xxxiv. b

Spiritus timéntiū Deum quæritur et in respéctu illius benedicétur. Spes enim illórum in salvántem illos, et óculi Dei in diligéntes se. Qui timet Dóminum nihil trepidábit, et non pavébit : quóniam ipse est spes ejus. Timéntis Dóminum beáta est ánima ejus. Ad quem respicit, et quis est fortitúdo ejus? Oculi Dómini super timéntes eum, protéctor poténtiæ, firmaméntum virtútis, tégimen ardóris, et umbráculum meridiáni, deprecátio offénsionis, et adjutórium casus, exáltans ánimam, et illúminans óculos, dans sanitátem, et vitam, et benedictiónem.

R. Iste cognóvit. [88]

In secundo Nocturno.

Ex libro Morálium S. Gregórii Papæ. **L. 10. cap. xvj. in cap. xij. Job. Lectio iv.**

Eridétur justí simplicitas. Hujus mundi sapiéntia est, cor machinatióibus tégere, sensum verbis veláre; quæ falsa sunt, vera osténdere; quæ vera sunt, falsa demonstráre. Hæc nimirum prudéntia usu a juvénibus scitur, hæc a púeris pretio discitur: hanc qui sciunt, ceteros despiciendo supér-

biunt : hanc qui nésciunt, subjécti et tímidi in aliis mirántur : quia ab eis hæc eadem duplicitátis iniquitas nómine palliáta dilígitur, dum mentis pervérsitas urbánitas vocátur. Hæc sibi obsequéntibus præcipit honorum cúlmina quærere, adépta temporális glóriæ vanitáte gaudére, irrogáta ab aliis mala multiplicius réddere : cum vires suppetunt, nullis resisténtibus cédere : cum virtútis possibilitas deest, quidquid explére per malítiam non valent, hoc in pacífica bonitáte simuláre.

R. Honéstum. [90] **Lect. v.**

AT contra, sapiéntia justórum est, nil per osténsionem fingere, sensum verbis aperire, vera ut sunt diligere, falsa devitáre; bona gratis exhibére, mala libéntius toleráre, quam fácere; nullam injúriæ ultiónem quærere, pro veritáte contuméliam lucrú putáre. Sed hæc justórum simplicitas deridétur : quia ab hujus mundi sapiéntibus, puritátis virtus fatúitas créditur. Omne enim quod innocénter ágitur, ab eis proculdúbio stultum putátur : et quidquid in ópere veritas approbat, carnáli sapiéntiæ fá-

tuum sonat. Quid namque stultius videtur mundo, quam mentem verbis ostendere, nil callida machinatione simulare, nullas injuriis contumelias reddere, pro maledicentibus orare, paupertatem quaerere, possessa relinquere, rapienti non resistere, percutienti alteram maxillam praebere?

℞. Amavit eum. [91]

Lect. vij. Cap. xvij. post init.

Lampas contempta apud cogitationes divitum. Saepe contingit, ut electus quisque, qui ad aeternam felicitatem ducitur, continua hic adversitate deprimatur: non hunc rerum abundantia fulciat, non dignitatum gloria honorabilem ostendat, nulla ei obsequentium frequentia suppetat, nulla hunc humanis oculis vestium pompa componat: a cunctis vero despicabilis cernitur, et hujus mundi gratia indignus aestimatur: sed tamen ante occulti judicis oculos virtutibus emicat, vitae meritis coruscat: honorari metuit, despici non refugit: corpus continentia afficit, sola in animo dilectione pinguescit: mentem semper ad patientiam praeparat, et erectus pro justitia, de perceptis contumeliis exsultat:

afflictis ex corde compatitur, de bonorum prosperitatibus quasi de propriis laetatur, sacri verbi pabula in mente sollicitus ruminat, et inquisitus quodlibet eloqui dupliciter ignorat.

℞. Iste homo. [91]

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vij. Cap. xij. d.

IN illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Nolite timere pusillus grex, quia complacuit Patri vestro dare vobis regnum. Et reliqua.

Homilia venerabilis Bedae Presbyteri. Lib. iv. cap. liv. in Luc. xij.

Usillum gregem electorum, vel ob comparationem majoris numeri reproborum, vel potius ob humilitatis devotionem nominat: quia videlicet Ecclesiam suam quantalibet numerositate jam dilatata, tamen usque ad finem mundi humilitate vult crescere, et ad promissum regnum humilitate pervenire. Ideoque ejus labores blande consolatus, quam regnum Dei tantum quaerere praecipit, eidem regnum a Patre dandum complacita benignitate promittit.

℞. Iste est qui. [94]

Lectio viij.

Quædite quæ possidētis, et date eleemōsynam. Nolite, inquit, timere, ne propter regnum Dei militātibz, hujus vitæ necessāria desint : quin etiā possēssa, propter eleemōsynam vendite. Quod tunc digne fit, quando quis semel pro Dōmino suis omnibus spretis, nihilōminus post hæc labōre mānuum, unde et victum transigere, et eleemōsynam dare queat, operatur. Unde gloriatur Apōstolus, dicens : Argēntum, aut aurum, aut vestem nullius concupivi : ipsi scitis, quōniam ad ea quæ mihi opus erant, et his qui mecum sunt, ministraverunt manus istæ. Omnia ostēdi vobis, quōniam sic laborāntes opōrtet suscipere infirmos.

℟. Sint lumbi. [94] **Lect. ix.**

Facite vobis sacculos, qui non veterāscunt : eleemōsynas videlicet operādo, quarum merces in ætērnū māneat. Ubi non hoc præceptum esse putāndum est, ut nil pecūniæ reservetur a sanctis, vel suis scilicet, vel pāuperum usibus suggerēdæ : cum et ipse Dōminus, cui ministrābant Angeli, tamen ad informādam Ecclēsiā

suam lōculos habuisse legatur, et a fidēlibz oblata consērvans, et suorum necessitatibus, aliisque indigētibz tribuens ; sed ne Deo propter ista serviatur, et ob inōpiæ timōrem justitia deseratur.

Te Deum laudāmus. 19.

PRO ABBATIBUS.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vij. Cap. xix. d.

In illo tempore : Dixit Petrus ad Jesum : Ecce nos reliquimus omnia, et secuti sumus te : quid ergo erit nobis ? Et reliqua.

Homilia sancti Hieronymi Presbyteri. **Libro 3. in Matth. cap. xix.**

Prandis fidūcia : Petrus piscator erat, dives non fuerat, cibos manu et arte quærebat : et tamen loquitur confidēter, Reliquimus omnia. Et quia non sufficit tantum relinquere, jungit quod perfectum est : Et secuti sumus te. Fecimus quod jussisti : quid igitur nobis dabis præmii ? Jesus autem dixit illis : Amen dico vobis : quod vos qui secuti estis me, in regeneratione, cum sederit Filius hominis in sede majestatis

suae, sedébitis et vos super sedes duódecim, judicántes duódecim tribus Israel. Non dixit, Qui reliquistis ómnia: hoc enim et Crates fecit philosophus, et multi álii divitias contempserunt: sed, Qui secúti estis me: quod próprie Apostolorum est, atque credéntium.

R. Iste est. [94] **Leccr. viij.**

IN regeneratióne, cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis suae (quando et mórtui de corrupti óne resúrgent incorrupti) sedébitis et vos in sóliis judicántium, condemnántes duódecim tribus Israel: quia vobis credéntibus, illi crédere noluerunt. Et omnis qui reliquerit domum, vel fratres, aut soróres, aut patrem, aut matrem, aut uxórem, aut filios, aut agros propter nomen meum; céntuplum accípiet, et vitam aetérnam possidébit. Locus iste cum illa senténtia cóngruit, in qua Salvátor loquitur: Non veni pacem mittere, sed gládium. Veni enim separáre hóminem a

patre suo, et matrem a filia, et nurum a socru: et inimíci hóminis doméstici ejus. Qui ergo propter fidem Christi, et praediciatióne Evangelii, omnes afféctus contempserint, atque divitias et saeculi voluptates: isti céntuplum recipient, et vitam aetérnam possidébunt.

R. Sint lumbi vestri. [94]

Leccio ix.

EX occasi óne hujus senténtiae quidam introducunt mille annos post resurrecti ónem, dicéntes, tunc nobis céntuplum ómni um rerum quas dimísimus, et vitam aetérnam esse reddéndam: non intelligéntes, quod, si in céteris digna sit repromissio, in uxóribus appareat turpítudo: ut qui unam pro Dño dimiserit, centum recipiat in futúro. Sensus ergo istr est: Qui carnalia pro salvatóre dimiserit, spiritualia recipiet: quae comparati óne et mérito sui ita erunt, quasi si parvo número centenárius número comparétur. Te Deum laudámus. 19.

Commune: Virginum.

Ad vesperas,

Añæ de Laud [113] Psalmi
ut in Festis B. M. V. [152]

Capit. 2. Cor. x. d

Matres, Qui gloriatur, in Dño gloriatur. Non enim qui seipsū commēdat,

ille probatus est: sed quem Deus commēdat. **Hymn.**

Mesu coróna Virginum,
Quem Mater illa cōcipit,

Quæ sola Virgo parturit:
Hæc vota clemens accipe.

Qui pergis inter lilia,
Septus choréis Virginum,
Sponsus decórus glória,
Sponsisque reddens præmia.

Quocúmque tendis, Virgi-
Sequuntur, atque laudibus
Post te canéntes cúrsitant,
Hymnósque dulces persōnant.

Te deprecámur súpplīces;
Nostris ut addas sēnsibus,
Nescire prorsus ómnia
Corruptiónis vúlnera.

Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri cum Filio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula. Am.
V. Spécie tua et pulchritú-
dine tua. **R.** Inténde, pró-
spere procéde, et regna.

Ad Magnif. Añæ. Veni spon-
sa Christi, *accipe corónam,
quam tibi Dñus præparávit
in ætérnum. **Oratio.**

DEus, qui inter cetera
poténtiæ tuæ mirácula
étiam in sexu frágili victóriã
martyrii contulisti: concède
propitius, ut qui beatæ **N.**
Virginis et Mártiris tuæ na-
talitia cólimus, per ejus ad
te exémpa gradiámur. Per
Dóminum. **Alia Oratio.**

Indulgéntiam nobis,
quæsumus Dñe, beá-
ta **N.** Virgo et Martyr impló-

ret : quæ tibi grata semper
 exstitit et merito castitatis,
 et tuæ professione virtutis.
 Per Dñm nostrum.

Pro Virg. non Mart. Oratio.

EXaudi nos Deus salu-
 taris noster : ut sicut
 de beatæ **N.** Virginis tuæ
 festivitate gaudemus, ita
 piæ devotionis erudiamur
 affectu. Per Dñm.

*Si fuerint plures, in utrisque
 Vesp. ad Magnif. Aña. Pru-
 dentes Virgines. cum V. et
 Oratione ut infra in Laud.*

Ad matutinum,

Invitat. Regem Virginum
 Dñm, * Venite adorémus.
Psalm. Venite. 2. *Hymn.*

Virginis Proles, Opi-
 féxque Matris,
 Virgo quem gessit, peperit-
 que Virgo; [córa
 Virginis partos cānimus de-
 Morte triúmphos.

Hæc enim palmæ dúplicas
 beata

Sorte, dum gestit fráguilem
 domare [cruéntum
 Córporis sexum; dómuit
 Cæde tyránnum.

Unde nec mortem, nec
 amica mortis

Mille pœnarum génera ex-
 pavescens, [rénum
 Sanguine effúso méruit se-
 Scándere cœlum.

Hujus orátu Deus alme
 nobis

Débitas pœnas scélerum
 remitte; [mum

Ut tibi puro resonémus al-
 Péctore carmen.

Sit decus Patri, genitæque
 Proli,

Et tibi compar utriúsque
 virtus [omni

Spiritus semper, Deus unus
 Témporis ævo. Amen.

*Si sancta fuerit Virgo tan-
 tum, et non Martyr, dicitur
 Hymnus ut sequitur.*

Virginis Proles, Opi-
 féxque Matris,

Virgo quem gessit, peperit-
 que Virgo; [beatæ,

Virginis festum cānimus
 Accipe votum. [nobis

Hujus orátu Deus alme
 Débitas pœnas scélerum

remitte; [mum

Ut tibi puro resonémus al-
 Péctore carmen.

Sit decus Patri, genitæque
 Proli, [virtus

Et tibi compar utriúsque
 Spíritus semper, Deus unus
 omni

Témporis ævo. Amen.

In primo Nocturno,

Aña. O quam pulchra * est
 casta generatio cum clari-
 tate! *Ps. viij.*

Omine Dñs no-
 ster, * quam admi-
 rabile est nomen
 tuum in univêrsa terra!

Quóniam eleváta est magni-
 ficéntia tua, * super cœlos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimicos tuos, * ut destruas inimicum et ultórem. Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum : * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut filius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum : * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas : insuper et pécora campi.

Vólucres cœli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Aña. O quam pulchra est casta generátio cum claritáte!

Aña. Ante torum * hujus Virgínis frequentáte nobis dúlcia cántica drámatis.

Si non fuerit Virgo, dic. sequens Aña. Læva ejus * sub cápite meo, et dextera illius amplexábitur me. **Ps. xliij.**

COeli enárrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúnciat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, *

et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum : * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum : * et ipse tamquam sponsus procedens de thálamò suo :

Exsultávit ut gigas ad curéndam viam, * a summo cœlo egréssio ejus :

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus : * nec est qui se abscondat a calore ejus.

Lex Dómini immaculáta convértens ánimas : * testimónium Dñi fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justitiæ Dómini rectæ, lætificántes corda : * præcéptum Dómini lúcidum, il-lúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi : * júdicia Dómini vera, justificáta in semetípsa.

Desiderabilia super aurum et lápidem pretiósium multum : * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delicta quis intélligit? ab occúltis meis munda me : * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fuerint domi-
nati, tunc immaculatus
ero : * et emundabor a deli-
ctio maximo.

Et erunt ut complacent
eloquia oris mei : * et medi-
tatio cordis mei in conspectu
tuo semper.

Domine adiutor meus, *
et redemptor meus.

Añã. Ante torum hujus Vir-
ginis frequentate nobis dul-
cia cantica dramatis.

Si non fuerit Virgo, Añã.
Læva ejus sub capite meo,
et dextera illius amplexabitur
me.

Antiphona. Revertere, * re-
vertere Sunamitis : reverte-
re, revertere, ut intueamur
te. *Ps. cxliij.*

Domini est terra, et
plenitudo ejus : * or-
bis terrarum, et universi qui
habitant in eo.

Quia ipse super maria fun-
davit eum : * et super flumina
preparavit eum.

Quis ascendet in montem
Domini ? * aut quis stabit
in loco sancto ejus ?

Innocens manibus et mun-
do corde, * qui non accepit
in vano animam suam,
nec juravit in dolo proximo
suo.

Hic accipiet benedictionem
a Dño : * et misericordiam
a Deo salutari suo.

Hæc est generatio querentium

tium eum, * querentium
faciem Dei Jacob.

Attollite portas principes
vestras, et elevamini portæ
æternales : * et introibit
Rex gloriæ.

Quis est iste Rex gloriæ ? *
Dominus fortis et potens :
Dominus potens in proelio.
Attollite portas principes
vestras, et elevamini portæ
æternales : * et introibit
Rex gloriæ.

Quis est iste Rex gloriæ ? *
Dominus virtutum ipse est
Rex gloriæ.

Añã. Revertere, revertere
Sunamitis : revertere, reverte-
re, ut intueamur te.

V. Specie tua et pulchritu-
dine tua. *R.* Intende, prospere
procède, et regna.

Pater noster. *Absol.* Exaudi.
V. Jube domne. *Bened.*
Benedictione perpetua.

De Epistola prima beati
Pauli Apostoli ad Corin-
thios. *Lectio j. Cap. vij. e*

DE virginibus præ-
ceptum Domini
non habeo : consi-
lium autem do, tamquam
misericordiam consecutus
a Domino, ut sim fidelis.
Existimo ergo hoc bonum
esse propter instantem ne-
cessitatem, quoniam bonum
est homini sic esse.
Alligatus es uxori? noli quaerere
solutionem. Solutus es

ab uxóre? noli quærere uxórem. Si autem accéperis uxórem, non peccásti. Et si núpserit virgo, non peccávit. Tribulatióem tamen carnis habébunt hujúsmodi. Ego autem vobis parco. Hoc itaque dico, fratres: Tempus breve est: réliquum est, ut et qui habent uxóres, tamquam non habéntes sint: et qui flent, tamquam non flentes: et qui gaudent, tamquam non gaudéntes: et qui emunt, tamquam non possidéntes: et qui utúntur hoc mundo, tamquam non utántur: præterit enim figúra hujus mundi.

Pro Martyre, R. Veni sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum: pro cujus amóre sánguinem tuum fudisti, * Et cum Angelis in paradísium introisti. **V.** Veni elécta mea, et ponam in te thronum meum, quia concupívit Rex spéciem tuam. — Et cum.

Si non fuerit Martyr, dicitur sequens R. Veni elécta mea, et ponam in te thronum meum: * Quia concupívit Rex spéciem tuam. **V.** Spécie tua et pulchritúdine tua, inténde, prospere procéde, et regna. — Quia concupívit. **Bened.** Unigénitus Dei Filius.

Lectio ij.

Alo autem vos sine sollicitúdine esse. Qui sine uxóre est, sollicitus est quæ Dómini sunt, quómodo pláceat Deo. Qui autem cum uxóre est, sollicitus est quæ sunt mundi, quómodo pláceat uxóri, et divisus est. Et múlier innúpta, et virgo cógitat quæ Dómini sunt, ut sit sancta corpore, et spíritu. Quæ autem nupta est, cógitat quæ sunt mundi, quómodo pláceat viro. Porro hoc ad utilitatem vestram dico: non ut láqueum vobis injíciam, sed ad id, quod honéstum est, et quod facultátem præbeat sine impedíménto Dóminum obsecrándi.

R. Diffúsa est grátia in lábiis tuis: * Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. **V.** Spécie tua et pulchritúdine tua, inténde, prospere procéde, et regna. — Proptérea. **Bened.** Spíritus sancti grátia.

Lectio iij.

Si quis autem turpem se vidéri existimat super vírgine sua, quod sit superadúlta, et ita opórtet fieri: quod vult fáciat: non peccat, si nubat. Nam qui státuit in corde suo firmus, non habens necessitátem, potestátem autem habens suæ voluntátis, et hoc judi-

cávit in corde suo, serváre virginem suam, bene facit. Igitur et qui matrimónio jungit virginem suam, bene facit : et qui non jungit, mélius facit. Múlier alligáta est legi quanto témpore vir ejus vivit. Quod si dormierit vir ejus, liberáta est : cui vult nubat, tantum in Dómino. Beátior autem erit si sic permánerit, secundum meum consílium : puto autem quod et ego Spíritum Dei hábeam.

℟. Spécie tua et pulchritúdine tua, * Inténde, prospere procéde, et regna. **℣.** Diffúsa est grátia in lábiis tuis, proptérea benedixit te Deus in ætérnum. — Inténde. Glória Patri. Inténde.

In secundo Nocturno,
Antiphona. Spécie tua * et pulchritúdine tua, inténde, * prospere procéde, et regna. **Ps. xlv.**

Ructávit cor meum
verbum bonum : *
dico ego ópera
mea Regi.

Lingua mea cálamus scribæ, * velócliter scribéntis.
Spéciósus forma præ filiis hóminū, diffúsa est grátia in lábiis tuis : * proptérea benedixit te Deus in ætérnum.
Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime, Spécie tua et pulchritúdine

tua * inténde, prospere procéde, et regna,

Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justitiam : * et dedúcet te mirabiliter dextera tua.

Sagittæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum Regis.

Sedes tua Deus in sæculum sæculi : * virga directiónis virga regni tui.

Dilexísti justitiam, et odísti iniquitátem : * proptérea inixit te Deus Deus tuus óleo lætitiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis : * ex quibus delectavérunt te filiæ regum in honóre tuo.

Adstitit regina a dextris tuis in vestítu deauráto : * circúmdata varietáte.

Audi filia, et vide, et inclína aurem tuam : * et obli-viscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupíscet Rex decórem tuum : * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum.

Et filiæ Tyri in munéribus * vultum tuum deprecábuntur : omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus filiæ Regis ab intus, * in fimbriis áureis circumamícta varietátibus.

Adducéntur Regi vírgines
post eam : * próximæ ejus
afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia et ex-
sultatióne : * adducéntur
in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati sunt
tibi filii : * constitues eos
principes super omnem
terram.

Mémores erunt nóminis
tui * in omni generatióne
et generatióne.

Proptérea pópuli confite-
búntur tibi in ætérnum : *
et in sæculum sæculi.

Añs. Spécie tua et pulchri-
túdine tua, inténde, prospere
procéde, et regna.

Antiph. Adjuvabit eam *
Deus vultu suo : Deus in
médio ejus, non commo-
vébitur. *Ps. xlv.*

Deus noster refúgium,
et virtus : * adjútor
in tribulatióne, quæ in-
venérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus
dum turbábitur terra : *
et transferéntur montes in
cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt
aquæ eórum : * contur-
báti sunt montes in forti-
túdine ejus.

Flúminis impetus lætíficat
civitátem Dei : * sanctífi-
cávit tabernáculum suum
Altíssimus.

Deus, in médio ejus, non

commovébitur : * adjuvábít
eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt Gentes, et
inclináta sunt regna : * dedit
vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobis-
cum : * suscéptor noster
Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dó-
mini, quæ pósuit prodigia
super terram : * áuferens
bella usque ad finem terræ.

Arcum cónferet, et con-
frínget arma : * et scuta
combúret igni.

Vacáte, et vidéte quóniam
ego sum Deus : * exaltá-
bor in Géntibus, et exaltá-
bor in terra.

Dóminus virtútum nobis-
cum : * suscéptor noster
Deus Jacob.

Añs. Adjuvabit eam Deus
vultu suo : Deus in médio
ejus, non commovébitur.

Añs. Aquæ multæ * non
potuérunt exstinguere cari-
tátem. *Ps. xlvij.*

Magnus Dóminus, et
laudábilis nimis * in
civitáte Dei nostri, in mon-
te sancto ejus.

Fundátur exsultatióne uni-
vérsæ terræ mons Sion, *
látera Aquilónis, civitas Reg-
is magni.

Deus in dómibus ejus co-
gnoscétur, * cum suscipiet
eam.

Quóniam ecce reges terræ

congregati sunt : * conve-
nerunt in unum.

Ipsi videntes sic admirati
sunt, conturbati sunt, com-
moti sunt : * tremor apprehen-
dit eos.

Ibi dolores ut parturien-
tis, * in spiritu vehementi
conteres naves Tharsis.

Sicut audivimus, sic vidimus
in civitate Dñi virtutum, in
civitate Dei nostri : * Deus
fundavit eam in æternum.

Suscipimus Deus miseri-
cordiam tuam, * in medio
templi tui.

Secundum nomen tuum
Deus, sic et laus tua in fines
terre : * justitia plena est
dextera tua.

Lætetur mons Sion, et
exsultent filie Judæ, * pro-
pter judicia tua Domine.

Circumdante Sion, et comple-
ctimini eam : * narrate
in turribus ejus.

Ponite corda vestra in vir-
tute ejus : * et distribuite
domos ejus, ut enarratis in
progenie altera.

Quoniam hic est Deus,
Deus noster in æternum, et
in sæculum sæculi : * ipse
reget nos in sæcula.

Añã. Aquæ multæ non po-
tuerunt extinguere caritatẽ.

℟. Adjuvabit eam Deus vul-
tu suo. **℟.** Deus in medio
ejus, non commovabitur.

Pater noster. **Absolutio.**

Ipsius pietas. **℟.** Jube
domne. **Benedictio.** Deus
Pater omnipotens.

Sermo sancti Ambrósii
Episcopi. **Lib. 1. de Virg.**
circa init. ~~~ Lectio iv.

Uoniam hodie na-
talis est Virginis,
invitat nunc inte-
gritatis amor, ut aliquid de
virginitate dicamus : ne vel-
uti transitu quodam præ-
stricta videatur, quæ princi-
palis est virtus. Non enim
ideo laudabilis virginitas,
quia in Martyribus reperit-
ur : sed quia ipsa Marty-
res faciat. Quis autem hu-
mano eam possit ingenio
comprehendere, quam nec
natura suis inclusit legibus?
Aut quis naturali voce com-
plecti, quod supra usum na-
turae sit? E caelo accersivit,
quod imitaretur in terris.
Nec immerito vivendi sibi
usum quaesivit e caelo, quæ
sponsu sibi invenit in caelo.

℟. Propter veritatem, et
mansuetudinem, et justi-
tiam : * Et deducet te mira-
biliter dextera tua. **℟.** Spécie
tua et pulchritudine tua,
intende, prospere procede,
et regna. — Et deducet te.
Benedictio. Christus perpé-
tua. ~~~ **Lectio v.**

Hæc, nubes, æra, Ange-
los, sideraque trans-
grediens, Verbum Dei in

ipso sinu Patris invenit, et toto hausit pectore. Nam quis tantum, cum invenerit, relinquat boni? Unguentum enim exinanitum est nomen tuum: propterea adolescentulæ dilexerunt te, et attraxerunt te. Postrémo, non meum est illud, quóniam quæ non nubunt, neque nubentur, erunt sicut Angeli Dei in cælo. Nemo ergo mirétur, si Angelis comparéntur, quæ Angelórum Dómino copulántur.

R. Dilexisti justitiam, et odisti iniquitatem: * Propterea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætitiæ. **V.** Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam. — Propterea. **Bened.** Ignem sui amoris. **Lectio vij.**

Quis igitur neget hanc vitam fluxisse de cælo, quam non fáciie invenimus in terris, nisi postquam Deus in hæc terréni corpóris membra descendit? Tunc in útero Virgo concépit, et Verbum caro factum est, ut caro fieret Deus. Dicit aliquis: Sed étiam Elias nullius corpórei cóitus fuisse permixtus cupiditátibus invenitur. Ideo ergo curru raptus ad cælum: ideo cum Dño appáret in glória, ideo Domínici ventúrus est præcúrsor advéntus.

R. Afferéntur Regi Virgines post eam, próximæ ejus, * Afferéntur tibi in lætítia et exsultatióne. **V.** Spécie tua et pulchritúdi-ne tua, inténde, prospere procéde, et regna. — Afferéntur. **Gloria Patri.** Afferéntur.

In tertio Nocturno,

Añ. Nigra sum, * sed formósa, filiæ Jerúsalem: ideo diléxit me Rex, et introduxit me in cubiculum suum. **Ps. xcvi.**

Antáte Dño cánticú novum: * cantáte Dño omnis terra.

Cantáte Dño, et benedicite nómini ejus: * annuntiáte de die in diem salutáre ejus. Annuntiáte inter Gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabilia ejus.

Quóniam magnus Dñus, et laudábilis nimis: * terribilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii Gén-tium dæmónia: * Dóminus autem cælos fecit.

Conféssio, et pulchritúdo in conspéctu ejus: * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dño pátriæ Gén-tium, afférte Dómino glóriam et honórem: * afférte Dño glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus: * adoráte Dó-minum in átrio sancto ejus.

Commoveatur a facie ejus
universa terra : * dicite in
Gentibus quia Dominus
regnabit.

Etenim correxit orbem ter-
rae qui non commovebitur : *
judicabit populos in
aequitate.

Lætentur caeli, et exsultet
terra, commoveatur mare,
et plenitudo ejus : * gaudé-
bunt campi, et omnia, quae
in eis sunt.

Tunc exsultabunt omnia
ligna silvarum a facie Domi-
ni, quia venit : * quoniam
venit judicare terram.

Judicabit orbem terrae in
aequitate, * et populos in
veritate sua.

Añã. Nigra sum, sed formó-
sa, filiaë Jerusalem : ideo
diléxit me Rex, et introdú-
xit me in cubiculum suum.

Añã. Trahe me post te, * in
odórem currémus unguen-
tórum tuórum : óleum effú-
sum nomen tuum. *Ps. xcvi.*

Dominus regnavit, ex-
sultet terra : * læténtur
insulae multae.

Nubes, et caligo in circúitu
ejus : * justitia, et judicium
corrèctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcé-
det, * et inflammabit in cir-
cúitu inimicos ejus.

Illuxerunt fúlgura ejus orbi
terrae : * vidit, et commóta
est terra.

Montes, sicut cera fluxé-
runt a facie Domini : * a fá-
cie Domini omnis terra.

Annuntiaverunt caeli justí-
tiam ejus : * et viderunt
omnes populi glóriam ejus.
Confundántur omnes, qui
adorant sculptilia : * et qui
gloriántur in simulácris suis.
Adorate eum omnes Angeli
ejus : * audivit, et lætá-
ta est Sion.

Et exsultaverunt filiaë Ju-
daë, * propter judícia tua
Domine :

Quoniam tu Dominus al-
tíssimus super omnem ter-
ram : * nimis exaltatus es
super omnes deos.

Qui diligitis Dominum,
odite malum : * custódit
Dominus ánimas sanctó-
rum suórum, de manu pec-
catóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et re-
ctis corde lætítia.

Lætámini justí in Domi-
no : * et confitémini me-
móriae sanctificatiónis ejus.

Añã. Trahe me post te, in
odórem currémus unguen-
tórum tuórum : óleum effú-
sum nomen tuum.

Añã. Veni sponsa Christi, *
accipe coronam, quam tibi
Dominus præparávit in
aetérnum. *Ps. xcviij.*

Cantáte Domino cán-
ticum novum : * quia
mirabilia fecit.

Salvatisibi dextera ejus: * et brachium sanctum ejus.

Notum fecit Dominus salutare suum: * in conspectu Gentium revelavit justitiam suam.

Recordatus est misericordiae suae, * et veritatis suae domui Israel.

Viderunt omnes termini terrae * salutare Dei nostri.

Jubilate Deo omnis terra: * cantate, et exultate, et psallite.

Psallite Domino in cithara, in cithara et voce psalmi: * in tubis ductilibus, et voce tubae corneae.

Jubilate in conspectu Regis Domini: * moveatur mare, et plenitudo ejus: orbis terrarum, et qui habitant in eo.

Flumina plaudent manu, simul montes exultabunt a conspectu Domini *: quoniam venit judicare terram. Judicabit orbem terrarum in justitia, * et populos in aequitate.

Añ. Veni sponsa Christi, accipe coronam, quam tibi Dominus preparavit in aeternum.

V. Eliget eam Deus, et praelegit eam. **R.** In tabernaculo suo habitare facit eam.

Pater noster. **Absolutio.** A vinculis. **V.** Jube domne.

Bened. Evangelica lectio.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum.

Lectio vij. Cap. xxv.

IN illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis parabolam hanc: Simile erit regnum caelorum decem virginibus: quae accipientes lampades suas exierunt obviam sponso, et sponsae. Et reliqua.

Homilia S. Gregorii Papae.

Homil. xij. in Evang.

Sæpe vos, fratres carissimi, admoneo prava opera fugere, mundi hujus inquinamenta devitare: sed hodierna sancti Evangelii lectione compellor dicere, ut et bona quae agitis, cum magna cautela teneatis: ne per hoc quod a vobis rectum geritur, favor aut gratia humana requiratur: ne appetitus laudis subrepat, et quod foris ostenditur, intus a mercede vacuetur. Ecce enim Redemptoris voce decem virgines, et omnes dicuntur virgines, et tamen intra beatitudinis januam non omnes sunt receptae: quia earum quaedam, dum de virginitate sua gloriam foris expetunt, in vasis suis oleum habere noluérunt. **R.** Hæc est Virgo sapiens quam Dominus vigilantem invenit, quae acceptis lam-

páribus sumpsit secum óleum : * Et veniente Dómino, introiit cum eo ad nuptias. **V.** Média nocte clamor factus est, Ecce sponsus venit, exite óbviám ei. — Et veniente. **Bened.** Cujus, **vel** Quarum festum cólimus. **Lectio viij.**

Sed prius quærendum nobis est, quid sit regnum cœlorum, aut cur decem virginibus comparétur, quæ étiam virgines prudéntes et fátuæ dicántur. Dum enim cœlorum regnum constat, quia reprobórum nullus ingréditur, étiam fátuis virginibus cur simile esse perhibétur? Sed sciéndum nobis est, quod sæpe in sacro elóquio regnum cœlorum præsentis témporis Ecclésia dicitur. De quo álio in loco Dóminus dicit : Mittet Filius hóminis Angelos suos, et cólignent de regno ejus ómnia scándala. Neque enim in illo regno beatitúdinis, in quo pax summa est, inveni ri scándala póterunt, quæ colligántur.

R. Média nocte clamor factus est : * Ecce sponsus venit, exite óbviám ei. **V.** Prudéntes Virgines aptáte vestras lámpades. — Ecce. **Glória Patri.** Ecce. **Bened.** Ad societátem.

Lectio ix.

IN quinque autem cõporis sènsibus unusquisque subsistit. Geminátus autem quinárius denárium pèrficit. Et quia ex utròque sexu fidélium multitúdo colligitur, sancta Ecclésia decem virginibus similis esse denuntiátur. In qua quia mali cum bonis, et réprobi cum eléctis admixti sunt, recte similis virginibus prudéntibus et fátuis esse perhibétur. Sunt namque plerique continétes, qui ab appetitu se exteriori custódiunt, et spe ad interiora rapiúntur, carnem mácerant, et toto desidério ad supérnam pátriam anhelant, ætérna præmia expèctunt, pro labóribus suis recípere laudes humanas nolunt. Hí nimirum glóriam suam non in ore hóminum ponunt, sed intra consciéntiam cóntegunt. Et sunt plerique, qui corpus per abstinéntiam affligunt, sed de ipsa sua abstinéntia humanos favóres expèctunt. Te Deum laudámus. **19.**

Ad laudes,

et per Horas, Anæ.

1. Hæc est Virgo sapiens, * et una de número prudéntum. **Ps.** Dóminus regnávít. **cum reliquis. 20.**

2. Hæc est Virgo sapiens, * quam Dóminus vigilántem invénit.

3. Hæc est quæ nescivit * torum in delicto : habébit fructum in respectióne animárum sanctárum.

4. Venieléctamea, * et ponam in te thronum meum, allelúia.

5. Ista est speciósá * inter filias Jerúsalem.

Capit. 2. Cor. x. d

FRatres, Qui gloriátur, in Dómino gloriétur. Non enim qui seípsum comméndat, ille probátus est : sed quem Deus comméndat.

Hymn.
Jesu coróna Virginum,
Quem Mater illa concipit,

Quæ sola Virgo párturit :
Hæc vota clemens áccipe.
Qui pergis inter lilia,
Septus choréis Virginum,
Sponsus decórus glória,
Sponsisque reddens præmia.
Quocúmque tendis, Virgi-
Sequúntur, atque láudibus
Post te canéntes cúrsitant,
Hymnósque dulces pèrsonant.

Te deprecámur súpplices;
Nostris ut addas sénsibus,
Nescire prorsus ómnia
Corruptiósni vulnèra.
Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri cum Filio,

Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula. Am.
℟. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. *℞.* Proptèrea benedixit te Deus in ætérnum.

Ad Bened. Aña. Simile est regnum cælórum * hómini negotiátóri quærénti bonas margaritas: invénta una pretiósá, dedit ómnia sua, et comparávit eam. *Oratio.*

Deus, qui inter cetera poténtiæ tuæ miracula étiam in sexu frágili victóriam martyrii contulisti: concède propitijs, ut qui beatæ

N. Virginis et Mártiris tuæ natalitia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dñum. *Alia Oratio.*

Indulgéntiam nobis, quæsumus Dómine, beatá *N.* Virgo et Martyr implóret : quæ tibi grata semper éstitit et méritocastitátis, et tuæ professióne virtútis. Per Dóminum.

Pro Virg. non Mart. Oratio.

Exáudi nos Deus salutaris noster : ut sicut de beatæ *N.* Virginis tuæ festivitáte gaudémus, ita piæ devotiósni erudiámur afféctu. Per Dóminum.

Si fuerint plures, ad Bened. Aña. Prudéntes Virgines * aptáte vestras lámpades : ecce sponsus venit, exite óbviám ei.

℟. Adducéntur Regi Virgi-

nes post eam. **R.** Proximæ
ejus afferentur tibi. **Oratio.**

DA nobis, quæsumus
Dómine Deus noster,
sanctárum Virgínũ et Már-
tyrum tuárum **N.** et **N.** pal-
mas incessábili devotióne
venerári : ut quas digna
mente non pòssumus cele-
bráre, humilibus saltem fre-
quentémus obséquis. Per
Dóminum nostrum.

Ad tertiam,

Aña. Hæcest Virgo sápiens.

Capit. Fratres, Qui. *supra.*

R. br. Spécie tua, * Et
pulchritúdine tua. Spécie.

V. Inténde, prospere pro-
céde, et regna. Et pulchri-
túdine. **Glória.** Spécie.

V. Adjuvabit eam Deus vul-
tu suo. **R.** Deus in médio
ejus, non commovébitur.

Ad sextam,

Aña. Hæc est quæ nescivit.

Capit. 2. Cor. xj. *~~~~~*

AEmulor enim vos
Dei æmulatióne.
Despóndi enim vos uni viro
virginem castam exhibére
Christo.

R. breve. Adjuvabit eam,
* Deus vultu suo. Adjuvabit.

V. Deus in médio ejus, non
commovébitur. Deus. **Gló-
ria** Patri. Adjuvabit.

V. Elégit eam Deus, et præ-
elégit eam. **R.** In taberná-
culo suo habitáre facit eam.

Ad nonam,

Aña. Ista est speciósá.

Pro Virgine et Martyre,
Capit. Eccli. lj. b *~~~~~*

Domine Deus meus, ex-
altásti super terram
habitatióne meam, et pro
morte defluente deprecáta
sum. Invocávi Dñum Pa-
trem Dñi mei, ut non dere-
linquat me in die tribula-
tiónis meæ, et in témpore
superbórum sine adjutório.

Pro Virgine non Martyre,
Capit. Sap. iv. *~~~~~*

Oquam pulchra est ca-
sta generatió cum
claritate : immortalis est
enim memoria illius : quón-
iam apud Deum nota est,
et apud homines.

R. br. Elégit eam Deus,
* Et præelégit eam. Elégit.

V. In tabernáculo suo habi-
táre facit eam. Et præelégit.
Glória Patri. Elégit.

V. Diffúsa est grátia in lá-
biis tuis. **R.** Proptér-
ea benedixit te Deus in ætérnum.

Ad vesperas,

Omnia ut in primis [102]
præter **V.** Diffúsa est grá-
tia in lábiis tuis. **R.** Proptér-
ea benedixit te Deus in
ætérnum.

Ad Magnificat, Aña. Veni
sponsa Christi, * accipe co-
rónam, quam tibi Dóminus
preparávit in ætérnum.

II. ALLÆ LECTIONES
PRO VIRGINIBUS.

Pro Virgine et Martyre,
ac pro Martyre tantum,
Lectiones primi Nocturni
leguntur etiam ut infra.

De libro Ecclesiastici.

Leccio i. Cap. lj. ~~~~~

Confitebor tibi Dómine Rex, et colaudábo te Deum Salvatórem meum. Confitebor nómini tuo : quóniam adjútor et protéctor factus es mihi, et liberásti corpus meum a perditíone, a láqueo linguæ iniquæ, et a lábiis operántium mendárium, et in conspéctu adstántium factus es mihi adjútor. Et liberásti me secundum multitudínem misericórdiæ nóminis tui a rugiéntibus, præparáti ad escam, de mánibus quæréntium ánimam meam, et de portis tribulatiónum quæ circumdedérunt me : a pressúra flammæ, quæ circumdedit me, et in médio ignis non sum æstuáta : de altitúdine ventris ínferi, et a lingua coinquináta, et a verbo mendárium, a rege iniquo, et a lingua injústa.

R. Veni sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum : pro cujus amóre sánguinem tuum fudisti.

* Et cum Angelis in paradísu introísti. **V.** Veni elécta mea, et ponam in te thronum meum, quia concupívit Rex spéciem tuam. — Et cum Angelis. **Leccio ij.**

Laudábit usque ad Dóminum, et vita mea appropínquans erat in ínferno deórsum. Circumdedérunt me úndique, et non erat qui adjuváret. Respiciens eram ad adjutórium hómínium, et non erat. Memoráta sum misericórdiæ tuæ Dñe, et operatiónis tuæ, quæ a sæculo sunt : quóniam éruis sustinéntes te Dñe, et liberas eos de mánibus géntium.

R. Diffúsa est grátia in lábiis tuis : * Proptérea benedixit te Deus in ætérnum.

V. Spécie tua et pulchritúdine tua, inténde, prospere procéde, et regna. — Proptérea. ~~~~~ **Leccio iij.**

Exaltásti super terram habitatióne meam, et pro morte defluente deprecáta sum. Invocávi Dóminum Patrem Dñi mei, ut non derelinquat me in die tribulatiónis meæ, et in témpore superbórum sine adjutório. Laudábo nomen tuum assidue, et collaudábo illud in confessiõe, et exaudíta est orátio mea. Et liberásti me de perditíone,

et eripuisti me de tempore iniquo. Propterea confitebor, et laudem dicam tibi, et benedicam nomini Dñi.

R. Spécie tua. [107]

In secundo Nocturno.

Ex libro sancti Cypriani Episcopi et Mátyris de disciplina et hábitu Virginum. **Lectio iv. Cap. ij.**

Unc nobis ad virgines sermo est, quarum quo sublimior glória est, major et cura est. Flos est ille ecclesiastici gérminis, decus atque ornámentum grátiae spiritalis, læta insoles, laudis et honóris opus íntegram atque incorruptum, Dei imágo respóndens ad sanctimóniam Dñi, illustrior pórtio gregis Christi. Gaudet per illas, atque in illis largíter floret Ecclesiæ matris gloriósa fecúnditas : quantóque plus copiósa virginitas número suo addit, tanto plus gáudium matris augéscit. Ad has loquimur, has adhortámur affectiône pótius quam potestáte : non quod extrémí, et mínimi, et humilitátis nostræ ádmódu[m] cónsicii áliquid ad censúram licéntiæ vindicémus ; sed quod ad sollicitúdinem magis cauti, plus de diaboli infestatióne timeámus.

R. Propter veritatem. [109]

Lectio v.

DEque inánis hæc cáutio est, et vana formído, quæ ad salutis viam cónsulit, quæ Dominica et vitália præcépta custódit, ut quæ se Christo dicáverint, et a carnáli concupiscéntia recedéntes, tam carne, quam mente se Deo vóverint, consúmmant opus suum magno præmio destinátum : nec ornári jam, aut placére cuiquam, nisi Dño suo, stúdeant, a quo et mercédem virginitatis expéctant, dicénte ipso : Non omnes cápiunt verbum, sed illi quibus datum est. Sunt enim spadónes, qui ex útero matris sic nati sunt : et sunt spadónes, qui coácti sunt ab homínibus : et sunt spadónes, qui seipsos castravérunt propter regnum cælórum.

R. Dilexisti. [110] **Lect. vj.**

DEnuo quoque per hanc Angeli vocem continéntiæ munus osténditur, virginitas prædicátur. Hi sunt, qui cum muliéribus se non coinquinavérunt : vírgines enim permansérunt : hi sunt qui sequúntur Agnum quocúmque íerit. Neque enim tantum másculis continéntiæ grátiam Dóminus repromittit, et féminas præterit : sed quóniam fémina viri pórtio

est, et ex eo sumpta atque formata est, in Scripturis fere omnibus ad protoplastum Deus loquitur, quia sunt duo in carne una, et in masculo simul significatur et femina. Quod si Christum continentia sequitur, et regno Dei virginitas destinatur: quid est illis cum terreno cultu, et cum ornamentis, quibus dum hominibus placere gestiunt, Deum offendunt?

R. Afferentur Regi. [110]

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum.

Lectio vij. Cap. xix.

IN illo tempore: Accesserunt ad Jesum Pharisaei tentantes eum, et dicentes: Si licet homini dimittere uxorem suam, quacumque ex causa? Et reliqua.

Homilia S. Joannis Chrysostomi. **Homilia lxij. in Matth. sub medium.**

Dominus noster, quia ad virginitatem hortari grave esse videbatur, a necessitate legis de non solvendo matrimonio, eos ad cupiditatem illius trahere studet. Deinde ut eam esse possibilem ostendat, sic inquit: Sunt eunuchi qui ex ventre matris ita nati sunt, et sunt qui ab hominibus eunuchi fa-

cti sunt, et sunt qui seipsos castraverunt propter regnum caelorum. Quibus verbis latenter eos ad eligendam virginitatem inducit, dum eam virtutem esse possibilem adstruit.

R. Haec est. [112] **Lect. viij.**

ID autem hoc fere modo confirmat. Cogita teum, si aut a natura talis esses, aut ab hominibus eam injuriam passus, quid faceres, cum et ejusmodi voluptate careres, et nullam accipiendo mercedem consequeris? Gratias igitur nunc Deo agas, quod cum mercede atque coronis idem sustines, quod illi sine coronis ac praemio tolerant: imo vero non idem, sed multo levius; tum quia spe erigeris, et conscientia recte facti; tum quia non ita ingentibus concupiscentiae fluctibus jactaris. **R.** Media nocte. [113] **Lectio ix.**

Cum ergo de illis eunuchis dixerit, qui nisi etiam ipsi mente se contineant, frustra et inutiliter tales sunt, ac de illis, qui ut regnum caelorum consequantur, se continent, subjunxit rursus, dicens: Qui potest capere, capiat: ut alacriores efficiat eo ipso, quod grave esse opus ostendit, et ineffabili benignitate sua

nóluit eam rem intra necessitatem legis concludere : idque dicendo, adhuc magis possibilem esse demonstrat, ut voluntatis studium plus augeatur. Te Deum. 19.

Commune sanctae Martyris tantum, et nec Virginis nec Martyris. ~~~~~

Ad vespervas,

Añæ de Laudibus. [124]
Psalmi ut in Festis beatae
Mariae Virginis [152]

Pro Martyre tantum,

Capit. Eccli. lj. ~~~~~

Onfitebor tibi Dómine Rex, et colaudábo te Deum Salvatórem meum. Confitebor nómini tuo : quóniam adjutor et protector factus es mihi, et liberásti corpus meum a perditíone.

Pro nec Virgine nec Mart.

Capit. Prov. xxxj. b ~~~~~

Uliorem fortem quis invéniet? procul, et de últimis finibus pretium ejus. Confidit in ea cor viri sui, et spóliis non indigébit. ~~~~~ **Hymn.**

FOrtem virili pectore
Laudémus omnes
féminam,

Quæ sanctitatis glória
Ubique fulget inclyta.
Hæc sancto amore saucia,
Dum mundi amorē nóxium
Horréscit, ad cœlestia
Iter perégit arduum.
Carnem domans jejúniis,
Dulcique mentem pábulo

Oratiónis nútriens,
Cœli potitur gáudiis.
Rex Christe virtus fórtium,
Qui magna solus éfficis,
Hujus precátu, quæsumus,
Audi benígnus súpplices.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Filio,
Cum Spíritu Paráclito, [Am.
Nunc, et per omne sæculū.
V. Spécie tua et pulchritú-
dine tua. **R.** Inténde, pró-
spere procéde, et regna.

Ad Magnif. Añæ. Simile est
regnum cœlórum * hómi-
ni negotiátóri quærénti bo-
nas margarítas : invénta
una pretiósá, dedit ómnia
sua, et comparávit eam.

Pro una Mart. tantū, Oratio.

DEus, qui inter cétera
poténtiæ tuæ mirá-
cula étiam in sexu frá-
gili victóriam martyrii contul-
isti : concéde propítius, ut
qui beatæ **N.** Mátyris tuæ
natalítia cólimus, per ejus
ad te exémpa gradiámur.
Per Dóminum nostrum.

Pro plur. Mart. tantū, Oratio.

DA nobis, quæsumus
Dómine Deus no-
ster, sanctárum Mátyrum

tuarum **N.** et **N.** palmas incessabili devotio[n]e venerari : ut quas digna mente non possumus celebrare, humilibus saltem frequentemus obsequiis. Per D[omi]n[u]m.

Pro nec Virgine nec Martyre, ~~~~~ Oratio.

EXaudi nos Deus salutaris noster : ut sicut de beate festiuitate gaudemus, ita pie devotio[n]is erudiamur affectu. Per D[omi]n[u]m.

Ad matutinum,

Invitat. Laudemus Deum nostrum, * In confessio[n]e beate **N.** **Psalmus.** Venite, exsultemus. 2. ~~~~~ **Hymn.**

Hujus oratu Deus alme nobis [mitte; Debitas poenas scelerum re- Ut tibi puro resonemus alm[u] Pectore carmen.

Sit decus Patri, genitæque Proli,

Et tibi compar utriusque virtus [omni

Spiritus semper, Deus unus Temporis ævo. Amen.

Añæ, Psalmi et XX. Nocturnorum dicuntur ut supra in Communi Virginum [103] excepta secunda Aña primi Nocturni ejus loco dicitur Aña. Læva ejus. ut ibidem. Lectiones primi Noct. pro Martyre tantum leguntur ut supra. Confitebor. [116]

Pro nec Virgine nec Martyre, ut sequuntur.

De parabolis Salomónis.

Leccio j. Cap. xxxj b ~~~~~

Uliorem fortem quis inveniet? procul, et de ultimis finibus pretium ejus. Confidit in ea cor viri sui, et spoliis non indigebit. Reddet ei bonum, et non malum, omnibus diebus vite sue. Quæsit laminam et linum, et operata est consilio manuum suarum. Facta est quasi navis institoris, de longe portans panem suum. Et de nocte surrexit, deditque prædam domesticis suis, et cibaria ancillis suis. Consideravit agrum, et emit eum : de fructu manuum suarum plantavit vineam. Accinxit fortitudine lumbos suos, et roboravit brachium suum.

℟. Veni electa mea, et ponam in te thronum meum : * Quia concupivit Rex speciem tuam. **℣.** Specie tua et pulchritudine tua, intendente, prospere procede, et regna. — Quia. ~~~~~ **Leccio ij.**

Gustavit, et vidit quia bona est negotiatio ejus : non exstinguetur in nocte lucerna ejus. Manum suam misit ad fortia, et digiti ejus apprehenderunt fusum. Manum suam aperuit inopi, et palmas suas

exténdit ad páuperem. Non timébit dómui suæ a frígóribus nivis : omnes enim doméstici ejus vestíti sunt duplicibus. Stragulátam vestem fecit sibi : byssus et púrpura induméntum ejus. Nóbilis in portis vir ejus, quando séderit cum senatóribus terræ. Síndonem fecit, et véndidit, et cingulum trádidit Chananæo.

R. Diffúsa est grátia in lábiis tuis : * Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

V. Spécie tua et pulchritúdine tua, inténde, prospere procéde, et regna. — Proptérea.

Lectio iij.

EOrtitúdo et decor induméntum ejus, et ridébit in die novíssimo. Os suum apéruit sapiéntiæ, et lex cleméntiæ in lingua ejus. Considerávit sémitas domus suæ, et panem otíosa non comédit. Surrexérunt filii ejus, et beatíssimam prædicavérunt : vir ejus, et laudávit eam. Multæ filiæ congregavérunt divítias : tu supergréssa es univérsas. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo : múlier timens Dóminum, ipsa laudábitur. Date ei de fructu mánuum suárum : et laudent eam in portis ópera ejus.

R. Spécie tua et pulchritúdine tua, * Inténde, prospere

re procéde, et regna. **V.** Diffúsa est grátia in lábiis tuis, proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. — Inténde.

Glória Patri. Inténde.

In secundo Nocturno.

Ex libro sancti Ambrósii
Episcopi de Viduis.

Lectio iv. Prope finem.

Grum hunc Ecclésiæ fértilem cerno, nunc integritátis

flore vernántem, nunc viduitátis gravitáte polléntem, nunc étiam conjúgii frúctibus redundántem. Nam etsi divérsi, unius tamen agri fructus sunt : nec tanta hortórum lília, quantæ arístæ ségetum, méssium spicæ : compluriúmque spátia campórum recipiéndis aptántur seminibus, quam rédditis nováles frúctibus feriántur. Bona ergo vidúitas, quæ tóties apostólicó judicio prædicátur. Hæc enim magistra fidei, magistra est castitátis.

R. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam : * Et dedúcet te mirabiliter dextera tua. **V.** Spécie tua et pulchritúdine tua, inténde, prospere procéde, et regna. — Et. **Lectio v.**

Unde et illi qui deórum suórum adultéria et probra venerántur, cœlibátus et viduitátis statuere pœnas, ut æmuli cri-

minum multarent stúdia virtútum, spécie quidem, qua fecunditatem quærent, sed stúdio, quo propositum castitatis abolerent. Nam confectis et miles stipendiis arma depónit, et relicto officio quod gerébat, ad própria veteranus rura dimittitur, ut et ipse exercitæ labóribus vitæ réquiem consequatur; et álios spes futuræ quiétis subeúndis faciat opéribus promptiores. Agrícola quoque maturior torquendam aliis stivam committit, et juvenili gravátus ópere providéntiam curæ senilis explórat: vitem fácilis tondére, quam prémere, ut juvenescéntem luxúriam réprimat, et adolescéntem lasciviam falce succidat: parcórum quamdam pártuum castitatem docens étiam in vitibus expeténdam.

R. Dilexisti justitiam, et odisti iniquitatem: * Propterea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætitiæ. **V.** Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam. — Propterea. **Lectio vj.**

Similis huic vídua velut eméritis veterána stipendiis castitatis, et si conjúgii arma depónat, domus tamen totius pacem gubernat: et si vehédis

onéribus otiosa, maritándis tamen junióribus próvida, ubi cultus utilior, ubi fructus uberior sit, quarum cópulam aptiorem, senili gravitate dispónit. Itaque si maturióribus quam junióribus committitur ager, cur putes utiliorem nuptam esse quam víduam? Quod si persecutores fidei persecutores fuerunt étiam viduitatis: útique fidem sequentibus viduitas non pro supplicio fugiéndam est, sed tenéndam pro præmio.

R. Fallax gratia, et vana est pulchritudo: * Múlier timens Deum, ipsa laudábitur. **V.** Date ei de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus. — Múlier timens. **Gloria Patri. Múlier timens.**

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. xiiij. f. ~~~~

IN illo témpore: Dixit Jesus discipulis suis parabolam hanc: Simile est regnum cœlórum thesauro abscondito in agro. Et reliqua.

Homilia S. Gregórii Papæ.

Homil. xj. in Evang.

Cœlórum regnum, fratres carissimi, idcirco terrénis rebus simile dicitur, ut ex his

quæ ánimus novit, surgat ad incógnita quæ non novit: quátenus exémplo visibílium se ad invisibília rápiat, et per ea, quæ usu dídicit, quasi confricátus incaléscat: ut per hoc, quod scit notum diligere, discat et incógnita amáre. Ecce enim cœlórum regnum thesáuro abscondito in agro comparátur: quem qui invenit homo abscondit, et præ gáudio illius vadit, et vendit univérsa, quæ habet, et emit agrum illum.

R. Os suum aperuit sapiéntiæ, et lex cleméntiæ in lingua ejus: considerávit sémitas domus suæ, * Et panem otíosa non comédit. **V.** Gustávit et vidit quia bona est negotiatio ejus: non exstinguétur in nocte lucérna ejus. — Et panem. **✠ Lectio viij.**

Qua in re hoc quoque notándum est, quod invéntus thesáurus absconditur, ut servétur: quia stúdiu[m] cœléstis desidérii a malignis spiritibus custodíre non súfficit, qui hoc ab humánis láudibus non abscondit. In præsentí etenim vita, quasi in via sumus, qua ad pátriam pérgimus. Maligni autem spiritus iter nostrum quasi quidam latrúnculi óbsident. Deprædári ergo desidérat, qui the-

sáurum públice portat in via. Hoc autem dico, non ut próximi ópera nostra bona non videant, cum scriptum sit: Videant ópera vestra bona, et gloríficent Patrem vestrum, qui in cœlis est: sed ut per hoc, quod ágimus, laudes extérius non quæramus. Sic autem sit opus in público, quátenus inténtio máneat in occulto: ut et de bono ópere próximis præbeamus exémpu[m], et tamen per intentiónem, qua Deo soli placére quærimus, semper optémus secrétum.

R. Regnum mundi, et omnem ornátum sæculi contémpsi propter amórem Dómini mei Jesu Christi: * Quem vidi, quem amávi, in quem crédidi, quem diléxi. **V.** Eructávit cor meum verbum bonum: dico ego ópera mea Regi. — Quem. Glória. Quem. **✠ Lectio ix.**

Thesáurus autem cœléste est desidérium: ager vero, in quo thesáurus absconditur, disciplina stúdií cœléstis. Quem profécto agrum vénditis ómnibus cómparat, qui voluptátibus carnis renúntians, cuncta sua terréna desidéria per disciplinæ cœléstis custódiám calcat: ut nihil jam, quod caro blanditur, libeat; nihil quod carnálem

vitam trucidat, spiritus per-
horrescat. Te Deum. 19.

Ad laudes,

et per Horas, Añæ.

1. Dum esset Rex* in accu-
bitu suo, nardus mea dedit
odorem suavitatis. **Ps.** Dñs
regnávit. **cum reliquis. 20.**

2. In odorem* unguen-
torum tuorum cūrimus,
adolescēntulæ dilexerunt te
nimis.

3. Jam hiems tránsiit,*
imber abiit, et recéssit : sur-
ge amica mea, et veni.

4. Veni elécta mea,* et
ponam in te thronum meum,
allelúia.

5. Ista est speciósa* in-
ter filias Jerúsalem.

Pro Martyre tantum,

Capit. Ecclí. lj. ~~~~~

Confitebor tibi Dómi-
ne Rex, et collaudábo
te Deum Salvatórem meum.
Confitebor nómini tuo :
quóniã adjútor et protéctor
factus es mihi, et liberásti
corpus meum a perditíone.

Pro nec Virgine nec Mart.

Capit. Prov. xxxj. b ~~~~~

Mulierem fortē quis in-
veniet? procul, et de
últimis finibus pretium ejus.
Confidit in ea cor viri sui, et
spóliis non indigébit. **Hymn.**

Fortem virili pectore
Laudémus omnes fé-
minam,

Quæ sanctitatis glória

Ubique fulget inclyta.

Hæc sancto amore saucia,

Dum mundi amorem noxiū

Horréscit, ad cœlestia

Iter perégit arduum.

Carnem domans jejúniis,

Dulcique mentem pábulo

Oratiónis nútriens,

Cœli potitur gáudiis.

Rex Christe virtus fórtium,

Qui magna solus éfficis,

Hujus precátu, quæsumus,

Audi benignus súpplices.

Deo Patri sit glória,

Ejúsque soli Filio,

Cum Spíritu Paráclito, [Am.

Nunc, et per omne sæculū.

V. Diffúsa est grátia in lá-

bis tuis. **R.** Proptérea bene-

dixit te Deus in ætérnum.

Ad Bened. Añæ. Date ei *

de fructu mánuum suárum,

et laudent eam in portis

ópera ejus.

Pro una Mart. tantū, Oratio.

Deus, qui inter cétera

poténtiæ tuæ mirá-

cula étiam in sexu frágili

viçtóriam martyrii contuli-

sti : concéde propitiis, ut

qui beatæ **N.** Márytis tuæ

natalítia cólimus, per ejus

ad te exémpla gradiámur.

Per Dóminum nostrum.

Pro plur. Mart. tantū, Oratio.

DA nobis, quæsumus

Dómine Deus no-

ster, sanctárum Máryrum

tuárum **N.** et **N.** palmas in-

cessabili devotiōne venerari: ut quas digna mente non pōssumus celebrāre, humilibus saltem frequentemus obsēquiis. Per Dōminum.

Pro nec Virgine nec Martyre, ~~~~~ Oratio.

EXaudi nos Deus salutaris noster: ut sicut de beatæ *N.* festivitāte gaudemus, ita piæ devotiōnis erudiāmur affēctu. Per Dōminum nostrum.

Ad tertiam,

Añā. In odorem.

Pro Martyre tantum, Capit. Confitēbor. ut supra.

Pro nec Virgine nec Mart. Capit. Mulierem. ut supra.

R. br. Spēcie tua, * Et pulchritūdine tua. Spēcie. *V.* Intēnde, prōspere procēde, et regna. Et pulchritūdine. Glōria. Spēcie tua.

V. Adjuvābit eam Deus vultu suo. *R.* Deus in médio ejus, non commovēbitur.

Ad sextam,

Añā. Jam hiems trānsiit.

Pro una Martyre tantum, Capit. Eccli. lj. ~~~~~

Liberasti me secundum multitudinem misericordiæ nōminis tui a rugiētibz, pręparatis ad escam, de mánibus quærēntium animam meam, et de multis tribulatiōnibus quę circumdederunt me.

Pro nec Virgine nec Mart.

Capit. Prov. xxxj. c ~~~~~

MAnum suam aperuit inopi, et palmas suas extendit ad pauperem. Non timēbit dōmū suæ a frigōribz nivis.

R. br. Adjuvābit eam, * Deus vultu suo. Adjuvābit.

V. Deus in médio ejus, non commovēbitur. Deus vultu.

Glōria. Adjuvābit eam.

V. Elégit eam Deus, et praelégit eam. *R.* In tabernáculo suo habitāre facit eam.

Ad nonam,

Añā. Ista est speciōsa.

Pro Martyre tantum, Capit. Eccli. lj. ~~~~~

Laudābit usque ad mortem ánima mea Dōminum, quóniam éruis sustinēntes te, et liberas eos de manu angústia, Dómine Deus noster.

Pro nec Virgine nec Mart.

Capit. Prov. xxxj. d ~~~~~

MUltæ filiæ congregaverunt divitias: tu supergrēssa es univērsas. Fallax grátia, et vana est pulchritūdo: mulier timens Dōminum, ipsa laudābitur.

R. br. Elégit eam Deus, * Et praelégit eam. Elégit.

V. In tabernáculo suo habitāre facit eam. Et praelégit.

Glōria Patri. Elégit.

V. Diffusa est gratia in labiis tuis. **R.** Propterea benedixit te Deus in ætérnum.

Ad vesperas.

Omnia ut in primis [119]
præter V. Diffusa est gratia in labiis tuis. **R.** Propterea benedixit te Deus in ætérnum.

Ad Magnif. Aña. Manum suam * aperuit inopi, et palmas suas extendit ad pauperem, et panem otiosa non comedit.

Si fuerint plures non Virg. idem fit Officium ut supra.

II. LECTIONES

PRO MARTYRE TANTUM.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Joannis Chrysostomi. **Serm. lxxvij. de diversis novi Testamenti locis. Lectio iv.**

Go máxime commemoratiónes diligo Mártýrum, diligo, et ampléctor; atque omnes quidem, sed tum præcipue, cum mulierum certamina proponúntur. Quanto enim infirmus est vas, tanto major est gratia, tanto illústrius est trophæum, tanto insignior est victória, non ob imbecillitatem sexus athletarum, sed quod per ea, quibus vicerat inimicus, nunc étiam vincátur.

R. Propter veritatem. [121]

Lectio v.

Per mulierem vicit, per mulierem superatus est. Hoc illius antea telum erat; hoc illius nunc cædis factum est instrumentum, hoc vas apparuit insuperabile. Peccavit illa prior, et mortua est: ista mortua est, ne peccaret. Illa tum fútilis promissi spe inflata, Dei leges violavit; hæc vitam præsentem contempsit, ne fidem in suum benefactorem ejuraret. Quam igitur deinceps sperare poterunt excusationem viri, si molles sint, et ignavi; quam vero veniam, cum fortiter, ac viriliter se gerant mulieres, cum adeo se generose ad certamina pietatis accingant?

R. Dilixisti. [122] **Lectio vj.**

Fuit illi corpus imbecillum, et obnoxius sexus injuriæ; verumtamen omnium horum imbecillitatem adveniens gratia occultavit. Nihil enim est, nihil plane potentius est eo, qui magno cum studio Dei timorem habeat in mente defixum, sed quamvis ignes, quamvis ferrum, quamvis bestias, quamvis aliud quidvis minentur hostes, omnia nullo negotio contemnit; quod utique Beata ista etiam fecit.

R. Fallax gratia. [122]

Commune Dedicationis Ecclesiae.

Ad vesperas,

Añæ de Laudibus. [128]
Psalmi ut in primis Vespers
de Communi Apostolorum [2]
et loco ultimi, Psalmus.
Lauda Jerúsalem [154]

Capit. Apoc. xxj.

Idi civitatem sanctam
Jerúsalem novam descendentem
de celo a Deo, paratam sicut
sponsam ornatum viro suo.

Hymn.

Cœlestis urbs Jerúsalem,

Beata pacis visio,
Quæ celsa de viventibus
Saxis ad astra tolleris,
Sponsæque ritu cingitur
Mille Angelorum millibus.
O sorte nupta prospera,
Dotata Patris gloria,
Respersa sponsi gratia,
Regina formosissima,
Christo jugata Principi,
Cœli corusca civitas.
Hic margaritis emicant,
Patentque cunctis ostia :
Virtute namque prævia
Mortalis illuc ducitur,
Amore Christi percitus
Tormenta quisquis sustinet.
Scalpri salubris ictibus,
Et tonsione plurima,
Fabri polita malleo
Hanc saxa molem construunt,
Aptisque juncta nexibus
Locantur in fastigio.

Decus Parenti debitum
Sit usquequaque altissimo,
Natoque Patris unico,
Et inclyto Paraclyto,
Cui laus, potestas, gloria
Æterna sit per sæcula. Am.
V. Hæc est domus Domini
firmiter ædificata. **R.** Bene
fundata est supra firmam
petram.

Ad Magnif. Añæ. Sanctificavit
Dñs * tabernaculum suum :
quia hæc est domus Dei,
in qua invocabitur nomen
ejus, de quo scriptum est :
Et erit nomen meum ibi,
dicit Dominus.

**In ipso die Dedicationis Ecclesiae,
et per Octavam, et quando
varianda est Oratio ob
concursum Dedicationis
alterius Ecclesiae, Oratio.**
Deus, qui invisibiliter omnia.
ut infra. [129]

**In Anniversario Dedicationis
Ecclesiae et per Octavam,
 Oratio.**

Deus, qui nobis per
singulos annos hujus
sancti templi tui consecra-
tionis reparas diem, et sacris
semper mysteriis repræsen-
tas incolumes : exaudi pre-
ces populi tui, et præsta; ut
quisquis hoc templum benefi-
cia petiturus ingreditur,
cuncta se impetrasse lætetur.
Per Dominum nostrum.

Ad laudes,

et per Horas, Añæ.

1. Domum tuam Dñe *
deceat sanctitúdo, in longi-
túdinem diérum.

Ps. Dóminus regnávít.
cum reliquis de Dominica.

2. Domus mea, * domus
oratiónis vocábitur.

3. Hæc est domus Dó-
mini * firmiter ædificáta,
bene fundáta est supra fir-
mam petram.

4. Bene fundáta est * do-
mus Dómini supra firmam
petram.

5. Lápides pretiósí *
omnes muri tui, et turres
Jerúsalem gemmis ædifica-
búntur.

Capit. Apoc. xxj. ~~~~~

U Idi civitatém sanctam
Jerúsalem novam descen-
déntem de cœlo a Deo,
parátam sicut sponsam or-
nátam viro suo.

Hymn. ~~~~~

Alto ex Olympi vér-
tice
Summi Paréntis Filius,
Ceu monte deséctus lapis
Terras in imas décidens,
Domus supérnæ, et ínfi-
mæ,

Utrúmque junxit ángulum.
Sed illa sedes Coelitem
Semper resúltat láudibus,
Deúmque Trinum et Uni-
cum

Jugi canóre prædicat :

Illi canétes júngimur
Almæ Siónis æmuli.

Hæc templa, Rex Cœlé-
stium,

Imple bénigno lúmine :

Huc o rogátus ádveni,

Plebisque vota súscipe,

Et nostra corda júgiter

Perfúnde cœli grátia.

Hic ímpetrent fidélium

Voces precésque súpplicum

Domus beátæ múnera,

Partisque donis gáudeant :

Donec solúti córpore

Sedes beátas ímpleant.

Decus Parénti débitum

Sit usquequáque altíssimo,

Natóque Patris único,

Et ínclyto Paráclito,

Cui laus, potéstas, glória

Æténa sit per sæcula.

Amen.

V. Hæc est domus Dómini
firmiter ædificáta.

R. Bene fundáta est supra
firmam petram.

Ad Bened. Añæ. Zachæe *
festinans descénde, quia hó-
die in domo tua opórtet me
manére : at ille festinans
descéndit, et suscepit il-
lum gaudens in domum
suam. Hódie huic dómui
salus a Deo facta est, alle-
lúia.

**In ipso die Dedicationis
Ecclesiae, et per Octavam,
et quando varianda est
Oratio ob concursum Dedi-
cationis alterius Ecclesiae,**

Oratio.

DEus, qui invisibiliter omnia cōtines, et tamen pro salute gēneris humani signa tuæ potētiæ visibiliter ostēdis : templum hoc potētia tuæ inhabitatiōnis illūstra, et concēde; ut omnes, qui huc deprecaturī convēniunt, ex quacūmq; tribulatiōne ad te clamaverint, consolatiōnis tuæ beneficia consequantur. Per Dōminum nostrum Jesum Christum.

In Anniversario Dedicatiōnis Ecclesiæ et per Octavam, Oratio.

DEus, qui nobis per singulos annos hujus sancti templi tui consecratiōnis réparas diem, et sacris semper mystériis repræsentas incólumes : exaudi preces pópuli tui, et præsta; ut quisquis hoc templum beneficia petiturus ingréditur, cuncta se impetrasse lætetur. Per Dōminum.

Ad tertiam,

Aña. Domus mea.

Capit. Vidi civitatem. *sup.*

℟. br. Domum tuam Dōmine, * Decet sanctitúdo. Domum. **℣.** In longitúdinem diérum. Decet. **Glória Patri.** Domum.

℣. Locus iste sanctus est, in quo orat sacerdos. **℟.** Pro delictis et peccatis pópuli.

Ad sextam,

Aña. Hæc est domus Dñi.

Capit. Apoc. xxj.

ET audivi vocem magnam de throno dicentem : Ecce tabernaculum Dei cum hominibus, et habitabit cum eis. Et ipsi pópulus ejus erunt, et ipse Deus cum eis erit eorum Deus.

℟. br. Locus iste sanctus est, * In quo orat sacerdos. Locus. **℣.** Pro delictis et peccatis pópuli. In quo. **Glória Patri.** Locus.

℣. Hæc est domus Dōmini firmiter ædificata. **℟.** Bene fundata est supra firmam petram.

Ad nonam,

Aña. Lápides pretiōsi.

Capit. Apoc. xxj. b

ET abstergēt Deus omnem lacrymam ab oculis eorum : et mors ultra non erit, neque luctus, neque clamor, neque dolor erit ultra, quia prima abiērunt. Et dixit qui sedebat in throno : Ecce nova facio omnia.

℟. br. Hæc est domus Dōmini, * Firmiter ædificata. Hæc est. **℣.** Bene fundata est supra firmam petram. Firmiter. **Glória.** Hæc.

℣. Bene fundata est domus Dōmini. **℟.** Supra firmam petram.

In ij. vesperis.

Omnia ut in primis [127] præter sequentia.

V. Domum tuam Domine decet sanctitudo. **R.** In longitúdinem díerum.

Ad Magnif. Aña. O quam metuendus est * locus iste : vere non est hic aliud, nisi domus Dei, et porta cœli.

Canticum B. Mariæ Uirg.

Lucæ j. e

Magnificat * ánima mea Dóminum :

Et exsultávit spíritus meus * in Deo salutári meo.

Quia respéxit humilitátem ancillæ suæ : * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

Quia fecit mihi magna qui potens est : * et sanctum nomen ejus.

Et misericórdia ejus a progénie in progénies * tímētibz eum.

Fecit poténtiam in bráchio suo : * dispérsit superbos mente cordis sui.

Depósuit poténtes de sede, * et exaltávit húmiles.

Esuriéntes implévit bonis : * et dívites dimísit inánes.

Suscépit Israel púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ.

Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham, et sémini ejus in sæcula.

Glória Patri, et Filio, * et Spíritui sancto.

Sicut erat in principio, et nunc, et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

In Festis B. Mariæ Uirg. per Annum.

Ad vesperas,

Aña. Dum esset Rex * in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suavitátis.

Ps. cix.

Ixit Dóminus Dómino mea : * Sede a dextris meis :

Donec ponam inimicos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion : * domi-

nare in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribz sanctórum : * ex útero ante lucíferum génuí te.

Jurávit Dóminus, et non poenitébit eum : * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órđinem Melchisedech.

Dñs a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicabit in nationibus, implebit ruinas : * conquassabit capita in terra multorum. De torrente in via bibet : * propterea exaltabit caput.

Aña. Dum esset Rex in accubitu suo, nardus mea dedit odorem suavitatis.

Aña. Læva ejus * sub capite meo, et dextera illius amplexabitur me. **Ps. cxij.**

Laudate pueri Dñum : * laudate nomen Dñi. Sit nomen Domini benedictum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occasum, * laudabile nomen Dñi. Excelsus super omnes Gentes Dominus, * et super coelos gloria ejus.

Quis sicut Dominus Deus noster, qui in altis habitat, * et humilia respicit in caelo et in terra?

Suscitans a terra inopem, * et de stercore erigens pauperem : Ut collocet eum cum principibus, * cum principibus populi sui.

Qui habitare facit sterilem in domo, * matrem filiorum lætantem.

Aña. Læva ejus sub capite meo, et dextera illius amplexabitur me.

Aña. Nigra sum, * sed formosa, filia Jerusalem : ideo dilexit me Rex, et introduxit me in cubiculum suum.

Ps. cxij.

Lætatus sum in his, quæ dicta sunt mihi : * In domum Domini ibimus. Stantes erant pedes nostri, * in atriis tuis Jerusalem.

Jerusalem, quæ edificatur ut civitas : * cujus participatio ejus in idipsum.

Illuc enim ascenderunt tribus, tribus Domini : * testimonium Israel ad confitendum nomini Domini.

Quia illic sederunt sedes in judicio, * sedes super domum David.

Rogate quæ ad pacem sunt Jerusalem : * et abundantia diligentibus te :

Fiat pax in virtute tua : * et abundantia in turribus tuis. Propter fratres meos, et proximos meos, * loquebar pacem de te :

Propter domum Dñi Dei nostri, * quæsiui bona tibi.

Aña. Nigra sum, sed formosa, filia Jerusalem : ideo dilexit me Rex, et introduxit me in cubiculum suum.

Aña. Jam hiems transiit, * imber abiit, et recessit : surge amica mea, et veni. **Ps. cxvij.**

Nisi Dominus edificaverit domum, * in vanum laboraverunt qui edificant eam.

Nisi Dñus custodierit civitatem, * frustra vigilat qui custodit eam.

[154] In festis B. Mariæ virg. per annum.

Vanum est vobis ante lucem surgere : * surgite postquam sederitis, qui manducatis panem doloris. Cum dederit dilectis suis somnum : * ecce hereditas Domini filii : merces, fructus ventris.

Sicut sagittæ in manu potentis : * ita filii excussorum. Beatus vir qui implevit desiderium suum ex ipsis : * non confundetur cum loquitur inimicis suis in porta.

Añã. Jam hiems transiit, imber abiit, et recessit : surge amica mea, et veni.

Añã. Speciosa facta es * et suavís in deliciis tuis, sancta Dei Genitrix. *Ps. cxlvij.*

Lauda Jerúsalem Dominum : * lauda Deum tuum Sion.

Quoniam confortavit seras portarum tuarum : * benedixit filiis tuis in te.

Qui posuit fines tuos pacem : * et adipe frumenti satiavit te.

Qui emittit eloquium suum terræ : * velociter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam : * nebulam sicut cinerem spargit,

Mittit crystallum suam sicut buccellas : * ante faciem frigoris ejus quis sustinebit?

Emittit verbum suum, et liquefaciet ea : * flabit spiritus ejus, et fluent aquæ.

Qui annuntiat verbum suum Jacob : * justitias, et judicia sua Israel.

Non fecit taliter nationi : * et judicia sua non manifestavit eis.

Añã. Speciosa facta es et suavís in deliciis tuis, sancta Dei Genitrix.

Capit. Eccli. xxiv. b.

AB initio, et ante sæcula creata sum, et usque ad futurum sæculum non desinam, et in habitatione sancta coram ipso ministravi. *Hymn.*

Ave maris stella, Dei Mater alma, Atque semper Virgo, Felix cœli porta.

Sumens illud Ave Gabriëlis ore, Funda nos in pace, Mutans Hevæ nomen.

Solve vincla reis, Profer lumen cæcis, Mala nostra pelle, Bona cuncta posce.

Monstra te esse matrem, Sumat per te preces, Qui pro nobis natus, Tulit esse tuus.

Virgo singularis, Inter omnes mitis, Nos culpis solutos, Mites fac et castos.

Vitam præsta puram, Iter para tutum, Ut videntes Jesum, Semper collætémur.

Sit laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spiritu sancto,
Tribus honor unus. Amen.

V. Dignare me laudare te,
Virgo sacrata. **R.** Da mihi
virtutem contra hostes tuos.

Ad Magnificat, Añã. Sancta Maria succurre miseris,
juva pusillanimes, réfove
flébiles, ora pro pópulo, in-
térveni pro clero, intercède
pro devóto femíneo sexu :
séntiant omnes tuum juvámen,
quicúmque célebrant tuam
sanctam festivitatem.

Oratio.

Oncède nos famulos
tuos, quæsumus Dómine
Deus, perpétua mentis
et corporis sanitate gaudere :
et gloriósa beatæ Mariæ
semper Virginitatis intercessióne,
a præsentí liberári
tristitia, et ætérna pèrfrui
lætítia. Per Dñum.

Ad Completorium et Horas in fine Hymnor. dicitur.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre, et almo Spirítu,
In sempitérna sæcula. Am.

Ad matutinum,

Invit. Sancta Maria Dei Génitrix Virgo,* Intercède pro nobis. **Ps.** Veníte. 2. **Hymn.**

Ouem terra, pontus,
sídèra
Colunt, adorant, prædicant

Trinam regéntem máchinã,
Clastrum Mariæ bájulát.
Cui luna, sol, et ómnia
Desérviunt per témpora,
Perfúsa cœli grátia,
Gestant puellæ viscera.
Beáta Mater múnere,
Cujus supérnus Artifex,
Mundum pugillo cóntinens,
Ventris subarca clausus est.
Beáta cœli núnctio,
Fecúnda sancto Spirítu,
Desiderátus géntibus
Cujus per alvum fusus est.
Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre, et almo Spirítu,
In sempitérna sæcula. Am.

In primo Nocturno,

Añã. Benedícta tu * in
mulieribus, et benedíctus
fructus ventris tui. **Ps. viij.**

Domine Dóminus
noster, * quam
mirábile est nomen
tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cœlos.
Ex ore infántium et lacténtium perfecisti laudem
propter inimicos tuos, * ut
détruas inimicū et ultórem.
Quóniam vidébo cœlos
tuos, ópera digitórum tuórum :
* lunam et stellas,
quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut filius hóminis,
quóniam vísitas eum?
Minuisti eum paulo minus

[156] In festis B. Mariæ virg. per annum.

ab Angelis, glória et honóre coronásti eum : * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédi-bus ejus, * oves et boves univérsas : insuper et pécora campi.

Vólucres cœli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Añã. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui.

Añã. Sicut myrrha * elécta odóre dedísti suavitátis sancta Dei Génitrix. **Ps. xviii.**

Cœli enarrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúnciat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum : * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum : * et ipse tamquam sponsus procedens de thálamò suo :

Exsultávit ut gigas ad curéndam viam, * a summo cœlo egréssio ejus :

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus : * nec est qui se abscondat a calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta convértens ánimas : * testimónium Dñi fidéle, sapiéntiam præstans párvulis. Justítia Dómini rectæ, lætificántes corda : * præceptum Dómini lícidum, il-lúminans óculos.

Timor Dñi sanctus, pérmanens in sæculum sæculi : * júdicia Dómini vera, justíficáta in semetípsa.

Desiderabilia super aurum et lápidem pretiósum multum : * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit? ab occúltis meis munda me : * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domínati, tunc immaculátus ero : * et emundábor a delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei : * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine adjútor meus, * et redémptor meus.

Añã. Sicut myrrha elécta odórem dedísti suavitátis sancta Dei Génitrix.

Antiphona. Ante torum * hujus Vírginis frequentáte

nobis dulcía cántica drá-
matis. *Ps. xxij.*

Domini est terra, et
plenitúdo ejus : *
orbis terrárum, et univér-
si qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fun-
dávít eum : * et super
flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem
Dómini? * aut quis stabit
in loco sancto ejus?

Innocens máribus et mun-
do corde, * qui non accé-
pit in vano ánimam suam,
nec jurávit in dolo próxi-
mo suo.

Hic accípiet benedicti-
onem a Dño : * et misericór-
diam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæ-
réntium eum, * quærénti-
um fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas príncipes
vestras, et elevámini portæ
æternáles : * et introíbit
Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? *
Dóminus fortis et potens :
Dóminus potens in prælio.
Attóllite portas príncipes
vestras, et elevámini portæ
æternáles : * et introíbit
Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? *
Dóminus virtútum ipse est
Rex glóriæ.

Añã. Ante torum hujus
Virgínis frequentáte nobis
dulcía cántica drámatís.

V. Spécie tua et pulchritú-
dine tua. **R.** Inténde, pró-
spere procéde, et regna.

Pater noster. **Absol.** Exáu-
di. **V.** Jube domne. **Bened.**
Benedictiône perpétua.

De Parábolis Salomónis.
Lectio j. Cap. viij. b. et ix.

Go sapiéntia hábito
in consílio, et eru-
dítis intérsu cogi-
tatiónebus. Timor Dómi-
ni odit malum : arrogán-
tiam, et supérbiam, et viam
pravam, et os bilíngue deté-
stor. Meum est consílium,
et æquitas, mea est prudén-
tia, mea est fortitúdo. Per
me reges regnant, et legum
conditóres justa decérunt :
Per me príncipes ímperant,
et poténtes decérunt justi-
tiam. Ego diligéntes me dí-
ligo : et qui mane vígilant
ad me, invénient me.

R. Sancta et immaculata
virginitas, quibus te láudi-
bus éfferam néscio : * Quia
quem coeli cápere non póte-
rant, tuo grémio contulisti.
V. Benedícta tu in muliéri-
bus, et benedíctus fructus
ventris tui. — Quia. **Bened.**
Unigénitus Dei. **Lectio ij.**

Mecum sunt divitiæ, et
glória, opes supérbæ, et
justitia. Mélior est enim
fructus meus auro, et lápide
pretiósó, et genímína mea
argénto elécto. In viis justí-

[158] In festis B. Mariæ virg. per annum.

tix ambulo, in médio semitárum iudicij, ut ditem diligétes me, et thesauros eórum répleam. Dóminus posédit me in initio viárum suárum, ántequam quidquam fáceret a principio. Ab ætérno ordináta sum, et ex antiquis ántequam terra fieret. Nondum erant abyssi, et ego jam concépta eram : necdum fontes aquárum erúperant : necdum montes gravi mole constiterant : ante colles ego parturiébar.

R. Congratulámini mihi omnes, qui diligitis Dóminum, quia cum essem parvula, plácuí Altissimo : * Et de meis viscéribus genui Deum et hóminem. **V.** Beátam me dicent omnes generatiónes quia ancillam humilem respéxit Deus. — Et de meis. **Bened.** Spíritus sancti grácia. **~ Lectio iij.**

Beátus homo qui audit me, et qui vígilat ad fores meas quotidie, et obsérvat ad postes óstij mei. Qui me invénerit, invéniet vitam, et háuriet salútem a Dómino : qui autem in me peccáverit, lædet ánimam suam. Omnes, qui me odérunt, diligunt mortem. Sapientia edificávit sibi domum, excídit colúmnas septem. Immolávit vícti-

mas suas, miscuit vinum, et propósuit mensam suam. Misit ancillas suas ut vocarent ad arcem, et ad mœnia civitátis : Si quis est párvulus, véniat ad me. Et insipientibus locúta est : Veníte, comédite panem meum, et bibite vinum quod miscui vobis.

R. Beáta es Virgo María, quæ Dóminum portásti Creatórem mundi : * Genuísti qui te fecit, et in ætérnum pérmanes Virgo. **V.** Ave María, grátia plena, Dóminus tecum. — Genuísti. **Glória.** Genuísti.

In secundo Nocturno,

Añ. Spécie tua * et pulchritúdine tua, inténde, prospere procéde, et regna.

Ps. xlv. ~~~~~

R. Ructávit cor meum verbum bonum : * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea cálamus scribæ, * velóciter scribéntis. Speciósus forma præ filiis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis : * propterea benedíxit te Deus in ætérnū. Accingere gládio tuo super femur tuum, * potentissime, Spécie tua et pulchritúdine tua, * inténde, prospere procéde, et regna, Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justitiam : *

In festis B. Mariæ virg. per annum. [159]

et deducet te mirabiliter
dextera tua.

Sagittæ tuæ acutæ, pópuli
sub te cadent, * in corda
inimicórum Regis.

Sedes tua Deus in sæcu-
lum sæculi : * virga dire-
ctiónis virga regni tui.

Dilexisti justitiam, et odí-
sti iniquitatem : * proptér-
ea unxit te Deus Deus
tuus óleo lætitiæ præ con-
sörtibus tuis.

Myrrha, et gutta, et cásia
a vestiméntis tuis, a dómi-
bus ebúrneis : * ex quibus
delectáverunt te filiæ re-
gum in honóre tuo.

Adstitit regína a dextris
tuis in vestítu deauráto : *
circúmdata varietate.

Audi filia, et vide, et inclí-
na aurem tuam : * et obli-
viscere pópulum tuum, et
domum patris tui.

Et concupíscet Rex decó-
rem tuum : * quóniam ipse
est Dóminus Deus tuus, et
adorábunt eum.

Et filiæ Tyri in munéri-
bus * vultum tuum depre-
cabúntur : omnes dívites
plebis.

Omnis glória ejus filiæ Re-
gis ab intus, * in fimbriis
áureis circumamícta varie-
tátibus.

Adducéntur Regi vírgines
post eam : * próximæ ejus
afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia et
exsultatióne : * adducéntur
in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati sunt
tibi filii : * constitues eos
príncipes super omnem
terram.

Mémores erunt nóminis
tui * in omni generatióne
et generatióne.

Proptérea pópuli confite-
búntur tibi in ætérnum : *
et in sæculum sæculi.

Añã. Spécie tua et pulchri-
túdine tua, inténde, próspe-
re procéde, et regna.

Añã. Adjuvábít eam *
Deus vultu suo : Deus in
medio ejus, non commové-
bitur. *Ps. xlv.*

Deus noster refúgium,
et virtus : * adjútor
in tribulatióibus, quæ in-
venérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus
dum turbábitur terra : *
et transferéntur montes in
cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt
aquæ eórum : * conturbáti
sunt montes in fortitúdine
ejus.

Flúminis ímpetus lætificat
civitátem Dei : * sanctificá-
vit tabernáculum suum Al-
tíssimus.

Deus in medio ejus, non
commovébitur : * adjuvábít
eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt Gentes, et

inclinata sunt regna: * dedit
vocem suam, mota est terra.
Dóminus virtutum nobis-
cum: * susceptor noster
Deus Jacob.

Venite, et videte ópera Dñi,
quæ pósuit prodigia super
terram: * auferens bella
usque ad finem terræ.

Arcum cóteret, et confrin-
get arma: * et scuta combúret igni.

Vacate, et videte quóniam
ego sum Deus: * exaltabor
in Géntibus, et exaltabor in
terra.

Dóminus virtutum nobis-
cum: * susceptor noster
Deus Jacob.

Aña. Adjuvabit eam Deus
vultu suo: Deus in médio
ejus, non commovébitur.

Aña. Sicut lætantium *
ómnium nostrum habitatio
est in te, sancta Dei Génitrix.
Ps. lxxxvj.

Fundaménta ejus in
móntibus sanctis: *
diligít Dóminus portas Sion
super ómnia tabernácula
Jacob.

Gloriosa dicta sunt de te, *
civitas Dei.

Memor ero Rahab, et Ba-
ylónis * sciéntium me.

Ecce alienígenæ, et Tyrus,
et pópulus Æthiópum, *
hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet:
Homo, et homo natus est

in ea: * et ipse fundávit eam
Altíssimus?

Dóminus narrábit in scri-
ptúris populórum, et prin-
cipum: * horum, qui fué-
runt in ea.

Sicut lætantium ómnium *
habitatio est in te.

Aña. Sicut lætantium óm-
nium nostrum habitatio est
in te, sancta Dei Génitrix.

V. Adjuvabit eam Deus
vultu suo. **R.** Deus in médio
ejus, non commovébitur.

Pater noster. **Absolutio.**
Ipsius pietas. **V.** Jube dom-
ne. **Benedictio.** Deus Pater
omnípotens.

Sermo S. Joánnis Chrysóstomi.
Lect. iv. Apud Metaph.

Ei Filius non divi-
tem, aut locuplé-
tem aliquam fémi-
nam sibi matrem elégit,
sed beatam Virgínem illam,
cujus ánima virtútibus or-
nata erat. Cum enim beata
María supra omnem humá-
nam natúram castitatem
serváret, propterea Chri-
stum Dóminum in ventre
concépit. Ad hanc ígitur
sanctíssimam Virgínem et
Dei Matrem accurrétes,
ejus patrocíniis utilitatem
asequámur. Itaque quæ-
cúmque estis virgínes, ad
Matrem Dñi confúgite. Illa
enim pulcherrimam, pretio-
sissimam, et incorruptibi-

lem possessionem patrocínio suo vobis conservábit.

R. Sicut cedrus exaltáta sum in Líbano, et sicut cypréssus in monte Sion: quasi myrrha elécta, * Dedi suavitatem odóris. **V.** Et sicut cinnamómum et bálsamum aromatizans. — Dedi. **Bened.** Christus perpétuæ. **Lectio v.**

MAgnum revéra miráculum, fratres dilectíssimi, fuit beáta semper Virgo María. Quid namque illa majus aut illústrius ullo unquam témpore invéntum est, seu aliquándo inveníri póterit? Hæc sola cœlum ac terram amplitúdine superávit. Quidnam illa sánctius? Non Prophétæ, non Apóstoli, non Mártyres, non Patriárchæ, non Angeli, non Throni, non Dominationes, non Séraphim, non Chérubim, non déni- que áliud quídpian inter creatas res visibiles aut invisibiles, majus aut excelléntius inveníri potest. Eadem ancilla Dei est et mater : éadem virgo et génitrix.

R. Quæ est ista quæ procéssit sicut sol, et formósa tamquam Jerúsalem? * Vidérunt eam filiæ Sion, et beátam dixerunt, et reginæ laudavérunt eam. **V.** Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum,

et lília convállium. — Vidérunt. **Bened.** Ignem sui amoris. **Lectio vj.**

HÆc ejus mater est, qui a Patre ante omne principium génius fuit, quem Angeli et hómines agnóscunt Dóminum rerum ómnium. Visne cognóscere quanto Virgo hæc præstantior sit cœlestibus Poténtiis? Illæ cum timóre et tremóre assistunt, faciém velántes suam : hæc humánum genus illi offert, quem genuit. Per hanc et peccatórum véniam conséquimur. Ave igitur mater, cœlum, puélla, virgo, thronus, Ecclésiæ nostræ decus, glória et firmaméntum, assidue pro nobis precáre Jesum Filium tuum et Dóminum nostrum : ut per te misericórdiam inveníre in die judicii, et quæ repósita sunt iis qui diligunt Deum, bona conséqui possimus, grátia et benignitáte Dómini nostri Jesu Christi : cum quo Patri simul et sancto Spirítui glória, et honor, et impérium, nunc et semper in sæcula sæculórum. Amen.

R. Ornátam monílibus filiam Jerúsalem Dñs concupívit : * Et vidéntes eam filiæ Sion, beatíssimam prædicavérunt, dicéntes : * Unguémentum effúsum nomen

tuum. *V.* Adstitit regina a dextris tuis in vestitu deaurato, circumdata varietate. — Et. *Gloria.* Unguentū.

In tertio Nocturno,

Añā. Gaude María Virgo, * cunctas hæreses sola interemisti in univérso mundo.

Ps. xcj.

Antáte Dño cánticū novum : * cantáte Dño omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedicite nómini ejus : * annuntiáte de die in diem salutare ejus.

Annuntiáte inter Gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabilia ejus.

Quóniam magnus Dñus, et laudábilis nimis : * terribilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii Géntium dæmónia : * Dóminus autem celos fecit.

Conféssio, et pulchritúdo in conspéctu ejus : * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dño pátriæ Géntium, afférte Dño glóriam et honórem : * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus : * adoráte Dñum in átrio sancto ejus.

Commoveátur a fácie ejus univérso terra : * dícite in Géntibus quia Dóminus regnávít.

Etenim corréxit orbem terræ qui non commovébitur : * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cœli, et exsúltet terra, commoveátur mare, et plenitúdo ejus : * gaudébunt campi, et ómnia, quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Añā. Gaude María Virgo, cunctas hæreses sola interemisti in univérso mundo.

Añā. Dignáre me * laudáre te, Virgo sacráta : da mihi virtútem contra hostes tuos. *Ps. xcj.*

Dominus regnávít, exsúltet terra : * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes, et caligo in circúitu ejus : * justitia, et júdicium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimicos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ : * vidit, et commóta est terra.

Montes, sicut cera fluxérunt a fácie Dómini : * a fácie Dómini omnis terra. Annuntiavérunt cœli justítiam ejus : * et vidérunt

omnes pópuli glóriam ejus. Confundántur omnes, qui adoránt sculptília : * et qui gloriántur in simulácris suis. Adorate eum omnes Angeli ejus : * audívit, et lætáta est Sion.

Et exultavérunt filie Judæ, * propter judícia tua Dómine :

Quóniam tu Dóminus altíssimus super omnem terram : * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui diligitis Dóminum, odíte malum : * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et re-ctis corde lætítia.

Lætámini justí in Dómino : * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Aña. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta : da mihi virtútem contra hostes tuos.

Aña. Post partū * Virgo in-violáta permansisti, Dei Génitrix intercéde pro nobis.

¶ **In Adventu, et in Festo Annuntiationis, Aña.** Angelus Dómini * nuntiávit Mariæ, et concépit de Spíritu sancto. *Ps. xcviij.*

Antáte Dómino cánticum novum : * quia mirabilia fecit.

Salvávít sibi délixtera ejus : * et bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dñs salutáre suum : * in conspéctu Génitium revelávit justitiã suam. Recordátus est misericórdiæ suæ, * et veritátis suæ dómui Israel.

Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri. Jubilate Deo omnis terra : * cantáte, et exultáte, et psállite.

Psállite Dómino in cithara, in cithara et voce psalmi : * in tubis ductílibus, et voce tubæ córneæ.

Jubiláte in conspéctu Regis Dómini : * moveátur mare, et plenitúdo ejus : orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, simul montes exultábunt a conspéctu Dñi : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in justítia, * et pópulos in æquitáte.

Aña. Post partum Virgo in-violáta permansisti, Dei Génitrix intercéde pro nobis.

¶ **In Adventu, et in Festo Annuntiat. Aña.** Angelus Dómini nuntiávit Mariæ, et concépit de Spíritu sancto.

¶ **V.** Elégit eam Deus, et præ-elégit eam. **R.** In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Pater noster. **Absolutio.** A vñculis. **V.** Jube domne.

Bened. Evangélica léctio.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vij. Cap. xj. d.

IN illo tempore : Loquente Jesu ad turbas, extollens vocem quædam mulier de turba, dixit illi : Beatus venter, qui te portavit. Et reliqua.

Homilia venerabilis Bedæ Presbyteri. **Lib. 4. cap. xlij. in Luc. xj.**

Magnæ devotiõnis et fidei hæc mulier ostenditur, quæ Scribis et Pharisæis Dñum tentantibus, simul et blasphemantibus, tanta ejus incarnationem præ omnibus sinceritate cognoscit, tanta fiducia confitetur, ut et præsentium procerum calumniam, et futurorũ confundat hæreticorũ perfidiam. Nam sicut tunc Judæi, sancti Spiritus opera blasphemando, verum consubstantialẽque Patri Dei Filium negabant: sic hæretici postea negando, Mariam semper Virginem, sancti Spiritus operante virtute, nascituro cum humanis membris Unigenito Dei, carnis suæ materiam ministrasse, verum consubstantialẽque matri filium hominis fateri non debere dixerunt.

℟. Felix namque es sacra Virgo Maria, et omni laude dignissima : * Quia ex te

ortus est sol justitiæ, Christus Deus noster. **℞.** Ora pro populo, intercede pro devoto femineo sexu : sentiant omnes tuum juvenem, quicumque celebrant tuam sanctam festivitatem. — Quia. **Bened.** Cujus festum colimus, ipsa Virgo virginum. **Lectio viij.**

Sed si caro Verbi Dei secundum carnem nascentis a carne Virginis matris pronuntiatur extranea, sine causa venter qui eam portasset, ubera quæ lactassent, beatificantur. Dicit autem Apostolus : Quia misit Deus Filium suum factum ex muliere, factum sub lege. Neque audiendi sunt, qui legendum putant : Natum ex muliere, factum sub lege, sed, Factum ex muliere : quia conceptus ex utero virginali, carnem non de nihilo, non aliunde, sed materna traxit ex carne : alioquin nec vere filius hominis diceretur, qui originem non haberet ex homine. Et nos igitur his contra Eutychem dictis, extollamus vocem cum Ecclesia catholica, cujus hæc mulier typum gessit, extollamus et mentem de medio turbarũ, dicamusque Salvatori : Beatus venter qui te portavit, et ubera quæ suxisti. Vere

enim beata parens, quæ, sicut quidam ait, Enixa est puèrpera Regem, Qui cœlum terramque tenet per sæcula.

R. Beátam me dicent omnes generatiónes : * Quia fecit mihi Dóminus magna qui potens est, et sanctum nomen ejus. **R.** Et misericórdia ejus a progénie in progénies tíméntibus eum. — Quia. **Gloria.** Quia. **Bened.** Ad societátem. **Lectio ix.**

O Uinimo beáti qui audiunt verbum Dei, et custódiunt. Pulchre Salvátor attestatióni mulieris ánnuit, non eam tantúmmodo quæ Verbum Dei corporaliter generáre méruerat, sed et omnes qui idem Verbum spiritaliter auditu fidei concípere, et boni óperis custódia vel in suo, vel in proximórum corde párrere, et quasi álere studúerint, assevérans esse beátos : quia et éadem Dei Génitrix, et inde quidem beata, quia Verbi incarnándi ministra facta est temporális; sed inde multo beátior, quia ejúsdem semper amándi custos manébat æténa. Te Deum. 19.

Ad laudes,

et per Horas, Añæ.

1. Dum esset Rex* in acubitu suo, nardus mea dedit

odórem suavitátis. **Ps.** Dñs regnávít. **cum reliquis. 20.**

2. Læva ejus * sub cápite meo, et dextera illius amplexábitur me.

3. Nigra sum, * sed formósa, filiæ Jerúsalem : ideo diléxit me Rex, et introduxit me in cubiculum suum. *

4. Jam hiems tránsiit, imber ábiit, et recéssit : surge amica mea, et veni.

5. Speciósá * facta es et suávis in delíciis tuis, sancta Dei Génitrix.

Capit. Eccli. xxiv. b

AB initio, et ante sæcula creata sum, et usque ad futúrum sæculum non désinam, et in habitatióne sancta coram ipso ministrávi. **Hymn.**

O Gloriósá Virgínum, Sublimis inter sídera,

Qui te creávit, párvulum
Lacténte nutris úbere.
Quod Heva tristis ábstulit,
Tu reddis almo gérmine :
Intrent ut astra flébiles,
Cœli reclúdis cárdines.
Tu Regis alti jánuá,
Et aula lucis fúlgida :
Vitam datam per Virgínum
Gentes redéptæ pláudite.
Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempiténa sæcula. Am.
R. Diffúsa est grátia in lábiis

[166] In festis B. Mariæ b'rg. per annum.

tuis. **R.** Propterea benedixit te Deus in ætérnum.

Ad Bened. Aña. Beáta es María, * quæ credidisti : perficiéntur in te, quæ dicta sunt tibi a Dómino, alleluía. **~~~~~ Oratio.**

Oncéde nos fámulos tuos, quæsumus Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitate gaudere : et gloriósa beátæ Mariæ semper Virginitis intercessióne, a præsentí liberári tristitia, et ætérna perfrui lætítia. Per Dóminum.

Ad Primam in R. br. V. Qui natus es de María Virgine. **etiam in Festis infra Octavam B. Mariæ Virginis.**

Ad tertiam,

Aña. Læva ejus.

Capit. Ab initio. ut supra.

R. br. Spécie tua, * Et pulchritúdine tua. Spécie.

V. Inténde, prospere procéde, et regna. Et pulchritúdine. **Gloria Patri.** Spécie.

V. Adjuvabit eam Deus vultu suo. **R.** Deus in médio ejus, non commovébitur.

Ad sextam,

Aña. Nigra sum.

Capit. Eccli. xxiv. b ~~~~

ET sic in Sion firmáta sum, et in civitate sanctificáta similiter requiévi, et in Jerúsalem potéstas mea. Et radicávi in

pópulo honorificáto, et in parte Dei mei heréditas illius, et in plenitúdine sanctorum deténtio mea.

R. breve. Adjuvabit eam, * Deus vultu suo. Adjuvabit.

V. Deus in médio ejus, non commovébitur. Deus. **Gloria Patri.** Adjuvabit.

V. Elégit eam Deus, et præelégit eam. **R.** In tabernáculo suo habitare facit eam.

Ad nonam,

Aña. Speciósa.

Capit. Eccli. xxiv. b ~~~~

IN platéis sicut cinnamómum, et balsamum aromatizans odórem dedi : quasi myrrha elécta dedi suavitatem odóris.

R. br. Elégit eam Deus, * Et præelégit eam. Elégit.

V. In tabernáculo suo habitare facit eam. Et præelégit. **Gloria Patri.** Elégit.

V. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. **R.** Propterea benedixit te Deus in ætérnum.

In ii. vesperis.

Omnia dicuntur ut in primis [152] præter

V. Dignare me laudare te, Virgo sacrata. **R.** Da mihi virtútem contra hostes tuos.

Ad Magnif. Aña. Beátam me dicent * omnes generatiónes, quia ancillam húmílem respéxit Deus.

Officia votiva per Annum.

Officia hæc votiva per Annum ritu semiduplici pro singulis Hebdomadæ Feriis a summo Pontifice LEONE XIII per decretum URBIS ET ORBIS Sacrorum Rituum Congregationis die 5. Julii 1883. generali indulto concessa, persolvi possunt, juxta idem indultum, loco Officiorum ferialium occurrentium, quocumque Anni tempore, exceptis Feria IV. Cinerum, Feriis totius temporis Passionis, ac sacri Adventus a die 17. ad 24. Decembris inclusive. Habent juxta Rubricas prout alia Festa semiduplicia novem Lectio-num, tum Commemorationes Feriæ et Festi simplicis occurrentis, tum nonam Lectio-nem de Homilia super Evangelium ejusdem Feriæ, aut de Sancto. Adduntur Commemorationes communes, seu Suffragia Sancto-rum ut in Psalterio, si faciendæ sint, omissa Commemoratione ejus, de quo fit Officium votivum. Si die præcedenti aut sequenti occurrat Officium aliud quodcumque novem Lectio-num, Vesperæ Officii votivi curren-tis ordinandæ erunt juxta Rubricam de *Concurrentia Officii*.

PRO FERIA II.

De sanctis Angelis.

Semiduplex.

In j. vespersis,

Añæ de Laud. 10* Psalmi

ut in j. Vespers de Comm.

Apost. [2] Capit. Ex. xxiiij. d

Cce ego mittam An-gelum meum, qui præcedat te, et cus-todiât in via, et introducat in locum quem paravi. Obsérva eum, et audi vo-cem ejus. *Hymn.*

TE splendor, et virtus Patris,

Te vita, Jesu, córdium,
Ab ore qui pendent tuo,
Laudámus inter Angelos.
Tibi mille densa millium
Ducum coróna militat :
Sed éxplicat victor crucem
Míchael salutis signifer.

Dracónis hic dirum caput

In ima pellit tartara,

Ducémque cum rebéllibus

Coelésti ab arce fúlminat.

Contra ducem superbíæ

Sequámur hunc nos Prin-cipem,

Ut detur ex Agni throno

Nobis coróna glóriæ.

Patri, simulque Filio,

Tibique sancte Spiritus,

Sicut fuit, sit júgiter [Amen.

Sæclum per omne glória.

V. In conspéctu Angelórum

psallam tibi Deus meus.

R. Adorábo ad templum

sanctum tuum, et confité-bor nómini tuo.

Ad Magnif. Aña. Omnes sunt* administratórii spíri-tus in ministérium missi propter eos, qui hereditá-tem capiunt salutis.

Oratio. ~~~~~

DEus, qui miro ordine Angelorum ministeria, hominumque dispensas : concede propitius, ut a quibus tibi ministrantibus in caelo semper assistitur, ab his in terra vita nostra muniatur. Per Dominum.

Ad matutinum,

Invitat. Regem Angelorum Dominum, * Venite adoremus. *Ps.* Venite. 2.

Hymn. Te splendor. 1 *

In primo Nocturno,

Añ. Multa magnalia.

Ps. viij. ~~~~~

Omne Dominus noster, * quam admirabile est nomen tuum in universa terra!

Quoniam elevata est magnificentia tua, * super caelos.

Ex ore infantium et lactantium perfecisti laudem propter inimicos tuos, * ut destruas inimicum et ultorem.

Quoniam videbo caelos tuos, opera digitorum tuorum : * lunam et stellas, quae tu fundasti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut filius hominis, quoniam visitas eum?

Minuisti eum paulo minus ab Angelis, gloria et honore coronasti eum : * et constituisti eum super opera manuum tuarum.

Omnia subiecisti sub pedi-

bus ejus, * oves et boves universas : insuper et pecora campi.

Volucres caeli, et pisces maris, * qui perambulant semitas maris.

Domine Dominus noster, * quam admirabile est nomen tuum in universa terra!

Añ. Multa magnalia de Michael Archangelo, qui fortis in prelio fecit victoriam.

Añ. Gabriel Archangelus.

Ps. x. ~~~~~

IN Domino confido : quomodo dicitis anime meae : * Transmigra in montem sicut passer?

Quoniam ecce peccatores intenderunt arcum, paraverunt sagittas suas in pharetra, * ut sagittent in obscuro rectos corde.

Quoniam quae perfecisti, destruxerunt : * justus autem quid fecit?

Dominus in templo sancto suo, * Dominus in caelo sedes ejus :

Oculi ejus in pauperem respiciunt : * palpebrae ejus interrogant filios hominum.

Dominus interrogat justum et impium : * qui autem diligit iniquitatem, odit animam suam.

Pluet super peccatores laqueos : * ignis, et sulphur, et spiritus procellarum pars calicis eorum.

Quóniam justus Dóminus et justitias diléxit : * æquitatem vidit vultus ejus.

Aña. Gabríel Archángelus locútus est Mariæ dicens : Ecce concípies in útero et páries Filium et vocábis nomen ejus Jesum.

Aña. Benedícite Deum cœli.

Ps. xlv.

Domine quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiescet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam : Qui loqúitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua :

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad nihilum dedúctus est in conspéctu ejus malignus : * tíméntes autem Dóminum glorificat :

Qui jurat próximo suo, et non decipit, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocéntem non accépit :

Qui facit hæc, * non movébitur in aetérnum.

Aña. Benedícite Deum cœli, dixit Angelus Ráphael, et coram ómnibus vivéntibus confitémini ei, quia fecit vobiscum misericórdiam suam.

V. Stetit Angelus juxta aram templi. *R.* Habens thuribulum áureum in manu sua.

Leçt. j. Noct. de Script. occ.

R. j. Venit Michael Archángelus cum multitudíne Angelórum, cui trádidit Deus ánimas sanctórum,

* Ut perdúcat eas in paradisum exsultatiónis. *V.* Emitte Dómine Spiritum sanctum tuum de cœlis, spiritum sapiéntiæ et intelléctus. — Et perdúcat eas.

R. ij. Respóndit Angelus Dñi, et dixit : Dñe exercituum, * Usquequo tu non miseréberis Jerúsalem et úrbium Juda, quibus irátuses?

V. Iste enim septuagésimus annus est. — Usquequo.

R. iij. In conspéctu Génitium nolite tímere : vos enim in córdibus vestris adoráte et tíméte Dóminum : * Angelus enim ejus vobiscum est. *V.* Stetit Angelus juxta aram templi, habens thuribulum áureum in manu sua. — Angelus

Gloría Patri. Angelus.

In Quadrag. vero et Feria ij.

Rogant. dicuntur sequi. Leçt.

De libro Exodi.

Leçtio j. Cap. xxij. d.

Cce egomittam Angelum meum, qui præcedat te, et custódiat in via, et introdúcat

locum quem parávi. Obsér-
va eum, et audi vocem ejus,
nec contemnéndum putes :
quia non dimittet cum pec-
cáveris, et est nomen meum
in illo. Quod si audieris vo-
cem ejus, et féceris ómnia
quæ loquor, inimicus ero in-
imicis tuis, et affligā affligén-
tes te. Præcedétque te An-
gelus meus. *R.* Venit. *3**

Ex Zacharía Prophéta.

Lectio ij. Cap. j. b

FACTUM est verbū Dñi
ad Zachariam, filium
Barachíæ, filii Addo, Pro-
phétam, dicens: Vidi per no-
ctem, et ecce vir ascéndens
super equum rufum, et ipse
stabat inter myrtéta, quæ
erant in profúndo : et post
eum equi rufi, várii et albi.
Et dixi : Quid sunt isti, Dñe
mi? Et dixit ad-me Angelus,
qui loquebátur in me : Ego
ostendā tibi quid sint hæc.
Et respóndit vir, qui stabat
inter myrtéta, et dixit : Isti
sunt, quos misit Dóminus ut
perámbulent terram. Et re-
spóndérunt Angelo Dómi-
ni, qui stabat inter myrtéta,
et dixerunt : Perambulávi-
mus terram, et ecce omnis
terra habitátur, et quiéscit.

R. Respóndit. *3**

Lectio iij. Cap. ij.

ET levávi óculos meos,
et vidi : et ecce vir,
et in manu ejus funículus

mensórum. Et dixi : Quo tu
vadis? Et dixit ad me : Ut
métiar Jerúsalem, et videam
quanta sit latitúdo ejus, et
quanta longitúdo ejus. Et
ecce Angelus, qui loquebá-
tur in me, egrediebátur, et
Angelus álius egrediebátur
in occúrsum ejus. Et dixit
ad eum : Curre, loquere ad
púerum istum, dicens: Abs-
que muro habitátur Jerúsa-
lem præ multitudíne hómi-
num, et jumentórum in mé-
dio ejus. Et ego ero ei, ait
Dñus, murus ignis in circú-
tu, et in glória ero in médio
ejus. *R.* In conspéctu. *3**

In secundo Nocturno,

Añã. Ascéndit fumus.

Ps. xvij.

CELI enarrant gló-
riam Dei, * et ópe-
ra mánuum ejus
annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbū, * et
nox nocti indicat sciéntiam.
Non sunt loquelæ, neque
sermónes, * quorum non
audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit
sonus eórum : * et in fines
orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernácu-
lum suum : * et ipse tam-
quam sponsus procedens
de thálamo suo :

Exsultávit ut gigas ad cur-
réndam viam, * a summo
cœlo egréssio ejus :

Et occursus ejus usque ad summum ejus: * nec est qui se abscondat a calore ejus. Lex Dñi immaculata convertens animas: * testimonium Dñi fidele, sapiéntiam præstans párvulis.

Justitiæ Dómini rectæ, lætificantes corda: * præceptum Dómini lícidum, il-lúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi: * judícia Dómini vera, justificata in semetipsa.

Desiderabilia super aurum et lapidem pretiosum multum: * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custodit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delicta quis intélligit? ab occultis meis munda me: * et ab aliénis parce servo tuo. Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero: * et emundabor a delicto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei: * et meditatio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine adjútor meus, * et redemptor meus.

Añã. Ascéndit fumus aromatum in conspéctu Dómini de manu Angeli.

Añã. Immittet Angelus Dómini.

Ps. xliij.

Domini est terra, et plenitúdo ejus: * orbis terrarum, et univérsti qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum: * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accipiet benedictiónē a Dómino: * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generatio quærentium eum, * quærentium faciē Dei Jacob.

Attóllite portas príncipes vestras, et elevámini portæ æternáles: * et introibit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens: Dóminus potens in prælio. Attóllite portas príncipes vestras, et elevámini portæ æternáles: * et introibit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Añã. Immittet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum, et erípiet eos.

Añã. Laudémus Dóminū, * quem laudant Angeli, quem

Chérubim et Séraphim, sanctus, sanctus, sanctus proclamant. *Ps.* Benedicam. [6]

V. Ascéndit fumus aromatatum in conspéctu Dómini.

R. De manu Angeli.

De Sermóne S. Gregórii Papæ. *Ex Homil. xxiv. in Evang. Lectio iv.*

Uia Angelórum nómína interpretádo perstrinximus, súperest, ut ipsa officiórum vocabúla bréuiter exsequámur. Virtútes étenim vocántur illi nimirum spíritus, per quos signa et mirácula fréquentius fiunt. Potestátes étiam vocántur hi, qui hoc poténtius céteris in suo órdine percepérunt, ut eórum ditióni virtútes advérsæ subjéctæ sint, quorum potestáte refrenántur, nec corda hóminum tantum tentáre prævaleant, quantum volunt.

R. Omnes Angeli stabant in circúitu throni, et seniórum, et quátuor animálium : * Et cecidérunt in conspéctu throni in fácies suas, et adoravérunt Deum.

V. Adoráte Dóminum omnes Angeli ejus. — Et cecidérunt. *Lectio v.*

Pincipátus étiam vocántur, qui ipsis quoque bonis Angelórum spíritibus præsumt, qui subjé-

ctis aliis dum quæque sunt agénda dispónunt, eis ad explénda divína ministéria principántur. Dominatiónes autem vocántur, qui étiam potestátes principátuū dissimilitúdine alta transcéndunt. Nam principári est inter réliquos priórem exsistere : dominári vero est étiam subjéctos quosque possidére. Throni quoque illa ágmina sunt vocáta, quibus ad exercénda júdicia semper Deus omnipotens præsidet. Unde et per Psalmístam dicitur : Sedes super thronum, qui júdicas æquitátem.

R. Stetit Angelus juxta aram templi, habens thuribulum áureum in manu sua, et data sunt ei incénsa multa : * Et ascéndit fumus aromatatum de manu Angeli in conspéctu Dómini. *V.* In conspéctu Angelórum psallam tibi : adorábo ad templum sanctum tuum, et confitebor nómini tuo Dómine. — Et ascéndit. *Lectio vj.*

CHérubim quoque plenitúdo sciéntiæ dicitur; et sublimióra illa ágmina idcirco Chérubim vocáta sunt, quia tanto perfectióri sciéntia plena sunt, quanto claritátem Dei vicinius contemplantur. Séraphim étiam vocántur illa

spirituum sanctorum agmina, quæ ex singulari propinquitate Conditoris sui incomparabili ardent amore. Seraphim namque ardentes vel incendentes vocantur; quorum profecto flamma amor est: quia quo subtilius claritatem divinitatis ejus adspiciunt, eo validius in ejus amore flammescunt.

R. In conspectu Angelorum psallam tibi, et adorabo ad templum sanctum tuum: * Et confitebor nomini tuo Domine. **V.** Super misericordia tua et veritate tua: quoniam magnificasti super nos nomen sanctum tuum. — Et confitebor. Gloria Patri. Et.

In tertio Nocturno,

Añã. Misit Dominus * Angelum suum, qui percussit omnem virum robustum, et bellatorem, et principem exercitus regis Assyriorum.

Ps. Cantate Domino canticum novum. [162]

Añã. Adorate Dominum * omnes Angeli ejus: audivit, et lætata est Sion.

Ps. Dominus regnavit, exsultat terra. [162]

Añã. Benedicite Domino.

Ps. cij. ~~~~~

Benedic anima mea Domino: * et omnia, quæ intra me sunt, nomini sancto ejus:

Benedic anima mea Domino: * et noli oblivisci omnes retributiones ejus:

Qui propitiatur omnibus iniquitatibus tuis: * qui sanat omnes infirmitates tuas.

Qui redimit de interitu vitam tuam: * qui coronat te in misericordia et misericordionibus.

Qui replet in bonis desiderium tuum: * renovabitur ut aquilæ juvenus tua:

Faciens misericordias Dominus: * et judicium omnibus injuriarum patientibus. Notas fecit vias suas Moysi, * filii Israel voluntates suas.

Miserator, et misericors Dominus: * longanimis, et multum misericors.

Non in perpetuum irascetur: * neque in æternum comminabitur.

Nonsecundum peccata nostra fecit nobis: * neque secundum iniquitates nostras retribuit nobis.

Quoniam secundum altitudinem cœli a terra: * corroboravit misericordiam suam super timentes se.

Quantum distat Ortus ab Occidente: * longe fecit a nobis iniquitates nostras.

Quomodo miseretur pater filiorum, misertus est Dominus timentibus se: * quo-

niam ipse cognóvit figmentum nostrum.

Recordátus est quóniam pulvis sumus : * homo, sicut fœnum dies ejus, tamquam flos agri sic efflorébit. Quóniam spírítus pertransibit in illo, et non subsistet : * et non cognóscet amplius locum suum.

Misericórdia autem Dñi ab ætérno, * et usque in ætérnum super timéntes eum.

Et justítia illíus in filios filiórum, * his qui servant testaméntum ejus :

Et mémores sunt mandatórum ipsíus, * ad faciéndum ea.

Dñus in celo parávit sedem suam : * et regnum ipsíus ómnibus dominábitur.

Benedícite Dómino omnes Angeli ejus : * poténtes virtúte, faciéntes verbum illíus, ad audiéndam vocem sermónum ejus.

Benedícite Dómino omnes virtútes ejus : * ministri ejus, qui fáctis voluntátem ejus.

Benedícite Dómino ómnia ópera ejus : * in omni loco dominatiónis ejus, benedic ánima mea Dómino.

Añã. Benedícite Dómino omnes Angeli ejus, poténtes virtúte, faciéntes verbum illíus ad audiéndam vocem sermónum ejus.

V. In conspéctu Angelórum psallam tibi Deus meus.

R. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Leccio vij. Cap. j.

IN illo témpore : Vidit Jesus Nathánael veniéntem ad se, et dicit de eo : Ecce vere Israëlita, in quo dolus non est. Et réliqua.

Homília sancti Bernardi Abbátis. **In Psalm. Qui hábitat. Serm. xj.**

Uæ vero sunt sanctorum Angelórum viæ? Profécito illæ, quas Unigénitus enarrávit, dicens : Vidébitis Angelos ascendéntes et descendéntes super Filium hóminis. Ascénsio ígitur et descénsio viæ illórum; ascénsio propter se, descénsio, vel potíus condescénsio propter nos. Sic beáti illi spírítus ascéndunt per contemplatiónem Dei, descéndunt per compassiÓnem tui, ut custódiat te in ómnibus viis tuis. Ascéndunt ad vultum ejus, descéndunt ad nutum ejus : Quóniam Angelis suis mandávit de te. Nec tamen vel descendéndo visiÓne glóriæ fraudántur, quia semper vident fáciem Patris.

R. Angelus Dómini descendit cum Azaría et sóciis ejus in fornacem, et excússit flammam ignis de fornace: * Et non tétigit eos omnino ignis, neque contristávit. **V.** Benedíctus Deus eórum, qui misit Angelum suum, et éruit servos suos, qui crediderunt in eum. — Et.

LECTIO VIIJ.

Cum ascéndunt ad contemplationem, inquirunt veritatem, de qua et desiderando satiántur, et satiando desiderant. Cum vero descendunt, faciunt nobiscum misericórdiam, ut custódiant nos in ómnibus viis nostris. Administratórii enim spíritus sunt, missi in ministérium propter nos. Plane ministri nostri, non dómini nostri. Et in hoc Unigéniti formam imitántur, qui non venit ministrári, sed ministráre, qui stetit inter discipulos tamquam qui ministrat. Fructus angelicárum viárum, quod ad ipsos spectat, sua ipsórum beatitúdo, et obediéntia est caritátis: quod autem ad nos pértinet, inde quidem obténtus divínæ grátiae, hinc vero custódia viæ nostræ: siquidem Angelis suis mandávit de te, ut custódiant te in ómnibus indigéntiis tuis.

R. Tu Dómine, qui misisti Angelum tuum sub Ezechía rege Juda, et interfecisti de castris Sennácherib centum octoginta quinque millia:

* Et nunc Dominátor celórum mitte Angelum tuum bonum ante nos, in timóre et tremóre magnitúdinis bráchii tui. **V.** Ut métuant qui cum blasphemía veniunt advérsus sanctum pópulum tuum. — Et nunc. **GLÓRIA PATRI.** Et nunc.

LECTIO IX.

Interim ergo mandávit Angelis suis Deus, non quidem ut amóveant te a viis tuis, sed in eis ipsis te custódiant, et quasi per vias suas, vias tuas dirigant in vias ipsius. Quonam modo, inquis? Nempe ut quod Angelus ex sola caritate púrius agit, ut própria saltem necessitate compúlsus et admónitus, descendas, et condescendas; exhibére scilicet próximo misericórdiam: et rursus cum eódem Angelo levans desidería tua, tota ánimo cupiditate ascéndere stúdeas ad summam et perpétuam Veritatem. Hinc enim monémur levare corda nostra cum mánibus; hinc audimus quotidie: Sursus corda. Hinc quoque negligentes argúimur, et dicitur nobis: Filii hóminum, úsque-

10* **Officium horarum de SS. Angelis.**

quo gravi corde? ut quid diligitis vanitatem et quaeritis mendacium? Exoneratum enim cor et leve levatur magis, ut quaerat et diligit veritatem. Te Deum. 5.

Ad laudes,

et per Horas, Añae.

1. Angeli Domini * Dominum benedicite in aeternum. **Psalmi de Dominica.**

2. Angelis suis * Deus mandavit de te, ut custodiant te in omnibus viis tuis.

3. Angeli eorum * semper vident faciem Patris mei, qui est in caelis.

4. Laudate Deum, * omnes Angeli ejus, laudate eum omnes virtutes ejus.

5. Angeli, Archangeli, * Throni et Dominationes, Principatus et Potestates, Virtutes caelorum, laudate Dñum de caelis, alleluia.

Capit. Exod. xxiiij. d.

Ecce ego mittam Angelum meum, qui praecedat te, et custodiat in via, et introducat in locum quem paravi. Observa eum, et audi vocem ejus.

Hymn.

Christe, sanctorum deus Angelorum, Gentis humanae Sator, et Redemptor, [tas
Caelum nobis tribuas beascandere sedes.

Angelus pacis Michael in aedes [renae
Caelus nostras veniat, se-
Auctor ut pacis lacrymosa
in orcum

Bella releget.

Angelus fortis Gabriel, ut hostes [celo,
Pellat antiquos, et amica
Quae triumphator statuit
per orbem,

Templa revisat.

Angelus nostrae medicus salutis

Adsit e caelo Raphael, ut omnes [vita
Sanet aegrotos, dubiosque
Dirigat actus.

Virgo dux pacis, Genitrix-
que lucis,

Et sacer nobis chorus Angelorum

Semper assistat, simul et micantis

Regia caeli.

Praestet hoc nobis Deitas beata [sancti

Patris, ac Nati, pariterque Spiritus, cujus resonat per omnem [Amen.

Gloria mundum.

V. In conspectu Angelorum psallam tibi Deus meus.

R. Adorabo ad templum sanctum tuum, et confitebor nomini tuo.

Ad Bened. Añae. Angelus, qui loquebatur * in me, et suscitavit me, quasi virum qui suscitatur a somno suo.

Oratio.

Deus, qui miro ordine Angelorum ministeria, hominumque dispensas : concede propitius, ut a quibus tibi ministrantibus in cœlo semper assistitur, ab his in terra vita nostra muniatur. Per Dóminum.

Ad tertiam,

Añã. Angelis suis.

Capit. Ecce ego. *ut supra.*

R. breve. Stetit Angelus, * Juxta aram templi. Stetit.

V. Habens thuribulum aureum in manu sua. Juxta.

Glória Patri. Stetit.

V. Ascendit fumus aromaticum in conspectu Dómini.

R. De manu Angeli.

Ad sextam,

Añã. Angeli eorum.

Capit. Apoc. v. c

Audivi vocem Angelorum multorum in circuitu throni, et animalium, et seniorum : et erat numerus eorum millia millium, voce magna dicentium : Salus Deo nostro.

R. br. Ascendit fumus aromaticum, * In conspectu Dómini. Ascendit. *V.* De manu Angeli. In conspectu. *Glória Patri.* Ascendit.

V. In conspectu Angelorum psallam tibi Deus meus.

R. Adorabo ad templum sanctum tuum, et confitebor nómini tuo.

Ad nonam,

Añã. Angeli, Archàngeli.

Capit. Apoc. xij. b

Factum est proelium magnum in cœlo : Michael et Angeli ejus preliabantur cum dracône, et draco pugnabat, et Angeli ejus : et non prevaluérunt, neque locus inventus est eorum amplius in cœlo.

R. br. In conspectu Angelorum, * Psallam tibi Deus meus. In. *V.* Adorabo ad templum sanctum tuum, et confitebor nómini tuo. Psallam tibi. *Glória Patri.* In conspectu.

V. Adorate Deum. *R.* Omnes Angeli ejus.

In ij. vesperis,

Añã de Laud. 10* Psalmi ut in j. Vesperis de Comuni Apostolorum [2] et ultimo loco :

Ps. cxxvij.

Confitebor tibi Dómine in toto corde meo : * quóniam audisti verba oris mei.

In conspectu Angelorum psallam tibi : * adorabo ad templum sanctum tuum, et confitebor nómini tuo.

Super misericórdia tua, et veritate tua : * quóniam magnificásti super omne, nomen sanctum tuum.

In quacúmque die invocávero te, exáudi me : *

multiplicábis in ánima mea virtútem.

Confiteántur tibi Dómine omnes reges terræ : * quia audiérunt ómnia verba oris tui :

Et cantent in viis Dómini : * quóniam magna est glória Dómini.

Quóniam excélsus Dóminus, et humilia réspicit : * et alta a longe cognóscit.

Si ambulávero in médio tribulatiónis, vivificábis me : * et super iram inimicórum meórum extendísti manum tuam, et salvum me fecit dextera tua.

Dóminus retribuet pro me : * Dñe misericórdia tua in sæculum : ópera mánuum tuárum ne despicias.

Añã. Angeli, Archángeli, Throni et Dominatiónes, Principátus et Potestátes, Virtútes cœlórum, laudáte Dñum de cœlis, allelúia.

Capitulum et Hymnus ut supra in j. Vesperis. 1*

V. In conspéctu Angelórum psallam tibi Deus meus.

R. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitebor nómini tuo.

Ad Magnif. Añã. Sancti Angeli, * qui Deo in cœlis semper assistitis, deféndite nos in prelio, ut non peréamus in treméndo iudicio.

PRO FERIA III.

De sanctis Apostolis.

Semiduplex.

Omnia de Comm. Apostol. juxta diversitatem temporis, præter sequentia. Oratio.

DEus, qui nos per beátos Apóstolos tuos ad agnitióem tui nóminis venire tribuísti : da nobis eórum glóriam sempitérnam et proficiéndo celebráre, et celebrándo proficere. Per Dóminum.

Leçt. j. Noçt. de Script. occur. In Quadrag. vero. Sic nos existimet. de Comuni Apostolorum. [8]

In secundo Noçturno.

De Sermóne S. Augustini Epíscopi. *Sermone xliij. de Sanctis. ~ Teçtio iv.*

Isti sunt lux mundi : quia per ipsos lumen fidei, et veræ sciéntiæ primum Dóminus huic mundo trádidit et ab errórum ac peccatórum ténebris gentes et pópulos éruit. Isti sunt sal terræ : quia per eos terrigenæ condiméntum sapóris vitæ ætérnæ perceperunt, ut restringerent carnis lasciviam, et a putrédine peccatórum et vitiórum vérmibus servarentur illæsi. Isti sunt lápides pretiósí, quos in fundamento cœléstis ædificii pósitos Joánnes in Apocalypsi

sua describit : quia prædicatio eorum Ecclesiæ fundamenta locavit. Unde et Paulus ait : Vos estis cives Sanctorum et domestici Dei, superædificati super fundamentum Apostolorum et Prophetarum.

R. Vidi conjunctos viros habentes splendidas vestes, et Angelus Dñi locutus est ad me, dicens : * Isti sunt viri sancti facti amici Dei.

V. Vidi Angelum Dei fortem, volantem per medium cœlum, voce magna clamantem; et dicentem.—Isti.

Temp. Pasch. R. Lux perpetua lucēbit sanctis tuis Dñe, * Et æternitas tēporum, allelūia, allelūia. **V.** Lætitia sempiterna erit super capita eorum : gaudium et exultationem obtinēbunt.—Et.

Lectio v. ~~~~~

Hoc ergo considerantes, fratres carissimi, quæ tanti duces populi nos docuerunt, studeamus factis implere, quæ illi juserunt. Discamus eorum exemplo mundi divitias contemnere, præsentis sæculi voluptatem non amare, regnum cœlestē desiderare, Christo nihil præponere, sed ejus mandatis in omnibus obedire, paupertatem præsentium rerum diligere, virtutum divitias habere,

sapientiæ thesaurum appetere, spiritales delicias quærere, nulli invidere, sed omnes homines diligere, amicos in Deo et inimicos propter Deum; quia hæc est vera et sola dilectio.

R. Beati estis cum maledixerint vobis homines, et persecuti vos fuerint, et dixerint omne malum adversum vos, mentientes, propter me : * Gaudete et exultate, quoniam merces vestra copiosa est in cœlis.

V. Cum vos oderint homines, et cum separaverint vos, et exprobraverint, et ejecerint nomen vestrum tamquam malum propter Filium hominis.—Gaudete.

Temp. Pasch. R. Virtute magna reddēbant Apostoli, * Testimonium resurrectionis Jesu Christi Domini nostri, allelūia, allelūia. **V.** Repleti quidem Spiritu sancto loquebantur cum fiducia verbum Dei.—Testimonium. ~~~~~ **Lectio vj.**

Isti ergo Principes nostri, in amore Dei perfectissimi, et in proximorum dilectione implēti, hinc potuerunt mundi impetum vincere, et cruentum sæculum domare, quia nihil amaverunt in omni re, nisi Dei voluntatem. Ita et nos, fratres, diligamus in omni-

bus rebus Dei facere voluntatem, et Creatorem nostrum amemus in semetipso, creaturam vero in conditore suo, et sic habebimus ordinatissimam caritatem: quia Deus caritas est, et qui diligit hanc dilectionem, diligit Deum. Et si ita dilexerimus, diligit nos ipse Deus, diligunt nos et sancti Apostoli iudices nostri, et exorant pro nobis, ut in universali iudicio Christi cum ipsis in perpetuum coronemur. *R.* Isti sunt triumphatores. [12]

T. P. R. Isti sunt agni. [27]

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vij. Cap. xix.

IN illo tempore: Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos reliquimus omnia, et secuti sumus te: quid ergo erit nobis? Et reliqua.

Homilia S. Hilarii Episcopi.

Comm. in Matth. cap. xx.

Apostoli dictis Domini hæc reddunt, reliquisse se omnia, et cum ipso esse. Quibus Dominus, cum sederit in maiestatis suæ sede, sedurus super sedes duodecim, ac totidem tribus Israel iudicaturus spopondit; omnibusque qui universa reliquerint propter nomen

eius, fructum centupli præmii reservatum: multos autem ex novissimis primos, et ex primis futuros novissimos. Multa sunt quæ non sinunt nos simplici intellectu dicta Evangelica suscipere.

R. Isti sunt qui viventes in carne, plantaverunt Ecclesiam sanguine suo: * Calicem Domini biberunt, et amici Dei facti sunt. *R.* In omnem terram exivit sonus eorum, et in fines orbis terræ verba eorum. — Calicem.

Temp. Pasch. R. Ego sum vitis vera, et vos palmites:

* Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, alleluia, alleluia. *R.* Sicut dilexit me Pater et ego dilexi vos. — Qui manet.

Lectio viij.

Interpositis nonnullis rebus, quæ ex natura humani sensus sibi contrariæ sunt, rationem querere cœlestis intelligentiæ admonemur. Apostoli dicunt, et sequi se Christum, et se omnia reliquisse. Quomodo igitur fiunt tristes, et quomodo metuunt dicentes, salvum esse neminem posse? Namque et ab aliis fieri poterat, si quid fecissent ipsi. Deinde cum fecissent ipsi; quare metus, vel unde susceptus est? Additur etiam in responsione Dô-

mini, hæc apud homines impossibilia, possibilia apud Deum. Numquid apud hominem impossibilia erant, quæ et Apóstoli fecisse se gloriántur, et fecisse eos Dóminus agnóscit?

R. Isti sunt viri sancti, quos elégit Dóminus in caritate non ficta, et dedit illis glóriam sempitérnám : * Quorum doctrina fulget Ecclé- sia, ut sole luna. **V.** Sancti per fidem vicérunt regna, operáti sunt justitiam. — Quorum. Glória. Quorum.

Temp. Pasch. **R.** Cándidi facti sunt Nazaræi ejus, alleluía : splendórem Deo dedérunt, alleluía : * Et sicut lac coaguláti sunt, alleluía, alleluía. **V.** Cándidióres nive, nitidióres lacte, rubicundióres ébore antiquo, sapphiro pulchrióres. — Et sicut. Glória Patri. Et sicut.

Lectio ix.

OMnis itaque hic sermo est spiritalis. Quid autem Dei virtúti tam possibile est, quam ut per fidem salvet? ut per aquam regéneret? ut per crucem vincat? ut per Evangélia adóptet? ut per resurrectionem ex morte vivificet? Quibus auditis Apóstoli cito credunt, seséque ómnia reliquisse profiténtur. Sed hanceórum

obediéntiam cito Dóminus remunerátur, omnem difficultátem superióriis quæstiónis absolvens, cum dicit: Vos, qui secúti estis me, in regeneratióne, judicábitis duódecim tribus Israel. Hæc enim illa regeneratió est, quam Apóstoli sunt secúti, quam lex indulgére non pótuit, quæ eos super duódecim thronos in judicándis duódecim tribubus Israel, in duódecim Patriarchárum glória copulávit. Te Deum laudámus. 5.

PRO FERIA IV.

De S. Joseph Sponso

B. M. V. Confessore et
Catholicæ Ecclesiæ Pa-
trono. Semiduplex.

In j. vesperis,

Añæ de Laud. 21* Psalmi
de Communi Apost. [2]

Capit. Gen. xlix. d

Benedictiões pa-
tris tui confortáte
sunt benedictiõni-
bus patrum ejus: donec veni-
ret desidériũ collium æter-
nórum : fiant in cápíte Jo-
seph, et in vértice Nazaræi
inter fratres suos. **Hymn.**

TE, Joseph, célebrent
ágmina Cœlitum,
Te cuncti résonent Christia-
dum chori, [es inlytæ
Qui clarus méritis, junctus
Casto fœdere Virgini.

Almo cum tímídam gér-
mine cónjugem
Admirans, dúbio tángeris
ánxius, [gelus
Afflátu súperi Fláminis An-
Concéptum púerum docet.
Tu natum Dóminum string-
gis, ad éxteras
Ægypti prófugum tu séque-
ris plagas;
Amíssum Sólymis quæris,
et invenis,
Miscens gáudia flétibus.
Post mortem réliquos mors
pia cónsecrat,
Palmámque eméritos glória
súscipit :
Tu vivens, Súperis par,
frúeris Deo,
Mira sorte beátior.
Nobis, summa Trias, parce
precántibus,
Da Joseph méritis sídera
scándere : [pérpetim
Ut tandem liceat nos tibi
Gratum prómere cánticum.

Amen.

✠. Constituit eum dómi-
num domus suæ. ✠. Et
príncipem omnis possessió-
nis suæ.

Ad Magnificat, Añã. Cum
esset desponsáta * Mater
Jesu María Joseph, ánte-
quam convenirent, invénta
est in útero habens de Spí-
ritu sancto. ~~~~~ **Oratio.**

DEus, qui ineffábili pro-
vidéntia beátum Jo-
seph sanctíssimæ Genitricis

tue sponsum eligere digná-
tus es : præsta quæsumus,
ut quem protectórem vene-
rámur in terris, intercessó-
rem habére mereámur in
cœlis. Qui vivis et regnas.

Ad matutinum,

Invitat. Laudémus Deum
nostrum, * In veneratióne
beáti Joseph, protectóris
nostri. **Ps.** Venite. 5.

Hymn. Te, Joseph. 15*

In primo Nocturno,

Añã. Ascéndit Joseph * a
Galilæa de civitaté Náza-
reth in Judæam, in civitá-
tem David, quæ vocátur
Béthlehem, ut profiterétur
cum María.

**Psalmi cujuslibet Noct. de
Communi Conf. [85]**

Añã. Venérunt pastóres *
festinántes : et invenérunt
Mariam, et Joseph, et infán-
tem pósito in præsepío.

Añã. Ecce Angelus Dñi *
appáruit in somnis Joseph,
dicens : Surge, et accípe
púerum, et matrem ejus, et
fuge in Ægyptum.

✠. Confitébor nómini tuo.

✠. Quóniam adjútor et pro-
técctor factus es mihi.

**Lectiones de Scriptura oc-
currente.**

✠. j. Clamávit pópulus ad
regem, aliménta petens :

* Quibus ille respóndit : Ite
ad Joseph. ✠. Salus nostra
in manu tua est : respice

nos tantum, et læti serviemus regi.—Quibus.

R. ij. Fecit me Deus quasi patrem regis, et dñm univèrsæ domus ejus :

* Exaltávit me, ut salvos fáceret multos pópulos. **V.** Veníte ad me, et ego dabo vobis ómnia bona Ægypti, ut comedátis medúllam terræ.—Exaltávit.

R. iij. Jam lætus móriar quia vidí facièm tuam, et supèrstitem te relinquo. Non sum fraudátus adspéctu tuo : * Insuper osténdit mihi Dñs semen tuum.

V. Qui pascit me ab adolescèntia mea, benedicat púeris istis, et invocétur super eos nomen meum. — Insuper. **Gloria.** Insuper.

In Quadrages. vero, Feriis Quatuor Temp. et Vigilia Ascensionis dicuntur sequentes Lectiones.

De libro Génesis.

Lectio j. Cap. xxxix.

Igitur Joseph ductus est in Ægyptum, emítque eum Púthphar eunúchus Pharaónis, princeps exércitus, vir Ægyptius, de manu Ismaelitárum, a quibus perdúctus erat. Fúitque Dóminus cum eo, et erat vir in cunctis prospere agens : habitávitque in domo dómini sui, qui óptime nóve-

rat Dóminum esse cum eo, et ómnia, quæ géneret, ab eo dirigi in manu illius. Invenítque Joseph grátiam coram dñmo suo, et ministrábat ei, a quo præpósitus ómnibus gubernábat créditam sibi domum, et univèrsa quæ ei trádicta fúerant : benedixítque Dñs dómui Ægyptii propter Joseph, et multiplicávit tam in ædibus quam in agris cunctam ejus substántiam : nec quidquã aliud nóverat, nisi panem quo vesebátur. Erat autem Joseph pulchra fácie, et decórus adspéctu.

R. Clamávit. **ut supra.**

Lectio ij. Gen. cap. xli. c.

Placuit Pharaóni consilium et cunctis ministris ejus : locútusque est ad eos : Num invenire poterimus talem virum, qui spíritu Dei plenus sit? Dixit ergo ad Joseph. Quia osténdit tibi Deus ómnia quæ locútus es, numquid sapientiorem et consimilem tui invenire pótero? Tu eris super domum meam, et ad tui oris impérium cunctus pópulus obédiet : uno tantum regni sólio te præcedam. Dixitque rursus Pharao ad Joseph : Ecce, constitui te super univèrsam terram Ægypti. Tulítque annulum de manu sua, et

dedit eum in manu ejus : vestivitque eum stola byssina, et collo torquem auream circumposuit. Fecitque eum ascendere super currum suum secundum, clamante pracone, ut omnes coram eo genu flecterent, et prapositum esse scirent universae terrae Aegypti. *R.* Fecit me. 17*

Lectio iiii. Gen. cap. xli. f.

Dixit quoque rex ad Joseph : Ego sum Pharaon : absque tuo imperio non movabit quisquam manum aut pedem in omni terra Aegypti. Vertitque nomen ejus, et vocavit eum lingua Aegyptiaca, Salvatorem mundi. Deditque illi uxorem Aseneth filiam Putiphare sacerdotis Heliopoleos. Egressus est itaque Joseph ad terram Aegypti (triginta autem annorum erat quando stetit in conspectu regis Pharaonis) et circumvit omnes regiones Aegypti. Venitque fertilitas septem annorum : et in manipulos redactae segetes congregatae sunt in horrea Aegypti. Omnis etiam frugum abundantia in singulis urbibus condita est. Tantaque fuit abundantia tritici, ut arenae maris coaequaretur, et copia mensuram excederet. *R.* Jam laetus. 17*

In secundo Nocturno,
Añã. Consurgens Joseph, * accepit puerum et matrem ejus nocte, et secessit in Aegyptum : Et erat ibi usque ad obitum Herodis.

Añã. Defuncto Herode, * Angelus Domini apparuit in somnis Joseph in Aegyptum, dicens : Surge, et accipe puerum et matrem ejus, et vade in terram Israel : defuncti sunt enim qui quaerebant animam pueri.

Añã. Accipit Joseph * puerum et matrem ejus, et venit in terram Israel.

V. Respice de caelo, et vide, et visita vineam istam.

R. Et perfice eam.

Sermo S. Bernardi Abbatis.

Homilia ij. super Missus.

Lectio iiii.

Esponsata est Maria Joseph, vel potius (sicut ponit Evangelista) viro, cui nomen erat Joseph : virum nominat, non quia maritus, sed quod homo virtutis erat : vel potius quia juxta alium Evangelistam, non vir simpliciter, sed vir ejus dictus est, merito appellatur quod necessario putatur. Debit ergo vir ejus appellari, quia necesse fuit et putari : sicut et pater Salvatoris non quidem esse, sed dici meruit, ut putaretur esse, dicente

hoc ipso Evangelista : Et ipse Jesus erat incipiens quasi annorum triginta, ut putabatur, filius Joseph.

R. Dedisti mihi protectionem salutis tuæ, et dextera tua suscepit me : * Protéctor meus, et cornu salutis meæ, et susceptor meus.

V. Ego protéctor tuus sum, et merces tua magna nimis.

— Protéctor. **LECTIO V.**

Non est dubium, quin bonus et fidelis homo fuerit iste Joseph, cui Mater desponsata est Salvatoris. Fidelis, inquam, servus et prudens, quem constituit Dominus suæ Matris solatium, suæ carnis nutritium, solum denique in terris magni consilii coadjutorem fidissimum. Huc accedit, quod dicitur fuisse de domo David. Vere enim de domo David. Vere de régia stirpe descendit vir iste Joseph, nobilis genere, mente nobilior. Plane filius David, non degenerans a patre suo David; prorsus, inquam, filius David, non tantum carne, sed fide, sed sanctitate, sed devotione, quem tamquam alterum David Dñs invenit secundum corpus, cui tuto committeret sacratissimum atque secretissimum sui cordis arcenum : cui, tamquam alteri David,

incerta et occulta sapientiae suæ manifestavit, et dedit illi non ignarum esse mysterii, quod nemo principum hujus sæculi agnovit.

R. Staturet filios suos sub tegmine illius, et sub ramis ejus morabitur : protegatur sub tegmine illius a fervore : * Et in gloria ejus requiescet. **V.** Sperate in eo, omnis congregatio populi : effundite coram illo corda vestra. — Et in. **LECTIO VI.**

Qui denique datum est, quod multi reges et Prophetae cum vellent videre, non viderunt, audire et non audierunt, non solum videre et audire, sed etiam portare, deducere, amplecti, deosculari et nutrire et custodire. Non tantum autem Joseph, sed et Maria descendisse credenda est de domo David : alioquin non esset desponsata viro de domo David, si non esset et ipsa de domo David. Ambo igitur erant de domo David : sed in altera completa est veritas, quam juravit Dñs David, altero tamen conscio et teste adimplète promissionis.

R. Si consistant adversum me castra, non timebit cor meum : * Si exurgat adversum me proelium, in hoc ego sperabo. **V.** In te cantatio mea semper, quoniam

tu adjutor fortis. — Si exsurgat. Glória Patri. Si.

In tertio Nocturno,

Aña. Audiens Joseph * quod Archeláus regnaret in Judæa pro Heróde patre suo, tímuit illo ire.

Aña. Admónitus in somnis, * Joseph secéssit in partes Galilææ : et véniens habitávit in civitaté quæ vocátur Náza-reth ; ut adimplerétur quod dictum est per Prophétas : Quóniam Nazaræus vocábitur.

Aña. Erat pater Jesu * et mater mirántes super his quæ dicebantur de illo ; et benedixit illis Simeon.

℟. Invocávi Dóminum Patrem Dómini mei. **℞.** Ut non derelinquat me in die tribulatiónis.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. iij. c.

IN illo témpore : Factum est autem, cum baptizáretur omnis pópulus et Jesu baptizáto et oránte, apértum est cœlum. Et reliqua.

Homília sancti Augustíni Episcopi. **Libro 23. contra Faust. Cap. vij. viij.**

SIc de cœlo dictum est super aquam Jordánis : Hic est Filius meus diléctus, in quo mihi bene complácuí : quemádmódu-m dictum est

et in monte. Neque enim quia et ibi de cœlo vox ipsa sónuít, Filius Dei ante non fuit : quándóquidem ex útero Virgínis ille accépit formam servi, qui cum in forma Dei esset, non rapínam arbitrátus est, esse se æqualem Deo. Dénique idem Apóstolus Paulus álio loco apertissime dicit : Cum autem venit plenitúdo témporis, misit Deus Filium suum factum ex muliere, factum sub lege, ut eos, qui sub lege erant, redímeret, ut filiórnum adopti-ó-nem reciperémus. Ipse ergo est Filius Dei, qui et Dóminus David secúndum divinitátem, et idem ipse filius David ex sémine David secúndum carnem.

℞. Joseph fili David, noli tímere accípere Mariám cónjugem tuam : quod enim in ea natum est, de Spíritu sancto est : páriet autem filium, * Et vocábis nomen ejus Jesum. **℟.** Ipse enim salvum fáciét pópulum suum a peccátis eórum. — Et vocábis. **Lectio vij.**

QUod si nobis crédere non prodésset, non hoc tam atténte idem Apóstolus Timótheo commendáret dicens : Memor esto Christum Jesum resurrexisse a mórtuis, ex sémine

David, secundum Evangelium meum. Quid ergo jam moveat sancti Evangelii sectatorem, quod sine concubitu Joseph Christus natus ex Virgine, filius tamen David appellatur, cum generationum seriem non usque ad Mariam, sed usque ad Joseph Matthæus Evangelista perducat? Primo quia mariti ejus fuerat propter virilem sexum potius honoranda persona: neque enim quia concubitu non permixtus, ideo non maritus, cum ipse Matthæus narret ab Angelo Mariam conjugem ipsius appellatam, qui narrat, quod de Spiritu sancto concéperat.

R. Surge, et accipe puerum et matrem ejus, et fuge in Ægyptum: * Et esto ibi usque dum dicam tibi.

V. Ut adimpleretur quod dictum est a Domino per Prophétam dicentem: Ex Ægypto vocavi filiū meum. — Et. **Gloria.** Et. **Lectio ix.**

Cum vero unus idemque narrator utrumque dicat, utrumque commendat, et virum Mariæ Joseph, et Christi Virginem Matrem, et Christum ex semine David, et Joseph in serie progeneratorum Christi ex David: quid restat, nisi et Mariam non fuisse

extraneam a cognatione David, et eam Joseph conjugem non frustra appellatam propter ordinem sexus e. animorum confœderationē; et Joseph potius propter dignitatem virilem ab ordine generationum illarum non fuisse separandum, ne hoc ipso videretur ab illa femina separatus, cui eum conjugebat mentis affectus? Te Deum, 5.

Ad laudes,

et per Horas, Añæ.

¶ Occurrente tempore Paschali, omnia quæ hic sequuntur, juxta ritum Paschalem disposita invenies in Patrocinio S. Joseph.

1. Jacob autem * genuit Joseph virum Mariæ, de qua natus est Jesus, qui vocatur Christus. **Psalmi de Dñica.**

2. Missus est * Angelus Gábriel a Deo in civitatem Galilææ, cui nomen Náza-reth, ad virginem desponsatam viro, cui nomen erat Joseph.

3. Ascendit autem * Joseph a Galilæa de civitate Náza-reth, in Judæam in civitatem David, quæ vocatur Béthlehem.

4. Et venerunt festinantes, * et invenérunt Mariam et Joseph, et infántem positum in præsépio.

5. Et ipse Jesus * erat in-

cupiens quasi annorum triginta, ut putabatur, filius Joseph. *Capit. Gen. xlix. d*

Benedictiones patris tui confortatae sunt benedictionibus patrum ejus: donec veniret desiderium collium aeternorum: fiant in capite Joseph, et in vertice Nazaraei inter fratres suos. *Hymn.*

Celitem Joseph decus, atque nostrae Certa spes vitae, columenque mundi, [benignus Quas tibi laeti canimus, Suscipe laudes.

Te sator rerum statuit pudicae Virginis sponsum, voluitque Verbi [ministerium Te patrem dici, dedit et Esse salutis.

Tu Redemptorem stabulo jacentem, [nit futurum, Quem chorus Vatum ceci- Adspicis gaudens, humilisque natum

Numen adoras.

Rex Deus regum, Dominator orbis,

Cujus ad nutum tremit inferorum [latur aether, Turba, cui pronus famul- Se tibi subdit. [ennis,

Laus sit excelsae Triadi per- Quae tibi praebens superos honores, [tae

Det tuis nobis meritis bea- Gaudia vitae. Amen.

V. Dedisti mihi protectionem salutis tuae. *R.* Et dextera tua suscepit me.

Ad Bened. Aña. Joseph filii David, * noli timere accipere Mariam conjugem tuam: quod enim in ea natum est, de Spiritu sancto est. *Orat.*

Deus, qui ineffabili providentia beatum Joseph sanctissimae Genitricis tuae sponsum eligere dignatus es: praesta quaesumus, ut quem protectorem veneramur in terris, intercessorem habere mereamur in caelis. Qui vivis.

Ad tertiam,

Aña. Missus est.

Capit. Benedictiones. sup. R. br. Constituit eum, * Dominum domus suae. Constituit. *V.* Et principem omnis possessionis suae. Dominum. *Gloria.* Constituit.

V. Confitebor nomini tuo. *R.* Quoniam adjutor et protector factus es mihi.

Ad sextam,

Aña. Ascendit autem.

Capit. Gen. xlix. c

Deus patris tui erit adjutor tuus, et Omnipotens benedicet tibi benedictionibus caeli desuper.

R. br. Confitebor, * Nomini tuo. Confitebor. *V.* Quoniam adjutor et protector factus es mihi. *Nomini. Gloria Patri. Confitebor.*

V. Justus germinabit sicut lilium. **R.** Et florébit in ætérnum ante Dóminum.

Ad nonam,

Añã. Et ipse Jesus.

Capit. Gen. xlix. c

Filius accrésccns Joseph, filius accrésccns et decórus adspéctu : filiæ discurrérunt super murum.

R. br. Justus germinabit, * Sicut lilium. Justus. **V.** Et florébit in ætérnum ante Dñum. Sicut. **Gloria.** Justus. **V.** Plantátus in domo Dómini. **R.** In átriis domus Dei nostri.

In ij. vespérís,

Añã de Laud. 21* Psalmi ut in j. Vespérís Apostol. [2] Capitulum et Hymnus ut in j. Vespérís. 15*

V. Sub umbra illius quem desideráverã sedi. **R.** Et fructus ejus dulcis gútturi meo. **Ad Magnif. Añã.** Fili, quid fecísti * nobis sic? Ecce pater tuus et ego doléntes quærebámus te.

PRO FERIA V.

De SS. Eucharistiæ Sacramento. Semidupl.

Ad vespérás,

Añã. Sacérdos in ætérnum * Christus Dóminus secúndum órđinem Melchisedech, panem et vinum óbtulit. **Ps.** Dixit Dñus. [2]

Añã. Miserátor Dóminus * escam dedit tíméntibus se in memóriam suórum mirabiliũ. **Ps.** Confitébor. [2]

Añã. Cálicem salutáris.

Ps. cxv.

CRédidi, propter quod locútus sum : * ego autem humiliátus sum nimis. Ego dixi in excéssu meo : * Omnis homo mendax. Quid retribuam Dómino, * pro ómnibus, quæ retribuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam : * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus : * pretiósã in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus : O Dómine quia ego servus tuus : * ego servus tuus, et filius ancillæ tuæ.

Dirupísti víncula mea : * tibi sacrificábo hóstiã laudis, et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus : * in átriis domus Dñi, in médio tui Jerúsalem.

Añã. Cálicem salutáris accípiam, et sacrificábo hóstiã laudis.

Añã. Sicut novéllæ olivarum. **Ps. cxvij.**

BEátí omnes, qui tímēt Dóminum, * qui ámbulant in viis ejus.

Labores manuum tuarum
quia manducabis : * beatus
es, et bene tibi erit.

Uxor tua sicut vitis abundans,
* in lateribus domus
tuæ.

Filii tui sicut novellæ olivá-
rum, * in circuitu mensæ
tuæ.

Ecce sic benedicetur ho-
mo, * qui timet Dóminum.
Benedicat tibi Dóminus
ex Sion : * et videas bona
Jerúsalem omnibus diebus
vitæ tuæ.

Et videas filios filiorum tuó-
rum, * pacem super Israel.

Añã. Sicut novellæ olivá-
rum, Ecclesiæ filii sint in
circuitu mensæ Dómini.

Añã. Qui pacem.

Ps. cxlvij. ~~~~~

Lauda Jerúsalem Dó-
minum : * lauda
Deum tuum Sion.

Quóniam confortávit seras
portarum tuarum : * bene-
dixit filiis tuis in te.

Qui posuit fines tuos pa-
cem : * et ádipe fruménti
satiat te.

Qui emittit elóquium suum
terræ : * velóciter currit ser-
mo ejus.

Qui dat nivem sicut la-
nam : * nébulam sicut cine-
rem spargit,

Mittit cristállu suam sicut
buccellas : * ante faciẽm frí-
goris ejus quis sustinébit?

Emittet verbum suum, et
liquefaciet ea : * flabit spi-
ritus ejus, et fluent aquæ.

Qui annúnciat verbum
suum Jacob : * justitias, et
judicia sua Israel.

Non fecit taliter omni na-
tióni : * et judicia sua non
manifestávit eis.

Añã. Qui pacem ponit fines
Ecclesiæ, fruménti ádipe
satiat nos Dóminus.

Capit. i. Cor. xj. e ~~~~~

Ratres, Ego enim
accepi a Dómino
quod et tradidi vo-

bis, quóniam Dóminus Je-
sus in qua nocte tradebátur,
accepit panem, et grátias
agens fregit, et dixit : Acci-
pite, et manducate : hoc est
corpus meum, quod pro vo-
bis tradétur : hoc facite in
meam commemoratióem.

Hymn. ~~~~~

PAnge lingua gloriósi
Córporis mysterium,
Sanguinisque pretiósí,

Quem in mundi pretium
Fructus ventris generósi
Rex effúdit géntium.

Nobis datus, nobis natus
Ex intácta Virgine,
Et in mundo conversátus,

Sparso verbi semine,
Sui moras incolátus
Miro clausit ordine.

In suprémæ nocte cenæ
Recumbens cum fratribus,
Observata lege plene

Cibus in legalibus,
Cibum turbæ duodénæ
Se dat suis manibus.

Verbum caro, panem ve-
rum

Verbo carnem efficit: [rum,
Fitque sanguis Christi me-
Et si sensus deficit :

Ad firmandum cor sincerum
Sola fides sufficit.

Tantum ergo Sacramentum
Veneremur cernui :

Et antiquum documentum
Novo cedat ritui :

Præstet fides supplementum
Sensuum defectui.

Genitori, Genitque
Laud et jubilatio,

Salus, honor, virtus quoque
Sit et benedictio :

Procedenti ab utroque
Compar sit laudatio. Amen.

V. Panem de cælo præsti-
tisti eis. **R.** Omne delecta-
mentum in se habentem.

Ad Magnif. Añã. O quam
suavis est Dómine spiritus
tuus, qui ut dulcedinem
tuam in filios demonstras,
pane suavissimo de cælo
præstito, esuriéntes reple
bonis, fastidiosos divites di-
mittens inanes. **Oratio.**

DEus, qui nobis sub
Sacramento mirabili
passionis tuæ memoriã
reliquisti : tribue quæsu-
mus, ita nos corporis et
sanguinis tui sacra mysté-
ria venerari; ut redemptio-

nis tuæ fructum in nobis
júgiter sentiãmus. Qui vivis.

**Ad Complet. et per Horas,
in fine Hymnorum dicitur.**

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Virgine.

Ad matutinum,

Invitat. Christum Regem ad-
orémus dominantem Génti-
bus : * Qui se manducanti-
bus dat spiritus pinguédin-
em. **Ps.** Veníte. **5. Hymn.**

Sacris solénnis juncta
sint gaudia,

Et ex præcordiis sonent
præconia;

Recédant vétera, nova sint
omnia,

Corde, voces, et ópera.
Noctis recólitur cœna no-
vissima,

Qua Christus créditur agnum
et ázyna

Dedisse fratribus, juxta le-
gitima

Priscis indulta patribus.

Post agnum typicum, ex-
plétis épulis,

Corpus Dominicum datum
discipulis,

Sic totum omnibus, quod
totum singulis,

Ejus fatémur manibus.

Dedit fragilibus corporis
férculum,

Dedit et tristibus sanguinis
póculum,

Dicens, Accipite quod tra-
do vasculum,
Omnes ex eo bibite.

Sic sacrificium istud instituit, [vóluit
Cujus officium committi
Solis Presbyteris, quibus sic
cóngruit,

Ut sumant, et dent céteris.

Panis angélicus fit panis
hóminum;

Dat panis coelicus figúris
términum :

O res mirábilis, mandúcat
Dóminum

Pauper, servus, et húmilis.

Te trina Déitas únaque
póscimus,

Sic nos tu visita, sicut te
cólimus :

Per tuas sémitas duc nos
quo téndimus, [Amen.

Ad lucem, quam inhábitas.

In primo Nocturno,

Aña. Fructum salutíferum.

Ps. j.

BEátus vir, qui non
ábiit in consilio
impiórum, et in via
peccatórum non stetit, * et
in cáthedra pestilentíæ non
sedit :

Sed in lege Dómini volún-
tas ejus, * et in lege ejus
meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum,
quod plantátum est secus
decúrsus aquárum, * quod
fructum suum dabit in témpo-
re suo :

Et fólium ejus non dé-
fluet : * et ómnia quæcúm-
que fáciat prosperabúntur.

Non sic impíi, non sic : *
sed tamquam pulvis, quem
próicit ventus a fácie terræ.
Ideo non resúrgent impíi
in iudicio : * neque pecca-
tóres in concilio justórum.
Quóniam novit Dóminus
viam justórum : * et iter im-
piórum peribit.

Aña. Fructum salutíferum
gustándum dedit Dómi-
nus mortis suæ témpore.

Aña. A fructu fruménti.

Ps. xv.

QUM invocárem exau-
dívit me Deus justí-
tiæ meæ : * in tribulatióne
dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exáudi
oratióne meam.

Filii hóminum úsquequo
gravi corde? * ut quid dili-
gitis vanitátem, et quæritis
mendácium?

Et scitóte quóniam miri-
ficávit Dóminus sanctum
suum : * Dóminus exáudiet
me cum clamávero ad eum.
Irascímini, et nolíte pecca-
re : * quæ dicitis in córdi-
bus vestris, in cubilibus ve-
stris compungimini.

Sacrificáte sacrificium ju-
stítiae, et speráte in Dómi-
no : * multi dicunt : Quis
osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lu-
men vultus tui Dómine : *
dedísti letitiam in corde
meo.

A fructu fruménti, vini, et ólei sui * multiplicáti sunt. In pace in idípsum * dórmiám et requiéscam; Quóniam tu Dómine singularíter in spe * constituísti me.

Añá. A fructu fruménti et vini multiplicáti fidéles in pace Christi requiéscunt.

Añá. Communióne cálicis, * quo Deus ipse súmitur, non vitulórum sángine, congregávit nos Dóminus.

Ps. Consérva me. [54]

V. Panem cœli dedit eis.

R. Panem Angelórum manducávit homo.

Leet. j. Noct. de Script. occ.

R. j. Immolábit hædum multitúdo filiórum Israelad vésperam Paschæ : * Et edent carnes, et ázmos panes. **V.** Pascha nostrum immolátus est Christus : itaque epulémur in ázymis sinceritátis et veritátis. — Et.

R. ij. Comedétis carnes, et saturabimini pánibus : * Iste est panis, quem dedit vobis Dóminus ad vescéndum. **V.** Non Móyses dedit vobis panem de cœlo, sed Pater meus dat vobis panem de cœlo verum. — Iste.

R. iij. Respéxit Elías ad caput suum subcinericium panem : qui surgens comédit et bibit : * Et ambulávit in fortitúdi-ne cibi illius

usque ad montem Dei. **V.** Si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum. —

Et. Glória Patri. Et.

In Quadragesima vero in primo Nocturno dicuntur Lectiones sequentes.

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Corinthios. **Leectio j. Cap. xj. d**

Conveniéntibus vobis in unum, jam non est Domínicam cœnam manducáre. Unusquisque enim suam cœnam præsumit ad manducándum. Et álius quidem ésurit, álius autem ébrius est. Numquid domos non habétis ad manducándū et bibéndum? aut Ecclésiám Dei contémnitis, et confúnditis eos, qui non habent? Quid dicam vobis? Laudo vos? in hoc non laudo.

R. Immolábit. ut supra.

Leectio ij.

Ego enim accépi a Dómino quod et trádidí vobis, quóniam Dóminus Jesus in qua nocte tradebátur, accépit panem, et grátias agens fregit, et dixit : Accípíte, et manducáte : hoc est corpus meum, quod pro vobis tradétur : hoc fácite in meam commemoratió-nem. Similiter et cálicem, postquam cœnavit, dicens : Hic calix novum testamén-

tum est in meo sanguine : hoc facite quotiescúmque bibétis, in meam commemoratióem. Quotiescúmque enim manducábitis panem hunc, et cálicem bibétis : mortem Dómini annuntiábitis donec veniat.

R. Comedétis. 27*

LECTIO III.

ITaque quicumque manducáverit panem hunc, vel biberit cálicem Dómini indigne : reus erit córporis et sanguinis Dómini. Probet autem seipsum homo : et sic de pane illo edat, et de cálice bibat. Qui enim mandúcat et bibit indigne, iudícium sibi mandúcat et bibit : non dijudicans corpus Dómini. Ideo inter vos multi infirmi et imbecilles, et dormiunt multi. Quod si nosmetipsos dijudicáremus, non útique iudicáremur. Dum iudicámur autem, a Dño corrípimur, ut non cum hoc mundo damnémur.

R. Respéxit Elías. 27*

In secundo Nocturno,

Añã. Memor sit Dóminus

Ps. xix.

Xáudiat te Dóminus in die tribulatiónis : * prótegat te nomen Dei Jacob.

Mittat tibi auxilium de sancto : * et de Sion tueátur te.

Memor sit omnis sacrificii tui : * et holocáustum tuum pingue fiat.

Tribuat tibi secúndum cor tuum : * et omne consilium tuum confirmet.

Lætábimur in salutári tuo : * et in nómine Dei nostri magnificábimur.

Impleat Dóminus omnes petitiónes tuas : * nunc cognóvi quóniam salvum fecit Dñus Christum suum.

Exáudiet illum de celo sancto suo : * in potentátibus salus dexteræ ejus.

Hí in curribus, et hí in equis : * nos autem in nómine Dómini Dei nostri invocábimus.

Ipsi obligáti sunt, et ceciderunt : * nos autem surréximus, et erécti sumus.

Dóminesalvum fac regem : * et exáudi nos in die, qua invocavérimus te.

Añã. Memor sit Dóminus sacrificii nostri, et holocáustum nostrum pingue fiat.

Añã. Parátur. **Ps. xxiij.**

Dominus regit me, et nihil mihi déerit : * in loco páscuæ ibi me collocávit.

Super aquam refectiόνis educávit me : * ánimam meam convértit.

Dedúxit me super sémitas justitiæ, * propter nomen suum.

Nam, et si ambulávero in
médio umbræ mortis, non
timébo mala : * quóniam
tu mecum es.

Virga tua, et báculo tuus : *
ipsa me consoláta sunt.

Parásti in conspéctu meo
mensam, * advérsus eos, qui
tribulant me.

Impinguásti in óleo caput
meum : * et calix meus
inébrians quam præclárus
est!

Et misericórdia tua subse-
quétur me * ómnibus dié-
bus vitæ meæ :

Et ut inhábitem in domo
Dómini, * in longitudinem
diérum.

Aña. Parátur nobis mensa
Dómini advérsus omnes qui
tribulant nos.

Aña. In voce exsultatiónis.

Ps. xli. *~~~~~*

Quemádmódum desi-
derat cervus ad fon-
tes aquárum : * ita desi-
derat ánima mea ad te
Deus.

Sitívit ánima mea ad Deum
fortem vivum : * quando
véniam, et apparébo. ante
fáciem Dei?

Fuérunt mihi lácrymæ meæ
panes die ac nocte : * dum
dícitur mihi quotidie : Ubi
est Deus tuus?

Hæc recordátus sum, et effú-
di in me ánimam meam : *
quóniam transibo in locum

tabernáculi admirabilis, us-
que ad domum Dei :

In voce exsultatiónis, et
confessiónis : * sonus epu-
lántis.

Quare tristis es ánima mea? *
et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam
adhuc confitébor illi : * sa-
lutáre vultus mei, et Deus
meus.

Ad me ipsum ánima mea
conturbáta est : * propterea
memor ero tui de terra
Jordánis, et Hermóniim a
monte mó dico.

Abyssus abyssum invocat, *
in voce cataractárum tuá-
rum.

Omnia excélsa tua, et flu-
ctus tui * super me trans-
iérunt.

In die mandávit Dóminus
misericórdiam suam : * et
nocte cánticum ejus.

Apud me orátio Deo vitæ
meæ, * dicam Deo : Suscé-
ptor meus es.

Quare oblítus es mei? * et
quare contristátus incédo,
dum affligit me inimícus?

Dum confringúntur ossa
mea, * exprobravérunt mihi
qui tribulant me inimíci
mei.

Dum dicunt mihi per sin-
gulos dies : Ubi est Deus
tuus? * quare tristis es áni-
ma mea? et quare contúrbas
me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Añã. In voce exultatiónis résonent epulántes in mensa Dómini.

V. Cibávit illos ex ádipe fruménti. **R.** Et de petra, melle saturávit eos.

Leet. ij. Noct. ponuntur inferius ordine mensium. 66*

R. iv. Cœnántibus illis accépit Jesus panem, et benedíxit, ac fregit, dedítque discipulis suis, et ait : * Accípíte, et comédíte : hoc est corpus meum. **V.** Dixérunt viri tabernáculi mei : Quis det de cárnibus ejus, ut saturémur? — Accípíte.

R. v. Accépit Jesus cálicem, postquam cœnávit, dicens : Hic calix novum testaméntum est in meo ságuine : * Hoc fácíte in meam commemoratiónem. **V.** Memória memor ero, et tabéscet in me ánima mea. — Hoc fácíte.

R. vj. Ego sum panis vitæ : patres vestri manducáverunt manna in desérto, et mórtui sunt : * Hic est panis de cœlo descéndens, ut si quis ex ipso mandúcet, non moriátur. **V.** Ego sum panis vivus, qui de cœlo descénde : si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum. — Hic. **G**loria. Hic.

In tertio Nocturno,

Añã. Introibo. **Ps. rliij.**

Udicá me Deus, et discérne causam meam de gente non sancta, * ab hómine iniquo, et dolóso érué me.

Quia tu es Deus fortitúdo mea : * quare me repulisti? et quare tristis incédo, dum affligit me inimicus?

Emitte lucem tuam et veritátem tuam : * ipsa me deduxérunt, et adduxérunt in montem sanctum tuum, et in tabernácula tua.

Et introibo ad altáre Dei : * ad Deum, qui lætíficat juventútem meam.

Confitébor tibi in cithara Deus Deus meus : * quare tristis es ánima mea? et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Añã. Introibo ad altáre Dei : sumam Christum, qui rénovat juventútem meam.

Añã. Cibávit nos Dóminus.

Ps. lxxx.

Exultáte Deo adjutori nostro : * jubilate Deo Jacob.

Súmíte psalmum, et date tympanum : * psaltérium jucúndum cum cithara.

Buccináte in Neoméniá tuba, * in insígni die solemnitátis vestræ :

Quia præceptum in Israel est : * et iudicium Deo Jacob.

Testimónium in Joseph pósuit illud, cum exíret de terra Ægypti : * linguam, quam non nóverat, audivit.

Divértit ab onéribus dorsum ejus : * manus ejus in cophino serviérunt.

In tribulatióne invocásti me, et liberávi te : * exaudivi te in abscondito tempestátis : probávi te apud aquam contradicçãois.

Audi pópulus meus, et contestábor te : * Israel si audieris me, non erit in te deus recens, neque adorábis deum aliénium.

Ego enim sum Dóminus Deus tuus, qui edúxi te de terra Ægypti : * diláta os tuum, et implébo illud.

Et non audivit pópulus meus vocem meam : * et Israel non inténdit mihi.

Et dimisi eos secúndū desideria cordis eórum, * ibunt in adinventionibus suis.

Si pópulus meus audisset me : * Israel si in viis meis ambulasset :

Pro nihilo fórsitan inimicos eórum humiliássem : * et super tribulántes eos misissem manum meam.

Inimici Dómini mentiti sunt ei : * et erit tempus eórum in sæcula.

Et cibávit eos ex ádipe fruménti : * et de petra, melle saturávit eos.

Añã. Cibávit nos Dóminus ex ádipe fruménti : et de petra, melle saturávit nos.

Añã. Ex altári tuo.

Ps. lxxxiij.

Quam dilécta tabernácula tua Dómine virtutum : * concupiscit, et déficit ánima mea in átria Dómini.

Cormeum, et caro mea * exsultavérunt in Deum vivum.

Etenim passer invénit sibi domum : * et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altária tua Dñe virtutum : * Rex meus, et Deus meus.

Beáti, qui hábitant in domo tua Dómine : * in sæcula sæculórum laudábunt te.

Beátus vir, cujus est auxiliium abs te : * ascensiónes in corde suo dispósuit, in valle lacrymarum in loco, quem pósuit.

Etenim benedicciónem dabit legislátor, ibunt de virtúte in virtútem : * vidébitur Deus deórum in Sion.

Dñe Deus virtutum exáudi oratióne meam : * áuribus percipe Deus Jacob.

Protéctor noster ádspice Deus : * et respice in faciém Christi tui :

Quia mélior est dies una in átriis tuis * super millia.

Elégi abjéctus esse in domo Dei mei: * magis quam habitare in tabernaculis peccatorum.

Quia misericordiam, et veritatem diligit Deus: * gratiam, et gloriam dabit Dñus. Non privabit bonis eos, qui ambulat in innocentia: * Dómine virtutum, beatus homo, qui sperat in te.

Añã. Ex altari tuo Dñe Christum sumimus: in quem cor et caro nostra exsultant.

V. Educas panem de terra. *R.* Et vinum lætificet cor hominis.

Lect. iij. Noct. ponuntur inferius post Lect. ij. Noct. ordine mensium. 67*

R. vij. Qui manducat meam carnem, et bibit meum sanguinem, * In me manet, et ego in eo. *V.* Non est alia natio tam grandis, quæ habeat deos appropinquantes sibi, sicut Deus noster adest nobis.—In me.

R. viij. Misit me vivens Pater, et ego vivo propter Patrem: * Et qui manducat me, vivet propter me.

V. Cibavit illum Dóminus pane vitæ et intellectu. — Et. Glória Patri. Et.

Ad laudes,

et per Horas, Añã.

i. Sapiéntia * ædificavit sibi domum, miscuit vinum, et posuit mensam.

2. Angelorum esca * nutritivi populi tuum, et panem de coelo præstitisti eis.

3. Pinguis est panis * Christi, et præbebit delicias regibus.

4. Sacerdotes sancti * incensum et panes offerunt Deo.

5. Vincenti * dabo manna absconditum, et nomen novum. ~ *Capit. i. Cor. xj. e*

ERatres, Ego enim accépi a Dómino quod et tradidi vobis, quóniam Dóminus Jesus in qua nocte tradebatur, accépit panem, et grátias agens fregit, et dixit: Accipite, et manducate: hoc est corpus meum, quod pro vobis tradetur: hoc facite in meam commemorationem. ~ *Hymn.*

Terbum supérnum pródiens,
Nec patris linquens dexterã,
Ad opus suum éxiens,
Venit ad vitæ vésperam.
In mortem a discipulo
Suis tradendus æmulis,
Prius in vitæ férculo
Se tradidit discipulis.
Quibus sub bina specie
Carnem dedit et sanguinem;
Ut dúplicitatis substantiæ
Totum cibaret hominem.
Se nascens dedit sócium,
Convésens in edúlium,
Se móriens in prétium,
Se regnans dat in præmium.

O salutáris hóstia,
 Quæ cœli pandis óstium :
 Bella premunt hostilia,
 Da robur, fer auxilium.
 Uni Trinóque Dómino
 Sit sempitérna glória :
 Qui vitam sine término
 Nobis donet in pátria.

Amen.

V. Pósuit fines tuos pacem.

R. Et ádipe fruménti sátiat te.

Ad Benedictus, Aña. Ego sum * panis vivus, qui de cœlo descénderi : si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum. *Oratio.*

Deus, qui nobis sub Sacraménto mirábili passióis tuæ memóriam reliquisti : tribue quæsumus, ita nos córporis et sánguinis tui sacra mystéria venerári ; ut redemptionis tuæ fructum in nobis júgiter sentiámus. Qui vivis et regnas. *Ad Primam in R. brevi, V.* Qui natus es de María Virgine.

Ad tertiam,

Capit. Fratres, Ego enim. ut supra. 32*

R. br. Panem cœli, * Dedit eis. Panem. *V.* Panem Angelórum manducávit homo. Dedit eis. Glória Patri. Panem cœli.

V. Cibávit illos ex ádipe fruménti. *R.* Et de petra, melle saturávit eos.

Ad sextam,

Capit. 1. Cor. xj. f

Quotiescúmque enim manducábitis panem hunc, et cálicem bibétis : mortem Dómini annuntiábitis donec véniat.

R. br. Cibávit illos, * Ex ádipe fruménti. Cibávit. *V.* Et de petra, melle saturávit eos. Ex ádipe. Glória. Cibávit. *V.* Edúcas panem de terra. *R.* Et vinum lætificet cor hóminis.

Ad nonam,

Capit. 1. Cor. xj. f

Quicúmque manducáverit panem hunc, vel bíberit cálicem Dómini indigne : reus erit córporis et sánguinis Dómini.

R. br. Edúcas panem, * De terra. Edúcas. *V.* Et vinum lætificet cor hóminis. De terra. Glória Patri. Edúcas. *V.* Pósuit fines tuos pacem. *R.* Et ádipe fruménti sátiat te.

In ij. vespereis.

Omnia dicuntur sicut in primis Vespereis. 23*

V. Panem de cœlo præstitisti eis. *R.* Omne delectáméntum in se habéntem.

Ad Magnif. Aña. O sacrum convívium, * in quo Christus súmitur : recólitur memória passióis ejus : mens implétur grátia : et futúra glóriæ nobis pignus datur.

PRO FERIA VI.

De Passione D. N. J. C.

Semiduplex.

In j. vespertis,

Aña. Cálicem salutáris * accipiam : et nomen Dómini invocábo. **Ps.** Crédidi propter quod locútus. 23*

Aña. Cum his.

Ps. cxix. ~~~~~

AD Dóminum cum tribulárer clamávi : * et exaudivit me.

Dómine libera ánimam meam a lábiis iniquis, * et a lingua dolósa.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi * ad linguam dolósam?

Sagittæ poténtis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est : habitávi cum habitántibus Cedar : * multum íncola fuit ánimá mea.

Cum his, qui odérunt pacem, eram pacíficus : * cum loquébar illis, impugnábant me gratis.

Aña. Cum his qui odérunt pacem, eram pacíficus : dum loquébar illis impugnábant me gratis.

Aña. Ab hominibus.

Ps. cxxxix. ~~~~~

ERipe me Dómine ab hómine malo : * a viro iníquo éripe me.

Qui cogitavérunt iniquitates in corde : * tota die constituébant proelia.

Acuérunt linguas suas sicut serpéntis : * venénum áspidum sub lábiis eórum.

Custódi me Dómine de manu peccatóris : * et ab homínibus iniquis éripe me. Qui cogitavérunt supplantáre gressus meos : * abscondérunt supérbi láqueum mihi :

Et funes extendérunt in láqueum : * juxta iter scándalum posuérunt mihi.

Dixi Dómino : Deus meus es tu : * exáudi Dómine vocem deprecationis meæ.

Dómine, Dñe virtus salutis meæ : * obumbrásti super caput meum in die belli :

Ne tradas me Dómine a desidério meo peccatóri : * cogitavérunt contra me, ne derelínquas me, ne forte exalténtur.

Caput circúitus eórum : * labor labiórum ipsórum opériet eos.

Cadent super eos carbónes, in ignem dejicies eos : * in misériis non subsistent.

Vir linguósus non dirigétur in terra : * virum injústum mala cápient in intéritu.

Cognóvi quia faciet Dóminus iudiciúm inopis : * et vindictám páuperum.

Verúmtamen justí confite-

búnturnómini tuo: * et habitábunt recti cum vultu tuo.

Añã. Ab homínibus iniquis libera me Dómine.

Añã. Custódi me. **Ps. cxi.**

Domine clamávi ad te, exáudi me: * inténde voci meæ, cum clamávero ad te.

Dirigátur orátio mea sicut incénsū in conspéctu tuo: * elevátio mánuum meárum sacrificium vespertinum.

Pone Dómine custódiám ori meo: * et óstium circumstántiæ lábiis meis.

Non declínes cor meum in verba malitiæ, * ad excusándas excusatiónes in peccátis.

Cum homínibus operántibus iniquitatē: * et non comunicábo cum eléctis eórū.

Corripiet me justus in misericórdia, et increpábit me: * óleum autem peccatóris non impinguet caput meum.

Quóniam adhuc et orátio mea in beneplácitis eórū: * absorpti sunt juncti petráe júdices eórū.

Audient verba mea quóniã potuerunt: * sicut crassitúdo terræ erúpta est super terrã.

Dissipáta sunt ossa nostra secus inférnum: * quia ad te Dómine, Dómine óculi mei: in te sperávi, non áuferas ánimam meam.

Custódi me a láqueo quem statuérunt mihi: * et a scán-

dalis operántium iniquitatē. Cadent in retiáculo ejus peccatóres: * singularíter sum ego donec transeam.

Añã. Custódi me a láqueo quem statuérunt mihi, et a scándalis operántium iniquitatē. **Añã.** Considerábam. **Ps. cxij.**

Voce mea ad Dñum clamávi: * voce mea ad Dñum deprecátus sum: Effúndo in conspéctu ejus oratióne meam, * et tribulatióne meam ante ipsum pronúntio.

In deficiéndo ex me spíritum meum, * et tu cognóvisi sémitas meas.

In via hac, qua ambulábam, * abscondérunt láqueum mihi.

Considerábam ad dextéram, et vidébam: * et non erat qui cognósceret me.

Périit fuga a me, * et non est qui requírat ánimam meam.

Clamávi ad te Dómine, * dixi: Tu es spes mea, portio mea in terra vivéntium.

Inténde ad deprecatióne meam: * quia humiliátus sum nimis

Libera me a persequéntibus me: * quia confortáti sunt super me.

Educ de custódiá ánimam meam ad confiténdum nómini tuo: * me expéctant justí, donec retribuas mihi.

Añā. Considerābam ad dēx-
teram, et vidēbam, et non
erat qui cognósceret me.

Capit. de Laudibus. 46*

Hymn. ~~~~~

Meréntes óculi, spár-
gite lácrymas,
Et luéctu résonent íntima
córdium : [impiis
Illátas réfero Númini ab
Pœnas, et fera vúlnera.
Accíncta heu! gládiis turba
satéllitum [impetit :
Arréptum Dñum fústibus
Nunc cædit cólaphis, nunc
quatit hórridis
Divinum caput íctibus.
Haud finis scéleri : tráditur
improbo [bárbarus
Christus carnífici; necmora,
In regem súperum non ti-
met impio
Ausu vértete dēxteram.
Audíte, o pópuli, Numen
amábile,
Manánte ex húmeris úndi-
que sángine, [petum,
Lictóri rábidi sústinet im-
Et vocem premit innocens.
Quis non illácrymet? Jam
nova cóndidit
Torménta indómitæ gentis
iniquitas; [éfferis
Infigit cérebro, proh dolor!
Sertum vépribus áspérum.
Heu crimen! tráhitur fúni-
bus improbis [locum;
Funésti Dñus supplicii ad
Illic oppétiit fúnere, spírítu
Patri restituens suo.

Passo pro miseris tam fera
vúlnera [glória;
In terris résonet débíta
Sacrumque assidue nomen
in æthera [Amen.
Humánum genus éfferat.

V. Oblátus est, quia ipse vó-
luit. **R.** Et livóre ejus sa-
nátí sumus.

Ad Magnif. Añā. O vos om-
nes, * qui transitis per viam,
atténdite, et vidéte si est
dolor sicut dolor meus.

Oratio de Laudibus. 47*

**Ad Complet. et per Horas
diei, in fine Hymn. dicitur.**

Sit laus Patri, ac Paráclito,
Natóque Patris único,
Nostræ dedit qui pródigus
Prétium salútis sángine.
Amen

Ad matutinum,

Invit. Christum Regem cru-
cifixum, * Venite adorémus.

Ps. Venite. 5. ~~~~ Hymn.

Adspice, infámi Deus
ipse ligno
Pendet, effúso mádidus
cruóre : [clavo
Adspice, immíti manus alme
Fínditur alte.
Hunc, velut pravi scéleris
minístrum, [trónes
Inter indignos médium la-
Cerne : crudélis fuit ista
gentis
Dira volúntas.
Pallet heu! vultus : caput
ecce lassum [démptor
Fléctitur : clausis óculis Re-

Spirítum sacro méritis onú-
stum

Fundit ab ore.

O cor, æs durum súperas,
geméndo [Christum

Ni scelus tergas; tua culpa
Stípiti affixit, tua culpa morti
Súbdidit atræ.

Sit Deo ætérnum decus
omne in ævum,

Qui pius nostri géneris Red-
émptor, [céntem

Criminis labem míseris no-
Sánguine tersit. Amen.

In primo Nocturno,

Aña. Adstítérunt reges ter-
ræ, * et príncipes convené-
runt in unum advérsus Dó-
minum, et advérsus Chri-
stum ejus. Ps. Quare fre-
muérunt. [86]

Aña. Multiplicáti sunt qui
tribulant me; multi insúr-
gunt advérsum me. Ps. Dó-
mine quid. [87]

Aña. Divisérunt. ~ Ps. xij.

DEus Deus meus ré-
spice in me : quare
me dereliquisti? * longe a
salúte mea verba delictó-
rum meórum.

Deus meus clamábo per
diem, et non exáudies : * et
nocte, et non ad insipiénti-
am mihi.

Tu autem in sancto hábi-
tas, * Laus Israel.

In te speravérunt patres no-
stri : * speravérunt, et libe-
rásti eos.

Ad te clamavérunt, et salvi
facti sunt : * in te speravé-
runt, et non sunt confúsi.

Ego autem sum vermis, et
non homo : * opprobrium
hóminum, et abjéctio plebis.
Omnes vidéntes me, derisé-
runt me : * locúti sunt lábiis,
et movérunt caput.

Sperávit in Dómino, erípiat
eum : * salvum fáciat eum,
quóniam vult eum.

Quóniam tu es, qui extra-
xisti me de ventre : * spes
mea ab ubéribus matris
meæ. In te projéctus sum ex
útero :

De ventre matris meæ Deus
meus es tu, * ne discésseris
a me :

Quóniam tribulatio próxi-
ma est : * quóniam non est
qui ádjuvet.

Circumdedérunt me vítuli
multi : * tauri pingues ob-
sedérunt me.

Aperuérunt super me os
suum, * sicut leo rápiens et
rúgiens.

Sicut aqua effúsus sum : *
et dispérsa sunt ómnia ossa
mea.

Factum est cor meum tam-
quam cera liquéscens * in
medio ventris mei.

Aruit tamquam testa virtus
mea, et lingua mea adhæ-
sit fáucibus meis : * et in
púlverem mortis deduxisti
me.

Quóniã circumdedérunt me
canes multi : * concílium
malignántium obsédit me.
Foderunt manus meas et
pedes meos : * dinumeravé-
runt ómnia ossa mea.

Ipsi vero consideravérunt
et inspexérunt me : * divi-
sérunt sibi vestiméta mea,
et super vestem meam mi-
sérunt sortem.

Tu autem Dómine ne elon-
gáveris auxiliium tuum a
me : * ad defénsiónem
meam cónspice.

Erue a frámea Deus áni-
mam meam : * et de manu
canis únicam meam :

Salva me ex ore leónis : *
et a cór nibus unicórnium
humilitátem meam.

Narrábo nomen tuum frá-
tribus meis : * in médio
ecclesiæ laudábo te.

Qui timétis Dóminum lau-
dáte eum : * univérsam semen

Jacob glorificáte eum :
Timeat eum omne semen
Israel : * quóniam non spre-
vit, neque despéxit depre-
caciónem páuperis :

Nec avértit faciém suam a
me : * et cum clamárem ad
eum, exaudivit me.

Apud te laus mea in ecclesiá
magna : * vota mea reddam
in conspéctu timéntiũ eum.

Edent páuperes, et satura-
búntur : et laudábunt Dó-
minum qui requirunt eum : *

vivent corda eórum in sæ-
culum sæculi.

Reminiscéntur et conver-
téntur ad Dóminum * uni-
vérsi fines terræ :

Et adorábunt in conspéctu
ejus * univérsæ familiæ
Géntium.

Quóniam Dómini est re-
gnum : * et ipse dominábitur
Géntium.

Manducavérunt et adora-
vérunt omnes pingues ter-
ræ : * in conspéctu ejus
cadent omnes qui descén-
dunt in terram.

Et ánima mea illi vivet : *
et semen meum sérviet ipsi.

Annuntiábitur Dómino ge-
nerátio ventúra : * et annun-
tiábunt cœli justítiam ejus
pópulo qui nascétur, quem
fecit Dóminus.

Añã. Divisérunt sibi vesti-
méta mea, et super vestem
meam misérunt sortem.

V. Oblátus est, quia ipse
vóluit. **R.** Et livóre ejus sa-
nátí sumus.

Leçt. de Scriptura occur.

R. j. Vinea mea elécta, ego
te plantávi, dicit Dóminus :
et tu facta es mihi nimis
amára, * Quia parásti cru-
cem Salvatóri tuo. **V.** Pó-
pule meus, quid feci tibi,
aut in quo contristávi te?
respónde mihi. — Quia.

R. ij. Ego edúxi te de Ægy-
pto, demérso Pharaóne in

Mare rubrum, et ante te
præivi in columna nubis :

* Et tu me tradidisti principi-
bus sacerdotum, et me
duxisti ad prætorium Pilati.

℣. Pópule meus, quid feci
tibi, aut in quo contristávi
te? respónde mihi. — Et tu.

℟. iij. Ego propter te flagel-
lávi Ægyptum cum primo-
génitis suis; * Et tu me fla-
gellátum tradidisti, * Qui
tamquam agnus coram ton-
dente se obmútui, et non
apérui os meum. ℣. Pópule
meus, quid feci tibi, aut in
quo contristávi te? respónde
mihi. — Et tu. Glória Patri.
Qui tamquam.

In Quadrages. vero, et Fe-
riis Quatuor Temp. dicuntur
sequentes Lectiones.

De Epístola beati Pauli
Apóstoli ad Romános.

Leccio j. Cap. v. b. et vj. ~

omméndat caritá-
tem suam Deus in
nobis : quóniam
cum adhuc peccatóres esse-
mus, secúndum tempus
Christus pro nobis mórtuus
est: multo igitur magis nunc
justificáti in sánguine ipsius,
salvi érimus ab ira per ipsū.
Si enim inimíci esse-mus, re-
conciliáti sumus Deo per
mortem Filii ejus : multo
magis reconciliáti salvi éri-
mus in vita ipsius. Non so-
lum autem : sed et gloriá-

mur in Deo per Dóminum
nostrum Jesum Christum,
per quem nunc reconcilia-
tiónem accépmus. Si enim
unius deliçto mors regnávit
per unum : multo magis
abundántiam grátiae, et do-
natiónis, et justitiæ acci-
piéntes, in vita regnábunt
per unum Jesum Christum.

℟. Vineá. supra. ~ Leccio ij.

Igitur, sicut per unius
deliçtum in omnes hó-
mines in condemnatióne:
sic et per unius justitiam in
omnes hómines in justifica-
tiónem vitæ. Sicut enim per
inobediéntiá unius hóminis,
peccatóres constitúti sunt
multi : ita et per unius obe-
ditióne, justí constituén-
tur multi. Lex autem subin-
trávit ut abundáret deliç-
tum. Ubi autem abundávit
deliçtum, superabundávit
grátia. Ut sicut regnávit pec-
cátum in mortem : ita et
grátia regnet per justitiam
in vitam ætérnam, per Jesum
Christum Dóminum no-
strum. ℟. Ego edúxi. supra.

Leccio iij. Cap. vj. ~

Quid ergo dicemus?
permanébitus in
peccáto ut grátia abúndet?
Absit. Qui enim mórtui
sumus peccáto, quómodo
adhuc vivémus in illo? An
ignorátis quia quicúmque
baptizáti sumus in Christo

Jesu, in morte ipsius baptizatus sumus? Consepultus enim sumus cum illo per baptismum in mortem: ut quomodo Christus surrexit a mortuis per gloriam Patris, ita et nos in novitate vite ambulemus. Si enim complantati facti sumus similitudini mortis ejus: simul et resurrectionis erimus. Hoc sciētes, quia vetus homo noster simul crucifixus est, ut destruatur corpus peccati, et ultra non serviamus peccato. Qui enim mortuus est, justificatus est a peccato. Si autem mortui sumus cum Christo: credimus quia simul etiam vivemus cum Christo.

R. Ego propter te. **39***

In secundo Nocturno.

Añā. Inimici mei. **Ps. xl.**

Eatus qui intelligit super egenum, et pauperem: * in die mala liberabit eum Dñs.

Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, et beátum fáciat eum in terra: * et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

Dóminus opem ferat illi super lectum doloris ejus: * univēsum stratum ejus versásti in infirmitate ejus.

Ego dixi: Dómine miserere mei: * sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

Inimici mei dixerunt mala mihi: * quando moriétur, et peribit nomen ejus?

Et si ingrediebátur ut vidēret, vana loquebátur, * cor ejus congregávit iniquitatem sibi.

Egrediebátur foras, * et loquebátur in idipsum.

Advēsum me susurrábant omnes inimici mei: * advēsum me cogitábant mala mihi.

Verbum iníquum constituerunt advēsum me: * Numquid qui dormit non adjiciet ut resurgat?

Etenim homo pacis meae, in quo sperávi: * qui edēbat panes meos, magnificávit super me supplantatióne.

Tu autem Dómine miserere mei, et resúscita me: * et retribuam eis.

In hoc cognóvi quóniam voluísti me: * quóniam non gaudébit inimicus meus super me.

Me autem propter innocentiam suscepísti: * et confirmásti me in conspéctu tuo in aeternum.

Benedíctus Dóminus Deus Israel a sæculo, et usque in sæculum: * fiat, fiat.

Añā. Inimici mei dixerunt mala mihi: Quando moriétur, et peribit nomen ejus?

Añā. Aliéni insurrexérunt * in me, et fortes quæsiérunt

ánimam meam. **Ps.** Deus in nómine. 13.

Aña. Conculcavérunt me.

Ps. Ib. ~~~~~

Miserére mei Deus, quóniam conculcávit me homo : * tota die impúgnans tribulávit me.

Conculcavérunt me inimíci mei tota die: * quóniam multi bellántes advérsus me.

Ab altitúdine diéi timébo: * ego vero in te sperábo.

In Deo laudábo sermónes meos, in Deo sperávi: * non timébo quid fáciat mihi caro.

Tota die verba mea exsecrabántur : * advérsus me omnes cogitatiónes eórum, in malum.

Inhabitábunt et abscondent : * ipsi calcáneum meum observábunt.

Sicut sustinuérunt ánimam meam, pro níhilo salvos fáciat illos : * in ira pópulos confrínges.

Deus, vitam meam annuntiávi tibi : * posuísti lácrimas meas in conspéctu tuo, Sicut et in promissióne tua : * tunc converténtur inimíci mei retrórsus :

In quacúmque die invocávero te : * ecce cognóvi quóniam Deus meus es.

In Deo laudábo verbum, in Dño laudábo sermónem : * in Deo sperávi, non timébo quid fáciat mihi homo.

In me sunt Deus vota tua, * quæ reddam, laudatiónes tibi.

Quóniam eripuísti ánimam meam de morte, et pedes meos de lapsu : * ut pláceam coram Deo in lúmine vivéntium.

Aña. Conculcavérunt me inimíci mei tota die; advérsus me omnes cogitatiónes eórum in malum.

V. Próprio Filio suo non pércit Deus. **R.** Sed pro nobis ómnibus trádidit illum.

Sermo S. Bernárdi Abbátis.

Feria iv. Hebd. S. ~ Serm. de Pass. Dñi. ~ Lectio iv.

In passióne Domínica, fratres, tria specialiter cónvenit intuéri : opus, modum, causam. Nam in ópere quidem paciéntia, in modo humilitas, in causa caritas commendátur. Paciéntia autem singuláris, quod videlicet : cum supra dorsum ejus fabricárent peccatóres; cum sic extenderétur in ligno, ut dinumeraréntur ómnia ossa ejus; cum fortíssimum illud propugnáculum, quod custódit Israel, úndique forarétur; cum foderéntur manusejus et pedes, sicut agnus ad occisiónem ductus sit et tamquam ovis coram tondeute non apéruit os suum. Non advérsus Patrem múr-

murans, a quo missus fuerat; non adversus humanum genus, pro quo, quæ non rapuit, exsolvébat; non denique vel contra populum ipsum peculiarem sibi, a quo pro tantis beneficiis tanta mala recipiebat.

R. Ego propter te Chanaanæorum reges percussi, et dedi tibi sceptrum regale; * Et tu dedisti capiti meo spineam coronam, et percussisti arundine caput meum.

V. Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi. — Et.

Lectio v.

Modum ipsum, si diligenter attendas, non modo mitem, sed et humilem corde cognoscēs. Nempe in humilitate iudicium ejus sublatum est, cum nec ad tantas blasphemias, nec ad falsissima, quæ sibi obiciebantur crimina responderet. Vidimus, inquit, eum et non erat ei adspectus, nec speciosum forma præ filiis hominum, sed opprobrium hominum et tamquam leprosum, novissimum virorum, plane virum dolorum a Deo percussum et humiliatum; ita ut nulla esset ei species, neque decor. O novissimum et altissimum! O humilem et sublimem! O opprobrium hominum et gloriam Ange-

lorum! Nemo illo sublimior, neque humilior. Denique sputis illitus est, opprobriis saturatus est, morte turpissima condemnatus est, cum sceleratis deputatus est. Nihilque merebitur vel ista humilitas, quæ hunc habet modum; imo quæ tam est ultra modum? Sicut est patientia singularis, sic et humilitas admirabilis; utraque sine exemplo.

R. Ego duxi te per desertum quadraginta annis, et manna cibavi te; * Et tu me cecidisti alapis et flagellis.

V. Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi. — Et tu.

Lectio vj.

Utramque tamen magnifice causa ipsa commendat, nimirum caritas est. Propter nimiam enim caritatem suam, qua dilexit nos Deus, ut servum redimeret, nec Pater Filio, nec sibi Filius ipse pepercit. Vere nimiam, quia et hæc mensuram excedit, modum superat, plane supereminens universis. Majorem, inquit, caritatem nemo habet, quam ut animam suam ponat quis pro amicis suis. Tu majorem habuisti Domine, ponens eam etiam pro inimicis. Cum enim adhuc inimici essemus, per mor-

tem tuam et tibi reconciliati sumus et Patri. Quænam ergo alia vidébitur esse, vel fuisse, vel fore huic similis caritati? Vix pro justo quis móritur. Tu pro injústis passus es, móriens propter delicta nostra, qui venisti justificare gratis peccatores, servos facere fratres, captivos coheredes, exsules reges.

R. Ego exaltavi te magna virtute : * Et tu me suspendisti in patibulo crucis, * In qua expandi manus meas ad populum non credentem et contradicentem. **R.** Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? respónde mihi. — Et. Glória Patri. In qua.

In tertio Nocturno,

Aña. Filii hóminum.

Ps. lvi.

Miserere mei Deus, miserere mei : * quóniam in te confidit ánima mea.

Et in umbra alarum tuarum sperabo, * donec transeat iniquitas.

Clamabo ad Deum altissimum : * Deum qui benefecit mihi.

Misit de celo, et liberavit me : * dedit in opprobrium conculcantes me.

Misit Deus misericordiam suam, et veritatem suam, * et eripuit animam meam de

médio catulorum leonum : dormivi conturbatus.

Filii hóminum dentes eorum arma et sagittæ : * et lingua eorum gladius acutus.

Exaltare super coelos Deus : * et in omnem terram glória tua.

Laqueum paraverunt pedibus meis : * et incurvaverunt animam meam.

Foderunt ante faciem meam fóveam : * et incidérunt in eam.

Paratum cor meum Deus, paratum cor meum : * cantabo, et psalmum dicam.

Exsurge glória mea, exsurge psalterium et cithara : * exsurgam dilículo.

Confitebor tibi in populis Dómine : * et psalmum dicam tibi in Géntibus :

Quóniam magnificata est usque ad coelos misericordia tua, * et usque ad nubes veritas tua.

Exaltare super coelos Deus : * et super omnem terram glória tua.

Aña. Filii hóminum dentes eorum arma et sagittæ, et lingua eorum gladius acutus.

Aña. Intendérunt arcum * rem amaram, ut sagittent in occultis immaculatum.

Psalm. Exaudi Deus orationem. [10]

Aña. Factus sum.

Ps. lxxvij.

Domine Deus salutis
meae : * in die cla-
mavi, et nocte coram te.

Intret in conspectu tuo
oratio mea : * inclina aurem
tuam ad precem meam :

Quia repleta est malis ani-
mamea : * et vita mea inferno
appropinquavit.

Aestimatus sum cum de-
scendentibus in lacum : *
factus sum sicut homo sine
adjutorio, inter mortuos
liber,

Sicut vulnerati dormientes
in sepulcris, quorum non es
memor amplius : * et ipsi de
manu tua repulsi sunt.

Posuerunt me in lacu infe-
riori : * in tenebris, et in
umbra mortis.

Super me confirmatus est
furore tuus : * et omnes flu-
ctus tuos induxisti super
me.

Longe fecisti notos meos
a me : * posuerunt me abomi-
nationem sibi.

Traditus sum, et non egre-
diebar : * oculi mei languer-
unt pro inopia.

Clamavi ad te Domine tota
die : * expandi ad te manus
meas.

Numquid mortuis facies
mirabilia : * aut medici sus-
citabunt, et confitebuntur
tibi?

Numquid narrabit aliquis

in sepulcro misericordiam
tuam, * et veritatem tuam
in perditione?

Numquid cognoscuntur in
tenebris mirabilia tua : * et
justitia tua in terra obli-
vionis?

Et ego ad te Domine cla-
mavi : * et mane oratio mea
praeveniet te.

Ut quid Domine repellis
orationem meam : * avertis
faciem tuam a me?

Pauper sum ego, et in labo-
ribus a juventute mea : *
exaltatus autem, humiliatus
sum et conturbatus.

In me transierunt irae tuae : *
et terrores tui conturbaver-
unt me.

Circumdede runt me sicut
aqua tota die : * circunde-
derunt me simul.

Elongasti a me amicum, et
proximum : * et notos meos
a miseria.

Añ. Factus sum sicut
homo sine adjutorio, inter
mortuos liber.

V. Factus est obediens
usque ad mortem. *R.* Mor-
tem autem crucis.

Lectio sancti Evangelii se-
cundum Joannem.

Lectio vij. Cap. xix.

IN illo tempore : Sciens
Jesus, quia omnia con-
summata sunt, ut consum-
maretur Scriptura, dixit :
Sitio. Et reliqua.

Homilia sancti Cyrilli Episcopi Alexandrini. **Comment. in Joannem, lib. 12. cap. xxxv.**

Cum truculenter omnia impietate Judaeorum essent peracta, nec quidquam ad summam crudelitatem deesset, tandem sanctissima caro Christi naturale quid patitur. Multis enim, ac variis doloribus exsiccata, siti torquetur. Multum enim possunt dolores ad commovendam sitim; innatum enim calorem exagitant, vel, quod in profunditate humidum est, consumunt et igneis ardoribus dolentis viscera urunt. Sicut igitur ceteras passiones, sic hanc etiam sponte Christus perpessus est. Bibere igitur petit: illi autem adeo longe ab omni humanitate aberant, ut pro juvante potu atque jucundo nocentem et acerbum attulerint, et humanitatem, qua moveri videbantur, in impietatem converterint. Nam cum petenti dabant, caritatis habitum suscipere videbantur; sed non est possibile mentiri Scripturam, in qua ex persona Christi dicitur: Et dederunt in escam meam fel, et in siti mea potaverunt me aceto.

R. Ego te potavi aqua salutis de petra: * Et tu me potasti felle et aceto.

V. Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi.— Et tu me potasti.

Lectio viij. Id. Cap. xxxvj.

Cum ergo accepisset Jesus acetum, dixit: Consummatum est: et inclinato capite tradidit spiritum. Consummatum jam esse Salvator dicit, quia saeviendi Judaeorum potestas in ipsum per mortem suam terminum habuit. Quid enim non excogitarunt, aut quid supremæ inhumanitatis relictum sibi est? Quis cadendi, quis contumeliandi modus non adhibitus? Merito igitur consummatum esse, ait. Cumque tempus jam esset, ut etiam spiritibus apud inferos predicaret: (venit enim, ut tam vivorum quam mortuorum dominaretur), mortem pro nobis suscepit: et hanc naturæ nostræ propriam passionem sponte subit secundum carnem, quamvis, ut Deus vita naturaliter sit, ut spoliatis inferis, primitiæ dormientium, et primogenitus (ut Scripturæ dicunt) mortuorum factus, recursum ad vitam naturæ nostræ largiretur.

R. Ego ante te apéruí mare :

* Et tu aperuísti láncea latus Salvatóri tuo, * Qui redémit mundum in ságuine suo. **R.** Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? respónde mihi. —

Et. **G**loría. Qui. **Lectio ix.**

Inclinávit igitur caput. Accidit enim moriéntibus, vigóre carnis jam consumpto et ánima, quæ corpus rétinet, abeúnte, inclinatio cápitis. Quamóbrém verbis hoc modo usus Evangelísta est. Sic et tradidisse spíritum, a consuetúdine nostra sibi dictum est; multi enim sic exstingui, et moridicúntur. Quamvis mihi videátur ídeo non simpliciter mórtuum esse, sed tradidisse spíritum Evangelísta dixísse; quia in manus Dei Patris ánimam suam commendávit, ut ipse dixit : Pater! in manus tuas comméndo spíritum meum. Quod nobis magnæ spei fundaméntum, atque originem præbet. Te Deum. 5.

Ad laudes,

et per Horas, Añæ.

1. Fui flagellátus * tota die, et castigatio mea in matutínis.

Psalmi de Dominica. 7.

2. Veni ad montem myrrhæ * et ad collem thuris : tamquam agnus ad occisió-

nem ductus, obmútui, et non apéruí os meum.

3. Fodérunt manus meas * et pedes meos, dinumeravérunt ómnia ossa mea.

4. Consolántem me * quæsívi, et non invéni : dedérunt in escam meam fel, et in siti mea potavérunt me acéto.

5. Cum accepisset Jesus * acétum, dixit : Consummátum est; et inclináto cápíte, emísit spíritum.

Capit. Philipp. ij.

Eratres, Hoc enim sentite in vobis, quod et in Christo Jesu : qui cum in forma Dei esset, non rapinam arbitrátus est esse se æquálem Deo : sed semetípsum exinanívit, formam servi accípiens, in similitúdinem hóminum factus, et hábitu invéntus ut homo. Humiliávit semetípsum, factus obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis. **Hymn.**

Sævo dolórum túrbine Jaçtátur, atris óbrutus

Pœnis, acérba sústinens

Redémptor affixus cruci.

Pedes manúsque horribili

Clavi cruéntant vúlnerè :

Cor, vultus, artus, péçtora

Sacro redúndant ságuine.

Flet, orat, et clamans obit :

Cor Matrís íctum cóncidit :

Heu Mater! heu Fili! dolor
Ingrata frangat pectora.

Montes, sepulcra, saxaque
Scinduntur: arva, flumina,
Rupes, et æquor contremunt,
Templique velum scinditur.

Sol, luna, cœlum, sidera
Plangunt, et orbis ingemit:
O vos viri, vos parvuli,
Nuptæ, puellæ, plangite.
Adstæte mœrentes cruci,
Pedes beatos ungitè,
Lavate fletu, tergite
Comis, et ore lambite.

Tu, caritatis victima,
Ut nostra tollas crimina,
Nobis salubri perficis
Adoptionem sanguine.
Nostra ergo pax et gaudium
Sis, vita, Jesu, et præmium:
Sis ductor, et lux in via,
Merces, coròna in patria.

Amen.

V. Ipse vulneratus est
propter iniquitates nostras.
R. Et attritus est propter
scœlera nostra.

Ad Bened. Aña. Ad Jesum
autem * cum venissent, ut
viderunt eum jam mortuum,
non fregérunt ejus crura,
sed unus militum lancea
latus ejus aperuit, et continuo
exiit sanguis et aqua. ~~~~~

Oratio.
Domine Jesu Christe,
qui de cœlis ad terram
de sinu Patris descen-

disti, et sanguinem tuum
pretiosum in remissionem
peccatorum nostrorum fu-
disti: te humiliter deprecamur;
ut in die iudicii, ad
dexteram tuam audire mereamur:
Venite benedicti.
Qui vivis et regnas.

Ad Primam in R. brevi;
V. Qui pro nobis pati dignatus es.

Ad tertiam,

Aña. Veni ad montem myrrhæ.

Capit. Fratres, Hoc enim
ut supra. 46*

R. br. Oblatus est, * Quia
ipse voluit. Oblatus est. **V.** Et
livore ejus sanati sumus.
Quia. **Gloria.** Oblatus.

V. Proprio Filio suo non
pepercit Deus. **R.** Sed pro
nobis omnibus tradidit illum.

Ad sextam,

Aña. Foderunt manus meas.

Capit. Zach. xij. ~~~~~

Quid sunt plagæ istæ
in medio manuum
tuarum? Et dicet: His
plagatus sum in domo eorum
qui diligebant me.

R. br. Proprio Filio suo,
* Non pepercit Deus. Proprio.
V. Sed pro nobis omnibus
tradidit illum. Non.
Gloria Patri. Proprio.

V. Factus est obediens
usque ad mortem. **R.** Mor-
tem autem crucis.

Ad nonam,

Añã. Cum accepisset Jesus.

Capit. Is. liij.

Generationem ejus quis enarrabit? Quia abscissus est de terra viventium: propter scelus populi mei percussus eum.

R. br. Factus est obediens, *Usque ad mortem. Factus.

V. Mortem autem crucis. Usque. Glória Patri. Factus.

V. Ipse vulneratus est propter iniquitates nostras.

R. Et attritus est propter scelera nostra.

In ij. vespertis.

Omnia ut in primis 34* præter sequentia.

V. Ipse vulneratus est propter iniquitates nostras.

R. Et attritus est propter scelera nostra.

Ad Magnif. Añã. Depónens Joseph * corpus Jesu involvit sindone, et posuit eum in monumento exciso Fuit planctus magnus in illa die: mulieres autem sedentes contra sepulcrum dolébant, sicut doléri solet in morte primogéniti.

PRO SABBATO.

De Immaculata Conceptione B. M. V. Semid.

Ad vespertas,

Añã de Laud. 51* Psalmi et Hymnus ut in Festis B. M. V. per Annum. [152]

Capit. Prov. viij. c.

Ominus possedit me in initio viarum suarum, antequam quidquam faceret a principio. Ab ætérno ordinata sum, et ex antiquis antequam terra fieret. Nondum erant abyssi, et ego jam concepta eram.

Hymn. Ave maris. [154]

V. Immaculata Conceptio tua Dei Génitrix Virgo.

R. Gáudium annuntiavit univérso mundo.

Ad Magnif. Añã. Beátam me dicent omnes generationes, quia fecit mihi magna qui potens est, allelúia.

Oratio.

Deus, qui per Immaculatam Virginitis Conceptionem dignum filio tuo habitaculum preparasti: quæsumus, ut qui ex morte ejúsdem Filii tui prævisa, eam ab omni labe præservasti, nos quoque mundos ejus intercessióne ad te pervenire concédas. Per eúndem Dóminum.

Ad Completorium Feria vj. in fine Hymni dicitur.

Jesu, tibi sit glória, Qui natus es de Virgine. etiamsi in Vespertis facta sit tantum Commem. de Immaculata Conceptione.

Ad matutinum,

Invitat. Immaculatam Conceptionem Virginitis Mariæ

celebrémus. * Christum ejus
Filium adorémus Dñum.

Ps. Venite. 5. *Hymn.*

Ræclára custos Virgi-
num,

Intácta mater Núminis,
Cœléstis aulæ jánuá,
Spes nostra, cœli gáudium.

Inter rubéta lílium,
Colúmba formosíssima,
Virga e radice gérmíans

Nostro medélam vúlneri.
Turrís dracóni impérvia,

Amíca stella náufrágis,
Tuére nos a fráudibus,
Tuáque luce dírige.

Erróris umbras díscute,
Syrtes dolósas ámove,

Fluctus tot inter, déviis
Tutam reclúde sémitam.

Jesu, tibi sit glória,

Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spírítu,
In sempitérna sæcula.

Amen.

In primo Nocturno.

Aña. Admirábile est nomen
tuum, * Dómine, in uni-
vérsa terra, quia in Vírgine
María dignum tibi habitá-
culum præparásti.

**Psalmi ut in Festis B. M. V.
per Annum. [155]**

Aña. In sole * pösuit Deus
tabernáculum suum.

Aña. In Conceptióne sua *
accépit María benedictión-
em a Dómino, et miseri-
córdiam a Deo salutári suo.

℟. Deus omnipotens præ-

cinxit me virtúte. **℟.** Et pó-
suit immaculátam viam
meam.

Lect. j. Noct. de Script. occ.

℟. j. Per unum hómínem
peccátum in hunc mundum
intrávit, in quo omnes pec-
cavérunt. * Ne timeas Ma-
ría, invenísti grátiam apud
Deum. **℟.** Eripuit Dñus áni-
mam tuam de morte, et con-
tra inimicum factus est pro-
tector tuus. — Ne timeas.

℟. ij. Transíte ad me om-
nes qui concupiscitis me :

* Et narrábo vobis quanta
fecit Deus ánimæ meæ.

℟. Vivit Dóminus, quóniam
adimplévit in me misericór-
diam suam. — Et.

℟. iij. Elécta mea cándida
sicut nix in Líbano; sicut
favus distillans lábia ejus :

* Me et lac sub lingua illius.

℟. Veni de Líbano sponsa
mea, veni coronáberis coró-
na gratiárum. — Mel. Gló-
ria Patri. Mel.

**In Quadragesima vero et in
Sabbato Quatuor Tempo-
rum, in j. Nocturno dicun-
tur Lectiones sequentes.**

De libro Génesis.

Lectio j. Cap. iij.

Erpenserat callidior
cunctis animánti-
bus terræ quæ féce-
rat Dóminus Deus. Qui di-
xit ad mulierem : Cur præ-
cépit vobis Deus ut non

comederétis de omni ligno paradísi? Cui respóndit múl-
lier : De fructu lignórum,
quæ sunt in paradíso, vé-
scimur : de fructu vero ligni,
quod est in médio paradísi,
præcépit nobis Deus ne
comederémus : et ne tange-
rémus illud, ne forte moriá-
mur. Dixit autem serpens
ad mulierem : Nequáquam
morte moriémini. Scit enim
Deus quod in quocúmque
die comederítis ex eo, ape-
riéntur óculi vestri : et éritis
sicut díi, sciéntes bonum et
malum. *R.* Per unum. 49*

Lectio ij.

AIdit igitur múl-
lier quod
bonum esset lignum
ad vescéndum, et pulchrum
óculis, adspéctúque dele-
ctábile : et tulit de fructu
illius, et comédit : deditque
viro suo, qui comédit. Et
apérti sunt óculi ambórum :
cumque cognovissent se
esse nudos, consuérunt fólia
figus, et fecérunt sibi peri-
zómata. Et cum audissent
vocem Dómini Dei deam-
bulántis in paradíso ad
auram post meridiem, abs-
cóndit se Adam et uxor
ejus a fácie Dómini Dei in
médio ligni paradísi.

R. Transite. 49* *Lectio iij.*

Alocavitque Dóminus
Deus Adam, et dixit
ei : Ubi es? Qui ait : Vocem

tuum audívi in Paradíso; et
timui, eo quod nudus essem,
et abscóndi me. Cui dixit :
Quis enim indicávit tibi
quod nudus esses, nisi quod
ex ligno de quo præcéperam
tibi ne coméderes, comedi-
sti? Dixitque Adam : Múl-
lier, quam dedisti mihi sóciam,
dedit mihi de ligno, et
comédi. Et dixit Dóminus
Deus ad mulierem : Quare
hoc fecisti? Quæ respóndit :
Serpens decépit me, et com-
édi. Et ait Dóminus Deus
ad serpéntem : Quia fecisti
hoc, maledíctus es inter
ómnia animántia, et béstias
terræ : super pectus tuum
gradiéris, et terram cómedes
cunctis diébus vitæ tuæ.
Inimicítias ponam inter te
et mulierem, et semen tuum
et semen illius : ipsa cónte-
ret caput tuum, et tu insi-
diaberis calcáneo ejus.

R. Elécta mea. 49*

In secundo Nocturno,

Aña. Diffúsa est grátia * in
Conceptióne ejus, et spe-
ciósa appáruit inter filias
hóminum.

Aña. Adjúvit eam * Deus
mane dilúculo; sanctificávit
tabernáculum suum Altís-
simus.

Aña. Gloriósa * dícta sunt
de te, Cívitas Dei; fundávit
te Dóminus in móntibus
sanctis.

V. In hoc cognóvi quóniam voluisti me. **R.** Quóniam non gaudébit inimicus meus super me.

Lectiones dicuntur pro tempore, ut infra. 53*

R. iv. Ego ex ore Altíssimi prodívi, primogénita ante omnem creatúram : ego feci in cœlis ut orirétur lumen indeficiens. *Nondum erant abyssi, et ego jam concépta eram. **V.** Deus enim creávit me in justítia, et apprehéndit manum meam, et servávit me. — Nondum erant.

R. v. Nihil inquinátum in eam incúrrit : * Candor est lucis aetérnæ et spéculum sine mácula. **V.** Est enim hæc speciósior sole, et luci comparáta invenitur púrior. — Candor est lucis.

R. vj. Signum magnum apparuit in cœlo : Múlier amícta sole, et luna sub pédibus ejus : * Et in cápite ejus coróna stellárum duódecim. **V.** Induit eam Dóminus vestiméntis salútis, induménto justítiae, et quasi sponsam ornávit eam monilibus suis. — Et in cápite. **Glória Patri.** Et in cápite.

In tertio Nocturno,

Aña. Sanctimónia et magnificéntia * in Conceptione ejus; annuntiáte in ómnibus pópulis glóriam ejus.

Aña. Lætámini omnes * in

Dómino : et confitémini memóriæ sanctitátis ejus.

Aña. Notum fecit * Dóminus opus suum : in conspéctu géntium revelávit glóriam Genitricis suæ.

V. Exaltábo te Dómine, quóniam suscepisti me.

R. Nec delectásti inimicos meos super me.

Homilia pro tempore, ut infra. 54*

R. vij. Hortus conclusus sorror mea sponsa, hortus conclusus, fons signátus :

*Emissiones tuæ paradísus, o María. **V.** Aperi mihi sorror mea, amíca mea, columba mea, immaculáta mea. — Emissiones tuæ.

R. viij. Magnificat ánima mea Dóminum : * Quia fecit mihi magna qui potens est, et sanctum nomen ejus.

V. Ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes generatiónes. — Quia. **Glória.** Quia.

Ad laudes,

et per Horas, Aña.

1. Tota pulchra es * María, et mácula originális non est in te.

2. Vestiméntum tuum * cándidum quasi nix, et fácies tua sicut sol.

3. Tu glória Jerúsalem, * tu lætítia Israel, tu honorificéntia pópuli nostri.

4. Benedícta es tu, * Virgo María, a Dómino Deo

excélso præ omnibus mulieribus super terram.

5. Trahe nos * Virgo immaculata, post te currémus in odorem unguentorum tuorum. **Capit. Prov. viij. c**

Dominus possédit me in initio viarum suarum, antequam quidquam faceret a principio. Ab ætérno ordinata sum, et ex antiquis antequam terra fieret. Nondum erant abyssi, et ego jam concepta eram. *~~~~~ Hymn.*

O Gloriosa Virginum,
Sublimis inter sidera,

Qui te creávit, párvulum
Lactente nutris úbere.

Quod Heva tristis abstulit,

Tu reddis almo gérmine :

Intrent ut astra flébiles,

Cœli recludis cárdines.

Tu Regis alti jánuam,

Et aula lucis fúlgida :

Vitam datam per Virginem

Gentes redemptæ pláudite.

Jesu, tibi sit glória,

Qui natus es de Virgine,

Cum Patre, et almo Spíritu,

In sempiterna sæcula. Am.

V. Immaculata Conceptio
tua Dei Génitrix Virgo.

R. Gáudium annuntiávit
univérso mundo.

Ad Benedictus, Aña. Ait
Dóminus Deus * ad serpén-
tem : Inimicitias ponam in-
ter te et mulierem, et semen

tuum et semen illius : ipsa
cónteret caput tuum. **Orat.**

Deus, qui per Immaculátam Virginis Conceptionem dignum Filio tuo habitáculum præparásti : quæsumus, ut qui ex morte ejúsdem Filii tui prævísa, eam ab omni labe præservásti, nos quoque mundos ejus intercessióne ad te pervenire concédas. Per eúndem Dóminum.

Ad Primam in R. br. V. Qui
natus es de María Virgine.

Ad tertiam,

Aña. Vestiméntum tuum.

Capitulum de Laudibus.

R. br. Deus omnipotens,

* Præcínxit me virtúte.

Deus. **V.** Et pósuit imma-

culátam viam meam. Præ-

cínxit. **Gória Patri.** Deus.

V. In hoc cognóvi quóniam

voluisti me. **R.** Quóniam

non gaudébit inimicus

meus super me.

Ad sextam,

Aña. Tu glória Jerúsalem.

Capit. Ezech. xlv. ~~~~~

Porta hæc clausa erit,

non aperiétur, et vir

non intrábit per eam, quóniam

Dóminus Deus Israel

ingréssus est per eam : erit-

que clausa Principi. Prin-

ceps ipse sedébit in ea.

R. br. In hoc cognóvi,

* Quóniam voluisti me. In

hoc. **V.** Quóniam non gau-

débit inimicus meus super me. Quóniam. **G**loria. In.
V. Exaltábo te Dómine, quóniam suscepisti me.
R. Nec delectásti inimicos meos super me.

Ad nonam,

Aña. Trahe nos.

Capit. Apoc. xij. ~~~~~

Signum magnum apparuit in cœlo : mulier amicta sole, et luna sub pedibus ejus, et in capite ejus corona stellarum duodecim.

R. br. Exaltábo te Dómine, * Quóniam suscepisti me.

Exaltábo. **V.** Nec delectásti inimicos meos super me.

Quóniam suscepisti. **G**loria Patri. Exaltábo.

V. Immaculáta Concéptio tua Dei Génitrix Virgo.

R. Gáudium annuntiávit univérso mundo.

In ij. vespertis.

Omnia ut in primis. 48*

V. Immaculáta Concéptio tua Dei Génitrix Virgo.

R. Gáudium annuntiávit univérso mundo.

Ad Magnif. Aña. Sancta Maria * succurre miseris, juva pusillánimes, réfove flébiles, ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercède pro devóto femíneo sexu : sentiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam Immaculátam Concéptionem.

Lectiones de Immaculata Conceptione.

TEMPORE HIEMALI.

In secundo Nocturno.

Ex Bulla dogmática Pii Papæ noni. **Lectio iv.**

Ineffabilis Deus, cuius viæ misericórdia et veritas, cuius voluntas omnipoténtia, et cuius sapiéntia attingit a fine usque ad finem fórtiter, et dispónit ómnia suávitè, cum ab omni æternitate præviderit luctuosíssimam totius humáni géneris ruínam ex Adami transgressióne derivándam, atque in mystério a sæculis abscondito primum suæ bonitátis opus decreverit per Verbi incarnationem sacraménto occultióre complère, ut contra miséricors suum propósitum homo diabólicæ iniquitátis versútia actus in culpam non periret, et quod in primo Adámo casurum erat, in secúndo felicius erigerétur, ab initio et ante sæcula unigénito Filio suo Matrem, ex qua caro factus in beáta témporum plenitúdine nascerétur, elégit atque ordinávit, tantóque præ creatúris univérsis est prosecútus amóre, ut in illa una sibi propensíssima voluntáte complacéret. **R.** Ego ex ore. 51*

Lectio v. *~~~~~*
QUAPROPTER illam longe ante omnes angelicos spiritus, cunctosque Sanctos cœlestium omnium charismatum cœpia de thesauro divinitatis deprœpta ita mirifice cumulavit, ut ipsa ab omni prorsus peccati labe semper libera, ac tota pulchra et perfectæ eam innocentia et sanctitatis plenitudinem præ se ferret, qua major sub Deo nullatenus intelligitur, et quam præter Deum nemo assequi cogitando potest. Et quidem decēbat omnino, ut perfectissimæ sanctitatis splendõribus semper ornata fulgēret, ac vel ab ipsa originalis culpæ labe plane immūnis amplissimum de antiquo serpente triũmphum refēret tam venerabilis mater, cui Deus Pater unicum Filium suum, quem de corde suo æqualem sibi gēnitum, tamquam seipsum diligit, ita dare dispõsuit, ut naturaliter esset unus idēque communis Dei Patris et Virginis Filius.

R. Nihil. 51* *~~~~~* **Lectio vj.**

QUAM originalem augustæ Virginis innocentiam cum admirabili ejusdem sanctitate præcellasque Dei Matris dignitate omnino cohærentem catho-

lica Ecclesia, quæ a sancto semper edocta Spiritu columna est ac firmamentum veritatis, tamquam doctrinam possidens divinitus acceptam, et cœlestis revelationis deposito comprehensam multiplici continenter ratione, splendidisque factis magis in dies explicare, proponere ac fovere nunquam destitit. Hanc enim doctrinam ab antiquissimis temporibus vigentem, ac fidelium animis penitus insitam, et sacrorum Antistitum curis studiisque per catholicum orbem mirifice propagatam, ipsa Ecclesia luculentissime significavit, cum ejusdem Virginis Conceptionem publico fidelium cultui ac venerationi proponere non dubitavit. Quo illustri quidem facto ipsius Virginis Conceptionem veluti singularem, miram, et a reliquorum hominum primordiis longissime secretam, et omnino sanctam colendam exhibuit, cum Ecclesia non nisi de Sanctis dies festos concelebrat. **R.** Signũ. 51*

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vij. Cap. j. c. *~~~~~*

IN illo tempore: Missus est Angelus Gabriel a Deo in civitatem Galilææ,

cui nomen Názareth, ad virginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen virginis María. Et reliqua.

Homilia sancti Sophronii Episcopi. *Hom. in Deiparæ Annunt.*

Uid missus beátus ille Angelus ad Virginem integérrimam dicit? Aut quómodo faustíssimum hoc núnctium ipsi defert? Ave grátia plena, Dóminus tecum. A gáudio incipit eam álloqui ille gáudii núnctius. Nóverat enim et plane sciébat, núnctium illud suum univérstis homínibus atque ómnibus páriter creatúris gáudium paráre, et quólibet a quibuscúmque dolóres expéllere; nóverat, ex divína hujus mystérii cognitióne mundum lúmine collustrári; nóverat, erróris dísjici caliginem; nóverat, retúndi mortis acúleum; nóverat, vim corruptiόνis infríngi; nóverat, inférno victóriam auférri; nóverat, salútem pérdito affulgére hómíni, qui horum malórum jugo jándiu premebátur, ex quo scílícet a paradísi deliciis expúlsus, et a beáto illo domicílio ejectionis fúerat. Proptérea legatiónis suæ exórdium a gáudio ducit; proptérea sermónibus

suis gáudii voces præmittit; proptérea faustis hęc núnctiis gáudium antecédit, útpote quæ ómnibus credéntibus gáudio futúra erant.

R. Hortus. 51* Lectio viij.

QUæT sane par omníno erat, ut divína gáudii denuntiatio a sermónibus verbisque gáudium eliciéntibus súmeret initium. Proptérea enim et Angelus gáudium ante ómnia renúnciat, quia faustæ legatiónis suæ non ignórat éxítum, ac probe novit collóquium quod habebátur, in totíus mundi gáudium manifeste esse cessúrum. Et profécito quodnam gáudium, aut quænam reperíri potest jucúnditas, quam non longe excédát álloquium ad Virginem illam beátam ac gáudii paréntem hábitum? Gaude o supercœlestis gáudii Génitrix. Gaude o sublimíssimi gáudii nutrix. Gaude o salutáris gáudii sedes princeps. Gaude o immortalis gáudii aucitrix. Gaude o ineffábilis gáudii mysticum diversórium. Gaude o indeficiéntis gáudii fons beatíssime. Gaude o gáudii ætérni deíserum cimélium. Gaude o vivificántis gáudii arbor virentíssima. Gaude o innúpta Dei Mater. Gaude o Virgo post partum inte-

gerrima. Gaude o spectaculum præ mirabilibus omnibus summe admirandum.

R. Magnificat. 51*

LECTIO IX.

Quisnam tuum eloqui splendorem poterit? Quisnam portentum, quod ipsa es, enarrare verbis audeat? Quisnam magnificentiam tuam effari se posse confidet? Tu hominum exornasti naturam; tu Angelorum ordines superasti; tu fulgores Archangelorum obtenebrasti; tu sublimes Thronorum sedes infra te ostendisti; tu altitudinem Dominationum depressisti; tu Principatum ducatibus præcurristi; tu enervasti fortitudinem Potestatum; tu ipsis Virtutibus potentior virtus prodiisti; tu Cherubim occultatissimum visum terrestribus oculis vicisti; tu Séraphim sex alas habentium volatus animæ pennis divinitus agitatús transvolasti; tu denique omnem creaturam longe transgressa es; quippe quæ præ omni creatura enituisi puritate; et omnium creaturarum Conditorum in te excepisti; ipsúmque et sinu tuo gestasti, et genuisti; et sola ex omnibus creaturis Dei Mater effecta es.

Te Deum laudamus. 5.

TEMPORE VERNO.

In secundo Nocturno.

Ex Bulla dogmática Pii Papæ noni.

LECTIO IV.

MPsissima verba, quibus divinæ Scripturæ de increata Sapientia loquuntur, ejusque sempiternas origines repræsentant, consuevit (Ecclesia) tum in ecclesiasticis officiis, tum in sacrosancta liturgia adhibere et ad illius Virginis primordia transfere, quæ uno eodemque decreto cum divinæ Sapientie incarnatione fuerant præstituta. Quamvis autem hæc omnia penes fideles ubique prope recepta ostendant, quo studio ejusmodi de Immaculata Virginis Conceptione doctrinam ipsa quoque Romana Ecclesia omnium Ecclesiarum mater et magistra fuerit prosecuta, tamen illustria hujus Ecclesie facta digna plane sunt, quæ nominatim recenseantur, cum tanta sit ejusdem Ecclesie dignitas atque auctoritas, quanta illi omnino debetur, quæ est catholica veritatis et unitatis centrum, in qua solum inviolabiliter fuit custodita religio, et ex qua traducem fidei reliquæ

omnes Ecclesiæ mutuén-
tur opórtet. **R.** Ego ex-
ore. 51* **Leccio v.**

ITaque eádem Romána
Ecclesiá nihil pótius
hábit, quam eloquentíssi-
mis quibúsque modis Im-
maculátam Vírginis Con-
ceptiónem, ejúsque cultum
et doctrínam assérere, tuéri,
promóvere et vindicáre.
Enim vero prædecessóres
nostri veheménter gloriáti
sunt apostólica sua auctóri-
táte festum Conceptionis in
Romána Ecclesiá institúere,
ac próprio Officio, propriá-
que Missa, quibus præroga-
tíva immunitátis ab here-
ditária labe manifestíssime
asserebátur, augére, hone-
stáre et cultum jam institú-
tum omni ope promovére,
amplificáre, sive erogátis
indulgéntiis, sive facultáte
tribúta civitatibus, provin-
ciis regnisque, ut Deíparam
sub título Immaculátæ Con-
ceptionis patrónam sibi de-
lígerent, sive comprobátis
sodalitatibus, congregatió-
nibus, religiosisque familiis
ad Immaculátæ Conceptionis
honórem institútis, sive
láudibus eórum pietáti delá-
tis, qui monastéria, xeno-
dochía, altária, templa sub
Immaculáti Conceptus títu-
lo eréxerint, aut sacraménti
religióne interpósita Imma-

culátam Deíparæ Conce-
ptionem strénue propugná-
re spopónderint.

R. Nihil inquinátum. 51*

Leccio vj.

INsuper summópere læ-
táti sunt decérnere
Conceptionis festum ab
omni Ecclesiá esse habén-
dum eódem censu ac nú-
mero quo festum Nativitá-
tis, idémque Conceptionis
festum cum octáva ab uni-
vérsa Ecclesiá celebrán-
dum, et ab ómnibus inter
ea quæ præcépta sunt, san-
cte coléndum, ac pontifi-
ciam capéllam in patriar-
cháli nostra Liberiána bas-
ilica die Vírginis Con-
ceptionis sacro quotánnis esse
peragéndam. Atque ex-
optántes in fidélium ánimis
quotídie magis fovére hanc
de Immaculáta Deíparæ
Conceptione doctrínam,
eorúmque pietátém excitáre
ad ipsam Vírginem sine
labe origináli concéptam
coléndam et venerándam,
gavisi sunt quam libentís-
sime facultátem tribúere, ut
in Lauretánis Litaníis, et in
ipsa Missæ Præfatióne Im-
maculátus ejúsdem Vírginis
proclamarétur Conceptus,
atque ádeo lex credéndi
ipsa supplicándi lege sta-
tuerétur.

R. Signum magnum. 51*

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vij. Cap. j. c.

IN illo tempore: Missus est Angelus Gabriel a Deo in civitatem Galilææ, cui nomen Nazareth, ad virginem desponsatam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen virginis Mariæ. Et reliqua.

Homilia S. Bernardi Abbatis. **Ex Homil. ij. super Miss.**

Aetate, pater Adam, sed magis tu, o Heva mater, exulta, qui sicut omnium parentis, ita omnium fuistis peremptores; et quod infelicis est, prius peremptores quam parentes. Ambo, inquam, consolamini super filia, et tali filia: sed illa amplius de qua malum ortum est prius, cujus opprobrium in omnes pertransivit mulieres. Instat namque tempus, quo jam tollatur opprobrium, nec habeat vir quid causetur adversus feminam; qui utique, dum se imprudenter excusare conaretur, crudeliter illam accusare non cunctatus est, dicens: Mulier quam dedisti mihi, dedit mihi de ligno, et comedi. Propterea curre Heva ad Mariam; curre mater ad filiam; filia pro matre respón-

deat: ipsa matris opprobrium auferat; ipsa patri pro matre satisficiat: quia ecce si vir cecidit per feminam, jam non erigitur nisi per feminam. **R. Hortus. 51***

Lectio viij.

Quid dicébas, o Adam? Mulier quam dedisti mihi, dedit mihi de ligno, et comédi. Verba malitiæ sunt hæc quibus magis augeas quam deleas culpam. Verumtamen Sapientia vicit malitiam, cum occasione veniæ, quam a te Deus interrogando elicere tentavit, sed non potuit, in thesauro indeficientis suæ pietatis invenit. Redditur nempe femina pro femina, prudens pro fatua, humilis pro superba, quæ pro ligno mortis gustum tibi porrigat vitæ, et pro venenoso cibo illo amaritudinis, dulcedinem pariat fructus æterni. Muta ergo iniquæ excusationis verbum in vocem gratiarum actionis, et dic: Domine, mulier, quam dedisti mihi, dedit mihi de ligno vitæ, et comédi; et dulce factum est super mel ori meo, quia in ipso vivificasti me. Ecce enim ad hoc missus est Angelus ad Virginem. O admirandam et omni honore dignissimam Virginem; o feminam singulariter vene-

rándam, super omnes féminas admirábilem, paréntum reparatricem, posterórum vivificatricem.

R. Magnificat. 51*

Leectio ix.

QUam tibi áliam prædixisse Deus vidétur, quando ad serpéntem ait : Inimicítias ponam inter te et mulierem? Et si adhuc dúbitas, quod de María dixerit, audi quod séquitur : Ipsa cónteret caput tuum. Cui hæc serváta victória est, nisi María? Ipsa procul dúbio caput contrivit venenátum, quæ omnimodam maligni suggestiónem tam de carnis illécebra, quam de mentis supérbia dedúxit ad nihilum. Quam vero áliam Sálomon requirébat, cum dicébat : Mulierem fortem quis invéniet? Nóverat quippe vir sapiens hujus sexus infirmitátem, frá-gile corpus, lúbricam mentem. Quia tamen et Deum légerat promississe, et ita vidébat congrúere, ut qui vicerat per féminam, vince-rétur per ipsam, vehemén-ter admirans aiébat : Mu-lierem fortem quis invéniet? Quod est dicere : si ita de manu féminæ pendet et no-stra ómnium salus, et inno-céntiæ restitútio, et de hoste victória : fortis omnino ne-

césse est ut provideátur, quæ ad tantum opus possit esse idónea. Te Deum. 5.

TEMPORE ÆSTIVO.

In secundo Nocturno.

Ex Bulla dogmática Pii Papæ noni. *Leectio ix.*

QUóniam quæ ad cul-tum pértinent, ínti-mo plane vínculo cum ejúsdem objécto con-sérta sunt, nequerata et fixa manére possunt, si illud anceps sit et in ambíguo versétur, idcirco decessóres nostri Románi Pontífices omni cura Conceptionís cul-tum amplificántes, illius étiam objéctum ac doctri-nam declaráre, et inculcáre impensíssime studuerunt. Etenim clare apertéque docuére, festum agi de Virgi-nis Conceptione, atque uti falsam et ab Ecclesiæ mente alieníssimam proscripsé-runt illórum opinióem qui non Conceptionem ipsam, sed sanctificatióem ab Ec-clésia coli arbitraréntur et affirmárent. *R.* Ego ex

ore. 51* *Leectio v.*

NEque mitius cum iis agéndum esse existi-márunť, qui ad labefactán-dam de Immaculáta Virgi-nis Conceptione doctri-nam, excogitáto inter primum at-que álterum Conceptionís

instans et momentum discrimine, asserébant, celebrári quidem Conceptionem, sed non pro primo instanti atque momento. Ipsi namque prædecessores nostri suarum partium esse dixerunt, et beatissimæ Virginis Conceptionis festum, et Conceptionem pro primo instanti tamquam verum cultus objectum omni studio tueri ac propugnare. Hinc decretoria plane verba, quibus Alexander septimus decessor noster sinceram Ecclesiæ mentem declaravit, inquit : Sane vetus est Christifidelium erga ejus beatissimam Matrem Virginem Mariam pietas sentiendum, ejus animam in primo instanti creationis atque infusionis in corpus fuisse speciali Dei gratia et privilegio, intuitu meritum Jesu Christi ejus Filii humani generis Redemptoris, a macula peccati originalis præservatam immunitatem, atque in hoc sensu ejus Conceptionis festivitatem solenni ritu colentium et celebrantium.

R. Nihil. 51* ~ *LECTIO VI.*

Atque illud in primis solenne quoque fuit iisdem decessoribus nostris doctrinam de Immaculata Dei Matris Conceptione

sartam tectamque omni cura, studio et contentione tueri. Etenim non solum nullatenus passi sunt, ipsam doctrinam quovis modo a quopiam notari atque traduci, verum etiam longe ulterius progressi, perspicuis declarationibus iteratque vicibus edixerunt : Doctrinam qua Immaculatam Virginis Conceptionem profitemur, esse, suoque merito haberi cum ecclesiastico cultu plane consonam, eamque veterem, ac prope universalem et ejusmodi, quam Romana Ecclesiæ sibi fovendam tuendamque suscepit, atque omnino dignam, quæ in sacra ipsa liturgia, solemnioribusque precibus usurparetur. Neque his contenti, ut ipsa de Immaculato Virginis Conceptu doctrina inviolata persisteret, opinionionem huic doctrinæ adversam, sive publice sive privatim, defendi posse severissime prohibere, eamque multiplici veluti vulnere confectam esse voluerunt. *R.* Signum. 51*

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vij. Cap. j. c

In illo tempore : Missus est Angelus Gabriel a Deo in civitatem Galilææ,

cui nomen Názareth, ad virginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen virginis María. Et reliqua.

Homilia S. Tharásii Episcopi. *De Præsent. Deiparæ.*

Uibus te laudibus cumulábimus María? O puella immaculáta; o virgo impollúta; o mulierum ornáméntum, filiárum nitor! O mater Virgo sancta, tu benedícta inter mulieres; tu celebráta propter innocéntiam; tu obsignáta virginitáte. Tu Adámi maledícti expiatio; tu débiti Hevæ solútio. Tu Abélis puríssima oblátio; primogenitórum deléctus; immaculátum sacrificium. Tu Enos in Deum spes non pudóre suffúsa; tu Enoch iníta grátia, et in securám vitam migrátio. Tu Noe arca, et secúndæ regeneratiónis apud Deum conciliátio. Tu regni et sacerdotií Melchisedech perillústris splendor; tu Abrahámi firma fidúcia et promissiónis futúre posteritátis óbsequens fides. Tu Isaac novum sacrificium et rationále holocáustum; tu Jacob in scalam ascénsus causa, et fecunditátis in duódecim tribus permanéntis expressió nobilíssima. Tu Judæ apparuí-

sti secúndum stirpem filia; tu Joséphi pudicítia et véteris Ægypti, nimirum synagógæ Judæórum eversio, o Immaculáta! Tu Móysis ejusdémque legislatóris liber divinitus concinnátus, in quo scriptum est sacraméntum regeneratiónis, et divinis dígitis insculpta in tábulis lex est tamquam in monte Sina, ubi novus Israel ab intelligibílium Ægyptiórum servitúte vindicábitur, quemádmódum antiquus pópulus in solitúdine manna et aqua de petra satiátus est, petra autem erat Christus e tuo grémio proditúrus tamquam sponsus de thálamo. Tu Aarónis virga floréscens; tu es Davidis filia fimbriis áureis circumvestíta vário ornátu nitéscens. *℟. Hortus. 51**

Lectio viij.

TU es Prophetárum spéculum, et rerum ab illis prænuntiátarum éxitus. Te enixe Ezéchiél vaticinans appellávit portam clausam, per quam nemo hóminum unquam transíbit nisi Dóminus Deus solus, et portam clausam conservábit. Te Isafas ille in primis grandiloquus prænuntiat virgam Jesse, ex qua flos Christus oriétur, et fructibus vitiórum exstirpátis

radicitus, plantas divinæ cognitionis in agro inseret. Te Jeremias præmonstravit inquam: Ecce dies venient, dicit Dominus, et feriam domui Israel et domui Judæ fœdus novum, quod constitui cum patribus eorum, ita significans adventum ortumque filii tui, et populum Gentium vocans ad Deum adorandum inde usque a finibus terræ. Te etiam Daniel vir desideriorum proclamavit montem ingentem, e quo Christus lapis angularis abscindetur, et simulacrum multiformis serpentis ruina atque exitio dissipabit. Te honoro agnam immaculatam, te prædico gratia plenam, te cano Dei habitationem puram et immaculatam. Et sane ubi abundavit delictum, superabundavit gratia. Per mulierem mortem lucrati sumus, per mulierem universa ipse rursus instaurabit. Per serpentem cibum accipimus amari saporis, per ipsum vero rursus vescemur cibo immortalitatis. Prima parens Heva Cainum in lucem edidit invidiæ et nequitiæ principem; unigenitus Filius tuus erit primogenitus vitæ et resurrectionis! O inauditum prodigium! O admirandam no-

vitatem! O sapientiam nullis verbis coequandam.

R. Magnificat. 51* *Lecc. ix.*

Nos autem populus Dei, gens sancta, congregatio acceptabilis, filii columbæ, soboles gratiæ in hac Virginis celebritate puris animis, impollutis labiis, multisonis linguis hymnos suavidos extollamus. Illustre hoc festum, principem solemnitatem Angelis lætam et hominum prædicatione dignissimam prouti par est venerantes illud Ave Gabriëlis cum reverentia et gaudio sancto conclamemus. Ave delictum Patris, per quam ad ultimos terræ fines Dei cognitio manavit. Ave Filii domicilium, de qua ille carne indutus prodit. Ave sancti Spiritus habitaculum ineffabile. Ave sanctior Chérubim; ave gloriósior Séraphim, ave cœlo lætior; ave sole splendidiór; ave luna micantior; ave multiplex astrorum nitor; ave levis nubes, quæ cœlestem pluviam inspérgis. Ave aura sancta, quæ spiritum malitiæ a terra dissipasti. Ave nobile præconium Prophetarum; ave Apostolorum auditus per totum orbem sonus; ave Mátyrum excéllens conféssio; ave Patriarcharum laudatíssima prædi-

catio; ave Sanctórum sum-
 mum ornámentū. Ave causa
 salutis ómnium mortálium;
 ave regina pacis conciliátrix;
 ave matrum splendor im-
 maculátus. Ave mediátrix
 ómnium, qui sub cœlo sunt;
 ave totius orbis reparatio;
 ave grátia plena, Dñus te-
 cum, qui ante te, et ex te, et
 nobiscum. Ipsi laus cum Pa-
 tre et sanctíssimo et vivífico
 Spiritu, nunc et semper, et
 in infinita sæcula sæculó-
 rum. Amen. Te Deum. 5.

TEMP. AUTUMNALI.

In secundo Nocturno.

Ex Bulla dogmática Pii
 Papæ noni. *Leectio iv.*

Mnes norunt quan-
 to stúdio hæc de
 Immaculætæ Dei-
 paræ Virginis Conceptiône
 doctrina a spectatissimis
 religiósis familiis et cele-
 brióribus theológicis Acade-
 miis, ac præstantissimis di-
 vinárum rerum sciéntia do-
 ctóribus fúerit trá dita, as-
 sérta ac propugnáta. Omnes
 páriter norunt quantópere
 solliciti fúerint sacrórum
 Antístites vel in ipsis eccle-
 siásticis convéntibus palam
 publicéque profitéri, sanctís-
 simam Dei Genitricem Vir-
 ginem Mariam ob prævísa
 Christi Dómini Redemptó-
 ris mérita nunquam origi-

náli subjacuisse peccáto, sed
 præservátam omnino fuisse
 ab originis labe, et idcirco
 sublimióri modo redém-
 ptam. Quibus illud proféc-
 tum gravíssimum et omnino má-
 ximum accédit, ipsam quo-
 que Tridentínam synodum,
 cum dogmáticum de peccá-
 to origináli éderet decretū,
 quo juxta sacrárum Scriptu-
 rarum sanctórumque Pa-
 trum ac probatissimórum
 conciliórum testimónia, stá-
 tuit ac definívit: Omnes hó-
 mines nasci origináli culpa
 inféc tos; tamen solémniter
 declarásse: Non esse suæ
 intentiósni, in decreto ipso
 tantáque definitiósni ampli-
 tudine comprehéndere beá-
 tam et Immaculátam Virgi-
 nem Dei Genitricem Ma-
 riam. Hac enim declaratió-
 ne Tridentini Patres, ipsam
 beatíssimam Virgínem ab
 origináli labe solútam, pro
 rerum temporúmque adjún-
 ctis, satis innuérunt, atque
 ádeo perspicue significá-
 runt, nihil ex divinis Lítte-
 ris, nihil ex traditióne, Pa-
 trúmque auctoritaté rite
 afférri posse, quod tantæ
 Virgínis prærogativæ quovis
 modo refragétur.

℟. Ego ex ore. 51* Leect. v.

ET re quidem vera
 hanc de Immaculáta
 beatíssimæ Virgínis Con-

ceptione doctrinam quotidie magis gravissimo Ecclesiae sensu, magisterio, studio, scientia ac sapientia tam splendide explicatam, declaratam, confirmatam, et apud omnes catholici orbis populos ac nationes mirandum in modum propagatam, in ipsa Ecclesia semper existisse veluti a maioribus acceptam, ac revelatae doctrinae caractere insignitam, illustria venerandae antiquitatis Ecclesiae Orientalis et Occidentalis monumenta validissime testantur. Equidem Patres Ecclesiaeque scriptores, caelestibus edocti eloquiis, nihil antiquius habuere, quam in libris ad explicandas Scripturas, vindicanda dogmata, erudiendosque fideles elucubratis, summam Virginis sanctitatem, dignitatem, atque ab omni peccati labe integritate, ejusque praeclearam de teterrimo humani generis hoste victoriam, multis mirisque modis certatim praedicare atque efferre.

R. Nihil. 51* ~ **Lectio vj.**

QUapropter enarrantes verba, quibus Deus preparata renovandis mortalibus suae pietatis remedia inter ipsa mundi primordia praenuntians; et deceptoris serpentis retudit audaciam

et nostri generis spem mirifice erexit iniquens: Inimicitias ponam inter te et mulierem, et semen tuum et semen illius, docuere: divino hoc oraculo clare apertaque demonstratum fuisse misericordem humani generis Redemptorem, scilicet unigenitum Dei Filium Christum Jesum ac designatam beatissimam ejus Matrem Virginem Mariam, ac simul ipsissimas utriusque contra diabolum inimicitias insigniter expressas. Quocirca sicut Christus Dei hominumque mediator, humana assumpta natura, delens quod adversus nos erat chirographum decreti, illud cruci triumphator affixit, sic sanctissima Virgo, arctissimo et indissolubili vinculo cum eo conjuncta, una cum illo et per illum, semperternas contra venenosum serpentem inimicitias exercens ac de ipso plenissime triumphans, illius caput immaculato pede contrivit.

R. Signum magnum. 51*

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vj. Cap. j. c

IN illo tempore: Missus est Angelus Gabriel a Deo in civitatem Galilaeae, cui nomen Nazareth, ad vir-

ginem desponsatam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen virginis Maria. Et reliqua.

Homilia sancti Sophronii Episcopi. **Hom. in Deiparæ Annunt.** ~~~~~

Ere benedicta tu in mulieribus, quoniam Hevæ maledictionem in benedictionem commutasti; quoniam Adam, qui prius jacebat exsecratione percussus, ut per te benediceretur effecisti. Vere benedicta tu in mulieribus, quoniam benedictio Patris per te affulsit hominibus, eosque a veteri maledictio liberavit. Vere benedicta tu in mulieribus, quia per te progenitores tui salutem inveniunt; tu siquidem genitura es Servatorem, qui divina ipsis salutem comparabit. Vere benedicta tu in mulieribus, quoniam sine semine eum protulisti fructum, qui benedictionem terrarum orbi elargitur, ipsumque a maledictione spinas germinante redimit. Vere benedicta tu in mulieribus, quia mulier naturali conditione cum sis, Dei tamen Genitrix reipsa fies. Etenim si, qui ex te nasciturus est, secundum veritatem Deus est incarnatus, ipsa jure meritoque diceris Deipara, quippe

quæ Deum verissime paris.

R. Hortus. 51* **Lecc. viij.**

NE timeas Maria, invenisti enim apud Deum gratiam perire nesciam; invenisti apud Deum gratiam præ qualibet eximia; invenisti apud Deum gratiam omnibus votis expectandam; invenisti apud Deum gratiam omnium gratiarum splendidissimam; invenisti apud Deum gratiam nunquam elanguentem; invenisti apud Deum gratiam quæ te salvam præstet; invenisti apud Deum gratiam, quæ nullo impetu quatiatur; invenisti apud Deum gratiam plane invictam; invenisti apud Deum gratiam perenniter duraturam. Et alii quidem, iique plures ante te eximia sanctitate floruérunt. Sed nemini, quemadmodum tibi, plena gratia impertita est; nemo sicut tu, ad tantum magnificentiae est evectus; nemo, sicut tu, purificante gratia præoccupatus est; nemo, sicut tu, cœlesti lumine refulsit; nemo, sicut tu, præ omni celsitudine exaltatus est.

R. Magnificat. 51* **Lecc. ix.**

ET merito quidem; nemo enim sicut tu, ad Deum tam prope accessit; nemo sicut tu, Dei donis ditatus est; nemo sicut tu,

Dei gratiæ particeps fuit. Omnia vincis, quæcúmque inter homines emineant; omnia superas múnera, quæ effúsa a Dei largitaté in quóslibet dimanáverint. Plus enim omnibus inhabitántis Dei possessioné ditésctis. Nemo sic in se Deum complécti pótuit; nemo pótuit sic frui Dei præsentia; nemo dignus est hábitus, qui sic per Deum illuminarétur; ac proptérea non modo Deum ómnium Condítorem ac Dóminum in te excepísti, sed eum habes ex te ineffábiliter incarnátum, atque in útero tuo gestátum, et post hæc géntum, et univérsos homines a patérna condemnatióne rediménte, ac salutem, quæ nullum finem habitúra sit, ipsis elargiéntem. Et proptérea tibi clamávi, atque iterum veheménter clamábo : Ave grátia plena, Dñus tecum; benedícta tu in muliéribus. Te Deum. 5.

**Lectiones
de SS. Sacramento.**

MENSIBUS JANUARIO
ET FEBRUARIO.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Joannis Chrysóstomi. **Ex Homilia lxj. ad popul. Antiochenum.**

Lectio iv.

Necessarium est, dilectissimi, mysteriórum discere miraculum, quodnam sit, et quare sit datum, et quæ ejus rei utilitas. Unum corpus efficimur : membra, inquit, ex carne ejus, et ex óssibus ejus : sequámur autem initiáti, quæ dicúntur. Ut itaque non tantum per caritatém hoc fíamus, verum étiam ipsa re, in illam misceámur carnem : hoc namque per escam efficitur, quam largitus est nobis, volens osténdere desiderium quod erga nos habet. Proptérea semetípsum nobis immiscuit, et corpus suum in nos contemperávit, ut unum quid simus tamquam corpus cápiti coaptátum : ardénter enim amántium hoc est.

℟. Coenántibus illis. 30*

Lectio v.

Tamquam leónes igitur ignem spirántes ab illa mensa recedámus, facti diabolo terribiles, et caput nostrum mente revolvéntes, et caritatém, quam erga nos osténdit. Nam paréntes quidem áliis sæpe filios tradunt aléndonos : ego autem, inquit, non ita, sed cárnibus meis alo, et meípsum vobis ap-

póno, vos omnes generóso
esse volens, et spem bonam
de futúris vobis præbens :
quippe qui vobis hic me-
ipsum tradidi, multo magis
id in futúro fáciam. Vólui
frater vester fieri, carni pro-
pter vos et sánguini com-
municávi : vobis vicíssim
ipsam carnem et sánguinem,
per quæ cognátus vester
factus sum, trado.

R. Accépit Jesus. 30*

Leccio vij.

At tendámus itaque no-
bis ipsis dilectíssimi,
tálibus fruéntes bonis : et
cum áliquid turpe dicere
voluérimus, vel nos ab ira
córripi vidérimus, vel álio
quópiam hujúsmodi vitio,
considerémus quibus facti
sumus digni : talisque cogi-
tatio nobis irrationabili-
um mótuum sit corréctio.
Quotquot igitur hujus par-
ticipes córporis effícimur,
quotquot sánguinem degu-
stámus ; cogitémus quod
illum sursum sedéntem,
qui ab Angelis adorátur
incorrúptibili vicínus vir-
túti, hunc degustámus. Hei
mihí, quot ad salútem no-
bis viæ ! Nos corpus suum
effécit, nobis suum com-
municávit corpus : et ho-
rum nos nihil a malis
avértit.

R. Ego sum panis. 30*

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii se-
cúndum Joánnem.

Leccio vij. Cap. vj. f.

IN illo témpore : dixit
Jesus turbis Judæó-
rum : Caro mea, vere est
cibus : et sanguis meus,
vere est potus. Et réliqua.
Homília S. Augustini Epí-
scopi. *Traçt. xxvij. in Joañ.*

Erba Dómini ex
Evangélio, quæ
sermónem pristi-
num consequúntur, audi-
vimus. Hinc sermo debétur
áuribus et méntibus vestris,
et hodiérna die non impor-
túnus est. Est enim de cór-
pore Dómini, quod dicébat
se dare ad manducándum
propter ætérnam vitam. Ex-
pósuit autem modum attri-
butiónis hujus, et doni sui,
quómodo daret carnem
suam manducáre dicens :
Qui mandúcat carnem meã,
et bibit sánguinem meum,
in me manet, et ego in illo.
Signum quia manducávit
et bibit, hoc est : si manet,
et manétur : si hábitat, et
inhabitátur : si hæret, ut
non deserátur.

R. Qui mandúcat. 32*

Leccio viij.

Hoc ergo nos dócuit et
admónuit mysticis
verbis, ut simus in ejus cór-
pore sub ipso cápite in mem-

bris ejus, edentes carnem ejus, non relinquentes unitatem ejus. Sed qui aderant, plures non intelligendo scandalizati sunt: non enim cogitabant, hæc audiendo, nisi carnem, quod ipsi erant. Apóstolus autem dicit, et verum dicit: Sápere secundum carnem, mors est. Carnem suam dat nobis Dóminus manducare: et sápere secundum carnem, mors est. Cum de carne sua dicat, quia ibi est vita æterna: ergo nec carnem debemus sápere secundum carnem, sicut in his verbis: Multi itaque audiéntes, non ex inimicis, sed ex discipulis ejus, dixerunt: Durus est hic sermo, et quis potest eum audire?

R. Misit me. 32*

Lectio ix. ~~~~~

SI discipuli durum habuerunt istum sermonem, quid inimici? Et tamen sic oportebat ut diceretur, quod non ab omnibus intelligeretur. Secretum Dei intentos debet facere, non adversos: isti autem cito defecerunt, talia loquente Dño Jesu Christo. Non crediderunt aliquid magnum dicentem, et verbis illis aliquam gratiam cooperientem: sed prout voluerunt, ita intellexerunt, et more hominum: quia poterat Jesus, aut hoc

disponébat Jesus, carnem, qua indutum erat Verbum, véluti concisam, distribuere credéntibus in se. Durus est, inquit, hic sermo: quis potest eum audire?

Te Deum laudamus. 5.

MENSIBUS

MARTIO ET APRILI.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Joannis Chrysostomi. *Ex Hom. lx. ad popul. Antioch. Lect. iv.*

Uóniam Verbum dicit: Hoc est corpus meum: et as-

sentiamur et credamus, et intellectuálibus ipsum oculis intueamur. Nihil enim sensibile nobis Christus tradidit: sed sensibilibus quidem rebus, at omnia intelligibilia. Itidem et in baptis- mate: per rem nempe sensibilem aquam, donum confertur: intelligibile vero quod perficitur, generatio et renovatio. Si enim incorporeus esses, nuda et incorporea tibi dedisset ipse dona: sed quónia anima corporei conserta est, in sensibilibus intelligibilia tibi præbet. Quot nunc dicunt: Vellem ipsius formam adspicere, figuram, vestimenta, calceamenta? Ecce eum vides, ipsum tangis, ipsum manducas. Et tu quidem vestimenta cupis videre: ipse vero

tibi concedit non tantum videre, verum et manducare, et tangere, et intra te sumere. *R.* Cœnantibus. 30*

Leccio v.

Igitur accedat nemo cum nausea, nemo resolutus, omnes accensi, omnes ferventes, et excitati. Nam si Judæi stantes, et calceamenta in pedibus habentes, et baculos manibus gestantes, agnum cum festinatione comedebant: te multo magis oportet esse solertem. Nam illi quidem in Palæstinâ erant profecturi, et propterea viatorum figuram habebant: tu vero debes in cœlum migrare. Quapropter in omnibus oportet te vigilare: nec enim parva pœna proponitur indigne summentibus. Cógita quantum adversus proditore indignaris, et contra eos qui illum crucifixerunt: itaque considera, ne tu quoque sis reus corporis et sanguinis Christi. Illi sanctissimum corpus occiderunt, tu vero polluta suscipis anima, post tot beneficia. Neque enim illi satis fuit, hominem fferi, colaphis cædi, et crucifigi: verum et semetipsum nobis commiscet: et non fide tantum, verum et ipsa re nos suum efficit corpus.

R. Accépit Jesus. 30*

Leccio vj.

Quo non oportet igitur esse puriorem, tali fruentem sacrificio? quo solari radio non splendidiorem manum, carnem hanc dividentem? os quod igni spiritali replétur, linguam quæ tremendo nimis sanguine rubescit? Cógita quali sis insignitus honore, quali mensa fruáris. Quod Angeli videntes horrescunt, neque libere audent intuéri propter emicantem inde splendorem; hoc nos pascimur, huic nos unimur, et facti sumus unum Christi corpus, et una caro. Quis loquétur poténtias Dómini, auditas faciet omnes laudes ejus? Quis pastor oves proprio pascit cruore? Et quid dico, pastor? Matres multæ sunt, quæ post partus dolores, filios aliis tradunt nutricibus. Hoc autem ipse non est passus: sed ipse nos proprio sanguine pascit, et per omnia nos sibi coagmentat. *R.* Ego. 30*

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Leccio vij. Cap. vj. f.

In illo tempore: Dixit Jesus turbis Judæorum: Caro mea, vere est cibus: et sanguis meus, vere est potus. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini
Episcopi. *Tract. xxvij. in
Joannem, ante medium.*

Eiximus, fratres, hoc
Dóminum com-
mendasse in man-
dicatione carnis suæ, et
potatione sanguinis sui, ut
in illo maneamus, et ipse
in nobis. Manemus autem
in illo, cum sumus membra
ejus : manet autem ipse in
nobis, cum sumus templum
ejus. Ut autem simus mem-
bra ejus, unitas nos compá-
ginat : ut compáginet úni-
tas, quæ facit, nisi caritas?
Et caritas Dei unde? Apó-
stolum intérroga. Caritas, in-
quit, Dei diffusa est in cór-
dibus nostris per Spíritum
sanctum, qui datus est no-
bis. *R. Qui manducat. 32**

Leccio viij.

Ergo spíritus est, qui
vivificat : spíritus
enim facit viva membra :
nec viva membra spíritus
facit, nisi quæ in corpore,
quod végetat ipse spíritus,
invenerit. Nam spíritus, qui
est in te, o homo, quo
constas, ut homo sis, num-
quid vivificat membrum,
quod separatum invenerit
a carne tua? Spíritum tuum
dico animam tuam. Anima
tua non vivificat, nisi mem-
bra, quæ sunt in carne tua :
unum si tollas, jam non vi-

vificatur ex ánima tua, quia
unitati corpóris tui non co-
pulatur. *R. Misit me. 32**

Leccio ix.

Hæc dicuntur, ut amé-
mus unitatem, et ti-
meamus separatióem. Ni-
hil enim sic debet formidá-
re Christiánus, quam sepa-
rári a corpore Christi. Si
enim separatur a corpore
Christi, non est membrum
ejus : si non est membrum
ejus, non vegetatur spíritu
ejus. Quisquis autem, in-
quit Apóstolus, Spíritum
Christi non habet : hic non
est ejus. Spíritus ergo est,
qui vivificat, caro autem non
prodest quidquam. Verba,
quæ caro locutus sum vobis,
spíritus et vita sunt. Quid est,
Spíritus et vita sunt? Spíritá-
liter intelligénda sunt. Intel-
lexisti spiritaliter? Spíritus et
vita sunt. Intellexisti carnáli-
ter? Etiam sic illa spíritus et
vita sunt, sed tibi non sunt.
Te Deum laudamus. 5.

MENSIBUS

MAIO ET JUNIO.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Joannis Chry-
sóstomi. *Ex eadem Ho-
milia lx.*

Leccio ib.

Nicufque fidélium
Christus semetipsū
per mystéria com-
míscet, et quos génuít, per
semetipsū enútrit, nec álteri

tradit : per hoc tibi rursum persuádens, quod carnem tuam assúpsit. Ne torpeámus igitur tanta digni caritáte et honóre putáti. Nonne vidétis quanta promptitúdine párvuli papillas cápiunt, et quanto impetu lábia ubéribus infigunt? Accedámus cum tanta nos quoque alacritáte ad hanc mensam, et ad úbera póculi spiritális: quinimo cum longe majóri trahámus tamquam infántes lacténtes, spíritus grátiam; et unus sit nobis dolor hac esca privári. Non sunt humanæ virtútis ópera, hæc quæ proponúntur : qui tunc ipsa fecit in illa cœna, idem ea nunc quoque facit. Nos ministrórum tenémus locum : qui vero sanctificat ea et immutat, ipse est. Nullus itaque Judas assistat, nullus avárus: nam tales mensa non súscipit. Si quis est discipulus, adsit : ait enim : Cum discipulis meis fácio Pascha. Hæc est illa mensa, et minus nihil habet. Non enim illam quidem Christus, hanc autem homo pérficit : verum et hanc ipse quoque.

R. Coenántibus. 30*

Leccio v.

INhumanus accédát nemo, nemo crudélis et immiséricors, nemo porsus

immúndus. Hæc ad comunicántes dico, et ad vos ministrántes. Nam et ad vos sermónem convértere necessárium est ut multo cum stúdio hæc dona distribuátis. Non parva vobis imminet últio, si quemquam, illíus culpæ cóncscii, hujus mensæ participem esse concedátis : sanguis ejus de máribus vestris exquirétur : sive quis dux militiæ sit, sive præfécus, sive princeps diadémate coronátus, indigne autem accédát, próhibe; majórem illo potestátem habes. Proptérea vos Deus hoc insignivit honóre, ut tália discernátis. Hoc vestra dignitas est, hoc securitas, hoc omnis coróna; non ut albam et splendéntem túnicam circumeátis indúti. Verum et tu láice, cum sacerdotem videris offeréntem, ne ut sacerdotem esse putes hoc faciéntem, sed Christi manum invisibíliter exténsam. *R.* Accépit. 30*

Leccio vj.

AUdiámus igitur et sacerdotés et súbditi, quali esca facti sumus digni : audiámus et horreámus. Sanctis cárnibus suis nos dedit impléri, semetipsum appósuit immolátum. Quænam igitur erit nobis excusátio, cum tálibus pa-

sti talia peccemus, cum lupi fiamus Agnum comedentes, cum tanquam oves pasti more leonum diripiamus? Hoc enim mysterium non a rapina tantum, verum et ab omni vel tenui inimicitia purum esse penitus jubet: est enim pacis mysterium. Judæis quidem annuatim propriorum monumenta beneficiorum solemnitates Deus alligavit: tibi vero singulis diebus per hæc mysteria. Nullus itaque Judas hanc mensam petat, nullus Simon. Hi namque duo propter avaritiam perierunt: hoc igitur barathrum fugiamus.

R. Ego sum panis. 30*

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio vij. Cap. vj. f. ~~~~~

IN illo tempore: Dixit Jesus turbis Judæorum: Caro mea, vere est cibus: et sanguis meus, vere est potus. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi. **Tract. xxvj. in Joannem, post medium.**

Ic est panis, qui de cælo descendit. Hunc panem significavit manna, hunc panem significavit altare Dei. Sacramenta illa fuerunt: in signis diversa sunt, sed in

re, quæ significatur, paria sunt. Apostolum audi: Nolo enim vos, inquit, ignorare fratres, quia patres nostri omnes sub nube fuerunt, et omnes mare transierunt, et omnes per Moysen baptizati sunt in nube, et in mari: et omnes eandem escam spiritalem manducaverunt. Spiritalem utique eandem: nam corporalem alteram: quia illi manna, nos aliud: spiritalem vero, quam nos, sed patres nostri, non patres illorum, quibus nos similes sumus, non quibus illi similes fuerunt. Et adjungit: Et omnes eundem potum spiritalem biberunt. Aliud illi, aliud nos, sed specie visibili quidem, tamen hoc idem significante virtute spiritali. Quomodo enim eundem potum? Bibebant, inquit, de spiritali, sequente petra: petra autem erat Christus. Inde panis, inde potus: Petra Christus in signo, verus Christus in verbo, et in carne. Et quomodo biberunt? Percussa est petra de virga bis. Gemina percussio, duo ligna crucis significat.

R. Qui manducat. 32*

Lectio viij. ~~~~~

Morunt fideles corpus Christi, si corpus Christi non negligant esse.

Fiant corpus Christi, si volunt vivere de Spiritu Christi. De Spiritu Christi non vivit, nisi corpus Christi. Intelligite fratres mei, quid dixerim. Homo es, et spiritum habes, et corpus habes. Spiritum dico, quæ anima vocatur, qua constas quod homo es : constas enim ex anima, et corpore. Habes enim spiritum invisibilem, corpus visibile. Dic mihi, quid ex quo vivat? Spiritus tuus vivit ex corpore tuo, an corpus tuum ex spiritu tuo? Respondet omnis, qui vivit : qui autem hoc non potest respondere, nescio si vivit. Quid respondet omnis, qui vivit? Corpus utique meum vivit de spiritu meo. Vis ergo et tu vivere de Spiritu Christi? In corpore esto Christi.

R. Misit me. 32*

Lectio ix. ~~~~~

Numquid enim corpus meum vivit de spiritu tuo? Meum vivit de spiritu meo, et tuum de spiritu tuo. Non potest vivere corpus Christi, nisi de Spiritu Christi. Inde est, quod exponens nobis Apostolus Paulus hunc panem : Unus panis, inquit, unum corpus multi sumus. O sacramentum pietatis, o signum unitatis, o vinculum caritatis!

Qui vult vivere, habet ubi vivat, habet unde vivat. Accedat, credat, incorporetur, ut vivificetur. Non abhorreat a compage membrorum, non sit putre membrum quod resecari mereatur, non sit distortum, de quo erubescatur. Sit pulchrum, sit aptum, sit sanum : hæreat corpori, vivat Deo de Deo. Nunc laboret in terra, ut postea regnet in coelo.

Te Deum laudamus. 5.

MENSIBUS

JULIO ET AUGUSTO.

In secundo Nocturno.

Ex Epistola sancti Cypriani Episcopi et Martyris ad Cæcilium. *Lib. 2. Epistola iij. sub init.* ~ *Lectio iv.*

Mn sacerdotæ Melchisedech sacrificii Domini sacramentum præfiguratum videmus, secundum quod Scriptura divina testatur, et dicit : Et Melchisedech rex Salem protulit panem et vinum. Fuit autem sacerdos Dei summi, et benedixit Abraham. Quod autem Melchisedech typum Christi portaret, declarat in Psalmis Spiritus sanctus, ex persona Patris ad Filium dicens : Ante luciferum genui te : Tu es sacerdos in æternum secundum ordinem Melchisedech. Qui ordo

útiq̄ue hic est de sacrificio illo véniens, et inde descéndens, quod Melchisedech sacerdos Dei summi fuit, quod panem et vinum obtulit, quod Abraham benedixit. *R.* Cœnantibus. 30*

Leccio v.

NAm quis magis sacerdos Dei summi, quam Dóminus noster Jesus Christus? qui sacrificium Deo Patri obtulit: et obtulit hoc idem, quod Melchisedech obtulerat, id est, panem et vinum, suum scilicet corpus et sanguinem. Et circa Abraham benedictio illa præcedens, ad nostrum populum pertinébat. Nam si Abraham Deo credidit, et deputatum est ei ad justitiam: útiq̄ue quisquis Deo credit, et fide vivit, justus invenitur, et jam pridem in Abraham fideli benedictus et justificatus osténditur, sicut beátus Apóstolus Paulus probat, dicens: Credidit Abraham Deo, et deputatum est ei ad justitiam. Cognóscitis ergo, quia qui ex fide sunt, hi sunt filii Abrahæ. Próvidens autem Scriptúra, quia ex fide justificat gentes Deus, prænuntiávit Abrahæ, quia benedicentur in illo omnes gentes.

R. Accépit Jesus. 30*

Leccio vj.

UT ergo in Génesi per Melchisedech sacerdotem benedictio circa Abraham posset rite celebrári, præcédit ante imágo sacrificii, in pane et vino scilicet constitúta. Quam rem perficiens et adimplens Dñs, panem et calicem mixtum vino obtulit: et qui est plenitúdo, veritátem præfigurátæ imáginis adimplévit. Sed et per Salomónem Spíritus sanctus typum Dóminici sacrificii ante præmónstrat, immolátæ hóstiæ, et panis et vini, sed et altáris, et Apóstolorũ faciens mentiónem: Sapiéntia, inquit, ædificávit sibi domum, et súbdidit colúmnas septem: mactávit suas hóstias, miscuit in cratère vinum suum, et parávit mensam suam. Et misit servos suos cónvocans cum excélsa prædicatióne ad cratèrem, dicens: Qui est insipiens, declínet ad me. Et egéntibus sensu dixit: Veníte, édite de meis pánibus, et bibite vinum quod miscui vobis. *R.* Ego sum. 30*

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii scúndum Joánnem.

Leccio vij. Cap. vj. f.

IN illo témpore: Dixit Jesus turbis Judæórum: Caro mea, vere est

cibus : et sanguis meus, vere est potus. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini
Episcopi. *Traçtatu xxvj.
in Joannem, circa med.*

On sicut manducaverunt patres vestri manna, et mortui sunt. Quare manducaverunt, et mortui sunt? Quia quod videbant, credebant: quod non videbant, non intelligebant. Ideo patres vestri, quia similes estis illorum. Nam quantum pertinet, fratres mei, ad mortem istam visibilem et corporalem, numquid nos non morimur, qui manducamus panem de caelo descendentem? Sic sunt mortui et illi, quemadmodum et nos sumus morituri: quantum attinet, ut dixi, ad mortem hujus corporis visibilem atque carnalem.

R. Qui manducat. 32*

Leccio viij.

Quantum autem pertinet ad illam mortem, de qua terret Dominus, qui mortui sunt patres istorum: manducavit manna et Moyses, manducavit manna et Aaron, manducavit manna et Phinees, manducaverunt ibi multi, qui Domino placuerunt, et mortui non sunt. Quare? Quia visibilem cibum spiritaliter intellexerunt, spiritaliter esu-

riérunt, spiritaliter gustaverunt, ut spiritaliter satiaréntur. Nam et nos hodie accipimus visibilem cibum: sed aliud est sacramentum, aliud virtus sacramenti.

R. Misit me. 32*

Leccio ix.

Uam multi de altari accipiunt, et moriuntur, et accipiendo moriuntur. Unde dicit Apostolus: Judicium sibi manducat, et bibit. Nonne buccella Domínica venenum fuit Judæ? Et tamen accepit. Et cum accepit, in eum inimicus intravit: non quia malum accepit, sed quia bonum male malus accepit. Videte ergo fratres, panem cœlestem spiritaliter manducate, innocentiam ad altare apportate. Peccata, etsi sunt quotidiana, vel non sint mortifera; antequam ad altare accedatis, attendite quod dicatis: Dimitte nobis debita nostra, sicut et nos dimittimus debitoribus nostris. Si dimittis, dimittetur tibi: securus accede, panis est, non venenum.

Te Deum laudamus. 5.

MENSIBUS SEPTEMBRI
ET OCTOBRI.

In secundo Nocturno.

Ex libro sancti Ambrósii
Episcopi de Sacramentis.

Lectio ix. Lib. 4. cap. iv.

Uctor sacramentorum quis est, nisi Dominus Jesus?

De cœlo ista sacramenta venērunt. Consilium enim omne de cœlo est. Vere autem magnum est et divinum miraculum, quod populo pluit Deus manna de cœlo : et non laborabat populus, et manducabat. Tu forte dicis : Meus panis est usitatus. Sed panis iste, panis est ante verba sacramentorum : ubi accesserit consecratio, de pane fit caro Christi. Hoc igitur adstruamus. Quomodo potest, qui panis est, corpus esse Christi? Consecratione. Consecratio igitur quibus verbis est, et cujus sermonibus? Domini Jesu. Nam reliqua omnia quæ dicuntur, laudem Deo deferunt, oratio præmittitur, pro populo, pro regibus, pro ceteris : ubi venit ut conficiatur venerabile Sacramentum, jam non suis sermonibus sacerdos, sed utitur sermonibus Christi. *R.* Cœnantibus. 30*

Lectio v.

Ergo sermo Christi hoc conficit Sacramentum. Quis sermo Christi? Nempe is, quo facta sunt omnia. Jussit Dominus, et factum est cœlum : jussit

Dominus, et facta est terra : jussit Dominus, et facta sunt maria : jussit Dominus, et omnis creatura generata est. Vides ergo quam operatorius sit sermo Christi. Si ergo tanta vis est in sermone Domini Jesu, ut inciperent esse quæ non erant : quanto magis operatorius est, ut quæ erant, in aliud commutentur? Cœlum non erat, mare non erat, terra non erat. Sed audi dicentem : Ipse dixit, et facta sunt : ipse mandavit, et creata sunt. Ergo tibi ut respondeam, non erat corpus Christi ante consecrationem : sed post consecrationem dico tibi quod jam corpus est Christi. Ipse dixit, et factum est : ipse mandavit, et creatum est.

R. Accipit Jesus. 30*

Lectio vj. Cap. v.

TAm redi mecum ad propositionem meam. Magnum quidem et venerabile, quod manna Judæis pluit e cœlo. Sed intellige quid est amplius, manna de cœlo, an corpus Christi? Corpus Christi utique, qui auctor est cœli. Deinde, manna qui manducavit, mortuus est : qui manducaverit hoc corpus, fiet ei remissio peccatorum, et non morietur in æternum. Ergo non otiose, cum accipis, tu

dicis, Amen; jam in spiritu cónfitens quod accipias corpus Christi. Dicit tibi sacerdos, Corpus Christi : et tu dicis, Amen, hoc est, verum. Quod confitétur lingua, téneat afféctus.

℞. Ego sum panis. 30*

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio viij. Cap. vj.

IN illo témpore : Dixit Jesus turbis Judæórum : Caro mea, vere est cibus : et sanguis meus, vere est potus. Et réliqua. Homilia sancti Hilárii Episcopi. **Libro 8. de Trinit. ante medium.**

On est humano aut sæculi sensu in Dei rebus loquéndum. Quæ scripta sunt, legámus : et quæ legérimus, intelligámus; et tunc perféctæ fidei officio fungémur. De naturali enim in nobis Christi veritate quæ dicimus, nisi ab eo discimus, stulte atque impie dicimus. Ipse enim ait : Caro mea vere est esca, et sanguis meus vere est potus. Qui edit carnem meam, et bibit sanguinem meum, in me manet, et ego in eo. De veritate carnis et sanguinis non relictus est ambigéndi locus.

℞. Qui mandúcat. 32*

Lectio viij.

Unc enim et ipsius Dómini professione, et fide nostra vere caro est, et vere sanguis est. Et hæc accépta atque hausta id efficiunt, ut et nos in Christo, et Christus in nobis sit. An ne hoc veritas non est? Contingat plane his verum non esse, qui Christum Jesum verum esse Deum negant. Est ergo in nobis ipse per carnem, et sumus in eo, dum secum hoc quod nos sumus, in Deo est. Quod autem in eo per sacraméntum comunicatæ carnis et sanguíinis simus, ipse testátur, dicens : Et hic mundus jam me non videt, vos autem me vidébitis : quóniam ego vivo, et vos vivétis : quóniam ego in Patre meo, et vos in me, et ego in vobis.

℞. Misit me. 32*

Lectio ix.

Quod autem in nobis naturalis hæc únitas sit, ipse ita testátus est : Qui edit carnem meam, et bibit sanguinem meum, in me manet, et ego in eo. Non enim quis in eo erit, nisi in quo ipse fúerit : ejus tantum in se assumptam habens carnem, qui suam sumpserit. Perféctæ autem hujus unitátis sacraméntum supérius jam docúerat, di-

cens : Sicut me misit vivens Pater, et ego vivo per Patrē : et qui manducat meam carnem, et ipse vivet per me. Vivit ergo per Patrem : et quo modo per Patrem vivit, eodem modo nos per carnē ejus vivemus. Te Deum. 5

MENSIBUS NOVEMBRI
ET DECEMBRI.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Cyrilli Episcopi
Jerosolymitani. *Cateche-
si mystagog. iv. Lect. iv.*

Psalmi beati Pauli doctrina abunde sufficere videtur, ut certam vobis de divinis mysteriis fidem faciat, quibus digni redditi, concorpori, ut ita dicam, et consanguinei Christi facti estis. Ipse enim modo clamabat, quod in nocte qua tradebatur Dominus noster Jesus Christus, accipiens panem, et gratias agens fregit, et dedit discipulis suis, dicens : Accipite, et manducate : hoc est corpus meum. Et accipiens calicem, et gratias agens, dixit : Accipite, et bibite : hic est sanguis meus. Cum igitur ipse de pane pronuntiaverit ac dixerit : Hoc est corpus meum : quis audēbit deinceps ambigere? Et cum idem ipse tam asseveranter dixerit : Hic est sanguis meus : quis unquam

dubitaverit, ut dicat non esse ejus sanguinē? *R.* Cœnantibus. 30* *Lectio v.*

Aquam olim in vinum Galilææ, quod habet quamdam cum sanguine propinquitatem : et eum parum dignum existimabimus, cui credamus quod vinum in sanguinem transmutaretur? Ad eas nuptias, quibus corpora copulantur, vocatus, præter opinionem omnium hoc fecit miraculum : et non multo magis sic eum corpus et sanguinem suum fruēda nobis donasse persuasum firmiter habebimus, ut ea cum omni certitudine tamquam corpus ipsius et sanguinem sumamus? Nam in specie panis dat nobis corpus, et in specie vini dat nobis sanguinem : ut cum sumpseris, gustes corpus et sanguinem Christi, factus ejusdem corporis et sanguinis particeps. Sic enim efficimur Christi-feri, hoc est, Christum in corporibus nostris ferentes, cum corpus ejus et sanguinem in membra nostra recipimus : sic secundum beatum Petrum, divinæ naturæ consortes reddimur.

R. Accēpit. 30* *Lectio vj.*

Olim cum Judæis Christus disserens, Nisi manducaveritis, inquit, car-

nem meam, et bibéritis meum sánguinem, non habébitis vitam in vobis. Cum autem illi, quæ dicta fúerant, non spiritaliter accepissent, offénsi abiérunt retro : putábant enim, quod eos ad manducándas carnes hortarétur. Erant et in véteri Testaménto panes propositionis : verum illi cum fúerint véteris Testaménti, finem jam accepérunt. In novovero Testaménto panis est cœléstis, et calix salutaris, qui et ánimam et corpus sanctificat. Quamóbrem non sic hæc atténdas velim, tamquam sint nudus et simplex panis, nudum et simplex vinum : corpus enim sunt et sanguis Christi. Nam étiam si sensus illud tibi renúnciat, fides tamen te confirmet. Ne júdices rem ex gustu : sed te citra ullam dubitatióne fides certum reddat, quod sis dignus factus, qui córporis et ságuinis Christi párticeps fíeres. *R.* Ego sum. 30*

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secundum Joánnem.

Leectio vii. Cap. vj. f. ~~~~

IN illo témpore : Dixit Jesus turbis Judæórum : Caro mea, vere est cibus : et sanguis meus, vere est potus. Et reliqua.

Homília S. Cyrilli Epíscopi Alexandríni. *Lib. 4. in Joann. cap. xvij. ~~~~*

Qui mandúcat, inquit, carnem meam, et bibit sánguinem meum, in me manet, et ego in illo. Sicuti enim si quis liquefactæ ceræ áliam ceram infúderit, áliam cum áliera per totum commisceat necesse est : sic qui carnem et sánguinem Dómini récipit, cum ipso ita conjúngitur, ut Christus in ipso, et ipse in Christo inveniátur. Simili quodam modo apud Matthæum compéries. Simile est, inquit, regnum cœlórum fermento, quod accéptum abscondit múlter in farinæ satis tribus. Sicut parum, ut Paulus ait, fermenti totam massam fermentat : sic párvula benedictio totum hóminem in seipsam átrahit, et sua grátia replet : et hoc modo in nobis Christus manet, et nos in Christo.

R. Qui mandúcat. 32*

Leectio viij. ~~~~

Nos vero si vitam ætérenam cónsequi volumus, si largitórem immortalitátis habére in nobis desiderámus, ad recipiendam benedictiónem libénter concurrámus : caveámusque ne loco láquei

damnósam religionem diabólus nobis præténdat. Recte (inquit) dicis : scriptum tamen esse non ignorámus, iudícium sibi comédere atque bibere illum, qui de pane cóedit et de cálíce bibit indigne. Ego igitur probo meípsum, et indignum invénio. Quando igitur, quicúmque tu es qui ista dicis, dignus eris? Quando Christo te ípsum offeres? Nam si peccádo indignus es, et peccáre non désinis, (quis enim delicta intelligit? secúndum Psalmístam) expers omníno eris vivífica hujus sanctíficationís.

✠, Misit me. 32*

Leccio ix.

Quare piás quæso cõgitationes suscipias, studiósè sanctéque vivas, et benedictionem participes : quæ (mihi crede) non mortem solum, verum étiam morbos omnes depéllit. Sedat enim, cum in nobis máneat Christus, sæviéntem membrórum nostrórum legem : pietátem corróborat, perturbatiónes ánimi exstínguit, agrótos curat, collisios redíntegrat : et sicut pastor bonus, qui ánimam suam pro óvibus pósuit, ab omní nos érgit casu.

Te Deum laudámus. 5.

✠ **Supplementum** CONTINENS **Officia**

recentiora AD UNIVERSALEM ECCLESIAM EXTENSA,
ITEMQUE **Additiones** AD VI. LECT. PRO TRIBUS
SS. E. D. A S. P. PIO IX. DECLARATIS, AC **Lectiones**
historicas A S. R. C. emendatas JUXTA DECRETUM
D. 2. JULII 1883. QUÆ OMNIA IN ORDINEM KALEN-
DARIÏ UT PLURIMUM ADDUCTA FACILE REPERIUN-
TUR, PROUT SEQUENS ELENCHUS INDICAT.

Elenchus Officiorum recent. etc.

December.

XXXI. S. Silvestri P. et Conf. (*Lecl. hist. emend.*) 83*

Januarius.

XIV. S. Hilarii Ep. Conf. et E. D. (*Add. ad vi. Lecl. — Decr.*
10 Jan. 1852.) 86*

XVI. S. Marcelli P. et Mart. (*Lecl. hist. emend.*) 85*

XXIX. S. Marci Sal. Ep. Conf. et E. D. (*Add. ad vi. Lecl. — Brev.*
d. 20 Sept. 1877.) 86*

Februarius.

VI. S. Titi Ep. Conf. (*Decr. d. 18 Maii 1854.*) 82*

IX. S. Cyrilli Ep. Alexandr. C. et E. D. (*Brev. d. 28 Jul. 1882.*) 87*

Martius.

VII. S. Thomæ Aquin. Conf. et E. Doct. (*Lecl. hist. innov. Decr.*
d. 14 Oct. 1881.) 90*

XVII. S. Cyrilli Ep. Hieros. Conf. et E. D. (*Brev. d. 28 Jul. 1882.*) 93*

Aprilis.

XVI. S. Justini Phil. Mart. (*Brev. d. 28 Jul. 1882.*) 96*

XXVI. SS. Cleti et Marcellini Pont. et Mart. (*Lecl. histor. emend.*) 101*

XXVIII. S. Pauli a Cruce Conf. (*Decr. d. 14. Jan. 1869.*) 103*

Maii.

XXVIII. S. Augustini Ep. Conf. (*Decr. d. 28 Jul. 1883.*) 105*

XXXI. S. Angelæ Merici Virg. (*Decr. d. 11 Jul. 1861.*) 107*

Junii.

V. S. Bonifacii Ep. Mart. (*Decr. d. 11 Jun. 1874.*) 109*

XII-XIX. Supplementum ad Propr. SS. part. Vern. Breviarii, pro Com-
mem. Dupl. reduct. ad modum Simpl. 112*

XX. S. Silverii Pont. et Mart. (*Lecl. hist. emend.*) 115*

Julii.

I. Octava S. Joan. Bapt. Homil. (*Decr. d. 15 Jul. 1881.*) 116*

V. SS. Cyrilli et Methodii Pontif. et Conf. (*Decr. d. 25 Oct. 1880.*) 117*

XI. S. Pii I Pont. et Mart. (*Lecl. hist. emend.*) 121*

Augusti.

II. S. Alph. Mar. de Lig. Ep. Conf. et E. D. (*Add. ad vi. Lecl.*
— Brev. d. 7 Jul. 1871.) 121*

IV. S. Dominici Conf. *Dub. maj.* 121*

September.

XI. SS. Proti et Hyacinthi Mart. (*Lecl. histor. emend.*) 122*

November.

XIV. S. Josaphat Ep. et Mart. (*Brev. d. 28 Jul. 1882.*) 123*

XVIII. Dedicat. Basilic. SS. Apost. Petri et Pauli. (*Lecl. hist. innov.*
Decr. d. 29 Mart. 1855.) 127*

DIE VI. FEBRUARIL.

S. Titi EPISC. ET CONF. DUPLEX.

In Hymno m. t. v.

Oratio.

BEUS, qui beatum Titum Confessorem tuum atque Pontificem apostolicis virtutibus decorasti: ejus meritis et intercessione concede; ut juste et pie viventes in hoc saeculo, ad caelestem patriam pervenire mereamur. Per Dominum.

Lect. j. Noct. de Script. occur.

In Quadrag. Fidelis sermo. de Comm. j. loco.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Titum Cretensium Episcopum vix Pauli Apostoli verbo christiana fidei sacramentis mysterisque excoltium, ea sanctitatis luce Ecclesiae tunc vagienti effuluisse compertum est, ut inter ejusdem Doctōris Gēntium discipulos mererit cooptari. Adseitus in partem óneris praedicationis, ádeo evangelizandi ardore et fidelitate Paulo exstitit carus, ut ipse cum venisset Tróadem propter Evangelium Christi, testatus sit non habuisse requiem spiritui suo, eo quod Titum fratrem suum ibi non invenerit. Et paulo post Macedoniam petens, rursus suam in eum caritatem ita exprimit: Sed qui consolatur humiles, consolatus est nos Deus in adventu Titi. **℟.** Inveni David.

Lectio v.

Quamobrem Corinthum ab Apostolo missus, ea sapientia et lenitate legationis hujus munere functus est, quae praesertim de fidelium pietate elemosynas colligendas ad sublevandam Ecclesiae Hebraeorum inopiam spectabat, ut Corinthios non solum in Christi fide continuerit, sed etiam desiderium, fletum, aemulationem inter eos pro Paulo, qui illos primus insti-

tuit, excitaverit. Ad effundendum interim inter gentes, linguis locisque distinctas, divini verbi semen, pluribus terra marisque itineribus relictis, magnaque animi firmitate pro Crucis trophaeo curis laboribusque exantlatis, una cum duce Paulo Cretae insulam appulit. Cum porro huic Ecclesiae Episcopus ab ipso Apostolo delectus esset, dubitandum non est, quin in eo munere ita versatus sit, ut, juxta ipsius Pauli praep̄toris monita, seipsum praebuerit exemplum bonorum operum in doctrina, in integritate, in gravitate.

℟. Posui adjutorium.

Lectio vi.

Traque tamquam lucerna inter eos, qui in idololatriae et mendaciorum tenebris, veluti in umbra mortis, sedebant, religionis jubar diffudit. Traditur eum inter Dalmatas, ut Crucis vexillum explicaret, strenue consudasse. Tandem meritorum et dierum plenus, quarto supra nonagesimum anno, pridie Nonas Januarii, pretiosa justorum morte obdormivit in Domino, et sepultus est in Ecclesia, ubi ab Apostolo minister fuerat constitutus. Hujus nomen a sancto Joanne Chrysostomo et a sancto Hieronymo praecipue commendatum, Martyrologio Romano eadem die inscriptum legitur; verum pro ejus die Festo cum Officio et Missa in catholico orbe recolendo ab utroque clero, primam insequentem diem liberam summus Pontifex Pius nonus assignavit.

℟. Iste est qui.

In iij. Noct. Homil. S. Gregorii Papae. Dominus et Salvator. de Comm. Evangelistarum.

℟. vij. Amavit eum.

℟. viij. Sint lumbi.

S. Silvestri PAPÆ ET CONFESSORIS. DUPLEX.

Oratio. Da quæsumus.

In j. Noct. Lect. Propter quod. *de Epist. ad Rom. ut in Breviario eadem die.*

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Ilvēster Romānus, patre Rufino, a prima ætate operam dedit Cyrīno Presbytero, cujus doctrinam et mores egrēgie imitatus est. Hic, sæviēte persecutiōne, in Soracte monte latitaverat, et trigésimum annum agens Præsbyter sanctæ Romane Ecclesiæ a Marcellino Pontifice creatur. Quo in mūnere cum omni laude clēricis aliis antecelleret, in Melchīadis pōstea locum successit, imperatōre Constantīno, qui antea pacem Ecclesiæ Christi lege pūblica dederat. Vix Ecclesiæ gubernacula tractāda susceperat, Constantīnum, jam Crucis signo cœlitus illustratum, et de hoste Maxentio victōrem, ad tuendam propagandamque christiānā religionem impense fovit. Quem etiam, uti vetus Ecclesiæ Romane refert traditio, Apostolorum imagines recognoscere fecit, sacro baptismo tinxit, et ab infidelitatis lepra mundavit.

✠. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliabitur ei. ✠. Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocēbit ei. — Manus enim.

Lectio v.

ITaque, auctōre Silvestro, pius imperator quam christifidelibus publice templa exstruendi tribuerat facultatem, eam exemplo suo confirmavit; multas enim erexit basilicas, scilicet Lateranensem Christo Servatori, Vaticanam sancto Petro, Ostiensem sancto Paulo, sancto Laurentio in Agro Verano, sanctæ Crucis in Atrio Sessoriano, sancto Petro et Marcellino ac sanctæ Agneti in viis Lavicanæ et Nomentana, et alias, quas sacris imaginibus splendide exornavit, et, muneribus prædiisque attributis, magnificentissime locupletavit. Hoc Pontifice habitum est concilium Nicanum primum, ubi præsidentibus ejus legatis, præsentique Constantino, et trecētis decem et octo Episcopis, sancta et catholica fides explicata est, Arius ejusque sectatoribus condemnatis; quod etiam concilium, petentibus Patribus, confirmavit in synodo Romæ habita, ubi iterum Arius condemnatus est. Multa item decreta fecit Ecclesiæ Dei utilia, quæ sub ejus nomine recensentur; id est, ut a solo Episcopo Christisma conficeretur; ut Presbyter Christmate baptizati summum leniret verticem; ut Diaconi dalmaticis in ecclesia, et palla linostima ad lavam uterentur; ut in lineo

tantum velo sacrificium altaris conficeretur.

R. Pósvi adiutorium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliábitur ei. **V.** Inveni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. — Manus.

Lectio vi.

Lidem præscripsisse tradit tempus omnibus, qui ordinibus initiati essent, exercendi singulos ordines in Ecclesia, antequam quisque ad altiorem gradum ascenderet; ut laicus clérico non inferret crimen; ne clérico apud profanum iudicem causam diceret. Sabbati et Domini diei nomine retento, reliquos hebdomadae dies feriarum nomine distinctos, ut jam ante in Ecclesia vocari cœperant, appellari voluit, quo significaretur, quotidie cléri-

cos, abjecta ceterarum rerum cura, uni Deo prorsus vacare debere. Huic cœlesti prudentiæ, qua Ecclesiam administrabat, insignis vitæ sanctitas, et benignitas in pauperes perpetuo respondit. Quo in genere providit, ut clericis copiosis egentes conjungeret, et sacris virginibus quæ ad victum necessaria essent, suppeditarentur. Vixit in pontificatu annos viginti unum, menses decem, diem unum. Sepultus est in cœmetério Priscillæ via Salária. Fecit Ordinationes septem mense Decembri, quibus creavit Presbyteros quadraginta duos, Diaconos viginti quinque, Episcopos per diversa loca sexaginta quinque.

R. Iste est qui.

In iij. Noct. Homilia. Sancti Evangelii, fratres. de Comm. Conf. j. loco.

R. vij. Amavit.

S. Marcelli PAPÆ ET MARTYRIS. SEMIDUPLEX.

Omnia de Communi unius Mart., præter sequentia.

Añã. Iste sanctus pro lege Dei sui certavit usque ad mortem, et a verbis impiorum non tímuit : fundatus enim erat supra firmam petram.

V. Glória et honóre coronasti eum Dómine. *R.* Et constituisti eum super ópera mánuum tuárum.

Oratio.

R. Reces pópuli tui, quæsumus Dómine, cleménter exáudi : ut beáti Marcélli, Mártiris tui atque Pontíficis, méritis adjuvémur, cujus passióne lætámur. Per Dóminum.

In j. Noct. Lect. de Script. occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Marcéllus Románus a Constantio et Galério usque ad Maxéntium Pontificátum gessit. Cujus hortátu Lucína, matróna Romána, bonórum suórum Dei Ecclesiám fecit herédem. Auçto in Urbe fidélium número, ad eórum utilitátem, ad baptismum penitentiámque dandam eis, qui christiánam religiónem susceperent, et ad Mártirum sepultúram, novos Títulos instituit, et quasi álteras diocéses distribuit. Quibus rebus ira incensus Maxéntius, Marcélló grávia supplicia minátur, nisi, de-

pósito pontificátu, idólis immoláret.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam. *V.* Descendítque cum illo infóveam, et in vínculis non dereliquit eum. — Et.

Lectio v.

Ui cum insánas hómínis voces negligeret, misit eum in catábulum, ut bestiárum, quæ públice alebántur, curam sustinéret. Ubi Marcéllus assídus jejúniis et précibus novem menses vitam duxit, paróchias, quas præsens non póterat, vísitans per epístolas. Inde eréptus a cléricis, hospítio recipitur a beáta Lucína, in cujus ædibus ecclesiám dedicávit, quæ hódie título sancti Marcélli nominátur : in qua et christiáni orábant, et ipse beátus Marcéllus prædicábat.

R. Desidérium ánimæ ejus tribuisti ei, Dómine, * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum. *V.* Quóniam prævenísti eum in benedictiúnibus dulcedínis : posuísti in cápite ejus coronám de lápide pretiósó — Et.

Lectio vj.

Uibus cónitís, Maxéntius in eam ecclesiám catábuli béstias transférri, et a Marcélló custodíri jubet : ubi loci fœditátem, mul-

tisque aërumnis afflictus, obdormiuit in Dómino. Cujus corpus in cœmetério Priscillæ, via Salária, a beáta Lucína sepúltum est, décimo séptimo Kaléndas Februárii. Sedit annos quinque, mensem unum, dies viginti quinque. Scripsit epístolam ad Episcopos Antiochénæ provinciæ de primátu Románæ Ecclesiæ, quam caput Ecclesiárum appellándam demonstrat. Ubi étiam illud scriptum est, nullum concilium jure celebrári, nisi ex auctoritate Románi Pontíficis. Ordinávit mense Decémbri Romæ Presbyteros viginti quinque, Diáconos duos, Episcopos per diuersa loca viginti unum.

℞. Stola jucunditátis induit eum Dóminus : * Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus. ℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intelléctus : et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum. — Et. Glória Patri. Et.

In iij. Noct. Hom. Quia Dóminus ac Redéemptor. *de eodem Comm. ij. loco.*

℞. viij. Dómine præuenisti.

DIE XIV. JANUARIi.

S. Hilarii

EP. CONF. ET ECCL. DOCTOR.
DUPLEX.

In utrisq. Vesp. Ad Magnif. Aña. O Doctór óptime, Ecclesiæ sanctæ lumen, beáte Hilári, diuinæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

In j. Noct. Lect. de Script. occur.

Add. ad Lektion. vi. Eum a multis Pátribus et concíliis insígnem Ecclesiæ Doctórem nuncupátum, atque uti talem in áliquot diocésibus cultum, tandem instánte synodo Burdigalénsi Pius nonus Póntifex máximus, ex Sacrórum Rítuum Congregatiónis consúlto, uniuersæ Ecclesiæ Doctórem declarávit et confirmávit, ac ipsíus festo die Missam et Offícium de Doctóribus ab ómnibus recitári jussit. ℞. Iste est.

In tertio Nocturno, Homilia S. Hilarii. Vos estis sal terræ. et ℞. viij. In médio. *ut jam pridem.*

DIE XXIX. JANUARIi.

S. Francisci Salesii

EP. CONF. ET ECCL. DOCTOR.
DUPLEX.

In utrisq. Vesp. Ad Magnif. Aña. O Doctór óptime, Ecclesiæ sanctæ lumen, beáte Francisce, diuinæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

In j. Noct. Lect. Sapiéntiam. ut in Comuni Doctórum.

Add. ad Lektion. vi. Et a summo Pontífice Pio nono, ex Sacrórum Rítuum Congregatiónis consúlto, uniuersális Ecclesiæ Doctór fuit declarátus. ℞. Iste est.

In tertio Nocturno, Homilia S. Augustini. Osténdit Dóminus. *de Comuni. Doctór. primo loco, ac* ℞. viij. In médio.

S. Cyrilli EPISC. **Alexandrini**, CONFESSORIS ET
ECCLESIAE DOCTORIS. DUPLEX.

Omnia de Communi Confess. Pontificis, præter sequentia. In Hymno. Iste Confessor. mutatur tertius Versus.

In utrisque Vesperis ad Magnificat, Añã. O Doctor optime, Ecclesiæ sanctæ lumen, beate Cyrille, divinæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

Oratio.

DEUS, qui beatum Cyrillum Confessorem tuum atque Pontificem divinæ maternitatis beatissimæ Virginis Mariæ assertorem invictum effecisti : concede, ipso intercedente, ut qui vere eam Genitricem Dei credimus, materna ejusdem protectione salvemur. Per eundem Dñm. *Pro Commem. S. Joannis de Matha, Añã. Hic vir despiciens mundum et terræna, triumphans divitias cælo condidit ore, manu. V. Justum deduxit.*

Oratio.

DEUS, qui per sanctum Joannem ordinem sanctissimæ Trinitatis ad redimendum de potestate Saracenorum captivos coelitus instituire dignatus es : præsta quæsumus, ut ejus suffragantibus meritis, a captivitate corporis et animæ, te adjuvante, liberemur. *Postea in Quadrages. fit Comm. Feriæ occur. et S. Apolloniæ Virg. et Mart.*

Añã. Veni sponsa Christi, accipe coronam, quam tibi Dñus preparavit in ætérnum. V. Spécie tua et pulchritudine tua. R. Intende, prospere procéde, et regna.

Oratio.

DEUS, qui inter cetera potentiae tuæ miracula etiam in sexu fragili victoriam martyrii contulisti : concede propitius, ut qui beatæ Apolloniæ Virginis et Martyris tuæ natalitia colimus, per ejus ad te exempla gradiamur. Per Dñm. *Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente : in Quadrages. Sapiéntiam. de Communi Doctorum.*

In secundo Nocturno.

LECTIO II.

CYRILLUS Alexandrinus, cujus præconia non unus tantum vel alterius sunt comprobata testimonia, sed etiam œcumenicorum conciliorum Ephesini et Chalcedonensis actis celebrata, claris ortus parentibus, ac Theophili Episcopi Alexandrini nepos, adhuc adolescens præcellentis ingenii clara specimina dedit. Litteris ac scientiis egregie imbuitus, ad Joannem Episcopum Hierosolymitanum se contulit, ut in christiana fide perficeretur. Alexandriam deinde cum redisset, Theophilo vita functo, ad illius sedem evectus

est; quo in múnere ita óptimi pastóris formam ab Apóstolo definitam constánter præ se tulit, ut sanctíssimi præsulis glóriam mérito sit adéptus.

R. Inveni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliábitur ei. **V.** Nihil proficiet inimicus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. — Manus.

Lectio v

Salútis animárum zelo incénsus curas omnes inténdit, ut sibi commissum gregem in fidei et morum integritáte serváret, atque a venenátis infidélium et hæreticórum páscuis defénderet. Hinc tum Nováti ásseclas e civitáte expélli, tum Judæos qui furóre acti in cædem Christianórum conspiráverant, juxta leges puniri satégit. Singuláre vero Cyrilli pro cathólicæ fidei incolumitáte enítuit stúdiúm contra Nestórium Constantínopolitánúm Episcopum, asseréntem Jesum Christum ex María Vírgine hóminem tantum et non Deum natum, eque divinitátem pro méritis esse collátam; cujus emendatiónem cum frustra tentásset, eum sancto Cœlestíno Pontífici máximo denunciávit.

R. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliábitur ei. **V.** Inveni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. — Manus.

Lectio vj.

Cœlestíni delegáta auctoritáte, — concilio Ephesíno præfuit, in quo hæresis Nestoriána pénitus proscripcta est, damnátus Nestórus et a sua sede dejéctus, ac dogma cathólicum de una in Christo, eáque divína persóna, et divína glóriósæ Vírginis Mariæ maternitáte assértum; plaudénte pópulo univérso, qui incredíbili gáudio géstiens, collucéntibus fácibus domum dedúxit Episcopos. Sed hac de causa Cyrillus calúmniis, injúriis et persecutióibus plúrimis a Nestório ejúsque fautoribus impetitus fuit; quas ipse patientíssime tulit, ita ut de sola fide sollícitus, quidquid advérsus eum effutiébant ac moliebántur hæretici, pro níhilo habéret. Tandem pro Ecclésiá Dei máximisperfúctus labóribus, plurimisque scriptis éditis tum ad éthnicos et hæreticos confutándos, tum ad sacras scriptúras et cathólica explanánda dógmata, sancto fine quíevit anno quadringentésimo quadragésimo quarto, episcopátus trigésimo secúndo. Leo décimus tértius Póntifex máximus Officium et Missam præclaríssimi hujus fidei cathólicæ propugnatoris et Orientális Ecclésiæ lúminis, ad Ecclésiã univérsã exténdit. **R.** Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est : * Ipse intercédát

pro peccatis omnium populorum. *V.* Iste est qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad caelestia regna. — Ipse. Glória Patri. Ipse.

In tertio Noct. Homil. S. Augustini Episc. Ostendit Dóminus. *in Evangel.* Vos estis sal terrae. *de Communi Doctórum j. loco cum viii. K.* In médio

Lectio ix.

Pollónia, virgo Alexandrina, sub Décio imperatóre, cum, ingravescente jam etate ad idola sisteretur, ut eis venerationem adhiberet: illis contemptis, Jesum Christum verum Deum colendum esse praedicabat. Quamobrem omnes ei contusi sunt, et evulsi dentes; ac, nisi Christum detestata deos coleret, accenso rogo combusturos vivam minati sunt impii carnifices. Quibus illa, se quamvis mortem pro Jesu Christi fide subituram, respondit. Itaque comprehensa ut combureretur, cum paulisper, quasi delibans quid agendum esset, stetit, ex illorum manibus elapsa, alacris in ignem sibi paratum, majori Spiritus sancti flamma

intus accensa, se injecit. Unde brevi consumpto corpore, purissimus spiritus in caelum ad sempiternam martyrii coronam evolavit.

Ge Deum laudamus.

In Laudibus pro Commem. S. Apolloniae, Aña. Simile est regnum caelorum homini negotiatori quaerenti bonas margaritas: inventa una pretiosa, dedit omnia sua, et comparavit eam.

V. Diffusa est gratia in labiis tuis. *K.* Propterea benedixit te Deus in aeternum.

In Quadrag. Lectio ix. de Homilia Ferie et fit Comm. Ferie et Simplicis in Laud. Vesp. a Capit. de S. Scholastica Virg.

Oratio.

Eus, qui animam beatae Virginis tuae Scholasticae, ad ostendam innocentiae viam, in columbae specie caelum penetrare fecisti: da nobis ejus meritis et precibus, ita innocenter vivere, ut ad aeterna mereamur gaudia pervenire. Per Dóminum.

Pro Commem. S. Cyrilli, Aña. O Doctó. *V.* Justum. *Deinde in Quadrag. fit Commemoratio Ferie.*

DIE VII. MARTII.

S. Thomæ Aquinatis CONFESSORIS ET ECCLESIAE DOCTORIS. DUPLEX.

Omnia de Communi Confess. non Pont., præter sequentia. Ad Magnif. in utrisque Vesperis. Añã. O Doctor optime, Ecclesiæ sanctæ lumen, beate Thoma, divinæ legis amator, deprecare pro nobis Filium Dei.

Oratio.

DEus, qui Ecclesiam tuam beati Thomæ Confessoris tui mira eruditione clarificas, et sancta operatione fecundas : da nobis quaesumus, et quæ docuit, intellectu conspicere, et quæ egit, imitatione complere. Per Dñum. *Deinde fit Commemoratio Feriæ in Quadrages.*

Postea S.S. Martyrum Perpetuæ et Felicitatis.

In Vesp. et Laud. Ana. Istarum est enim regnum cælorum, quæ contempserunt vitam mundi, et pervenerunt ad præmia regni, et laverunt stolas suas in sanguine Agni. *V.* Glória et honore coronasti eas Dómine. *R.* Et constituisti eas super ópera manuum tuarum.

Oratio.

DE nobis, quaesumus Dómine Deus noster, sanctarum Máryrum tuarum Perpetuæ et Felicitatis palmas incessabili devotione venerari : ut quas dignamente non possumus celebrare, humilibus saltem frequentemus obsequiis. Per Dóminum nostrum.

In j. Noct., Lect. Sapiéntiam ómnium antiquorum. ut in Communi Doctorum.

In secundo Nocturno.

Lectio id.

Ræclarum christiani orbis decus et Ecclesiæ lumen, beatissimus vir

Thomas, Landúlpho cómite Aquinate et Theodóra Neapolitána, nobilibus paréntibus natus, futúra in Desparam devotiõnis afféctum adhuc infántulus osténdit. Nam chártulam ab eo invéntam, in qua salutatio Angélica scripta erat, frustra anniténte nutrice, compressa manu válide retinuit, et a matre per vim abreptam, plorátu et gestu repéitit, ac mox rédditam deglutívit. Quintum annum agens, mónachis sancti Benedícti Cassinatibus custodiendus tráditur. Inde Neápolim studiórum causa missus, jam adolésceus fratrum Prædicatórum órdinem suscepit. Sed matre ac fratribus id indigne feréntibus, Lutétiam Parisiórum míttitur. Quem fratres, in itinere per vim raptum, in arcem castri sancti Joánnis perdúcant : ubi várie exagitátus, ut sanctum propósitum mutáret, mulierem étiam, quæ ad labefactándam ejus constántiam introdúcta fúerat, titione fugávit. Mox beátus júvenis, flexis génibus ante signum crucis orans, ibíque

somno corréptus, per quietem sentire visus est sibi ab Angelis constríngi lumbos : quo ex témpore omni póstea libídinis sensu cáruit. Soróribus, quæ, ut eum a pio consilio removérent, in castrum vénerant, persuásit, ut, contéptis curis sæculáribus, ad exercitátionem cœléstis vitæ se conférrent.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam. V. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. — Et dedit.

Lectio v.

Míssus e castro per fenéstram, Neápolim redúctur : undè Romam, póstea Parísium a fratre Joánnē Theutónico, órdinis Prædicatórum Generáli magístro, ductus, Albérto Magno doctóre, philosophiæ ac theologiæ óperam dedit. Viginti quinque annos natus, magíster est appellátus, publicèque philosophos ac theologos summa cum laude est interpretátus. Nunquam se lectióni aut scriptióni dedit, nisi post oratióem. In difficultátibus locórum sacre Scriptúræ, ad oratióem jejúnium adhibébat. Quin étiam sodáli suo fratri Regináldo dicere solébat, quidquid sciret non tam stúdio aut labóre suo peperísse, quam divínus trádidit accepísse. Neápoli cum ad imáginem Cru-

cifixi veheméntius oráret, hanc vocem audívit : Bene scripsísti de me, Thoma : quam ergo mercédem accípies? Cui ille : Non áliam, Dómini nisi tépsum. Collatiónes Patrum assidue pervolutábat ; et nullum fuit scriptórum genus in quo non esset diligentíssime versátus. Scripta ejus et multítudine, et varietáte, et facilitáte explicándi res diffíciles ádeo excéllunt, ut ubérrima atque incorrupta illús doctérna, cum revelátis veritátibus mire conséntiens, aptíssima sit ad ómnium témporum erróres pervincéndos.

R. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. V. Índuit eum Dóminus lorícám fidei, et orná viteum. — Et ad portas.

Lectio vi.

Súmmo Pontífice Urbáno quarto Romam vocátus, ejus jussu ecclesiásticum lucubravit Offícium in Córporis Christi solemnitate celebrándum ; oblátos vero honóres, et Neapolítanum archiepiscopátum, étiam deferente Cleménte quarto, recusávit. A prædicatióne divíni verbi non desistébat ; quod cum fáceret per Octávam Paschæ in basilica sancti Petri, mulíerem, quæ ejus súbriam tetígerat, a fluxu sánguinis liberávit. Missus a beáto Gregório décimo ad concílium Lugdunénse, in

monasterio Fossæ Novæ in morbum incidit, ubi ægrôtus Cántica canticórum explanávit. Ibídem obiit quinquagénarius, anno salutis millésimo ducentésimo septuagésimo quarto, nonis Mártii. Miráculis étiam mórtuus cláruit; quibus probátis, a Joánne vigésimo secúndo in Sanctórum número relátus est, anno millésimo tercentésimo vigésimo tertio; transláto póstea ejus córpore Tolósam, ex mandáto beáti Urbáni quinti. Cum sanctis angélicis spirítibus non minus innocéntia quam ingenio comparátus, Doctóris Angélici nomen jure est adéptus, eidem auctoritaté sancti Pii quinti confirmátum. Leo autem décimus tertius, libentíssime excípiens postulatiónes et vota ómnium pene sacrórum Antístitum orbis cathólici, ad tot præcípue philosophicórum systématum a veritate aberrántium luem propulsándam, ad increménta scientiá-

rum, et commúnem humani géneris utilitátem, eum, ex Sacrórum Rítuum Congregatiónis consúlto, per apostólicas líteras cœléstem patrónum scholárum ómnium catholicárum declarávit et instituit.

R. Iste homo perfécit ómnia, quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingerere in réquiem meam : * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ¶. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. — Quia te vidi. Glória Patri. Quia te vidi.

In tertio Nocturno, Homilia S. Augustini. Osténdit Dóminus. in Evang. Vos estis. de Comm. Doctórum j. loco. In Quadragesima, Lectio ix. de Homilia et Commemoratio Ferie in Laudibus. Postea fit Comm. sanctarum Perpetuæ et Felicitatis, ut supra. Vesp. a Capitulo de S. Joanne de Deo Conf. Comm. præced. et Ferie in Quadragesima.

DIE XVIII. MARTII.

S. Cyrilli EPISC. Hierosolymitani CONFES-
SORIS ET ECCLESIAE DOCTORIS. DUPLEX. ~~~~~

*Omnia de Communi Confes-
soris Pontificis, præter se-
quentia.*

*In utrisque Vesperis ad Ma-
gnificat, Añã. O* Doctor
optime, Ecclesiæ sanctæ lu-
men, beate Cyrille, divinæ
legis amátor, deprecáre pro
nobis Filium Dei.

Oratio.

DA nobis, quæsumus
omnipotens Deus,
beato Cyrillo Pon-
tificæ intercedén-
te, te solum verum Deum, et
quem misisti Jesum Christum
ita cognoscere; ut inter oves,
quæ vocem ejus audiunt,
perpétuo connumerári me-
reámur. Per eúndem Dñm.
*Et fit Commem. S. Patritii,
Añã. Amávit eum Dóminus,
et ornávit eum : stolam gló-
riæ índuit eum, et ad portas
paradísi coronávit eum.*
V. Justum dedúxit.

Oratio.

Eus, qui ad prædicán-
dam Géntibus gló-
riam tuam beátum
Patritium Confessórem atque
Pontíficem mittere dignátus
es : ejus méritis et interces-
sione concéde ; ut quæ nobis
agéndã præcipis, temiseránte
adimplére possimus. Per Dó-
minum.

Deinde Feria.

*Leç. j. Noç. Fidélis sermo.
de Communi j. loco, extra
Quadragesimam, de Scri-
ptura occurrente.*

In secundo Noçturno.

Leçtio iv.

Cyrillus Hierosoly-
mitánus, a téneris
annis divinárum
scripturárum stú-
dio summóperè déditus, ádeo
in eárum sciéntia profécit, ut
orthodóxæ fidei strénuus as-
sértor eváserit. Monásticis
institútis imbútus, perpétuæ
continéntiæ, omníque severi-
orióri vivéndi ratióni se addi-
ctum vóluit. Postquam a san-
cto Máximo Hierosólymæ
Epíscopo Présbyter ordinátus
fuit, munus verbi divíni fide-
libus prædicándi et catechú-
menos edocéndi summa cum
laude implévit, atque illas
vere mirándas conscripsit ca-
techéses, quibus totam eccle-
siásticam doctrínam dilúcide
et copióse compléxus, síngula
religiónis dógmata contra fi-
dei hostes sólide propugná-
vit. Ita vero in his enucleáte
et distíncte disséruit, ut non
solum jam exórtas hæreses,
sed futúras étiam quasi præ-
ságiens evérterit, quemád-
modum præstitit asseréndo
córporis et sánguinis Christi
reálem præsentiam in mirá-
bili Eucharístiæ sacraméto.
Vita autem funçto sancto
Máximo, a provinciæ Epí-
scopis in illus locum suffé-
ctus est.

V. Invéni David servum
meum, óleo sancto meo unxi
eum : * Manus enim mea

auxiliábitur ei. *V.* Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitátis non nocébit ei. — Manus.

Lectio v.

LN episcopátu injúrias multas et calamitates, non secus ac beátus Athanásius, cui coævus erat, ab Arianórum factiónibus fidei causa perpessus fuit. Hi enim ægre ferentes Cyrillum veheménte hærésibus obsistere, ipsum calúmniis aggrediúntur, et in conciliábulo depositum e sua sede detúrbant. Quorum furóri ut se subtráheret, Tarsum Cilíciæ aufúgit, et quoad vixit Constantius, exsilií rigórem pértulit. Post illíus mortem, Juliáno Apóstata ad impérium evécto, Hierolósynam redire pótuit, ubi ardénti zelo gregi suo ab erróribus et a vítiis revocándo óperam navávit. Sed iterum, Valénte imperatóre, exsuláre coáctus est, donec, réddita Ecclesiæ pace per Theodósium Magnum, et Arianórum crudelitáte audaciáque repressa, ab eódem imperatóre tamquam fortíssimus Christi athléta honóribus susceptus suæ sedi restitútus fuit. Quam strénue et sancte sublimis officii sui múnia impléverit, luculénter appáret ex florénte tunc témporis Hierosolymítanæ Ecclesiæ statu, quem sanctus Basílius loca sancta veneráturus, ibi aliquámdiu commorátus, describit.

X. Pósui adjutórium super

poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliábitur ei. *V.* Inveni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. — Manus.

Lectio vj.

Enerándi hujus Præsulis sanctitátem cœlestibus signis a Deo fuisse illustrátam, memoríæ tráditum accévimus. Inter hæc recensétur præclára crucis, solis rádiis fulgentiórís, apparitio, quæ episcopátus ejus infútia decorávit. Hujúsmodi prodígii éthnici et christiáni testes oculáres fuérunt cum ipso Cyrillo, qui grátiis primum in Ecclesiá Deo rédditis, illud per epístolam Constantio imperatóri narrávit. Nec minus admiratióne dignum, quod Judæis templum a Tito evérum restauráre ex ímpio imperatóris Juliáni jussu conántibus, evénit. Veheménte enim terrémótu obórto, et ingéntibus flammárum globis e terra erumpéntibus, ómnia ópera ignis consúmpsit, ita ut Judæi et Juliánus detérriti, ab incépto destiterint; prout scilicet indubitánter futúrum Cyrillus prædíxerat. Qui demum paulo ante óbitum concilio Constantinopolitano secúndo interfuit, in quo Macedónii hæresis, et iterum Ariána condemnáta est. Ac Jerúsalem inde reversus, fere septuagenárius, trigésimo quinto sui episcopátus anno, sancto sine quíevit.

Ejus Officium ac Missam Leo décimus tertius Póntifex máximus ab univérſa Eccléſia celebrári mandávit.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctúrina ejus repléta est : * Ipse intercédát pro peccátis ómnium populórum. ℣. Iste est qui contémpſit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. — Ipse. Glória Patri. Ipse.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vij. *Cap. x. c*

IN illo tempore : Dixit Jesus discipulis suis : Cum persequéntur vos in civitate ista, fugite in aliam. Et reliqua.

Homilia sancti Athanasii Episcopi.

In Apologia de fuga sua, ante médium.

IN lege præceptum erat ut constitueréntur civitates refugiórum, ut qui, quomocúmque ad necem quaereréntur, servári possent. In consummatione porro sæculórum cum advenisset illud ipsum Verbum Patris, quod Móysi ántea locútum fuerat, rursus hoc præceptum dedit : Cum vos, iniquiens, persecúti fuerint in civitate ista, fugite in aliam. Paulóque post subjicit : Cum vidéritis illam abominatióem desolatiónis, quæ dicta est per Daniélem Prophétam, consistentem in loco sancto (qui legit, intelli-

gat,) tunc qui in Judæa sunt, fugiant ad montes : et qui in tecto est, ne descendat tollere aliquid de domo sua : et qui in agro est, non revertatur tollere tunicam suam.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum, allelúia. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. — Et ad.

Lectio viii.

IEC cum scirent Sancti, ejúsmodi tenuerunt suæ conversatiónis institútum. Quæ enim nunc præcepit Dóminus, eadem quoque ante suum in carne adventum locútus est in Sanctis : et hoc institútum hómines ad perfectiónem ducit. Nam quod Deus jússerit, id omnino faciéndum est. Ideóque et ipsum Verbum propter nos homo factum, non indignum putávit, cum quaererétur, quemámodum et nos, abscondere se ; et cum persecutióne paterétur, fugere, et insídias declináre : cum autem a se definitum tempus ipse addúxisset, in quo corporaliter pro ómnibus pati volébat, ultro seípsum trádidit insidiántibus.

℟. In médio Eccléſiæ apéruit os ejus, * Et implévit eum Dóminus spírítu sapiéntiæ et intelléctus, allelúia. ℣. Jucunditatem et exultatióne thesaurizávit super eum. — Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix. de Hom. et Comm. Ferie in Quadrag. alias.

Lectio ix.

LEctio vero sancti homines cum hanc quoque formam a Salvatore didicissent, (ab ipso enim et antea et semper omnes docebantur) adversus persecutores ut legitime certarent, fugiebant, et ab illis quaesiti se abscondebant. Cum enim praestituti sibi a divina providentia temporis finem ignorarent, nolabant insidiantibus se temere tradere: sed contra, cum scirent quod scriptum est, in manibus Dei

esse hominum sortes, et Dominum mortificare, et vivificare; potius in finem usque perseverabant, circumeuntes, ut ait Apostolus, in melotis et pellibus caprinis, egentes, angustiati, in solitudinibus errantes, et in speluncis et cavernis terraelatentes, quoad vel definitum mortis tempus veniret, vel qui tempus ipsum definierat, Deus cum eis loqueretur, et insidiantes cohiberet, aut certe persecutoribus eos traderet, utcumque illi placisset. *Ge Deum.*

Vespere de S. Joseph Sponso B.M.V. cum sola Comm. Fer.

DIE XIV. APRILIS.

S. Iustini MARTYRIS. DUPLEX.

Omnia de Communi unius Martyris, praeter sequentia.

Oratio.

DEus, qui per stultitiam crucis, eminentem Jesu Christi scientiam beatum Iustinum Martyrem mirabiliter docuisti: ejus nobis intercessionem concede; ut, errorum circumventionem depulsa, fidei firmitatem consequamur. Per eundem Dominum.

Deinde fit Commem. S. Hermenegildi, Aña. Qui vult venire post me abneget semetipsum, et tollat crucem suam, et sequatur me. V. Justus ut palma florebit. R. Sicut cedrus Libani multiplicabitur. Tempore Paschali. Aña. Sancti et just, in Domino

gaudete, alleluia: vos elegit Deus in hereditatem sibi, alleluia. V. Pretiosa in conspectu Domini, alleluia. R. Mors sanctorum ejus alleluia.

Oratio.

DEus, qui beatum Hermenegildum Martyrem tuum caelesti regno terrenum postponere docuisti: da quaesumus nobis, ejus exemplo caduca despiciere, atque aeterna sectari. *Postea Ferie in Quadrag. Tum SS. Mart. Tiburtii, Valeriani et Maximi. Ana. Istorum est enim regnum caelorum, qui contempserunt vitam mundi, et pervenerunt ad praemia regni, et laverunt stolas suas in sanguine Agni.*

V. Lætámini in Dómino, et exsultáte justi. R. Et gloriámini omnes recti corde.

Tempore Paschali. Añã. Filia Jerúsalem, veníte et vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus in die solemnitatís et lætítia, allelúia, allelúia.

V. Lætitia sempitérna super cápita eórum, allelúia. R. Gáudium et exsultatióem obtinébut, allelúia.

Oratio.

CRæsta quæsumus omnipotens Deus : ut qui sanctorum Martyrum tuorum Tiburtii, Valeriani et Máximi solémnia colimus; eórum etiám virtutes imitémur. Per Dóminum. *Lecl. j. Noct. de Script. occur. In Quadragesima, Lectiones.* Fratres : Debitóres. *de Comuni plurimorum Mart.*

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

IUSTINUS Prisci filius ex Græco génere Fláviæ Neápolis in Syria Palæstina natus, adolescéntiam in litterarum ómnium stúdiis transégit. Vir factus ádeo philosophiæ amóre corréptus est, ut ad veritátem assequéndam, quotquot áderant philosophórum sectis nomen déderit, eorúmque præcepta scrutátus sit. Cum in his fallácem tantum sapiéntiam errorémque reperísset, supérna illustratióne per senem quemdam ignótum, adspectúque venerábilem edóctus, veræ

christiánæ fidei philosophiam ampléxus est. Hinc sacre Scripturæ libros diu noctúque præ mánibus habens, ita ex eórum meditatióne divinus ignis in ánima ejus exársit, ut ea qua pollébat eruditiónis vi, eminentem Jesu Christi sciéntiam adéptus, plúrima conscripserit volúmina ad christiánam fidem exponéndam, magfsque propagándam.

R. Honéstum fecit.

Temp. Paschali. R. Lux perceptua.

Lectio v.

INTER præclaríssima Justíni ópera binæ eminenti fidei christiánæ apológiæ, quas cum coram senátu, imperatóribus Antoníno Pio, ejúsque flliis, nec non Marco Antoníno Vero, et Lúcio Aurélio Cómodo Christi ásseclas sævisime divexántibus porrexisset, eamdémque fidem disputádo strénue propugnásset, obtínuit ut a Christianórum cæde público princípum edícto temperátum fúerit. Verum Justíno haud párcitum est. Nam Crescéntis Cynici, cujus vitam et mores nefários redargúerat, insidiis accusátus, a satellítibus comprehénsus est. Addúctus autem ad Romæ præsidem nómine Rústicum, cum hic ab eo quævisisset quænam essent Christianórum præcepta, hanc bonam confessiónem coram multis téstibus conféssus est : Rectum dog-

ma, quod nos Christiáni hómīnes cum pietáte servámus, hoc est : ut Deum unum existimémus factórem atque creatórem ómnium quæ vidéntur, quæque corpóreis óculis non cernúntur; et Dóminum Jesum Christum Dei Fílium confiteámur olim a Prophétis prænuntiátum, qui et humani géneris iudex ventúrus est.

R. Desidérium ánimæ.

Temp. Pasch. R. In servis.

Lectio vij.

QUÓNIAM Justínus in prima sua apológia palam exposúerat quómodo Christiáni convenirent ad sacra celebránda, et quænam fúerint sacri hujus convéntus mystéria, ad repelléndas ethnicórum calúmnias, exquisivit ab eo præses in quonam loco conveniret ipse et céteri hujus Urbis Christifidéles. Justínus autem réticens convéntum loca, ne sancta et fratres próderet cánibus, domicílium tantum suum indicávit, ubi manére, et discipulos excólere solébat penes célebrem título Pastóris in ædibus Pudéntis. Demum præses optiónem ei dedit vel ut diis sacrificáret, vel per totum corpus flagéllis cædi perferret. Cum invíctus fidei vindex asséret se in votis semper habúisse cruciátus pépeti propter Dóminum Jesum Christum, a quo magnam in cælis mercédem cónsequi exspectábat, præses

in eum capitálem senténtiam pronuntiávit. Itaque mirábilis philósophus Deum collaudans, post vérbera, fuso pro Christo sángine, glorióso martyrio coronátus est. Quidam vero fidéles clam illius sustulérunt corpus, et in loco idóneo condidérunt. Leo décimus tértius Póntifex máximus ejúsdem Offícium et Missam ab univérse Ecclesiá celebrári præcépit.

R. Stola jucunditátis.

Temp. Paschali. R. Filiæ Jerúsalem.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vij. Cap. xii.

IN illo tempore : Dixit Jesus discipulis suis : Nihil opértum est, quod non revelétur : neque absconditum, quod non sciátur. Et reliqua.

Homília sancti Joánnis Chrysóstomi.

Hom. in cap. x. Matth. v. xxvi. seq.

Nihil est opértum quod non revelábitur, nec occúltum quod non sciétur. Quod autem dicit hujusmodi est : súfficit quidem vobis ad consolatiónem si ego Magíster et Dóminus consors sim conviciórum. Si vero adhuc dolétis hæc audiéntes, illud quoque ánimo reputáte, vos non multum póstea ab hac suspicióne liberátum iri. Cur enim id ægre fertis? Quia præstigia-

tóres et deceptóres vos vocant? At páululum expectáte, et servatóres, benefactorésque orbis vos prædicábunt omnes. At enim tempus illa ómnia quæ subobscura erant, revelábit, et illórum calúmniam déteget, virtutémque vestram conspícua reddet. Cum enim ex rebus ipsis comprobabimini salvatóres esse et benéfici, et omni virtúte conspícuí, illórum díctis hómines non aténdent, sed rei veritáti : ac illi quidem sycophántæ, mendáces, malédici, vos vero ipso sole splendidióres deprehendémini : multum quippe témporis spátium vos notos reddet, prædicábit, et tuba clariórem emíttet vocem, vestræque virtútis testes univérsos hómines exhibébit. Ne itaque ea, quæ nunc dicúntur, vos dejiciant, sed spes futurórum bonórum érigat. Non possunt enim ea, quæ ad vos spectant, occultári. *℟.* Coróna áurea.

Temp. Paschali. ℟. Ego sum vitis vera.

Lectio viij.

 Eínde postquam illos omni angóre, timóre et sollicitúdone liberávit, et probris ómnibus superióre reddidit, demum illos opportúne de libertáte prædicánda allóquitur ; nam dicit : Quod dico vobis in ténebris, dícite in lúmine ; et quod in aure audítis, prædicáte super tecta. Quamquam non erant ténebræ cum hæc

díceret, neque ad aurem loquebátur : sed hæc hyperbólice dícta sunt. Quia enim solos alloquebátur, et in parvo Palæstínæ ángulo, ideo dicit : in ténebris et in aure, hunc loquéndi modum cómparans cum loquéndi fidúcia, qua illos póstea instructúrus erat. Ne in una, duábus tribúsque civitátibus, sed per totum orbem prædicáte, terram máreque peragrántes, habitátam, non habitátam, ac tyránnis, pópulis, philósophis, rhetóribus cum magna fidúcia ómnia dícite. Ideo dixit super tecta et in lúmine sine ullo subterfúgio, et cum omni libertáte.

℟. Hic est vere Martyr.

Temp. Paschali. ℟. Cándidi facti sunt Nazaræi.

Lect. ix. in Quadr. de Hom. Feriæ : extra Quadrag. de SS. Martyribus Tibúrtio, Valeriano et Maximo.

Lectio ix.

Aleriánus Románus, nóbili génere ortus, Alexándro Sevéro imperatóre, hortátu beátæ Cæciliæ Vírginis, quam sibi pari nobilitáte uxórem despónderat, una cum Tibúrtio fratre a sancto Urbáno Papa baptizátur. Quos ubi præfécus Urbis Almáchius Cristiános esse cognóvit, et património pauperibus distribúto, Christianórum córpora sepelíre, accersítos gráviter reprehéndit : atque ubi Christum Deum constánter confiténtes, deos autem dæmo-

niórum inánia simulácrá prædicántes videt, virgis cædi iubet. Sed cum verbéribus cogi non possent, ut Jovis simulácrum veneraréntur, imo fortes in fidei veritate permanerent, ad quartum ab Urbe lápidem securi feriúntur. Quorum virtútem admirátus Máximus præfécti cubicularíus, qui eos ad supplícium perduxerat, Christiánus se esse professus est, cum multis prætérea præfécti minístris : qui paulo post plumbátis contúsi, omnes ex diabóli minístris, Christi Dómini Mártýres evasérunt.

Ge Deum laudámus.

Ubi alia die celebrandum sit, ix. Lectio erit sequens.

Éinde postquam illórum eréxit ánimos, rursum pericula prædicít, illórum mentem érigens, omnibúsque sublimiores reddens. Quid enim ait? Nolíte timére eos qui occidunt corpus, ánimam autem non possunt occidere. Viden quómodo illos ómnibus superiories reddat, non curas modo, non maledícta, pericula, invidias, sed étiam mortem ómnium terribilíssimam contémnere docens? Neque simplicitér mortem, sed étiam violéntam? Neque dixit, Occidémíni, sed cum magnificéntia congruente totum declarávit. Nolíte timére, dicens, ab iis qui occidunt corpus, ánimam autem non possunt occidere : sed pótius, Timéte eum qui potest

et ánimam et corpus pérdere in gehénnam : in contrárium vertens sermónem, uti semper facit. Quid enim sibi vult? Timétis mortem, ideóque ad prædicándum signiores estis? Sed hac de causa pótius prædicáte, quia mortem timétis. Illud enim vere vos a morte erípiet. Nam etiámsi vos interemptúri sunt, meliorem tamen partem non separábunt, etiámsi id totis víribus conéntur. Ideo non dixit : Animam autem non occidunt ; sed : Non possunt occidere. Nam etiámsi velint, non separábunt. Itaque si supplícium times, illud longe grávius time. Viden quómodo non promíttat, se illos a morte liberatúrum esse, sed mori permíttit, majóra largitúrus quam si id non permíttet? Longe enim majus est suadére ut mors spernátur, quam a morte erúere. *Ge Deum.*

In Laudibus, post Commem.

Feræ in Quadrag., pro SS.

MM. Ana. Vestri capílli cá-

pitís omnes numerátí sunt :

nolíte timére : multis passé-

ribus meliories estis vos.

V. Exsultábunt sancti in

glória. *R.* Lætábuntur in cub-

lilibus suis.

Tempore Paschali. Ana. Lux

perpétua lucébit sanctis tuis

Dómine, et ætérnitas témpo-

rum, allelúia. *V.* Sancti et

justi, in Dómino gaudéte,

allelúia. *R.* Vos elégit Deus

in hereditátem sibi, allelúia.

Oratio ut supra.

DIE XXVI. APRILIS.

SS. Cleti et Marcellini PONT. ET MART. SEMID.

Omnia de Comm. Mart. temp. Pasch., præter seq.

Oratio.

 Eatórum Mártýrum, paritérque Pontíficum Cleti et Marcellíni nos, Dómine, sóveat pretiósa conféssio : et pia júgiter intercéssio tueátur. Per Dóminum.

In j. Noct. Lect. de Script. occurrente.

Si hoc Festum celebretur Feria II. Rogationum, Lectiones j. Nocturni sumuntur ex Communi. Fratres : Debitóres. et ix. Lectio legitur de Homilia Feriæ.

In secundo Nocturno.

Lectio Ib.

 Letus Románus, patre Æmiliáno, de regione quinta, et vico Patrício, imperatóribus Vespasiáno et Tito, Ecclésiám gubernávit. Is ex præcépto Principis Apostolórum in Urbe viginti quinque Presbyteros ordinávit. Primus in líteris verbis illis usus est : Salútem et apostólicam benedictiónem. Qui Ecclésiá óptime constitúta, cum ei præfúisset annos duódecim, menses septem, dies duos, Domitiáno imperátore, secúnda post Nerónem persecutióne, martyrio coronátus est, et in Vaticáno juxta corpus beáti Petri sepúltus.

℟. Lux perpétua lucébit sanctis tuis Dómine, * Et ætéritas téporum, allelúia, al-

lelúia. **℣.** Lætítia sempitérna erit super cápita eórum : gáudium et exsultatióne obtinébunt. — Et ætéritas.

Lectio v.

 Arcellínus Románus, ab anno ducentésimo nonagésimo sexto ad annum trecentésimum quartum in immáni imperatóris Diocletiáni persecutióne Ecclésiæ præfuit. Multas pértulit angústias ob ímprobam eórum severitátem, qui eum redarguébant de nímia indulgéntia erga lapsos in idololatriám, quæque causa fuit, ut per calúmniám infamátus fúerit, quasi thus idólis adhibúisset. Verum hic beátus Póntifex in confessiόne fidei, una cum tribus áliis cristiánis, Cláudio, Cyríno et Antoníno, cápite plexus est. Quorum projécta córpora, cum trigínta sex dies jussu imperatóris sepultúra caruíssent, beátus Marcéllus a sancto Petro in somnis admónitus, cum Presbyteris et Diáconis, hymnis et lumínibus adhibitis, honorífice sepeliénda curávit in cœmetério Priscillæ via Salária. Rexit Ecclésiám annos septem, menses úndecim, dies viginti tres : quo témpore fecit ordinatiónes duas mense Decémbri, quibus creávit Presbyteros quátuor, Episcopos per dívérta loca quinque.

℟. In servis suis, allelúia, * Consolábitur Deus, allelúia. **℣.** Judicábit Dóminus

pópulum suum, et in servis suis. — Consolábitur.

Sermo sancti Ambrósii Episcopi.

Lectio vij. *Serm. 22.*

Eignum et cóngruum est, fratres, ut post lætítiam Paschæ, quam in Ecclesia celebrávimus, gáudia nostra cum sanctis Martyribus conferámus : et iis annuntiémus Domínicæ resurrectionis glóriam, qui consórtes sunt Domínicæ passiónis. Qui enim sócii sunt contuméliæ, debent et partícipes esse lætítiæ. Ita enim dicit beátus Apóstolus : Sicut sócii passiónum estis,

et resurrectionis éritis : si tolerábimus, inquit, et conregnábimus. Qui ergo toleráverunt mala propter Christum, debent et glóriam habere cum Christo.

R. Filiæ Jerúsalem, veníte et vidéte Mártires cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus, * In die solemnítatis et lætítiæ, allelúia. **V.** Quóniam confortávit seras portárum tuárum, benedíxit filios tuos in te. — In Glória Patri. In.

In iij. Noct. Homil. S. Augustini Episc. Ne quisquam putáret. de Comm. Martyrum tempore Pasch. ij. loco.

DIE XXVIII. APRILIS.

S. Pauli a Cruce CONFESSORIS. DUPLEX.

In Hymno mut. tert. Versus.

Oratio.

Domine Jesu Christe, qui ad mystérium Crucis prædicándum, sanctum Paulum singulári caritate donásti, et per eum novam in Ecclesia familiam floréscere voluísti : ipsíus nobis intercessióne concéde ; ut passiónem tuam júgiter recoléntes in terris, ejúsdem fructum cónsequi mereámur in cœlis. Qui vivis. *Deinde fit Comm. S. Vitalis Mart. Aña. Lux perpétua. V. Sancti.*

Oratio.

Ræsta quæsumus omnipotens Deus : ut qui beáti Vitalis Mártiris tui natalítia cólimus,

intercessióne ejus in tui nóminis amore roborémur. Per Dóminum.

In j. Noct. Lect. de Script. occur. In Fer. II. Rogat. vel in Vigil. Ascens. Beátus vir. In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Paulus a Cruce, Uvædæ in Ligúria natus, sed e Castellátio prope Alexandriam Statiellórum nóbili genere oriúndus, qua futúrus esset sanctítate clarus, innótuít miro splendóre, qui nóctu implévit parientis matris cubículum, et insígni augústæ cœli Reginæ beneficio, quæ púerum in flumen delápsum a certo naufragio illæsum

eripuit. A primo ratiōnis usu Jesu Christi crucifixi amōre flagrans, ejus contemplatiōni prolixius vacāre cōepit, et carnem innocentissimam vigiliis, flagellis, jejūniis, potu in sexta fēria ex āceto cum felle mixto, ac dura quavis castigatiōne contēdere. Martyrii desidērio incēnsus, exercitui se adjūxit, qui Venētiis, ad bellum Turcis inferēndum, comparabātur; cōgnita vero inter orāndum Dei voluntāte, arma ultro reddidit, pręstantiōri militię ōperam datūrus, quę Ecclēsię pręsidio esse, æternāque hōminum salutem procurāre totis vīribus niteretur. Reversus in patriam, honestissimis nūptiis, sibi que delāta patrui hereditate, recusatis, arctiōrem infire crucis sēmitam, ac rudi tūnica a suo Episcopo indui voluit. Tum ejus jussu, ob eminentem vitę sanctimōniam, et rerum divinārum sciēntiam, nondum clēricus Domīnicum agrum, mājimo cum animārum fructu, divini verbi prędicatiōne excōluit.

xx. Honēstum.

Lectio v.

Romam profectus, theologicis disciplinis rite imbūtus, a summo Pontifice Benedicō decimotertio ex obediētia sacerdotio auctus est. Facta sibi ab eodem potestāte aggregandi socios, in solitudinem recessit Argentarii montis, quocum beāta Virgo jampridem invitāverat, veste illi simul

ostēnsa atrī colōris, passiōnis Filii sui insīgnibus decorāta, ibique fundamēta jecit novę congregatiōnis. Quę brevi, plūrimis ab eo toleratis laboribus, pręclaris aucta viris cum Dei benedictiōne valde succrevit; a sede apostolica non semel confirmāta, una cum rēgulis, quas orāndo ipse a Deo accēperat, et quarto addito voto pergrātam Domīnicę passiōnis memoriā promovēdi. Sacras vīrgines quoque instituit, quę excēssum caritatis divini sponsi sēdulo meditarēntur. Hęc inter, animārum inexhausta aviditate ab Evangelii prędicatiōne nunquam deficiens, hōmines pene innumeros, etiā perditissimos, aut in hęresim lapsos, in salutis trāmitem adduxit. Pręsertim Christi enarrānda Passiōne mirifica ejus oratiōnis vis erat, qua una cum adstantibus in fletum effusus, quaelibet obdurāta corda ad pœnitēntiam scindēbat.

xx. Amāvit.

Lectio vj.

Anta in ejus pectore alebatur diviņe caritatis flamma, ut indusium quod erat cordi propius, sæpe veluti igne adustum, et binę cōstulę elātę apparuerint. Sacrum pręsertim faciēns non poterat a lacrymis temperāre: frequēti quoque extasi, cum mira intērdum cōrporis elevatiōne frui, vultūque superna luce radiāte conspiciē-

bátur. Quandóque, dum con-
cionarétur, coeléstis vox verba
ei suggeréntis audíta fuit,
aut sermo ejus ad plura míl-
lia pássuum intónuit. Pro-
phetíæ et linguárum dono,
córdium scrutatióne, pote-
státe in dæmones, in mor-
bos, in eleménta enítuit.
Cumque ipsis summis Ponti-
ficibus carus ac venerándus
esset, servum inútilem, pec-
catórem nequíssimum, a dæ-
móniis quoque conculcán-
dum se judicábat. Tandem,
aspérrimi vitæ géneris ad lon-
gam usque senectútem tena-
císsimus, anno millésimo se-
ptingentésimo septuagésimo
quinto, cum præclára mónita,
velúti sui spíritus transmíssa
hereditáte, alumnis tradidís-
set, Ecclésiæ sacraméntis ac
coeléstí visióne recreátus,
Romæ, qua prædíxerat die,
migrávit in cælum. Eum Pius
nonus Póntifex máximus in
Beatórum, novísque deínde
fulgéntem signis, in Sanctó-
rum númerum rétulit.

℞. Iste homo.

*In iij. Noñ. Hom. Dóminus
et Salvátor. ut in Comuni
Evangelistar. cum ℞℞. de
Comm. Conf. non Pont.*

Pro S. Vitale Mart.

Lectio ix.

Itális miles, sanctó-
rum Gervásii et
Protásii pater, una
cum Paulíno júdice

Ravénnam ingrèssus, cum
vidísset Ursicínium médicum
ob christiánæ fidei confessi-
onem ductum ad supplicium,
páululum in torméntis titu-
báre, exclamávit : Ursicíne
médice, qui álios curáre sóli-
tus es, cave ne te mortis
ætérnæ jáculo conficias.
Qua voce confirmátus Ursi-
cínus, martýrium fórtiter sub-
bívit. Quare Paulínus incén-
sus Vitálem comprehéndi
jubet, et equúleo tortum, at-
que in profúndam fóveam
demérsus, lapídibus óbrui.
Quo factó quidam Apóllinis
sacérdos, qui Paulínus in
Vitálem incitárat, opprésus
a dæmone, clamáre cœpit :
Tu me núnium Vitális Chri-
sti Martýr incéndis : et illo
æstu jaçtátus, se præcipitá-
vit in flumen.

Ge Deum laudámus.

*In Laudibus pro Commem.
S. Vitalis Mart. Aña. Filíæ
Jerúsalem. V. Pretiósá.
Oratio ut supra.*

S. Augustini EPISC. ET CONFESSORIS. DUPLEX.

Omnia de Comm. Conf. Pontif. præter sequentia.

In Hymno. Iste Confessor. mutatur tertius Versus.

Oratio.

DEus, qui Anglorum gentes, prædicatione et miraculis beati Augustini Confessoris tui atque Pontificis, veræ fidei luce illustrare dignatus es : concede ; ut, ipso interveniente, errantium corda ad veritatis tuæ redeant unitatem, et nos in tua simus voluntate concordes. Per. *Et sit Commem. S. Mariæ Magdalene de Pazzis, Virginis, Aña.* Veni sponsa Christi, accipe coronam, quam tibi Dominus præparavit in æternum. V. Diffusa est grátia in lábiis tuis. R. Propterea benedixit te Deus in æternum.

Oratio.

DEus virginitatis amator, qui beatam Mariam Magdalenam Virginem tuo amore succensam, cælestibus donis decorasti : da, ut quam festiva celebritate veneramur, puritate et caritate imitemur. Per Dominum.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Augustinus Romæ in Lateranensi cænobio mónachus, a Gregório Magno cum sóciis mónachis fere

quadraginta in Angliam missus est anno quingentesimo nonagesimo septimo, ut gentes illas ad Christum converteret. Erat eo tempore rex Ethelbertus in Cantio potentissimus, qui audita adventus Augustini causa, eum cum sóciis Cantuariam, sui regni metropolim, invitavit ; ibique manendi et Christum prædicandi facultatem eidem liberaliter concessit. Quare sanctus vir prope Cantuariam oratorium exstruxit, ubi ipse aliquamdiu consedit, atque apostolicam vivendi rationem cum suis æmulatus est. R. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliabitur ei. V. Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocébit ei. — Manus.

Lectio v.

Cælestis doctrinæ prædicatione plurimis firmata miraculis, ac vitæ exemplo sic insulanos illos demulsit, ut eorum plerosque ad christianam fidem perduxerit, ac demum regem ipsum, quem cum innumero suorum comitatu sacro fonte lustravit, summa cum lætitia Berthæ regiæ uxoris, quæ christiana erat. Olim in Natali Domini, cum decem milibus et amplius baptismum in álveo fluminis Eboraci contulisset, quotquot ex iis morbo aliquo affecti erant, cum animæ salute, corporis

quoque sanitatem recepisse memoriam prouiditum est. Jussu Gregorii ordinatus Episcopus, sedem Cantuariam instituit in Ecclesia Salvatoris a se erecta, in qua monachos operis sui subsidiarios collocavit; et sancti Petri monasterium, quod postea et a suo nomine dictum est, in suburbanis construxit. Idem Gregorius usum Pallii cum facultate ecclesiasticae hierarchiae in Anglia instituenda ei concessit, quo novam etiam operariorum manum misit, nempe Mellitum, Justum, Paulinum, et Rufinianum.

R. Posui adiutorium super potentem, et exaltavi electum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliabitur ei. **V.** Inveni David seruum meum, oleo sancto meo unxi eum. — Manus.

Lectio vij.

Ispositis ejus Ecclesiae rebus, synodum habuit Augustinus cum Episcopis atque doctoribus veterum Britonum, qui in Paschae celebratione aliisque ritibus ab Ecclesia Romana jamdudum dissidebant. Sed cum eos neque Apostolicae Sedis auctorita-

te, neque miraculis movere posset ut dissidio cessarent, prophetico spiritu eis excidium praenuntiavit. Denique maximis pro Christo exantlatis laboribus, miraculis clarus, cum Mellitum Londinensi Ecclesiae praefecisset, Justum Roffensi, suae Laurentium, in caelum migravit septimo Kalendas Junias, Ethelberto regnante, ac sepultus est in monasterio sancti Petri, quod exinde Cantuariensium Antistitem et aliquot regum conditorium fuit. Ejus cultum ferventi studio prosequuta sunt Anglorum gentes, ac Leo decimus tertius Pontifex maximus ejus Officium et Missam ad universam extendit Ecclesiam.

R. Iste est qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et omnis terra doctrina ejus repleta est: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum. **V.** Iste est qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad caelestia regna. — Ipse. Gloria. Ipse.

In tertio Nocturno, Homilia Dñus et Salvator. de Communi Evangelistarum, cum RR. de Communi Confessoris Pontificis.

S. Angelæ Mericiæ VIRGINIS. DUPLEX.

Omnia de Communi Virg. præter sequentia.

Oratio.

Eus, qui novum per beatam Angelam sacrarum Virginum collegium in Ecclesia tua florescere voluisti : da nobis, ejus intercessione, angelicis moribus vivere ; ut terrenis omnibus abdicatis, gaudiis perfrui mereamur æternis. Per Dominum.

Fit Commem. S. Petronilla Virg. Aña. Simile. V. Diffusa. Oratio. Exaudi.

In j. Noct. Lect. de Script. occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio io.

Angela Mericia, Decentiáni, Veronensis diocesis oppido ad lacum Benadium, in ditione Veneta, piis orta parentibus, a prima ætate virginitatis liliium, quod perpetuo servare statuerat, sedula sepsit. Ab omni muliebri ornatu abhorrrens, egregiam vultus formam, pulchramque cesariam studiose fœdavit, ut cœlesti dumtaxat animarum Sponso placeret. In ipso autem adolescentiæ flore parentibus orbata, austerioris vitæ desiderio in desertum locum aufugere tentavit ; sed ab avunculo prohibita, novit præstare domi quod in solitudine non licuit. Cilicio ac flagellis frequenter usa, carnem non nisi infirma valetudine, vinum in Nativi-

tatis et Resurrectionis Domini tantum celebritate, complures vero dies nihil omnino degustavit. Orationi dedita, brevissimum humi carpébat somnum : dæmonem vero sub lucéntis Angeli forma sibi illudere conantem agnovit prótinus, et conjecit in fugam. Tandem paternis bonis abdicatis, et habitum ac regulam Tertiæ ordinis sancti Francisci amplexa, evangelicam paupertatem virginitatis laudi conjunxit.

xx. Propter veritatem.

Lectio v.

Ullum pietatis officium erga próximos omittens, pauperibus, quidquid sibi ex mendicatio victu superesset, largiebatur ; libenter ministrabat ægrótis, pluraque cum magna sanctitatis fama peragravit loca, ut vel solatio esset afflictis, vel reis veniam impetraret, vel infensos invicem reconciliaret animos, vel e vitiórum cæno sceléstos revocaret. Angelórum pane, quem únice esuriebat, frequentissime refecta, tanta caritatis vi ferebatur in Deum, ut sæpius extra sensus raperetur. Sacra Palestinæ loca summa cum religione obivit : quo in itinere et visum, quem ad Cydonias appulsa oras amiserat, eodem regræssa recuperavit, et barbarórum captivitatem ac naufragium immittens divinitus evásit. Romam

dénique firmam Ecclésiæ petram veneratúra, et amplísimæ Jubilæi vénia percúpida, sedénte Cleménte séptimo accéssit; quam summus Póntifex allocútus, ejúsdem sanctimóniam suspéxit, et commendávit summópere; nec ab Urbe ipsam abíre ante permísit, quam álio cœlitus vocátam agnóvit.

℟. Dilexisti justítiam.

Lectio vij.

ríxiam itaque, ubi domum ad sanctæ Aphræ templum condúxit, reversa, novam ibi virginum societátem, sicut cœlesti voce ac visione mandátum sibi fúerat, sub certa disciplína sanctisque vivéndi régulis constitúit, quam sanctæ Ursulæ invíctæ Virgínium ducis patrocínio ac nómine insignívit: eam vero perénnem futúram morti próxima prædixit. Tandem prope septuagenária, dives méritis, evolávit in cœlum sexto Kaléndas Februárii anni millésimi quingentésimi et quadragésimi, cujus cadáver per ipsos trigínta dies inhumátum, flexíbile, ac vivo simíllimum perseverávit. Demum in sanctæ Aphræ templo inter ceteras, quibus illud

abúndat, Sanctórum reliquias repósito, plúrima ad ejus sepúlcrum agi statim cœpére miracula: quorum fama late diffúsa, non Bríxiæ modo et Decentiáni, sed álibi étiam vulgo cœpit nuncupári Beáta, ejúsque imágo aris impóni; imo sanctus ipse Cárolus Borromæus, non multis post annis, dignam, quæ ab Apostólica Sede in sanctárum Virgínium álbum referretur, Bríxiæ palam assérvit. Cultum vero illi jámdú a pópulis exhibítum, et tum locórum ordináriis probátum, tum plúribus étiam summórum Pontíficum Indúlctis múnitum, Clemens Papa decimustértius solémni decreto ratum hábuit, ac confirmávit. Eam tandem, novis miraculis rite probátis insignem, Pius Papa séptimus, solémni canonizatióne in Vaticaná basilica perácta, die vigésima quarta Maii, anno millésimo octíngentésimo séptimo, sanctárum Virgínium catálogo adscrípsit.

℟. Afferéntur Regi.

In iij. Noct. Hom. Sæpe vos,

fratres. de Communi, j. loco.

In Laud. fit Comm. S. Petronillæ, Aña. Veni sponsa.

℟. Spécie. *Oratio.* Exáudi.

DIE V. JUNII.

S. Bonifacii EPISC. ET MART. DUPLEX.

*Omnia de Communi unius
Mart. præter sequentia.*

Oratio.

Eus, qui multitudinem populorum, beati Bonifacii, Martyris tui atque Pontificis, zelo, ad agnitionem tui nominis vocare dignatus es: concede propitius; ut cujus sollemnia colimus, etiam patrocinia sentiamus. Per Dominum.

*In j. Noct. Lect. de Script. occ.
In secundo Nocturno.*

Lectio ib.

Bonifacius, antea Winfridus appellatus, apud Anglos natus est exeunte sæculo septimo, et ab ipsa infanzia mundum aversatus, vitam monasticam in votis habuit. Cum ejus pater animum sæculi illicebri permutare frustra tentasset, Monasterium ingreditur, et sub beati Wolphardi disciplina omnium virtutum, ac scientiarum genere imbuitur. Annum agens trigésimum sacerdotio insignitur, ac verbi divini prædicator assiduus, magno animarum lucro hoc in munere versatur. Attamen regnum Christi adaugere desiderans, continuo flebat ingentem multitudinem barbarorum, qui ignorantie tenebris immersi, daemone famulabantur. Qui quidem animarum zelus cum in dies inextinguibili ardore accresceret, divino numine per lacrymas et orationes explorato,

facultatem a monasterii præposito obtinuit ad Germanicas oras proficiscendi.

℟. Honestum.

(Temp. Pasch. ℟. Lux perpetua.)

Lectio b.

X Anglia duobus cum sociis navim solvens, Dorestadium in Frisia oppidum venit. Cum autem bellum gravissimum inter Frisonum regem Radboddum, et Carolum Martellum exarsisset, sine fructu Evangelium prædicavit; quapropter in Angliam reversus, ad suum rediit monasterium, cui invitatus præficitur: post elapsum biennium ex consensu Episcopi Vintoniënsis munus abdicavit, et Romam profectus est, ut apostolica auctoritate ad gentium conversionem delegaretur. Cum ad Urbem pervenisset, a Gregorio secundo benigne excipitur, pro Winfrido Bonifacius a Pontifice nominatur. In Germaniam directus, Thuringiæ Saxonique populis Christum annuntiavit. Cum interea Radbodus Frisiae rex ac infestissimus Christiani nominis hostis occubisset, Bonifacius ad Frisones rediit, ubi sancti Willibrordi socius per triennium tanto cum fructu Evangelium prædicavit, ut, destructis idolorum simulacris, innumerae vero Deo ecclesiae excitarentur. **℟.** Desiderium.

(Temp. Pasch. ℟. In servis.)

Lectio vij.

B sancto Willibrordo ad Episcopale munus expetitus, illud detrectavit, ut promptius infidelium salutem instaret. In Germaniam profectus, plura Hassorum millia a daemone superstitione avocavit. A Gregorio Pontifice Romam evocatus, post insignem fidei professionem Episcopus consecratur. Exinde ad Germanos redux, Hassiam et Thuringiam ab idololatriae reliquiis penitus expurgavit. Tanta propter merita Bonifacius a Gregorio tertio ad dignitatem archiepiscopalem evehitur, et tertio Romam profectus a summo Pontifice Sedis Apostolicæ legatus constituitur: qua insignitus auctoritate quatuor episcopatus instituit, et varias synodos celebravit, inter quas concilium Leptinense memorabile est apud Belgas in Cameracensi diocesi celebratum; quo quidem tempore ad fidem in Belgio adaugendam egregie contulit. A Zacharia Papa creatus Moguntinus Archiepiscopus, ipso Pontifice jubente, Pipinum in regem Francorum unxit. Post mortem sancti Willibrordi Ultrajectensem Ecclesiam gubernandam suscepit, primo per Eobanum, deinde per seipsum, dum ab Ecclesia Moguntina absolutus, Ultrajecti resedit. Frisonibus ad idololatriam relapsis Evangelium predicare rur-

sus aggreditur; cumque officio pastorali occuparetur, a barbaris et impiis hominibus juxta Bornam fluvium cum Eobano Coepiscopo, multisque aliis, cruenta caede peremptus martyrii palma condecoratur. Corpus sancti Bonifacii Moguntiam translatum, et, ut ipse vivens peterat, in Fuldensi monasterio, quod exstruxerat, reconditum fuit, ubi multis miraculis inclaruit. Pius autem nonus Pontifex maximus ejus Officium et Missam ad universam Ecclesiam extendit. **R.** Stola jucunditatis. (*Temp. Pasch. R.* Filiæ Jerusalem.)

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 5.

In illo tempore: Videns Jesus turbas, ascendit in montem, et cum sedisset, accesserunt ad eum discipuli ejus. Et reliqua.

De Homilia sancti Augustini Episcopi.

Lib. 1. de Serm. Domini in monte c. ij. et ij.

Beati mundo corde: quoniam ipsi Deum videbunt. Quam ergo stulti sunt, qui Deum istis exterioribus oculis quaerunt, cum corde videatur, sicut alibi scriptum est: Et in simplicitate cordis quaerite illum. Hoc enim mundum cor, quod est simplex cor. Et quemadmodum

lumen hoc vidéri non potest, nisi óculis mundis; ita nec Deus vidétur, nisi mundum sit illud quo vidéri potest. Beáti pacífici : quóniam ipsi filii Dei vocabúntur. In pace perféctio est, ubi nihil repúgnat, et ideo filii Dei pacífici, quóniam nihil in his resístit Deo, et útique filii similitúdinem patris habére debent. **K.** Coróna áurea.

(Temp. Pasch. **K.** Ego sum.)

Lectio viij.

Accífici autem in semet-ípsis sunt, qui omnes ánimi sui motus componétes, et subjiciétes ratióni, idest, menti et spirítui, carnalésque concupiscéntias habétes edómitas, fiunt regnum Dei. In quo ita sunt ordináta ómnia, ut id quod est in hómine præcípuum et excéllens, hoc imperet céteris non reluctántibus, quæ sunt nobis bestiísque comúnia : atque idípsum, quod excéllit in hómine, idest, mens et ratió, subjiciátur potióri, quod est ipsa véritas, unigénitus Fílius Dei. Neque

enim imperáre inferioribus potest, nisi superiori se ipse subjiciat. Et hæc est pax, quæ datur in terra homínibus bonæ voluntátis : hæc vita consummáti perfectíque sapiéntis.

K. Hic est vere Martyr.

(Temp. Pasch. **K.** Cándidi facti sunt.)

Lectio ix.

E hujúsmodi regno pacatíssimo et ordinatíssimo missus est foras princeps hujus sæculi, qui pervérsis inordinatísque dominátur. Hac pace intrínsecus constitúta atque firmáta, quascúmque persecutiónes ille, qui foras missus est, forínsecus concitáverit, auget glóriam quæ secúndum Deum est: non áliquid in illo ædificio labefáctans, sed deficientibus máchinis suis innotéscere faciéns, quanta firmitas intus exstrúcta sit. Ideo séquitur : Beáti, qui persecutiónem patiúntur propter justítiam : quóniam ipsórum est regnum cœloru n. **Ge** Deum laudámus.

Supplementum ad Proprium Sanctorum

PRO PARTE VERNA BREV. ROM.

DIE XII. JUNII.

S. Joannis a S. Facundo CONF.

Aña. Similábo eum.

V. Amávit eum.

Oratio.

DEus auctor pacis, et amator caritatis, qui beatum Joannem Confessorem tuum mirifica dissidentes componendi gratia decorasti: ejus méritis et intercessione concéde; ut in tua caritate firmati, nullis a te tentationibus separémur. (Per Dóminum.)

Deinde Commem. SS. Basilidis, Cyrini, Naboris et Nazarii Mart. Aña. Lux perpetua. *V.* Sancti et justi.

Oratio.

Sanctorum Mátyrum tuorum Basilidis, Cyrini, Naboris atque Nazarii, quæsumus Dómine, natalitia nobis votiva resplédeant: et quod illis contulit excellentia sempiterna, fructibus nostræ devotiónis accrescat. Per Dóminum.

Pro S. Joanne, Lectio ix.

JOannem, Sahagúni in Hispánia nobili genere natum, patentes cum diu prole caruissent, piis operibus et orationibus a Deo impetrarunt. Ab ineunte ætate egregium futuræ sanctitatis spécimen dedit; nam e loco superiori ad ceteros púeros crebro verba faciebat, quibus

eos ad virtutem et Dei cultum hortabatur, eorumque dissidia componébat. In pátria monachis sancti Facundi, ordinis sancti Benedicti, primis litterarum rudimentis imbuendus traditur. Dum iis operam daret, curavit pater, ut párochus ecclesiam administraret: quod munus juvenis nullis rationibus adduci potuit ut retineret. Inter familiares Episcopi Burgensis adscriptus, ob spectatam ipsius probitatem íntimus ei fuit, ab eoque Présbyter et canonicus factus, multis beneficium auctus est. Sed relicta aula Episcopi, ut Deo quietius serviret, omnibus Ecclesiæ proventibus abdicatis, se cuidam sacello adfixit, ubi Sacrum quotidie faciebat, ac de rebus divinis magna cum auditorum ædificatione frequenter concionabatur. ¶ Póstea, studiorum causa, Salmanticam profectus, in célebre collégium divi Bartholomæi cooptatus, sacerdotis munus ita exercuit, ut simul optatis stúdiis incumberet, et in sacris etiam concionibus assidue versaretur. Cum vero in gravissimum morbum incidisset, arctioris disciplinæ voto se obstrinxit, quod ut redderet, cum prius cuidam páuperi pene nudo ex duabus quas tantum habebat vestes, meliorem dedisset, ad cenóbium sancti Augustini, severiori disciplina tum maxime florens, se contulit: in quo

admissus, obediéntia, áni-
 demissióne, vigíliis ac orati-
 ne provectiões antefbat. Tri-
 clinii cura cum ipsi deman-
 data esset, vini dolóolum ipso
 attingente ómnibus mónachis
 per annum abúnde suffécit.
 Exácto tirocinii anno, præfé-
 cti jussu munus concionánde
 suscepit. Salmánticæ id tém-
 poris ádeo cruéntis factiõni-
 bus divína humanaque ómnia
 permíxta erant, ut singulis
 propémódum horis cædes
 sferent, et ómnium órdinum,
 ac præsertim nobílium sán-
 guine, non viæ solum et fora,
 sed templa étiam redundá-
 rent. ¶ At Joánnes, tum con-
 ciónibus, tum privátis colló-
 quiis civium ánimos demúl-
 cens, ad tranquillitátem ur-
 bem redúxit. Virum prínci-
 pem grávitèr offéndit, quod
 illus in súbditos sævitiám in-
 crepásset. Qua de causa équi-
 tes duos immísit, qui eum in
 itinere confóderent : jamque
 ad ipsum propinquáverant,
 cum, stupóre divínitus immís-
 so, simul cum equis immóbi-
 les stetérunt, donec ad pedes
 sancti viri provolúti, scéleris
 véniam precaréntur. Ipse
 quoque prínceps, repentinó
 terróre percúsus, jam de sa-
 lúte desperáverat, cum, revo-
 cato Joánnè, facti pœnitens
 incolumnitáti rédditus est.
 Factiõsi étiam hómínes, cum
 eum fústibus péterent, brá-
 chiis dirigére, nec ante réd-
 ditæ vires quam delícti vé-
 niam precaréntur. Christum
 Dñum, dum Sacrum fâceret,

præséntem contuéri, atque ex
 ipso divinitátis fonte cœlestia
 mystéria haurire sólitus. Ab-
 dita cordis inspícere, ac fu-
 túra raro evéntu præsågíre
 frequens illi fuit, fratrisque
 filiam septénnem mórtuam
 excitávit. Dénique mortis
 die prænuntiáto, et Ecclesiæ
 sacraméntis devotíssime sus-
 céptis, extrémum diem clau-
 sit, multis ante et post
 óbitum miráculis gloriósus.
 Quibus rite probátis Alexán-
 der octávus Sanctórum núme-
 ro eum adscripsit. *Ge Deum.*
Si de S. Joanne fiat alia die,
pro S.S. Basilide et sociis,

Lectio ix.

Asilfides, Cyrínus,
 Nabor et Nazárius,
 Románi mílites, nó-
 biles génere, et vir-
 túte illústres, christiána reli-
 gióne suscepta, cum Christum
 Dei Fílium Diocletiano impe-
 ratóre prædicárent, ab Auré-
 lio præfécto Urbis compre-
 hénsi, et ut diis sacra fâcerent
 admóniti, ejus jussa contem-
 néntes, missi sunt in cárce-
 rem. Quibus orántibus, cum
 súbito claríssima lux obórta
 ómnium óculis qui ibídem es-
 sent, cárcerem collustrásset :
 illo cœlesti splendóre com-
 mótus Marcéllus custodiæ
 præpósitus, multique álii,
 Christo Dómino credidérunt.
 Verum póstea e cárce-
 re emíssi, ab imperatóre
 Maximiano, cum ejus étiam
 neglécto império, unum Chri-
 stum Deum et Dóminum in
 ore habérent, scorpiónibus

cruciati iterum conjiuntur in vincula : unde septimo die educti, et ante pedes imperatoris constituti, perstiterunt in irrisione inanum deorum, Jesum Christum Deum constantissime confidentes. Quamobrem damnati, securi feriuntur. Quorum corpora feris objecta, nec ab illis tacta, a Christianis honorifice sepulta sunt. *Ge Deum.*

In Laud. pro S. Joanne,

Aña. Euge serve.

V. Justum deduxit.

Oratio. Deus auctor pacis. ut supra, 112*.

Pro SS. Basilide et sociis,

Aña. Filiae Jerusalem.

V. Pretiosa.

Oratio. Sanctorum. ut supra.

DIE XIII. JUNII.

S. Antonii de Padua

CONFESSORIS.

Aña. Similabo eum. V. Amavit eum.

Oratio.

 clesiam tuam Deus, beati Antonii Confessoris tui solemnitas votiva lætificet : ut spiritalibus semper muniatur auxiliis, et gaudiis perfrui mereatur æternis. Per Dñum.

In Laudibus, Aña. Euge serve bone. V. Justum.

DIE XIX. JUNII.

S. Julianæ de Falconeriis VIRGINIS.

Aña. Veni sponsa. V. Spécie tua.

Oratio.

 eus, qui beatam Julianam Virginitatem tuam extremo morbo laborantem pretioso Filii tui corpore mirabiliter recreare dignatus es : concede quæsumus, ut ejus intercedentibus méritis, nos quoque eodem in mortis agone refecti ac roborati, ad cœlestem patriam perducamur. (Per eundem Dóminum.)

Deinde Commem. SS. Gervasii et Protasii Mart. Aña. Lux perpétua. V. Sancti.

Oratio.

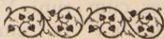
 eus, qui nos annua sanctorum Martyrum tuorum Gervasii et Protasii solemnitate lætificas : concede propitius, ut quorum gaudemus méritis, accendámur exemplis. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fsilium tuum.

In Laudibus pro S. Juliana,

Aña. Símile est regnum.

V. Diffusa est.

Pro SS. Martyr. Aña. Filiae Jerusalem. V. Pretiosa.

DIE XX. JUNII.

S. Silverii PAPÆ ET MARTYRIS.

Añã. Iste sanctus pro lege Dei sui certavit usque ad mortem, et a verbis impiorum non tímuit : fundátus enim erat supra firmam petram.

V. Glória et honóre coronásti eum Dómine. *R.* Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Oratio.

Infirmítatem nostram réspice, omnipotens Deus : et quia pondus próprie actiõnis gravat, beáti Silvérii, Mártiris tui atque Pontíficis, intercessio gloriõsa nos prótegat. Per Dóminum nostrum.

LECTIO ij.

Silvérius Campánuus, post Agapítum próxime Póntifex creátus est : cujus doctrína et sánctitas illúxit in insectándis hæreticis, et constántis ánimi magnitúdo perspécta est in tuéndo judício Agapíti. Nam Anthímum, quem, quia Eutychiánam hæresim defendébat, Agapítus ab episcopátu Constantinopolítano depo-

súerat, cum a Theodóra Augústa sæpíssime rogátus esset, restituére nóluit.

R. Dómine, prævenísti.

LECTIO iij.

Uamóbrem iráta múlier mandat Belisário ut Silvérium mittat in exsiliũ. Qui exsulávit in ínsula Póntia, unde his verbis scripsísse fertur ad Amatórem Episcopum : Sustén-tor pane tribulatiõnis et aqua angústie; nec tamen dimísi, aut dimitto officium meum. Et sane, brevi incómmodis ærumnísque conféctus, obdormívit in Dómino, duodécimo Kaléndas Júlii; cujus corpus Romam delátum, et in basilica Vaticána depósitum, multis miraculis illustrátum fuit. Præfuit Ecclésiæ annos tres et ámplius, creátis mense Decémbri Presbyteris trédecim, Diáconis quinque, Episcopis per dívèrsa loca decem et novem.

Ge Deum laudámus.

In Laud. Añã. Qui odit. *V.* Justus ut palma.

DIE I. JULII.

Octava S. Joannis Baptistæ.

In j. Noct. Lect. de Script. occurrente.

In ij. Noct. Serm. S. Maximi Episc. Festivitatem. in Brev.

In tertio Nocturno.

(Ex Decreto S. R. C. d. 15 Julii 1881.)
Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vii. Cap. i. f

Elisabeth implendum est tempus pariendi, et peperit filium. Et audierunt vicini, et cognati ejus, quia magnificavit Dominus misericordiam suam cum illa, et congratulabantur ei. Et reliqua.

De Homilia sancti Ambrósii Episcopi.

Lib. 2. in Luca cap. 1. circa finem.

Joannes est, inquit, nomen ejus. Non poterat Elisabeth Domini ignorare prænuntium, quæ prophetaverat Christum. Bene additur: Quia nemo in cognatione ejus vocabatur hoc nomine: ut intelligas nomen non generis esse, sed vatis. Zacharias quoque nutu interrogatur: sed quia incredulitas ei affatum eripuerat et auditum; quod voce non poterat, manu et litteris est locutus.

℟. Præcursor Domini venit, de quo ipse testatur: * Nullus major inter natos mulierum Joanne Baptista. ℣. Hic

est enim Propheta, et plus quam Propheta, de quo Salvator ait. — Nullus.

Lectio viij.

Cripsit enim dicens: Joannes est nomen ejus. Et hic nomen non imponitur, sed adstruitur: meritoque continuo resoluta est lingua ejus: quia quam vixerat incredulitas, fides solvit. Credamus et nos igitur, ut loquamur; ut lingua nostra, quæ incredulitatis vinculis est ligata, rationis voce solvatur.

℟. Gabriel Angelus apparuit Zacharæ, dicens: Nascetur tibi filius, nomen ejus Joannes vocabitur: * Et multi in nativitate ejus gaudebunt. ℣. Erit enim magnus coram Domino, vinum et siceram non bibet. — Et multi. Gloria Patri. Et multi.

Lectio ix.

Scribamus spiritu mysteria, si volumus loqui: scribamus prænuntium Christi, non in tabulis lapideis, sed in tabulis cordis carnalibus. Et enim qui Joannem loquitur, Christum prophetat. Loquamur Joannem, loquamur et Christum: ut nostrum quoque os possit aperiri, quod in sacerdote tanto, irrationabilis modo pecudis, frena nutantis fidei coercabant. **Te** Deum.

DIE V. JULII.

SS. Cyrilli et Methodii PONT. ET CONF. DUPL.

Omnia de Communi Confessoris Pontificis, præter sequentia.

Ad vesperas,

Hymnus.

S Edibus cœli nitidis
receptos
Dicite athletas gé-
minos, fideles;
Slávicæ duplex cólumen, de-
cúsque
Dicite gentis.

Nos amor fratres sociávit
unus,
Unaque abdúxit píetas eré-
mo,
Ferre quo multis célerent
beátæ
Pígnora vitæ.

Luce, quæ templis súperis
renidet,
Búlgaros complent, Móra-
vos, Bohémos;
Mox feras turmas numerosa
Petro

Agmina ducunt.

Débitam cincti méritis coró-
nam
Pérgite o flekti lácrymis pre-
cántum;
Prisca vos Slavis opus est
datóres

Dona tuéri.

Quæque vos clamat generósa
tellus

Servet aetérnæ fidei nitórem;
Quæ dedit princeps, dabit
ipsa semper

Roma salútem.

Gentis humanæ Sator et
Redémptor,

Qui bonus nobis bona cuncta
præbes,

Sint tibi grates, tibi sit per
omne
Glória sæclum.

Amen.

V. Sacerdótes tui induántur
justítiam. **R.** Et sancti tui
exsúltent.

Ad Magnif. Añã. O quam
speciósi pedes evangelizán-
tium pacem, evangelizántium
bona, dicéntium Sion : Re-
gnábit Deus tuus.

Oratio.

S Mnsípens sempitérne
Deus, qui Slavóniæ
gentes per beátos
Confessóres tuos atque Pon-
tífices Cyríllum et Methó-
dium ad agnitiónem tui nó-
minis veníre tribuísti : præ-
sta, ut quorum festivitáte
gloriámur, eórum consórtio
copulémur. Per Dóminum.
*Commem. Octáva SS. Apo-
stolorum.*

Ad matutinum,

*Hymn. Sédibus cœli. ut su-
pra.*

*Lectiões j. Nocturni de Scri-
ptura occurrente.*

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

*(Ex Litteris Encyclicis Leo-
nis PP. XIII.)*

C Yrillus et Methó-
dus fratres ger-
máni, Thessaloní-
cæ amplíssimo lo-
co nati, Constantinópolim
matúre concessérunt, ut in
ipsa urbe Oriéntis príncipe
humanitátis artes addísce-

rent. Utérque plúrimum brevi profecerunt; sed máxime Cyrillus, qui tantam scientiarum laudem adeptus est, ut singularis honoris causa philosophus appellarétur. Deinde monáchum ágere Methódius cœpit; Cyrillus autem dignus est hábitus, cui Theodóra imperátrix, auclóre Ignátio Patriárcha, negótium daret erudiéndi ad fidem cristiánam Cházaros trans Chersonésium incoléntes; quos præcéptis suis edóctos et Dei númine instínctos, múltíplici superstitióne deléta, ad Jesum Christum adjúnxit. Recénti Christianórum communitate óptime constitúta, Constantinópolim rédiit álacer, atque in monastérium Polychrónis, quo se jam Methódius recéperat, Cyrillus ipse secéssit. Interim cum res trans Chersonésium prospere gestas ad Rastiláam Moráviæ príncipem fama detulisset, is de áliquot operáriis evangélicis Constantinópoli arcesséndis cum imperatóre Michaéle tertio egit. Igitur Cyrillus et Methódius illi expeditióri destináti, et in Moráviám célebrilætitia excépti, ánimos cristiánis institutió nibus tanta vi, tamque operósa indústría excoléndos aggre diúntur, ut non longo intervállo ea gens nomen Jesu Christo libentíssime déderit. Ad eam rem non parum sciéntia váluit dicti ónis Slavónicæ, quam Cyrillus ante percéperat,

multúmque potuérunt sacra utriúsque Testaménti Litteræ, quas próprio pópuli sermóne reddiderat: nam Cyrillus et Methódius príncipes inveniéndi fuérunt ipsas litteras, quibus est sermo ipsórum Slavórum signátus et expréssus, eáque de causa ejúsdem sermónis auctóres non immérito habéntur.

X. Inveni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. V. Nihil proficiet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. — Manus.

Lectio v.

Um rerum gestárum glóriam secúndus rumor Romam nuntiáset, sanctus Nicoláus príncipis Póntifex máximus fratres óptimos Romam conténdere jussit. Illi Románum iter ingrési, reliquias sancti Cleméntis primi Póntificis máximi, quas Cyrillus Chersonæ repérerat, secum ádvehunt. Quo núntio, Adriánus secúndus, qui Nicoláo demórtuo fuérat sufféctus, clero populóque comitánte, obviam eis magna cum honoris significatióne progréditur. Deinde Cyrillus et Methódius de múnere apostólico in quo essent sancte laborioséque versáti ad Póntificem máximum, assidénte clero, réferunt; cum autem eo nómine ab invidis accusaréntur, quod sermóne Slavónicum in perfuncti óne múnere

sacrórum usurpavissent, causam dixere ratióibus tam certis tamque illústribus, ut Póntifex et clerus et laudárint hómines et probárint. Tum ambo juráti se in fide beáti Petri et Pontíficum Romanórum permansúros, Epíscopi ab Adriáno consecráti sunt. Sed erat provísium divínitus, ut Cyríllus vitæ cursum Romæ cónderet, virtúte magis quam ætáte matúrus. Itaque defúncti corpus elátum fúnere público, in ipso sepúlcro quod sibi Adriánus extrúxerat, compósitum fuit; tum ad sancti Cleméntis dedúctum, et hujus prope cineres cónditum. Cumque veherétur per urbem inter festos psalmórum cantus, non tam fúnis quam triúmphi pompa, visus est pópulus RománuS libaménta honórum cœlestium viro sanctíssimo detulisse. Methodius vero in Moráviám regréssus, ibique factus forma gregis ex ánimo, rei cathólicæ inservíre majóre in dies stúdio ínstitit. Quin étiam Pannónios, Búlgaros, Dálmatas in fide christiáni nóminis confirmávit; in Carínthiis autem ad unius veri Dei cultum traducéndis plúrimum elaborávit.

℞. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. — Manus enim mea auxiliábitur ei.

Lectio vi.

A pud Joánnem octávum, qui Adriáno successerat, íterum de suspécta fide violatóque more majórum accusátus, ac Romam veníre jussus, coram Joáñne, et Epíscopis áliquot cleróque urbáno, fáciLe vicit cathólicam prorsus fidem et se retinúisse constánter, et céteros diligénter edocuísse; quod vero ad linguam Slavónicam in sacris peragéndis usurpátam, se certis de causis ex vénia Adriáni Pontíficis, nec sacris Litteris repugnántibus, jure fecísse. Quapropter in re præsénti complexus Methodium Póntifex, potestátem ejus archiepiscopálem, expeditionémque Slavónicam, datis étiam litteris, ratam esse jussit. Quare Methodius in Moráviám revérsus assignátum sibi munus explére vigilántius perseverávit, pro quo et exsílium libénter passus est. Bohemórum príncipem ejúsque uxórem ad fidem perdúxit, et in ea gente christiánum nomen longe latéque vulgávit. Evangelii lumen in Polóniam invéxit, et, ut nonnúlli scriptóres tradunt, sede episcopáli Leópoli fundáta, in Moscóviám próprii nóminis digrésus, thronum pontificálem Kiowénsensem constituit. Demum in Moráviám revérsus est ad suos; jamque sese ábrípi ad humánum éxitum séntiens, ípsemet sibi successórem designávit, clerúmque et

pópulum suprémis præcéptis ad virtútem cohortátus, ea vita, quæ sibi via in cœlum fuit, placidíssime defúnctus est. Uti Cyrillum Roma, sic Methodium Morávia decedéntem summo honóre sequúta est. Illórum vero festum, quod apud Slavóniæ pópulos jámdiú celebrári consuéverat, Leo decimustertius Póntifex máximus cum Officio ac Missa própria in univérsa Ecclésia quotánnis agi præcépit.

R. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctúra ejus repléta est : * Ipse intercédatur pro peccátis ómnium pópulórum. **V.** Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœlestia regna. — Ipse. Glória Patri. Ipse.

In tertio Nocturno, Homilia. Dóminus et Salvátor noster. de Communi Evangelistar. cum R. R. de Communi Conf. Pontificis.

Ad laudes,

Hymnus.

Ux o decóra pátriæ,
Slavísque amíca géntibus,
Salvéte, fratres : ánnuo
Vos efferémus cántico.
Quos Roma plaudens éxcipit,
Compléxa mater filios,
Augét coróna Præsulum,
Novóque firmat róbores.

Gerras ad usque bárbaras
Inférre Christum pérgitis ;
Quot vanus error lúserat,
Álmo replétis lúmine.

Noxis solúta pectóra
Ardor supérnus ábripit ;
Mutátur horror véprium
In sanctitátis flósculos.
Et nunc seréna Cœlitum
Locáti in aula, súplici
Adéste voto ; Slávicas
Serváte gentes Númini.
Erróre mersos únicum
Ovóle Christi cóngreget ;
Factis avítis æmula
Fides viréscat púlchrior.
Tu nos, beáta Trínitas,
Cœlesti amóre cóncita,
Patrúmque natos ínclýta
Da pèrsequi vestígia.

Amen.

V. Sapiéntiam sanctórum narrent pópuli. **R.** Et laudem eórum nuntiet Ecclésia. *Ad Benedictus, Aña.* In sanctitate et justitia serviérunt Dómino ómnibus diébus suis : ideo stolam glóriæ induit illos Dñus Deus Israel.

In ii. Vesperis,

Fit a Capitulo de die Octava SS. Apost. cum Commem. præced.

¶ *Si dicenda sint integræ Hymnus et V. ut in primis Vesperis.*

Ad Magnif. Aña. Isti sunt viri sancti, facti amíci Dei, divínæ veritátis præcónio gloriósi : linguæ eórum claves cœli factæ sunt.

DIE XI. JULII.
S. Pii I. PAPÆ ET MARTYRIS.

Añã. Iste sanctus pro lege Dei sui certavit usque ad mortem, et a verbis impiorum non timuit: fundatus enim erat supra firmam petram.

V. Glória et honore coronasti eum Domine. *R.* Et constituisti eum super opera manuum tuarum.

Oratio.

Infirmi-
tatem nostram respice, omnipotens Deus: et quia pondus propriæ actionis gravat, beati Pii, Martyris tui atque Pontificis, intercessio gloriosa nos protegat. Per Dñum.

LECTIO iij.

Leus, hujus nominis primus, Aquilejensis, Ruffini filius, ex Presbytero sanctæ Romane Ecclesiæ summus Pontifex creatus est, Antonino Pio et Marco Aurélio imperatoribus Augustis. Quinque ordinationibus, mense Decembri, Episcopos duodecim, octodecim Presbyteros creavit. Exstant nonnulla ab eo præclare instituta, præsertim ut Resurrectio Domini nonnisi die Dominico celebraretur. Pudentis domum in ecclesiam mutavit, eamque ob præstantiam supra ceteros titulos, utpote Romani Pontificis mansionem, titulo Pastoris dicavit, et in qua sæpe rem sacram fecit, et multos ad fidem conversos baptizavit, ac in fidelium nú-

merum adscripsit. Dum vero boni pastoris munus obfret, fuso pro suis óvibus et summo Pastore Christo sanguine, martyrio coronatus est quinto Idus Julii, ac sepultus in Vaticano. *Ge* Deum.

In Laud. Añã. Qui odit. *V.* Justus ut palma.

DIE II. AUGUSTI.

S. Alphonsi Mariæ de Ligorio

EPISC. CONF. ET ECCLESIE DOCTORIS. DUPLEX.

In utrisq. Vesp. ad Magnif. Añã. O Doctor optime, Ecclesiæ sanctæ lumen, beate Alphonsæ Mariæ, divinæ legis amator, deprecare pro nobis Filium Dei.

In j. Noct. Lect. Sapiéntiam. *ut in Comm. Doctorem.*

Addit. ad vi. Lect. Post verbum accensuit: Tandem Pius nonus, Pontifex maximus ex Sacrorum Rituum Congregationis consulto universalis Ecclesiæ Doctorem declaravit.

R. Iste est qui.

In iij. Noct. Homil. S. Greg. Papæ. Dominus et Salvator noster. *ut prius, cum R. viij.* In medio Ecclesiæ.

DIE IV. AUGUSTI.

S. Dominici

CONFESS. DUPLEX MAJUS.

In j. Noct. Lect. Beatus vir. *de Comm. ij. loco.*

DIE XI. SEPTEMBRIS.
SS. Proti et Hyacinthi MARTYRUM.

Ad vesperas,

Añã. Istórum est enim regnum cœlórum, qui contempserunt vitam mundi, et pervenerunt ad præmia regni, et laverunt stolas suas in sanguine Agni.

℣. Lætámini in Dño, et exultáte justi. ℟. Et gloriámini omnes recti corde. **Oratio.**

Rotórum Mártýrum tuórum Proti et Hyacinthi nos, Dómine, fóveat pretiósã conféssio : et pia júgiter intercésio tueátur. Per Dóminum.

Lectio ix.

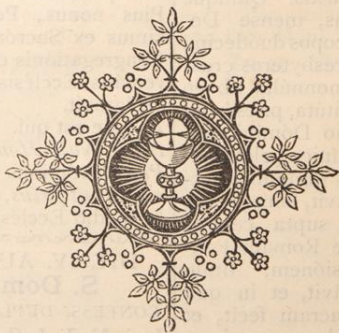
Rotus et Hyacinthus, fratres, beatæ Eugénie virginis eunúchi, una cum illa ab Héleno Episcopo baptizáti, ac stúdiis dediti divi-

nárum litterárum, aliquámdiu in Ægypto inter ascétas mira humilitáte et vitæ sanctitáte vixerunt. Sed póstea sanctam vírginem Eugéniam Romam prosecúti, Galliéno imperatóre, in Urbe propter christiánæ fidei professiónem comprehénsi sunt. A quibus cum nullo modo impetrári posset, ut christiánã religió-nem deseréntes, deos cólerent, acerbis verbéribus cæsi, secúri ferióntur tertio Idus Septémbris. *Te Deum.*

Ad laudes,

Añã. Vestri capilli cápitis omnes numeráti sunt : nolíte timére : multis passéribus melióres estis vos.

℣. Exsultábunt sancti in glória. ℟. Lætábúntur in cubilibus suis. *Oratio, ut supra.*

S. Josaphat EPISC. ET MARTYRIS. DUPLEX.

Omnia de Communi Martyris Pontif. præter sequentia.

Oratio.

Ixcita, quæsumus Dómine, in Ecclésia tua Spítum, quo replétus beátus Jósaphat Martyr e Póntifex tuus ánimam suam pro óvibus pósuit: ut, eo intercedente, nos quoque eódem Spíritu moti ac roboráti, ánimam nostram pro frátribus pónere non vereámur. Per Dóminum... in unitáte ejúdem Spíritus.

Et fit Commemor. sancti Didaci Conf. Ana. Hic vir despiciens mundum et terréna, triúmphans, divítias cælo cóndidit ore, manu.

℟. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℣. Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio.

Mispotens sempitérne Deus, qui dispositióne mirábili infirma mundi éligis, ut fórtia quæque confúndat: concéde propítius humilitáti nostræ, ut piis beádi Dídaci Confessoris tui précibus, ad perénnem in cælis glóriam sublimári mereámur. Per Dóminum.

Lect. j. Noct. de Script. occur.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Josaphat Kuncewítius nobilibus et catholicis paréntibus Vladimíræ in Volhínia natus, cum puérulus matrem de Christi passióne loquéntem audíret, já-

culo a látere imáginis Jesu Crucifixi immísso, vulnus in corde suscépit. Dei amóre incénsus, ádeo oratióni aliisque piis opéribus instáre cœpit, ut provectióribus adolescentibus exémplo et admiratióni esset. Vicénis inter claustráles sancti Basilii álumnos monásticam régulam professus, mirum quos in evangélica perfectióne progréssus fécerit. Nudis pédibus, frigidíssima licet sæviénte regiónis hífeme, incedébat: carnes nunquam, vinum nonnisi ex obediéntia adhibuit, asperrimóque cilicio ad óbitum usque corpus afflíxit. Castitátis florem, quem ab adolescéntia Virgini Deíparæ vóverat, inviolátum servávit. Virtútis doctrinæque ejus brevi sic fama percrebuit, ut quamvis júnior, Byténii monastério præfécus sit; mox Vilménsis Archimandrita, ac demum Archiepiscopus Polocénsis, invítus quidem, sed Cathólicis gestiéntibus, fúerit renuntiátus.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Descenditque cum illo in fóveam: et in vínculis non derelíquit eum. — Et dedit.

Lectio v.

Ac dignitáte auctus, nihil de prióri véndi ratióne remítens, nonnisi divínium cultum

et creditarum sibi óvium salutem cordi habuit. Catholicae unitatis ac veritatis strenuus propugnator, totis viribus adlaboravit ut schismaticos haereticosque ad communionem cum beati Petri sede reduceret. Summum Pontificem ejusque potestatis plenitudinem ab impudentissimis impiorum calumniis et erroribus, qua concionibus, qua scriptis pietate ac doctrina refertis defendere nunquam destitit. Episcopalem jurisdictionem et Ecclesiae bona a laicis usurpata vindicavit. Incredibile dictu est quot haereticos in sinum matris Ecclesiae revocaverit. Unionis vero Graecae Ecclesiae cum Latina Iosaphatum promotorem existisse praclarissimum, etiam pontificia oracula diserte testantur. Ad haec, et templi Dei decori instaurando, et sacrarum virginum extruendis aedibus, aliisque piis operibus juvendis, mensae suae proventus ultro erogavit. In pauperes adeo effusus, ut cum olim inopiae cujusdam viduae sublevanda nihil occurreret, episcopale pallium, seu Omophorion, oppignorari jusserit. **R.** Desiderium animae ejus tribuisti ei Domine, * Et voluntate labiorum ejus non fraudasti eum. **V.** Quoniam praeveneris eum in benedictionibus dulcedinis : posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. — Et voluntate.

Lectio vj.

ot catholicae fidei incrementa perditissimorum hominum adeo excitaverunt odia, ut, conspiratione inita, Christi athletam ad necem quarent; quam sibi imminere ipse in suo ad populum sermone praenuntiavit. Cum itaque Vitescum pastoralis visitationis gratia profectus esset, illi archiepiscopales invadunt aedes; obvios quosque feriunt ac caedunt. Tum vir mitissimus quaerentibus sponte occurrit, eosque amice compellans, Filiole, inquit, quare familiares meos caeditis? Si quid contra me habetis, ecce adsum. Hinc impetu facto, eum verberebus contundunt, telis confodiunt, ac demum immani securi necatum, in flumen projiciunt; die duodecima Novembris anni sexcentissimi viciesimi tertii supra millesimum, aetatis ejus quadragiesimi tertii. Corpus mirabili luce circumfusum, ex imo fluminis alveo elatum est. Sanguis Martyris parricidis ipsis in primis profuit, qui fere omnes capitis damnati, ejurato schismate suum scelus detestati sunt. Cum tantus Praesul plurimis post obitum coruscans miraculis, eum Urbanus octavus Pontifex maximus Beatorum honoribus decoravit. Pius nonus tertio Kalendas Julias anni millesimi octingentesimi sexagesimi septimi, cum saecularia Apostolorum Prin-

cupum solémnia celebraréntur, coram Patrum Cardinálíum senátu, simulque adstántibus fere quingéntis, Patriárchis, Metropolítis et Epíscopis cujuscúmque ritus, qui ex toto terrárum orbe convéniant, hunc ecclesiásticæ unitátis assertórem, primum ex Orientálibus, solémni ritu in Vaticaná basilíca Sanctórum órđini accénsuit. Cujus Offícium ac Missam Leo décimus tértius summus Póntifex ad univérsam exténdit Ecclesiám.

R. Stola jucunditátis induit eum Dóminus : * Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus. **V.** Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intelléctus : et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum. — Et. Glória Patri. Et.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Joánnem.

Lectio vij. *Cap. x.*

IN illo témpore : Dixit Jesus Pharisæis : Ego sum pastor bonus. Bonus pastor ánimam suam dat pro óvibus suis. Et reliqua.

Homília sancti Joánnis Chrysóstomi.

Hom. lix. in Joannem.

MAgnum quiddam, dilectíssimi, magnum, inquam, est Ecclesiæ prælatio ; et quæ multa indiget sapiéntia et fortitúdine, qualem Christus propósuit : ut ánimam pro óvibus ponámus, et

nunquam illas deserámus : ut lupo generóse resistámus. Hæc enim inter pastórem et mercenárium est différentia. Alter própriæ, contéptis óvibus : alter, sua contépta, óvium semper salutí invigilat. Pastóris ergo exémplo demonstráto, deceptóres duos meminit ; furem macántem et rapiéntem oves, et mercenárium permitténtem, neque defendéntem commissas.

R. Coróna áurea super caput ejus, * Exprésa signo sanctitátis, glória honóris, et opus fortitúdinis. **V.** Quóniam prævensti eum in benedictiónibus dulcédinis, posuisti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. — Exprésa.

Lectio viij.

QUOD superiori témpore Ezéchiél his verbis insectátus est : Væ pastóribus Israel : nonne pascébant semetípsos ? nonne greges pascúntur a pastóribus ? Sed illi contrárium faciébant, quod máximæ máltitiæ genus est, et plurimórum causa malórum. Idcirco inquit : Neque quod abjéctum erat, reducébant, neque quod perierat quærébant : neque confráctum alligábant, neque infirmum consolidábant : quóniam se, non gregem pascébant. Idem et Paulus áliis verbis significat : Omnes quæ sua sunt quærunt, non quæ Jesu Christi.

R. Hic est vere Martyr, qui

pro Christi nómine sángine suum fudit : * Qui minas júdicum non tímuit, nec terrénæ dignitátis glóriam quæsívit, sed ad celéstia regna pervénit. *V.* Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. — Qui minas. Glória Patri. Qui minas.

Lectio ix.

Erum ab utróque se dissidére osténdit Christus : ab illis quidem qui in aliórum perníciam véniunt, cum dicat, se proptérea venísse, ut vitam habérent, et abundántius habérent : ab his autem, qui oves a lupis rapi negligébant, dicéndo se propter eas ánimam pónere, ne oves pérírent. Nam cum Judæi ipsum interfímere vellent, non proptérea déstitit a doctrína, neque credéntes trádidit, sed pérsistit, et pértulit mortem : ideo frequénter inquit : Ego

sum pastor bonus. Quæ cum nullo níti testimónio videréntur (quod enim póneret ánimam suam non multo post re demonstrátum est : quod autem vitam habérent, et abundántius habérent, eventúrum erat in futúro sæculo) álterum ab áltero confirmat. *Ge* Deum laudámus.

Vesp. a Capit. de sancta Gertrude Virgine.

Oratio.

Eus, qui in corde beátæ Gertrúdis Virgínis jucúndam tibi mansiónem præparásti : ipsíus méritis et intercessióne cordis nostri miráculas cleménter abstérge, et ejúsdem trísue gaudére consórtio. Per Dóminum nostrum. *Pro Commem. S. Iosaphat, Ana.* Qui vult veníre post me, ábneget semetípsum, et tollat crucem suam, et sequátur me. *V.* Justus ut palma.

Oratio ut supra.

DIE XVIII. NOVEMBRIS.

IN DEDICATIONE BASILICARUM **SS. Apost. Petri
et Pauli.** DUPLEX.

In j. Noct. Lect. Lib. Apocal.
Et erat structura. ut in Brev.
In secundo Nocturno.

Lectio iv.

LX locis sacris, qui olim apud Christianos veneratiónem habuerunt, illa celeberrima et frequentissima fuerunt, in quibus condita Sanctorum corpora, vel aliquod Martyrum vestigium aut monumentum esset. In quorum numero sanctorum locorum, in primis semper fuit insignis ea Vaticanani pars, quam sancti Petri Confessionem appellabant. Nam eo Christiani ex omnibus orbis terrae partibus tamquam ad fidei petram, et Ecclesiae fundamentum convenientes, locum Principis Apostolorum sepulcro consecratum, summa religione ac pietate venerabantur.

R. Orantibus in loco isto,
* Dimitte peccata populi tui
Deus, et ostende eis viam
bonam, per quam ambulent,
et da gloriam in loco isto.
V. Qui regis Israel intende,
qui deducis velut ovem
Joseph, qui sedes super Cherubim.
— Dimitte.

Lectio v.

Lluc Constantinus Magnus imperator octavo die post susceptum baptismum venit, depositoque diademate, et humi jacens, vim lacryma-

rum profudit: mox sumpto ligone ac bidente terram eruit, indeque duodecim terrae cophinis, honoris causa duodecim Apostolorum, ablatis, ac loco basilicae Principis Apostolorum designato, ecclesiam aedificavit. Quam sanctus Silvester Papa decimo quarto Kalendas Decembris eo modo quo Lateranensem ecclesiam quinto Idus Novembris consecraverat, dedicavit: et in ea altare lapideum chrismate delibatum erexit; atque ex eo tempore sancivit, ne deinceps altaria nisi ex lapide fierent. Idem beatus Silvester basilicam sancti Pauli Apostoli via Ostiensi ab eodem Constantino imperatore magnificentissime aedificatam dedicavit. Quas basilicas idem imperator multis praediis attributis locupletavit, ac muneribus amplissimis exornavit.

R. O quam metuendus est locus iste! * Vere non est hic aliud, nisi domus Dei et porta caeli. **V.** Haec est domus Domini firmiter aedificata: bene fundata est supra firmam petram. — Vere.

Lectio vij.

Oro Vaticanam basilicam vetustate jam pridem collabentem, ac propterea multorum Pontificum pietate latus ac magnificentius a fundamentis erectam, Urbanus octavus

hac eadem recurrente die anni millésimi sexcentésimi vigésimi sexti solémni ritu consecrávit, Basilicam vero Ostiensem, cum dira incéndii vis anno millésimo octingentésimo vigésimo tertio pénitus consumpsisset, indefessa quatuor Pontíficum cura splendidius quam ántea erectam, et ab intéritu véluti vindicátam, Pius nonus auspícatíssimam náctus occasiõnem qua dogma de Immaculáta beatæ Maríæ Virgínis Conceptione, nuper ab ipso proclamátum, ingentem Cardinálium et Episcopórum númerum ex díssitis étiam cathólici orbis regiõnibus

Romam attráxerat, die decíma Decémbris anni millésimi octingentésimi quinquagésimi quarti, tanta circúmdatus purpuratórum Patrum et Antístitum coróna, solémniter dedicávit, ejúsque celebrítatis memóriam hac die recólendam decrevit.

℟. Mane surgens Jacob erigebat lápidem in titulum, fundens óleum désuper, votum vovit Dómino : * Vere locus iste sanctusest, et ego nesciebam. ℣. Cumque evigilásset Jacob de somno, ait. — Vere. Glória Patri. Vere. *In iij. Noñ. Homil.* Si veráriter sapiétes. *die iv. infra Oñ. Dedicat.*

Officia quorum ritus pro univ. Eccl. recens elevatus est.

- VIII. Decemb. Immac. Concept. B. M. V. *Dup. i. cl.* (una cum Missa Vigil. ad univ. Eccl. extensa.) (*Decr. d. 30 Nov. 1879.*)
- XXIX. Dec. S. Thomæ Cantuar. Ep. M. *semid.* Impedit. a Domin. celebratur eo anno Fer. II. inseq. tamq. in sede propria. (S. R. C. *Rubr. spec. reform.* et emend.)
- XXIV. Jan. S. Timothei Ep. M. *Dup.* (*Decr. d. 18 Maii. 1854.*)
- I. Februarii. S. Ignatii Ep. M. *Dup.* (*Decr. d. 18 Maii. 1854.*)
- XVII. Mart. S. Patritii Ep. Conf. *Dup.* (*Decr. 12 Maii 1859.*)
- XIX. Mart. S. Joseph Sp. B. M. V. *Dup. i. cl. sine Oct.* (*Decr. d. 8 Dec. 1870.*)
- XXI. Mart. S. Benedicth Abb. *Dup. maj.* (*Decr. d. 5 Apr. 1883.*)
- Domin. III. post Pascha, Patrocín. S. Joseph Sp. B. M. V. *Dup. ii. cl.* (*Decr. d. 10 Sept. 1847.*)
- Feria VI. post Oct. SS. Corp. Christi, Fest. S. Cordis Jesu. *Dup. maj.* (*Decr. d. 25 Aug. 1856.*)
- XXX. Junii. Commem. S. Pauli Ap. *Dup. maj.* (*Decr. d. 5 Jul. 1883.*)
- Domin. I. Jul. Fest. pretiosiss. Sanguinis D. N. J. C. *Dup. ii. cl.* (*Decr. d. 10 Aug. 1849.*)
- II. Julii. Visitatio B. M. V. *Dup. ii. cl.* (*Decr. d. 30 Jun. 1850.*)
- XXXVI. Jul. S. Annæ matris B. M. V. *Dup. ii. cl.* (*Decr. d. 1 Aug. 1879.*)
- IV. Augusti. S. Dominici Conf. *Dup. maj.* (*Decr. d. 5 Apr. 1883.*)
- Domin. post Oct. Assumpt. B. M. V. S. Joachim patris ejusdem B. M. V. *Dup. ii. cl.* (*Decr. d. 1 Aug. 1879.*)
- II. Octobris. SS. Angelorum Custodum. *Dup. maj.* (*Decr. d. 5 Jul. 1883.*)
- IV. Octobris. S. Francisci Assis. Conf. *Dup. maj.* (*Decr. d. 5 Apr. 1883.*)
- X. Novemb. S. Andreae Avell. Conf. *Dup.* (*Decr. d. 21 Jan. 1864.*)

Joseph Ep. Mart.

nam pastor bonus. Que cum
multo tunc testimonio vide-
tur quod enim plene in-
veniam suam non multo post
se demonstratum est: quod
suum vitam haberent, et
abominabiles haberent, even-
tuum erat in finitimo seculo
liberum ab illo confirmat.
V. Deum laudamus.
V. Virg. a Capit. de sancta Ge-
trude Virgine.

Omnia.
Tunc, qui in corde be-
atæ Gertrudis Virg-
inis jocundam tibi
mansuetudinem preparasti
quibus meritis et interessis
te cordis nostri miraculis
clementer obsequere, et ejus-
dem virtute gaudere consi-
dero. Per Dñm nostrum.
Pro Commem. S. Joseph.
Ave. Qui vult venire post me
sempet seipsum et tollat
crucem suam, et sequatur
me. N. Justus et palma
victoris. Oratio ad supra.

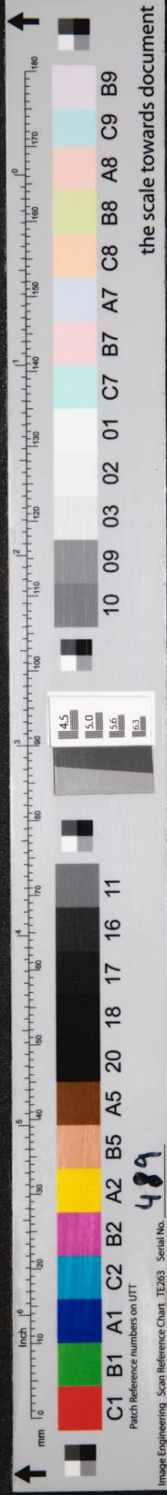
DI
IN DEDICATIONE
et Pauli. DU

In j. Noct. Lect. I
Et erat structura
In secundo Noct.

Lectio
X locis
olim a
stianos
nem

illa celeberrima
tissima fuerunt,
condita Sanctorum
vel aliquod Marty-
rium aut monum-
set. In quorum nu-
ctorum locorum,
semper fuit insigni-
canti pars, quam
Confessionem a-
Nam eo Christiani-
bus orbis terrae pa-
quam ad fidei pet-
clesiae fundamentum
nientes, locum Pri-
stolorum sepulcro-
tum, summa religio-
tate venerabantur.
X. Orantibus in-
* Dimitte peccata
Deus, et ostende
bonam, per quam
et da gloriam in-
N. Qui regis Isra-
qui deducis velut
seph, qui sedes su-
bim. — Dimitte.

Lectio
Lluc Co
Magnus
octavo die
ceptum baptis-
depositoque dia-
humi jacens, vim

the scale towards document

MBL 002153

